www.burmeseclassic.com

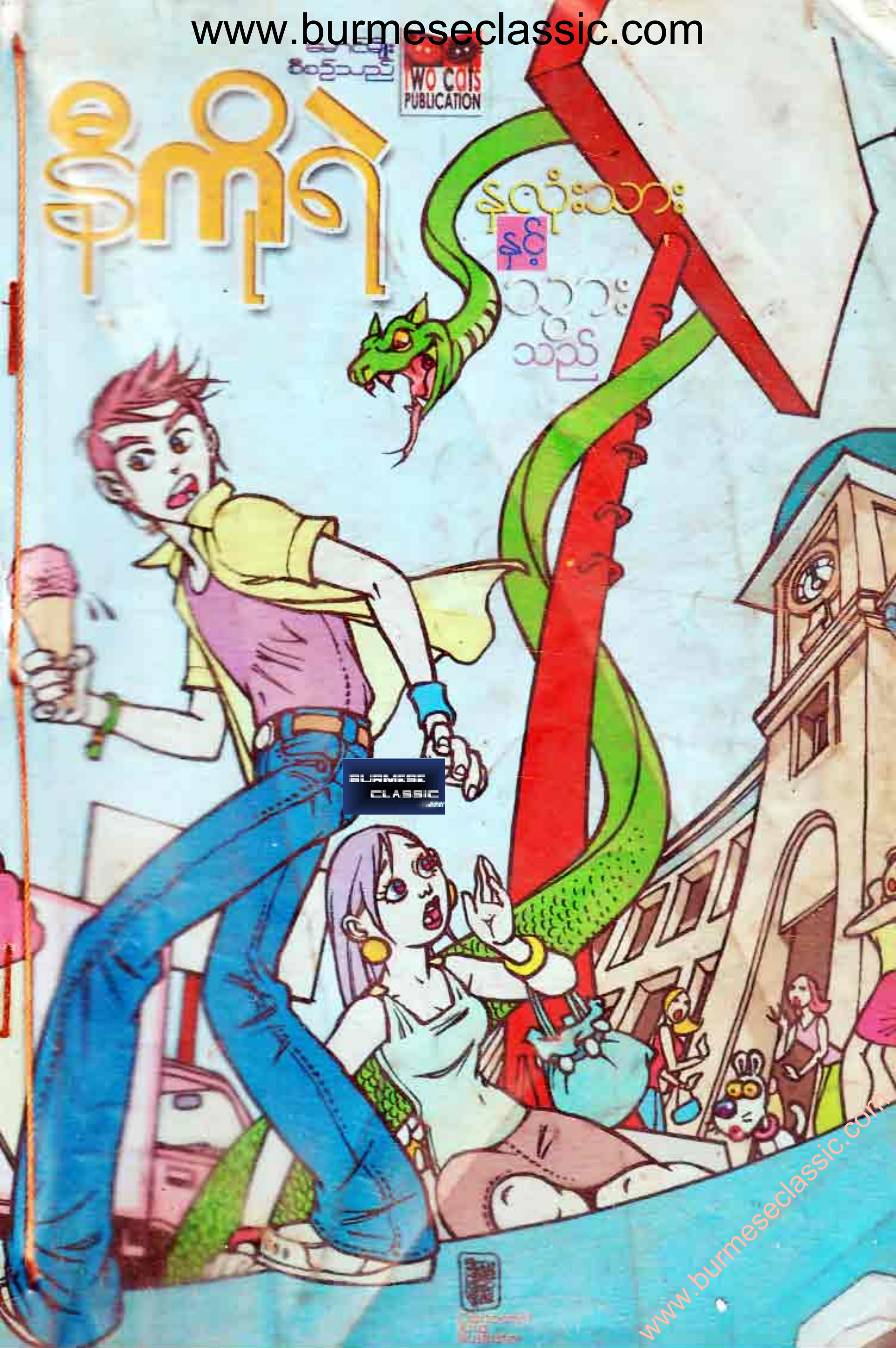

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး — ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး — ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး — ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကိုနှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအားဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး။
- အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး။
- အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

BURMESE CLASSIC

❒ ရင်ရဲ့မျက်ခြယ်

သိသွယ်စကား ပျားရည်နယ်ဆုပ်
စိတ်နှင့်လုပ်သည် ရှိဝေမိန့်မော
မြွတ်သောအသိ တွယ်ငြိစွဲအား
ပယ်စေသားနွှေ မိုးဝယ်အားယူ
ပွင့်ပန်းဖြူသည်
ကြည်ကြူကြိုင်ဖွေး ဝင်းလဲ့နွေးရည်
ချစ်သူ့သိမှ ပန်းပွင့်ဖြစ်စေ
ဆိုစေမြဲစွာ သူ့စွာထားဂေါ်။

နီကိုရဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖွင့်

သူ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရှိသည့်အားတွေကို လက်မောင်းတစ်လျှောက်လုံး တင်းဆန့်၍ တောင့်ခံထားရသည်။

ချွေးစေးတွေ တစ်ကိုယ်လုံး ရွှဲရွှဲစိုနေပြီး သူ့လက်မောင်း နှစ်ဖက်စလုံးမှာ မီးစဖြင့် အထိုးခံထားရသော သံမဏိချောင်း တစ်ချောင်းလို ပူကျွမ်းလာသည်။ အောက်ကိုငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ဖေယျ ခတ္တ သေမင်းခြစ်ပြင်ကျယ်ကြီးကို ဆံမျှင်စကလေးလောက်သာ မြင်ရ၏။

ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသလောက် မတ်စောက်မြင့်မားလှသည့် "ရင်ခွဲတောင်" ကြီး၏ ကျောက်စွန်းဖျားတွင် သူ လေထဲ တွဲလောင်းကြီး မြင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တစ်ချက် အတိမ်းမှားလျှင်လည်းကောင်း ခြေတစ်ချက် ချော်လျှင်လည်းကောင်း၊ လက်တစ်ဖက် အရွေ့မှားလျှင်လည်း ကောင်း သူ့နံဘေးတွင်ရှိနေသည့် ရင်ခွဲတောင်၏ လေဟာပြင် [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲသို့ သူ လွင့်ကျသွားမည် ဖြစ်သည်။

ရင်ခွဲတောင်ကြီး၏ အမြင့်မှာ မည်မျှမြင့်သလဲဟုဆိုလျှင် သူ အခု တွဲလဲကြီးဖြစ်နေသော နေရာမှ လွင့်ကျမည်ဆိုလျှင် သူ ဆံချည်မျှင်မျှသာ လှမ်းမြင်နေရသော အောက်ရှိ ဇေယျခတ္တာမြစ်သို့ရောက်အောင် နေ့ဝက်တစ် ချိန်လုံး တိုး၍တိုး၍ ပြင်းထန်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ကျနေမည်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ကျနေစဉ် တစ်လျှောက်လုံး ရင်ခွဲတောင်၏ ချွန်မြထက်မြ သော ကျောက်ဆောင်ကျောက်စွန်းများနှင့် ရိုက်ခတ်ခြင်းခံရသော သူ့ ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်စစီ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ကြေကာ ဇေယျခတ္တာမြစ်ထဲသို့ အသားစမှုန့်များ ဖြူးပေးသကဲ့သို့ပင် ရှိလိမ့်မည်။

ဤမျှ ခက်ခဲပင်ပန်း ကြမ်းတမ်းသော ခရီးကို သူ ရင်ဆိုင်နေရခြင်း ဖြစ်သော်လည်း သူ့စိတ်ထဲမှာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သော စိတ်သည် အလျဉ်းမရှိ။

တည်ငြိမ်ပြတ်သားသော ယုံကြည်ချက်နှင့် သူသည် လက်ကောက် ဝတ်မှ သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို တင်းဆန့်ယူထားရသော အားကိုမျှယူပြီး ညာဘက် ကျောက်စွန်းထက်ပေါ်သို့ ခြေချရန် အားယုတ်သည်။

လေထဲတွင် ဇော့ရမ်းနေသော သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် သံမဏိချောင်း တစ်ချောင်းလိုလည်း မာကြောသည်။ ပိုးခြည်စကလေးလိုလည်း နွဲ့လျ သည်။ ရင်ခွဲတောင်ကြီးသည် နီးကပ်လျက်ရှိသော သူ့မျက်နှာရှေ့တွင် ထိမ်းထိုးနေ၏။ သူ ကျောက်စွန်းကို လွဲယမ်းနေရင်း ခုန်ချရမည့်နေရာကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ကျောက်စွန်းနံဘေးရှိ မြေကွက်လပ်မှာ သူ့ခြေ နှစ်ဖက် ချရုံလောက်သာ ကျယ်ဝန်းသည်။

ထိုကွက်လပ်ကလေးပေါ်သို့ သူ့ခြေအစုံသည် တိတိကျကျ မိမိရရ

ထူပါမှဖြစ်မည်။ ဆံချည်စမျှလွဲလျှင်ပင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် အသွေးအသား မှုန့်များအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမည်ဆိုတာကို သူသိပြီးသား ဖြစ်သည်။

အားပိုထည့်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို အရှိန်မြှင့် လွဲယမ်းပစ်လိုက်သည်။ စိတ်၏တည်ငြိမ်မှုကို ဝိညာဉ်တွင် စုစည်းလိုက်၏။

သူ လေထဲမှာ ဝဲလွင့်ပြီး ဂျွမ်းထိုးပစ်လိုက်သည်။

ဇေယျခတ္တာ၏ လေထုထဲမှာ သူ မျောလွင့်သွား၏။ ပြီးတော့ ခြေ တစ်ချစာမျှရှိသော နေရာကလေးသို့ သူ လုပစ္စာကျသည်။ အရာအားလုံး သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာပင် သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေကြလေသည်။

ရင်ခွဲတောင်သည် အော်သံနက်ကြီးဖြင့် လွင့်ကျလာမည့် သားကောင် ကို လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးလိုက်ရသော်လည်း သူ့ခက်ခဲကြမ်းတမ်းမှုကို၊ ရက် စက်လျှို့ဝှက်မှုကို ယုံကြည်စွာပင် ငြိမ်သက်စွာ သူ့ကို စောင့်နေသေးသည်။

ခြေချခွင့်ရသော နေရာကလေးမှာ သူ ခပ်ကြာကြာ အနားယူမနေ နိုင်ခဲ့ပါ။ ဟိုး တောင်ထိပ်ကျောက်စွန်းကို ထိလုနီးပါးဖြစ်နေသော လရောင် ကို တစ်ချက်မော့ကြည့်လိုက်ရင်း သူ လှမ်းတွယ်တက်ရမည့် ကျောက် တောင်စွန်းတွေကို စိတ်ထဲက လုံးဝမေ့မသွားရအောင် မှတ်သားနေမိသည်။

တောင်ထိပ်စွန်းမှ ထိလုနီးပါးဖြစ်နေသော လပြည့်ညသည် တောင် ထဲသို့ တိုးဝင်သွားပါက သူတက်လာသော ရင်ခွဲတောင်၏ အခြေမှာ အလင်းရောင်ကင်းမဲ့သွားပေလိမ့်မည်။

ထိုအခါ ရင်ခွဲတောင်၏ သန်လျက်ဓားလိုထက်မြနေသော ကျောက် စွန်းများသည် မှောင်ထဲသို့မှန်းပြီး လှမ်းကိုင်လိုက်သော သူ့ [illegible] ထိုးခွဲချင် ထိုးခွဲပစ်လိုက်လိမ့်မည်။ လက်ကိုအားပြုပြီး [illegible] သူ့ရင်ဘတ်ကို ထိုးခွဲချင် ထိုးခွဲပစ်လိုက်လိမ့်မည်။ ဒါ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ဟု အားလုံးက အမည်ပေးထားကြသည် မဟုတ်လား။ ထို့ကြောင့် တောင်ထွတ်ကို ထိလုဖြစ်နေသော လရောင်မကွယ်ခင် သူ တောင်ထိပ်သို့ ရောက်မှကိုဖြစ်မည်။

ဒါမှလည်း ရေအိုင်နီအဂါယ်မှ ကြာဖြူပွင့်ကြီးထဲတွင် လပြည့်ည လရောင်ကို လှုံနေသော ဒေဝဏ္ဏန္တြ ခွန်အားမြှင့် သက်ရှည်ဆေးကို သူ သောက်သုံးခွင့်ရမည်။

ထိုဒေဝဏ္ဏန္တြ ကြာပွင့်စံအားမြှင့် သက်ရှည်ဆေးရည်မှာ နှစ်တစ်ထောင် ကြာဖြူပွင့်ကြီး၏ ဝတ်ဆံရည်ဖြစ်ပြီး တစ်နှစ်လျှင် တစ်ခါသာ ပွင့်ချပ်ကိုဖွင့်ပြီး လရောင်လှုံလေ့ရှိ၏။

လရောင်ဖြင့် စိမ်းမြနေသော၊ လပြည့်ရောင်ဖြင့် ပွက်ပွက်ဆူနေသော ဒေဝဏ္ဏန္တြ ဆေးရည်သည် သူ့အတွက်သာ ဖြစ်ရမည်ဟု လုံးဝစိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ပြီး ကျန်ရှိနေသေးသော လပြည့်အလင်းရောင် အကူအညီဖြင့် သူစွဲကိုင်တက်ရမည့် ကျောက်ဆောင်ချွန်းများကို ရွေးချယ်မှတ်သားပြီး ပထမဦးဆုံး ကျောက်ဆောင်ချွန်းကို မြဲမြဲစွာဆုပ်ကိုင်ပြီး တက်လိုက်သည်။

တည်ငြိမ်စွာဖြင့် လက်တစ်ကမ်းစာချင်း တွယ်တက်လာခဲ့သည်။

လပြည့်မင်းက ရင်ခွဲတောင်ထိပ်စွန်းထဲသို့ ငါးပုံပုံ တစ်ပုံလောက်တိုးဝင်သွားပြီဖြစ်၏။ သူ ပိုပြီး လျှင်မြန်တိကျဖို့ လိုလာပြီဟု သတိပေးလိုက်သည်။ လပြည့်မင်း၏ အလင်းရောင် ကင်းမဲ့သွားလျှင် အန္တရာယ်ချက်ချင်းတွေ့သွားနိုင်ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ မျှော်လင့်ထားခဲ့သော သူ့မျှော်လင့်ချက်ကြီးကို စွန့်ပစ်လိုက်သလို သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း ဇေယျခတ္တာမြစ်ထဲသို့ စွန့်ပစ်လိုက်ရလိမ့်မည်။

ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆွဲမပြီး ညာဘက်လက်ဖြင့်

ကျောက်ကျောက်ဆောင်စွန်းတစ်ခုကို လှမ်းကိုင်မည်အပြုတွင် ရင်ထဲ အသိတစ်ခု ဖျတ်ခနဲဝင်လာပြီး ထိတ်လန့်သွားသည်။

ထိုထိတ်လန့်မှုကို ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အသိစိတ်က တစ်စက္ကန့်၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံအတွင်း တုန့်ပြန်လိုက်သော တိကျမှုဖြင့် သူစွဲကိုင်မည့် ကျောက်ဆောင်စွန်းနံဘေးရှိတိုးထွက်နေသောကျောက်စွန်းထိပ်ကို လက်ဝါးဖြင့် အားထည့်ပြီး ရိုက်ချလိုက်သည်။

"ဒွီ" ခနဲ ခပ်အုပ်အုပ် အသံနှင့်အတူ အောက်ရှိ ဇေယျခတ္တာ လေထုထဲသို့ လူတစ်ရပ်နီးပါး ရှည်မြောမြောအရာတစ်ခု "လွင့်" ခနဲ ထိုးကျသွားသည်။

ကျောက်တောင်စွန်းနှင့် တစ်ရောင်တည်း ခွဲမရအောင်တူလှသော အရိုးကြေ မရဏမြွေဖြစ်သည်။ ဒီမြွေက ကျောက်ဆောင်စွန်းရှိ တွင်းများထဲတွင် ဝင်နေကြပြီး ပြင်းထန်သော အဆိပ်ရှိသည့် သူတို့၏ ဦးခေါင်းများကိုသာ တွင်းအပြင်ဘက်သို့ ငြိမ်သက်စွာ ထုတ်ထားတတ်ကြသည်။

ရင်ခွဲတောင်ပေါ်တက်သူက ထိုသို့တိုးထွက်နေသော သူတို့ခေါင်းတို့ သွားရောက်ထိကိုင်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း ထိကိုင်မိသော နေရာမှတစ်ဆင့် အဆိပ်မိပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိအရိုးများ ချက်ချင်း ဆွေးမြေ့ကြေမွကာ ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားနိုင်သည်။ ယခု သူ မရဏမြွေ၏ ဦးခေါင်းထက်သို့ လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ရိုက်ချလိုက်နိုင်ခြင်းမှာ သူ့လက်နှစ်ဖက်စလုံးတွင် ဝတ်ဆင်ထားသော ဝံတစ်ရာအဆိပ်ကာ လက်အိတ်ကြောင့်သာဖြစ်၏။ ထိုဝံတစ်ရာ လက်အိတ်ကို ထိုးဖောက်၍ မည်သည့်အဆိပ်မှ သေင့်နိုင်။

သို့သော် သတိကို အပြည့်အဝထားမှ ဖြစ်တော့မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်ထိပ်သို့မရောက်မီ ကျောက်ဆောင်စွန်းများနှင့် ရောနှော ငြိမ်သက်နေသော အရိုးကြေမရဏာမြေတွေက ထောင်သောင်းမက ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြင့် ခွန်အားနှင့်သတိကို မျှမျှတတကြီး သုံးစွဲရင်း တစ်စစ သူတက်လာခဲ့သည့်နည်းတူ လရောင်ကလည်း ရင်ခွဲတောင်စွန်းထဲသို့ တစ်စစ တိုးဝင်နေသည်။

သူ အားဖြင့်ဆွဲတက်ရင်း "ရင်ဖွင့်နား" ကျောက်ကလပ်ကြီးပေါ်သို့ လှဲချငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။ သူ့ကြွက်သား အဖုအထစ်များမှာ လရောင်အောက်တွင် ချွေးတွေရွှဲနေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး လှဲခွင့်ရလိုက်သဖြင့် နားနေရခြင်းဆိုသော အရသာသည် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို အရသာရှိရှိ သယ်ဆောင်သွားပြီး သူ့ဝိညာဉ်ကို နတ်သမီးတွေက ပြုစုပေးနေသလို သာယာနေမိသည်။

ထိုသို့ တဒင်္ဂကလေး နားလိုက်ရခြင်းသည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို တန်ခိုးရှိသော အားအင်တွေ အပြည့်အလျှံ လောင်းထည့်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားလေသည်။ သူမျက်လုံးကို ဖွင့်လိုက်ပြီး မြင်နေရသော တောင်ထိပ်မှ လပြည့်မင်းကို ကြည့်နေမိသည်။

လပြည့်မင်းလက်ကျန် သိပ်မရှိတော့ပါ။

သူ့ခရီးလက်ကျန်လည်း သိပ်မရှိတော့ပါ။ "ရင်ဖွင့်နား" ကျောက်ကလပ်အထက်သို့ ဆက်တက်လိုက်လျှင် ဒေဝဣန္ဒြေကို သူသောက်သုံးခွင့်ရှိတော့မည်။ ထိုအားဆေးရည်ကို သောက်သုံးပြီးမှသာ ဒေဝီမြတ်ရှင်စောကို သူ ကယ်တင်နိုင်မည်။ သူ့နှလုံးသားကို သိမ်းပိုက်သွားသော ဒေဝီမြတ်ရှင်စောကို သူကလွဲပြီး မည်သူမှ မသိမ်းပိုက်နိုင်စေရ။

ထိုစဉ်မှာပင် သူလှဲ၍နားနေသော "ရင်ဖွင့်နား" ကျောက်ကလပ်

ကြီးမှာ တစ်ချက် "သိမ့်" ခနဲ တုန်သွားလေသည်။

ဝိညာဉ်သိဖြင့် ချက်ချင်းခုန်ထပြီး ရန်သူရှိရာသို့ တူရူမျက်နှာမူလိုက်ပြီးသည်နှင့် တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်အနေအထားတွင် သူရှိနေသည်။ သို့သော် သူအံ့အားသင့်ပြီး ငေးကြည့်နေမိသည်။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထက် ထက်ဝက်ခန့် ပိုကြီးမားပြီး သူ့အရပ်ထက် တစ်ဝက်ခန့်မြင့်သည့် လူ့ဘီလူးကြီး တစ်ကောင်ဖြစ်သည်။

လူ့ဘီလူးကြီး၏ မျက်နှာမှာ အရိအရွဲများဖြင့် အမြဲစိုစွတ်နေပြီး ချွဲပျစ်ပျစ် အရည်များသည် ရင်ဖွင့်နား ကျောက်ကလပ်ပေါ်သို့ တစ်စက်တစ်စက် တွဲရွဲကျနေသည်။

ထိုးထောင်သော ဆံပင်ပွရမ်းရမ်း တစ်အုပ်က ခြသေ့်ဦးခေါင်းကဲ့သို့ ဆံစလို ဖောင်းကားပြီး လည်ဂုတ်[illegible]ါ ဝဲကျနေ၏။ ကြီးမားပြီး တုတ်တိုကာ အပေါ်သို့ လန်ထွက်နေသည့် နှာခေါင်းကြီး၊ နီရဲကျဉ်းမြောင်းနေသော မျက်လုံး၊ ဦးခေါင်းထက်သို့ရောက်အောင် တိုးထွက်နေသည့် နားရွက်ချွန်ချွန်ကြီး၊ ရှည်လျားမာကြောသော အစွယ်များနှင့် ရှေ့သို့တိုးထွက်နေသော သွားဖုံးသားများပေါ်တွင် အရိအချွဲရည်တွေ ပြည့်နှက်နေသည်။

ကြီးမားတုတ်ခိုင်ပြီး ဖုထစ်နေသော ကြွက်သားများ ပြည့်နေသော လက်မောင်းအိုးကြီးများနှင့် မည်းမှုလေးလံသည်ဟု မခန့်မှန်းနိုင်သော ဆူးချွန်အပြည့်တပ် တူကြီးတစ်လက်ကို ကိုင်ထားသည်။ တုတ်ခိုင်သော ကျောရိုးနောက်တွင် ရှည်လျားပြီး လွှသွားနှစ်ဖက် တပ်ထားသလို [illegible] သော အမြီးကြီးတစ်ချောင်းက တရမ်းရမ်းနှင့်ရှိသည့် လူ့[illegible] ကို မျက်ခြေမပြတ်ကြည့်ပြီး အသင့်အနေထားဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို [illegible] ငယ် ကိုင်းညွှတ်ထားရင်း ကြက်သွေးဒိဗ္ဗ ဓားကို ဆွဲထုတ်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျုပ်ဦးတည်ချက်ရှိရာကို သွားနေတာဖြစ်တယ်၊ လမ်းဖယ်ပေးပါ"

လူ့ဘီလူးမိစ္ဆာကြီးက ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဆတ်ခနဲ တုန်ခါလိုက်ပြီး ခေါင်းကိုမော့၊ ရင်ကို့ကော့ကာ လက်မခံနိုင်ကြောင်း ဟစ်ကြွေးလိုက်၏။ မျက်နှာနှင့် ဟလိုက်သော ပါးစပ်ထဲမှ အရိအချွဲရည်များ ကျောက်ဖျာပေါ် စီးကျလာကြပြန်သည်။ မာကြောလှသော ကျောက်ဖျာအဖြူရောင်သည် ထိုအရိအချွဲရည်များနှင့် ထိတွေ့သည့်အခါ အမြုပ်ပွက်ပွက်ဆူ၍ ထသည်။

လူ့အသားကို ထိမိလျှင် တစ်ခါတည်း ပြတ်ကျထွက်သွားနိုင်သည်။

"ဒုတိယအကြိမ် ကျုပ် ထပ်တောင်းဆိုလိုက်တယ်၊ ဒေဝဣန္ဒြိဝတ်ဆံရည်ကို ကျုပ်သောက်ပြီးရင် ကျိန်စာဖျက် ကြာပွင့်ဖတ်ကို ကျုပ် မယူပဲ ပေးပါ့မယ်၊ လမ်းဖယ်ပါ၊ မဖယ်ပေးရင်တော့ ရောက်အောင်သွားဖို့အတွက် တိုက်ခိုက်ရလိမ့်မယ်"

လူ့ဘီလူးမိစ္ဆာကြီးက သူ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ရင်း မထင်မှတ်သော လျှင်မြန်ခြင်းနှင့် ဆူးတပ်တင်းပုတ်ကြီးဖြင့် ရိုက်ချတိုက်ခိုက်လေသည်။

သူ ကြက်သွေးဒိဗ္ဗဓားဖြင့် ဆီးမခံဘဲ လေပေါ်သို့ဝဲ၍ ခုန်တက်ရှောင်ပစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ လူ့ဘီလူးမိစ္ဆာကြီး၏ နောက်ကျောသို့ ခုန်ချလိုက်သည်။ သို့သော် လူ့ဘီလူးမိစ္ဆာကြီးက နောက်ဘက်သို့ သူ့ကို ပေးနေခြင်းမရှိ။ ငါးမိုန်းလွှသွားပါသော တုတ်ခိုင်သည့် အမြီးကြီးနှင့် တရစပ် လိုက်ရိုက်ထုတ်သည်။ သူ လျှင်မြန်စွာ တိမ်းရှောင်ရင်း လပြည့်မင်းကို မော့ကြည့်တော့ တောင်ထွတ်တစ်ဝက်သို့ တိုးဝင်နေပြီ။ သူ့မှာ အချိန်သိပ်မရှိတော့ပါ။

သူ ကြက်သွေးဒိဗ္ဗဓားကို ဝှေ့ယမ်းပြီး အားအပြည့်နှင့် တိုးဝင်ကာ

တင်တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်သည်။ လက်နက်ချင်း ထိတွေ့သံတွေက ရင်ခွဲတောင်ကြီးတစ်ခုလုံး ဆူညံနေကြသည်။ ဘီလူးမိစ္ဆာကြီးကလည်း သွက်လက်စွာ တုန့်ပြန်သည်။

ဆူးတင်းပုတ်ကြီး ကျရောက်လာပုံက လမ်းကြောင်းလွဲသည်ဟု ယူဆလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း သူ့ဝိညာဉ်ကို လွှင့်ယူရင်း ဒိဗ္ဗဓားကို အုပ်မိုးစုံကိုင်ပြီး လူ့ဘီလူးမိစ္ဆာကြီး၏ ဦးခေါင်းထက်သို့ ခုန်တက်ခုတ်ပိုင်းပစ်လိုက်သည်။

လူ့ဘီလူးမိစ္ဆာကြီးက မယုံနိုင်ဖွယ်ရာ လျှင်မြန်မှုဖြင့် ကြက်သွေးဒိဗ္ဗဓားအောက်မှ ရှောင်ထွက်သွားပြီး သူ့လက်ထဲမှ ကြီးမားလှသော ကြောက်မက်ဖွယ် တင်းပုတ်ကြီးနှင့် အားကုန် သူ့မျက်နှာတည့်တည့်သို့ ရိုက်ချပစ်လိုက်သည်။

"အား ..."

နာကျင်လွန်းလှသော ဝေဒနာနှင့်အတူ မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်ထားရင်း သူ အိပ်နေရာမှ ကျုံး၍ထသည်။ ကြီးမားပြင်းထန်သော ဝေဒနာသည် သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ တစ်ရှိမလပ် တုန်ခါမြည်ဟီးနေသည်။ အာခံတွင်းထဲသို့ မီးစရဲရဲကြီး ထိုးစိုက်ချထားသလို ပူပြင်းနေသည်။

နင့်နဲလှသော ခံစားမှုကြီးတစ်ခုလုံးကို ကြီးမားပြင်းထန်သော တူကြီးတစ်လက်ဖြင့် တဒုတ်ဒုတ်မြည်အောင် ထုနှက်နေကြသည်။ ပင့်တင်ထိုက်သော သက်ပြင်းများအထိ နာကျင်မှုသည် အင်အားကြီးကြီး နှိပ်စက်နေသည်။ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ညာဘက်ပါးပြင်ကို အုပ်ကိုင်ဖေးမထားရသည်။ ပြီးတော့ ဝေဒနာသက်သာလို သက်သာငြား တအင်းအင်း ညည်းညူနေရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓေယျခတ္တမြစ်၊ ရင်ခွဲတောင်၊ အရိုးကြေမရဏမြေ၊ ရင်ဖွင့်နှာကျောက်သားကလပ်၊ မိစ္ဆာဘီလူးကြီးနှင့် ဒေဝီမြတ်ရှင်စော စသည်တို့သည် မရှိတော့၊ ဒေဝက္ကန္ဒြဝတ်ဆံရည် မရှိတော့။

သူ့အာခံတွင်းထဲမှာ ပွက်ချွမ်းပြီး နာကျင်နေသော သွားကိုက်ဝေဒနာသာ ရှိသည်။

ရေ့မှာရှိသည့် ရေခွက်ထဲမှ ရေကိုယူပြီး တစ်ငုံ ငုံလိုက်သည်။ ပွက်ချွမ်းနေသော ခံတွင်းက ခဏအေးမြသွားသည်။ တဒုတ်ဒုတ် အသည်းနှလုံးကို ဆွနေသော ဓားချက်မြည်သံက ခဏဖျော့ကျသွား၏။ ထိုတဒင်္ဂသည် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သည်။

သို့သော် တဒင်္ဂပါပဲ။

တကယ့်မှ တကယ့်တဒင်္ဂပါပဲ။ ခံတွင်းထဲမှ ငုံထားသောရေသည် ချက်ချင်း ပွက်ချွမ်းလာသည်။ ထွေးထုတ်လိုက်တော့ အရိအချွဲများလို အမှုင်တန်းပြီး အောက်ကထွေးခံထဲသို့ ကျသွားသည်။ အသားနုကို ဓားဖြင့်ဆွသော ဝေဒနာသည် အသည်းနှမှာ နင့်ခနဲ နင့်ခနဲ နာလှသည်။

သက်သာလို သက်သာငြား တစ်ချက်ညည်းပြီး ရေပြန်ငုံသည်။ တဒင်္ဂ။ ခဏ။ ပွက်ချွမ်းမှု၊ တဒုတ်ဒုတ် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ နာကျင်မှု။ နာရီကို လှမ်းကြည့်တော့ လေးနာရီ ဆယ့်ငါးမိနစ်။ နာကျင်မှု အပြည့်အဝနှင့် နိုးထခဲ့ရသော လေးနာရီ ဆယ့်ငါးမိနစ်။

ညနေစောင်းမှာ သူ့ပါးစပ်ထဲတွင် ရှိနေသည်ဟု သတိမရသော သွားများက စတင်ပူလောင်လာပြီး အခေါင်းပေါက်ဖြစ်နေသော ညာဘက်အောက်အံသွားက နာကျင်လာသည်။ ခံတွင်းလည်း အနည်းငယ် ပွက်ချွမ်းလာ၏။

ပထမ ခံစားရရုံမျှဖြစ်ပြီး လျှာဖျားနှင့်ထိုးလျှင် သက်သာသွားသလိုအင်ရသည်။ ညဉ့်နက်လာတော့ ဝေဒနာက လျော့မသွားဘဲ နည်းနည်းတိုးလာသဖြင့် ထမင်းမစားတော့ဘဲ ကြာဇံပြုတ် စာစ်ထုတ်သောက်ပြီး ထမင်းထိပ်ရှိ "သမားတော်" ဆေးဆိုင်မှ ဗိုလ်ရှုဆိုသည့် ငတီရောင်းလိုက်သည့် Alaxan တစ်လုံးသောက်လိုက်တော့ တော်တော်သက်သာသွားသည်။ ခဏဝေဒနာမှ သူပြန်လည် လွတ်မြောက်လာသဖြင့် သူ ရွှင်လန်းလာသည်။ သူ့ပါးစပ်ထဲမှာ သွားတွေမရှိတော့သလို ဖြစ်သွား၏။ သွားကိုက်စဉ်က စလှမပဖြစ်နေသော အရာရာနှင့် သူ ပြန်ဆက်သွယ်မိလာသည်။

ဗိုလ်ရှုဆိုသည့် ငတီက Alaxan နောက်ထပ်နှစ်လုံး ထပ်ရောင်းသည်ကို သူ မဝယ်ခဲ့။ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်အရ သူ့ကို သားကောင်လို သဘောထားသည်ဟု သူထင်သည်။

"လိုရမယ်ရ ယူသွားလိုက်ပေါ့ဗျ"

"ရပါတယ်၊ မလိုတော့ပါဘူး၊ OK သွားပါပြီ"

"ကိုလွန်းရာ ယူသွားစမ်းပါ၊ ဘယ်လောက်မှလဲ ပေးရတာမဟုတ်ဘဲနဲ့၊ ဆေးဆိုတာ သုံးခွက် ..."

"ဟော့ ... ဟော့ ... ဗိုလ်ရှု တော်ပြီ၊ ခင်ဗျားပြောထားတဲ့ စကားကို မှတ်မိတယ်နော်၊ ဝေဒနာနဲ့ ဆေးနဲ့တွေ့ရင် တစ်ခွက်တည်းနဲ့ ပျောက်တာချည်းပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ကတော့ သုံးခွက် အမြဲတမ်း ရောင်းတာပဲ၊ ဒါမှလည်း ဆေးဆိုတာ ရောင်းရတော့မှာပေါ့၊ ဘယ်သူမှ ဝေဒနာမဖြစ်ရင် ဆေးဝယ်ချင်ကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကြိုတုန်းလေး ကျွန်တော်တို့က နှစ်ခွက်စာလောက် ဖမ်းထည့်ထားလိုက်တာ ဆိုတာလေ"

ဗိုလ်ရှု မျက်နှာပျက်သွား၏။ ပြီးတော့ ပျာပျာသလဲ ပြောသည်။

"ဟာ ... အဲဒါ ကျွန်တော်ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ နေထယ်ထင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible] ကျွန်တော့်မှာ အဲဒီစိတ်မရှိဘူး၊ ကိုလွှန်းကို ညရေးညတာ လိုမှာစိုးလို့ပြောတာပါ၊ စေတနာပေါ့ဗျာ”

ဒါပေမဲ့ သူ Alaxanနှစ်ပြားကို သူ ထပ်ယူမလာခဲ့ပါ။ သူ့ဝေဒနာ ပျောက်သွားပြီ မဟုတ်လား။ အိပ်ခါနီးတော့ သူ့ပါးစပ်ထဲမှာ နည်းနည်း ရှချင်နေသည်။ သို့သော် သူအိပ်၍ ပျော်သွားသည်။

အခုမှ ကြောက်စရာကောင်းသော အိပ်မက်နှင့်အတူ နာကျင်သော ဝေဒနာအပြည့်ဖြင့် သူ နိုးထလာသည်။

ဆေးမရှိသော တိတ်ဆိတ်သည့် နံနက်အရုဏ်တက်ကြီးထဲမှာ သူ ဒီဝေဒနာကို ဘယ်လောက် ဆက်ခံ နေရဦးမှာလဲ။ ဗိုလ်ရှုတို့ သမားတော် ဆေးဆိုင်က မနက်ခုနစ်နာရီမှ ဖွင့်မည်ဖြစ်သည်။

နောက် နှစ်နာရီနီးပါး သူ ဒုက္ခခံရဦးမည်။ ရေတစ်ငုံ ထပ်ငုံလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ပျစ်ခဲနေသည့် တံတွေးတွေကို ထွေးထုတ်ရသည်။ ဝေဒနာ သက်သာလို သက်သာငြား သူ အော်နေရသည်။

ဆေးကို မရှိမှန်းသိရက်သားနှင့်ကို သူ့အံဆွဲတွေထဲ လျှောက်ရှာ နေမိသည်။ ဘာဆေးတွေမှန်းမသိ၊ ဒီဗိုင်းမျိုးစုံ၊ အရောင်အသွေးမျိုးစုံတို့ကို တွေ့ရသည်။ နောက်ဆုံး “အင်နာဂျက်စင်” ဟု ယူဆရသည့် အဖြူရောင် ထုထည်ကောင်းကောင်း ဆေးတစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။ ရင်ဘတ်မှာလည်း ခွဲကြောင်းရာကလေးကို တွေ့ရသည်။ ဒါ “အင်နာဂျက်စင်” ပဲ ဖြစ်ရမယ် ဟု သူတွေးပြီး သောက်ချလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဘယ်လို တုန့်ပြန်လာမလဲဆိုတာကို ငြိမ်ပြီး စောင့်နေလိုက်သည်။

တိုက်ဆိုင်တာပဲလား၊ ဆေးပဲမှန်လို့လားတော့ မသိ။ သွားကိုက် လျော့ကျသွားပြီး နံနက်အရုဏ်တက်မှာ သူ ပြန်အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

❐

အခန်း(၁)

လွင့်ချင်ရာ လွင့်နေသည့် အာရုံထဲကို ပထမဦးဆုံးဝင်လာသည့် အသိက ခံတွင်းထဲမှာ ပုံမှန်မဟုတ်သော အခြေအနေပင်ဖြစ်သည်။ သွား ကိုက် နေတာတော့ မဟုတ်၊ ခံတွင်းသည် ပကတိ လူကောင်းတစ်ယောက်လို မဟုတ်ဘဲ ထူးထူးခြားခြား သတိပြုမိနေသော ခံစားမှုတစ်ခုကို ပေးနေသည်။

ဒုတိယအသိကတော့ အိမ်ထဲမှာ နံနက်ခင်းကို လှုပ်ခံရင်ဆိုင်နေ ပြီဖြစ်သော အိမ်သူအိမ်သားများ၏ အသံများဖြစ်သည်။ TVမှ ဘုန်းကြီး တရားသံ လာနေသည်။

“လူတွေရဲ့အသိဉာဏ်မှာ ငါဟာ မမြဲတဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ရထား တယ်၊ ရထားတယ်ဆိုတာကို မေ့နေကြတယ်၊ ဖြစ် တည် ပျက်ဆိုတဲ့ ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင် တရားကလေးဟာ မြန်လွန်းတော့ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး မြဲ တယ်လို့ ထင်နေကြတယ်၊ တကယ်တော့ အခုကောင်းနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီးဟာ တော်တော်ကြာ ကောင်းချင်မှကောင်းတယ်၊ တော်တော်ကြာ ကောင်းတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာလည်း ချက်ချင်း ပျက်ချင် ပျက်သွားနိုင်တယ်၊ အဲဒီတော့ ခန္ဓာကိုယ်ဆိုတာ ရှိနေသမျှ ဒီအကောင်းနဲ့အဆိုးဟာ တစ်လှည့်စီ ဖြစ်နေကြမှာပဲ၊ ဒီတော့ ခန္ဓာကိုယ်ကို သက္ကာယဒိဋ္ဌိမစွဲဘဲ၊ ငါ, ငါ ခန္ဓာကိုယ်မစွဲဘဲ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ကောင်းတာ မကောင်းတာကို လက်ခံဖို့ စုဝေးထားတဲ့ အစုအဝေးကြီးလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ လက်မခံနိုင်ကြဘူးလား၊ ငြင်းကော ငြင်းချင်ကြသေးလား"

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်ကတည်းက သွားကိုက်ဝေဒနာဆိုတာ ပေါ်ခဲ့ဘူးတာလား။ ဒါမှမဟုတ်ရင် အခု တီဗွီမှာ တရားဟောနေတဲ့ ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် သွားကိုက်ခဲ့ဖူးသလားဟု သူ စိတ်ထဲက တွေးကြည့်နေခဲ့သည်။ အမှန်တော့ ဘာမှမဆိုင်ပါ။ ဒါပေမဲ့ တရားတော်ဆိုတာက မည်သည့်ကိစ္စမျိုးနှင့်တွေးတွေး အမြဲတမ်း မှန်နေတာချည်းပဲ ဖြစ်သည်မဟုတ်လား။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တရားတော်နှင့် အလွန်နီးသော တရားတော်၏ အဆုံးအမသည် အလွန်မှန်ကန်ကြောင်းကို ချက်ချင်း သက်သေပြနိုင်သော ဝေဒနာမှာ "သွားကိုက်" ဝေဒနာပင်ဖြစ်သည် ဆိုတာကိုတော့ ငြင်း၍မရ။

မြတ်စွာဘုရားသည် သွားအတွက် ဆားကို ညွှန်တော်မူသည်ဟု ဖတ်ခဲ့ရဖူး၏။ မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည် သမ္မာဝါစာ ဖြစ်တော်မူသည့်အတွက် အခုအိပ်ရာမှထလျှင် ဆားရည်ဖျော်ကို ငုံပေဦးမှဟု တွေးရင်း မှိန်းနေခဲ့သည်။ သူ့ခံစားမှုမှာတော့ သူ့မျက်နှာမှာ ပြောင်းလဲမှု တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်နေသည်ဟု ခံစားနေရသည်။

ပြီးတော့ နီးနေပါရက်နှင့် အိပ်ရာက မထခြင်းသည် ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သော နေ့သစ်ကို ရင်မဆိုင်ရဲရာ ရောက်သည်ဟု သူထင်လာသည်။

မနေ့က မျက်နှာအပြောင်းနှင့် လူတွေသည် ဒီနေ့ မျက်နှာအပြောင်းကြီးနှင့်ပင် ပြောင်းသွားသော မည်သည့်မျှော်လင့်ချက်နောက်သို့ လိုက်ကြဦးမည်နည်းဆိုတာကို သူ သိချင်လာသည်။

မနေ့က မျက်နှာအပြောင်းကြီးနှင့်ပင် ဒီနေ့၏ မည်သို့သော အကြောင်းရာအသစ်နှင့် လိုက်ရောညီထွေအောင် နေထိုင်ပြောဆိုကြဦးမည်နည်း ဆိုတာကို သူ သိချင်နေမိသည်။

ဒါနှင့်ပင် သူ အိပ်ရာကထလာတော့ အမေသည် ထမင်းကြော်ထဲကို ကြက်ဥထည့်သင့် မသင့်ဆိုသည့်ကိစ္စကို ငသော်နှင့် ငြင်းနေ၏။

"ကြက်ဥနှစ်လုံးကို ခေါက်ပြီး သပ်သပ်ကြော်လိုက်တော့ အားလုံးအတွက် ဟင်းအဖြစ် မယ်မယ်ရရ စားလို့ရတာပေါ့၊ ထမင်းကြော်ထဲ ရောမွှေတော့ ဘယ်မှာဟင်းဖြစ်တော့မှာလဲ မိသော်ရဲ့"

"မေမေက ဘာသိလို့လဲ၊ ထမင်းကြော်ထဲ ထည့်ကြော်ရင် အားလုံးညီတူမျှတူ စားရဦးမယ်၊ ခေါက်ပြီးကြော်တော့ မေမေ့သားလက်က သိပ်မြန်တာ၊ သူချည်းပဲ စားသွားမှာပေါ့၊ အဲဒီတော့မှ သော်တို့ငတ်မှာ၊ အဲဒီတော့ အားလုံးမျှတအောင် ရောကြော်လိုက်တာပဲ ကောင်းတယ်"

သူ အိမ်နောက်ဖေး စစရောက်ချင်း ပထမဦးဆုံး ဒီနေ့မနက်ခင်း၏ ရရှိသော အကြောင်းအရာမှာ ဒေါသဖြစ်စရာ ဖြစ်နေ၏။ မငြိသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးပေါ်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် "ငါ" ကို မည်သူ့အတွက်မှ ငဲ့တတ်သူမဟုတ်ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုမှုကြီးဖြင့် ကြိုနေခြင်းဖြစ်၏။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူသည် သူ၏ "ငါ" ကို ကာကွယ်ရန် ချက်ချင်း လိုက်၏။

"ဒီမှာငသော်၊ လိမ္မာတဲ့ မိန်းကလေးဆိုတာ [illegible] ဘယ်

www.burmeseclassic.com

တော့မှ ဆန့်ကျင်ဘက် မလုပ်ဘူး၊ မမေပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်လိုက်"

"အံမယ် ... မမေ့စကားကို နားမထောင်ချင်လို့ မဟုတ်ဘူး၊ ဝတ်မှာစိုးလို့ သိရဲ့လား၊ ကိုကိုက ကိုယ့်အကွက်ထဲ ဝင်အောင်လာပြီးတော့ ဟယ် ... ဟိ ... ဟိ ... မိုက်တယ်၊ ဘာဒီနိုင်းလဲ မေ ... မေ့ ... ကြည့်ပါဦးမေရဲ့"

ငသော်က သူ့ကို ရန်တွေ့နေရာမှ ရုပ်က စပ်ဖြဲဖြဲ ဖြစ်သွားပြီး ကြက်သွန်ချဉ်လုပ်နေသော မမေ့ကို မျက်နှာအတင်းဆွဲလှည့်ပြီး သူ့ကို ပြနေသည်။

"ဘာလဲဟဲ့၊ ဒီကောင်မလေးနဲ့ ငါဒီမှာ ... ဟင် ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ သွားရဲ့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲမမေ"

"အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ မေသိလား၊ အဲဒါ ကိုကိုက အိပ်မက်ထဲမှာ သော့်သူငယ်ချင်းဒေစီကို ရည်းစားစကား လိုက်ပြောတာ၊ အဲဒါ ဟိုက ပါးရင်းအုပ်လွှတ်လိုက်တာ မမေရဲ့ ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ..."

ငသော်စကားနှင့် မမေ့ တအံ့တသြ မျက်လုံးတို့ကြောင့် သူ့လက်က ဘယ်ဘက်ပါးဆီ ရောက်သွားသည်။ သူ့ဘယ်ဘက်ပါးသည် ညာဘက်လက်ထဲတွင် ပြည့်ပြည့်ဖောင်းဖောင်းကလေး ဖြစ်နေသည်။

"သွားကိုက်ပြန်ပြီလား သား၊ အပူတွေ ကန်နေပြီထင်တယ်"

မမေက မှတ်ချက်ချရင်း ကြက်သွန်ကို ဆက်လှီးသည်။

"ပါးရိုက်ခံရတာပါဆို မေကလည်း၊ ဒေစီကတီးတာ"

"သွားစမ်းပါ၊ နင့်ဒေစီ သေပြီဆိုရင်တောင် ဝမ်းမနည်းဘူး၊ ဒီနွဲ့သီး စက်သေနတ်နဲ့ အပစ်ခံထားရတဲ့ ရုပ်မျိုးကိုများ"

"ဟင်း ... ဟင်း ... အဲဒီရုပ်ကိုပဲ မုန့်ဟင်းခါးစားတိုင်း ငှက်ပျောပင်

ဖတ်တွေ ထည့်ထည့်ပေးနေတာလေ၊ သိလားမေရဲ့၊ မေ့သားက ဒေစီကို ကြိုက်နေတာ"

"ဟယ် ... ဒီကောင်မလေး သားကြက်ဥကြော်မှာ ခဏရှောင်နေလိုက်ဦး၊ တော်ကြာ ဟိုဟာဖြစ်နေဦးမယ်"

လှည့်ထွက်လာသော သူ့ကို မမေက လှမ်းအော်သည်။ မမေ လှမ်းအော်သော "ဟိုဟာ" ဆိုသည်မှာ ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။

"ခဏလေးတော့စောင့်ဦး မေမေ၊ ကျွန်တော် မျက်နှာသစ်လိုက်ဦးမယ်"

သူပြန်အော်ရင်း ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်ခဲ့သည်။

အိပ်မက်မကောင်းရင် မျက်နှာထသစ်လိုက်၊ အဲဒါဆိုရင် အိပ်မက်ရဲ့ မကောင်းမှုတွေက ကိုယ့်ကို မကပ်ငြိနိုင်ဘူးဆိုသော စကားကို ရေခွက်ကိုင်ထားရင်း တွေးမိတော့ သူပြုံးမိသည်။

ညက အိပ်မက်ထဲမှာ သူသည် တစ်ခါတရံလောက်မျှ ယောင်ကာ အိပ်မက်မမက်ခဲ့ဘူးသော စွန့်စားခြင်းအလုပ်ကို လုပ်နေခဲ့သည်။ သူ့လက်ထဲမှာ ဓားတစ်ချောင်းရှိသည်။ သူသည် တောင်ကြီးတစ်တောင်ကို ခက်ခဲစွာ တက်နေခဲ့သည်။ ပြီးတော့ သူက ဒေဝဣန္ဒြေဝတ်ဆံရည်ကို ရှာနေတာတဲ့။

ပူကျွမ်းနေသော လည်ချောင်းက ရေငတ်ခြင်းနှင့် ပါးတစ်ပြင်လုံး နာနေသော အာရုံခံစားမှုတို့က သပ်ရပ်စွာ ပေါင်းစပ်ပြီး မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖန်တီးပေးထားသည်။ အိပ်မက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ အပြင်လောက နှင့်လည်း တိုက်ဆိုင်မှုရှိသည်။

သူကတော့ "အိပ်မက်" ကို အတွေ့၏ ဇာတ်လမ်းတို[illegible] တစ်ကားဟု သဘောထားသည်။ သူ့ဘဝထဲမှာ အတွေ့[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယူထားသော အိပ်မက်တစ်ကုဋေလောက် ရှိနေနိုင်သည်။

သူသည် အဖွားတစ်ကုဋေ DVDအင်ဝမ်း အခွေတစ်ခွေ ဖြစ်နိုင်သည်။ အိပ်စက်ခြင်း အောက်စက်ထဲတွင် ဇာတ်လမ်းပေါင်းများစွာကို သူ ကြည့်ရှုနိုင်သည်။ သို့သော် ဘာဇာတ်လမ်းကို ကြည့်ချင်ပါသည်ဟု ရွေးချယ်ခွင့်တော့ မရှိ။ ထိုရွေးချယ်ခွင့်ကို မသိစိတ်က လုံး၀ အပိုင်သိမ်းထားလေသည်။ ထို့ကြောင့် အိပ်စက်ခြင်းဆိုသည်မှာ သူ့အတွက်တော့ သူ့အဖွား၏ ကြည့်ခွင့်ရ ဇာတ်လမ်းတိုကလေးတစ်ကားကို ကြည့်ခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

အခုလောလောဆယ်တော့ အေးစက်နေသော ရေထဲသို့ လက်နှစ်ရင်း မျက်နှာသစ်ရန် မှန်သို့ကြည့်လိုက်၏။

သူ တော်တော်အံ့ဩသွားသည်။ သူ့ပုံသည် ခုနက သူမက်ခဲ့သော သတ္တဝါကြီးပုံလို ဖြစ်နေသည်။ သူ့မျက်နှာသည် သူမြင်နေကျ မျက်နှာ မဟုတ်၊ သူ့ဘယ်ဘက်ပါးဘက်အခြမ်းသည် ပြည့်ဖောင်းပြီး သူ့မျက်နှာက လည်ထွက်နေသည်။ ဘယ်ညာမညီသော ပန်းသီးတစ်လုံးလို ဖြစ်နေသည်။

သွားနာသည့် အရှိန်ကြောင့် သူ့ပါးတစ်ခြမ်း ဖောင်းပြီး ရောင်နေပြီ။ လက်ထဲကရေဖြင့် ဖောင်းနေသောပါးကို ကပ်ကြည့်လိုက်တော့ အေးမြပြီး နေလို့ကောင်းသော အရသာကို ဘာနှင့်မှမတူအောင် ခံစားလိုက်ရ၏။

သွားတိုက်တော့ စိတ်တိုင်းကျ မတိုက်နိုင်ပါ။ ဘယ်ဘက်ပါးအခြမ်းကို တိုက်သည်ဆိုရုံကလေးပင် တိုက်လိုက်ရသည်။ မျက်နှာသစ်နေတုန်း ဆီပူပူရှိနေသော ဒယ်အိုးထဲကို ငါးတစ်ကောင် ခုန်ဆင်းသွားသံကို ကြားရပြီးနောက် ငသော်၏ "ညော်ကြမယ်ဗျို့" ဆိုသော ဆွဲဆွဲငင်ငင် အော်သံကို ကိုရှိကားယား ကြားရသဖြင့် ကမန်းကတန်း ပြေးထွက်လာခဲ့ရလေသည်။

❒

■ က

ထိုင်နေကျ စိန်ကဖီးကိုရောက်တော့ မင်းစိုးကို မှုန်ကုတ်ကုတ်နှင့် သတင်းစာဖတ်နေတာ လှမ်းမြင်ရသည်။ ကျန်ငတိတွေတော့ တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရသေး။ အမှန်ဆိုလျှင်တော့ သူလည်း အရင်နေ့တွေတုန်းက ဒီအချိန် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ရောက်သည့်အချိန် မဟုတ်သေးပါ။

သူဝင်ထိုင်တာကို မင်းစိုးက မော့မကြည့်။ တစ်လောကလုံး သူဖတ်နေသည့် သတင်းစာကလွဲလျှင် ဘာမှအရေးမကြီးသည့် ပုံစံမျိုး လုပ်ထားသည်။

"ဘာသောက်မလဲ အစ်ကို၊ ချိုကျပဲလား"

"အေးပေါ့ကွ၊ ဒီအပြင်ရော မင်းတို့ဆိုင်က ဘာရောင်းသေးလို့လဲ"

"ဝမ်းတီးကို ဟိုလိုဒီလို ချိုကျလုပ်မယ်"

စားပွဲထိုးကလေးက သူနောက်နောက်ပြီး မှာနေသည့် [illegible] လှမ်းမှာပြီး ထွက်သွားတော့မှ သူသတိရသည်။ နာနေသည့် သူ့သွား[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ဖက်ရည် တည့်ပါ့မလားဆိုတာပဲ ဖြစ်သည်။ အခုမှ ပြင်မှာလို့လည်း မကောင်းတော့။

"ပြဿနာပဲကွာ၊ ဒီပါးနဲ့ လက်ဖက်ရည်က သောက်လို့ရပါ့မလား မသိဘူး၊ မေ့ပြီးမှာမိတာ"

"ဘာဖြစ်လို့ သောက်လို့မရ ... ဪ ... မင်းသွားကိုက်ပြန်ပြီလား၊ ဘာဖြစ်လို့ ပြင်မှာလို့ မရရမှာလဲ၊ ဒါ ကံငါးပါးနဲ့ငြိတဲ့ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ၊ ကျန်းမာရေးကွ၊ ဟေ့ ... ဟေ့ ... ဒီကိုလာဦး"

"ဟာ ... နေပေ့စေ မင်းစိုး၊ ရပါတယ် နေပေ့စေ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ခဏလေး လာမယ်အစ်ကိုရေ"

စားပွဲထိုးကလေးက လက်လှမ်းပြပြီး အဖျော်ကောင်တာဆီ သွားသည်။ ပြီးတော့ သူမှာထားသော လက်ဖက်ရည်ကို ဆွဲပြီး ပြန်ရောက်လာ၏။

"ဘာမှာမလို့လဲအစ်ကို"

"အဲဒီလက်ဖက်ရည် ပြန်ယူသွားပြီးတော့ ..."

"ဟာ ... မင်းစိုး မင်းကလည်းကွာ၊ ဘာမှမဟုတ်ဘူး ညီလေး၊ ညီလေးကိုနှောက်တာ၊ အလကား သွား ... သွား"

စားပွဲထိုးကလေးက လှည့်ထွက်ဟန်ပြင်သည်။

"ဟေ့ကောင် ... လာဦးလို့ ငါခေါ်နေတယ် မဟုတ်လား၊ လာ ... ဒီလက်ဖက်ရည် မှားမှာမိလို့ မယူတော့ဘူးလို့ ပြောလိုက်၊ ပြီးတော့ နွားနို့ တစ်ခွက်ပေး၊ သကြားမထည့်နဲ့ ဆားနဲ့ဖျော်၊ ဟုတ်ပြီလား"

စားပွဲထိုးကလေးက မျက်နှာမသာမယာနဲ့ ကြည့်နေသော သူ့ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ဒီလိုပြင်ခိုင်းတာကို သူ သဘောတူရဲ့လား

ဆိုတာကို အသံတိတ်မေးခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

"ဟေ့ကောင် ... သွားလေကွာ၊ ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ"

စားပွဲထိုးကလေးက စိတ်မပါသလို လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို ဆွဲယူသွားသည်။ သူ ဘာမှမပြောဘဲ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေလိုက်၏။

"တောက် ... စီးပွားရေးသမားတွေက မရိုးသားကြဘူးကွာ၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စတွေမှာတောင် လူလည်ကျချင်တယ်၊ ကြော်ငြာတာပဲကွာ ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ ကိုယ်ကြော်ငြာတာ ကောင်းကောင်းကြော်ငြာမှပေါ့၊ ခုတော့ စိတ်ပျက်ဖို့ကောင်းတယ်"

သတင်းစာကို အသံမြည်အောင် ဆောင့်ချရင်း ဒေါသကြီးချင်ယောင် ဆောင်ပြီး ပြောနေသည့် မင်းစိုးကို သူ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေလိုက်သည်။ သူ့စကားကို သွားမေးနေလျှင် ဘာမဟုတ်သည့်ကိစ္စကို အာဆောင်အရင်းသန်သန်နှင့် ပြောဦးမည်။ ကြော်ငြာကိစ္စဆိုတာ သူလည်း စိတ်ဝင်စား။ သူ့ပါးက အိပ်ရာက ထကာစတုန်းကလောက် တင်းမာမနေတော့သော်လည်း နာသည့်ဝေဒနာက နည်းနည်းတိုးလာသလို ထင်ရသည်။ သူ သတင်းစာကောက်ဖတ်ရင်း သွားနဲ့ပတ်သက်သောဆေး ဒါမှမဟုတ် ဆေးခန်း တစ်ခုခုကို ရှာနေမိသည်။

"အေး ... အဲဒီမှာ ... အဲဒီမှာ တွေ့လား၊ ငါပြောတာ သမားတော်ကြီး ဒေးဗစ် ဘာရင်ဂျီ၊ လိပ်ခေါင်း၊ ဒူလာ အမြစ်ပြတ်ဆေးနှင့် ထုံကျင်ကိုက်ခဲ [illegible]ဘာက်နာဆိုတာ၊ ခွီးပဲ ... သူ့နာမည်ကိုတောင်မှ မကြားဘူးတာကို အတုအပများ ပေါ်နေပါသဖြင့် ဆိုင်တွင်မေးမြန်းပြီးမှ ဝယ်ပါတဲ့၊ [illegible]ကြောင်းလဲ ထုတ်ဝေထားပါသည်တဲ့၊ သူ့ဆေးက သိပ်နာမည်ကြီးလို့ အတုတွေထွက်သလိုလုပ်ပြီး ကြော်ငြာထားတာ၊ ဒါမရိုးသားတာ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီဒုလာဆရာကြီး ဒေးဗစ် ဆိုတာ ကြားဖူးလား"

မင်းစိုးက အားတက်သရော မျက်နှာပေးဖြင့် သူ့ကိုမေးပြီး မျက်လုံးချင်းဆိုင်၍ ထားသည်။ သူ့ထံမှ ထောက်ခံမဲ တောင်းနေခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ သူ မင်းစိုးမျက်နှာမှ အကြည့်ကို လွှဲလိုက်သည်။ ဘာမှလည်း ပြန်မဖြေ။ မင်းစိုး သူ့မေးခွန်းနှင့်သူ လေထဲမှာ တန်းလန်းကြီး ဖြစ်နေသည်။

ထိုအချိန်တွင် စားပွဲထိုးကလေးက နို့ခွက်လာချပေးသည်။ ကြည့်လိုက်တာနှင့် နွားနို့သည် တော်တော်ကျဲကြောင်း သိသာနေသည်။ နွားနို့ ပျစ်တော့ရော ဘာထူးမည်နည်း။ သူက နွားနို့မှ မသောက်တတ်တာ။

မင်းစိုး ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိတော့သဖြင့် စကားဝိုင်းက တိတ်သွားသည်။ မင်းစိုးကလည်း သူ့မေးခွန်းကို ဘယ်လိုမှ စိတ်မဝင်စားမှန်း သိတော့ ဘာမှထပ်မမေးတော့။

သူ့ "သွား" နှင့် ပတ်သက်နေသော ဘယ်ဘက်ပါးပြင်၏ ရောင်နေပုံက (ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေ ကျနေပြီး) ဒဏ်ရာမရှိသော မျက်နှာနှင့် ငုတ်တုတ်အပြစ်ပေးခံနေရသူလို တိတ်တဆိတ် ကြေကွဲစရာကောင်းနေသည်။

သူ ဘယ်ဘဝတုန်းက ဘယ်လိုအကုသိုလ်မျိုးကို ပြုခဲ့မိသဖြင့် အခုလို "သွား" ကိုက်သော ဝေဒနာကို ခံစားနေရသနည်း။

"ကံ" သည် တူသောအကျိုးကို ပေးတတ်သည်ဆိုလျှင် သူသည် ဘယ်သည့်အကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့သည့်အတွက် သွားကိုက်ဝေဒနာကို ယခု ခံစားနေရသနည်း။

ပြီးခဲ့သည့် ဘဝတုန်းက အပြစ်မရှိသူတွေကို သွားနှုတ်ခဲ့သည့်

အတွက်ကြောင့်များလား၊ ဒါမှမဟုတ် သည်ပါးစပ် ဒီနှုတ်နဲ့ပဲ မုသာဝါဒတွေကို တစ်ပါးသူ ဒုက္ခရောက်အောင် ကျူးလွန်ခဲ့လို့လား။"

သေချာတာတစ်ခုကတော့ သူ့ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့သူတွေ အားလုံးမှာ ရုပ်၊ အဆင်း ပျက်ယွင်းခြင်းမရှိဘဲ သူ့လိုပင် လှမြင်လျှင် အကောင်းပကတိပုံစံဖြင့် ကြီးစွာသော ဝဋ်ဒုက္ခကို ခံစားကြရတာ သေချာသည်။

အဲဒီအကုသိုလ်တွေကြေဖို့ ဘယ်လိုနည်းမျိုးနဲ့ ကြိုးစားပြီး ကုသိုလ် ဆောက်တည်ရမလဲ။ အခု သူ့သွားဖုံးတွေ ပွကျွမ်းစပြုနေပြီ။ သူ သွားကိုက်ဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရဖူးသည့် အတွေ့အကြုံအရဆိုလျှင် (၁၂)နာရီ မထိုးခင် ကြိုတင်ကာကွယ်ထားနိုင်မှ ဖြစ်တော့မည်။ (၁၂)နာရီကျော်လျှင် ကြီးစွာသော ဝဋ်ဒုက္ခကို လှမမြင် သူမမြင် ခံစားရဦးမည်။

ဒီအကုသိုလ်ကို အထိရောက်ဆုံး လွှင့်ပါးသွားစေဖို့ ဘာကုသိုလ်တွေကို သူလုပ်ရမလဲ။

"သားလေးတို့ရယ် အဒေါ်ကို ထမင်းဖိုးလေး ဒါနပြုကြပါကွယ်"

သူ့နှလုံးသားသည် တင်းပုတ်နှင့် အားကုန်အရိုက်ချခံရသော ကြေးစည်တစ်ခုလို ချာချာလည် ထွက်သွား၏။ ရုတ်တရက် ထထကိုက်တတ်သော "သွား" ကို ရုတ်တရက် ရလာသော ကုသိုလ်ဖြင့် ခုခံတာကွယ်ရမည်။

"နွားနို့သောက်မလား အဒေါ်"

မျှော်လင့်ချက်အပြည့် ဝမ်းသာအားရဖြင့် [illegible] သူ့အသံကို ပြန်၍ တုန့်ပြန်သံမကြားရ။ သို့သော်လည်း သူ့ [illegible] အဒေါ်ကြီး မျက်ဝန်းတွေက နွားနို့ခွက်ပေါ်တွင် [illegible] တစ်ချောင်းလို စူးစိုက်ကြနေလေသည်။ ဒါ "[illegible]"။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နွားနို့ခွက်ကို ကောက်မလိုက်သော သူ့လက်ဖျားတွင် ဒါနအား သည် ပြင်းထန်သော ဖြူစင်မှုဖြင့် တုန်ခါနေ၏။

အားရပါးရ ကျိုက်ချလိုက်သော အသံသည် လည်ချောင်းထဲမှ ထွက်လာသောအခါ "ဂလု ... ဂလု" ဟု သူ မကြားရဘဲ "သာဓု ... သာဓု" ဟုသာ သူကြားနေမိ၏။ ထိုပီတိရသောအချိန်တွင် သွားကိုက်စပြုလာသော ဝေဒနာမှ သက်သာသွားသည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

သူ့ကုသိုလ်သည် သူ့သံသရာ Solfware ထဲမှာ Data တစ်ခုအနေဖြင့် ရောက်ရှိသွားပြီဆိုတာတော့ ကျိန်းသေသည်။

"ဒါတော့ မင်း ငါ့ကို ဆော်ကားတာပဲ ခင်လွန်း"

စကားလုံးတစ်လုံးချင်းဆီ၏ အသံတွင် ရေကို ဓွမ်းစဖြင့် တို့ယူထားသကဲ့သို့ ဒေါသ၏အသံတွေက စိမ့်ဝင်နေသော မင်းစိုး၏အသံ ဖြစ်သည်။

ဒီအသံကိုကြားမှပင် သူလည်း ပစ္စုပ္ပန်လောကကို ချက်ချင်း ပြန်ရောက်လာခဲ့၏။

"ဟာ ... မဟုတ်ဘူး သူငယ်ချင်း၊ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ အခုချိန်မှာ ငါကုသိုလ် လိုအပ်နေတယ်ကွာ၊ အဲဒါနဲ့ ..."

သူ့စိတ်ကြိုးမျှင်သည် သွားကိုက်ဝေဒနာမှ ဝင့်ဆင်းရဲနှင့် ကုသိုလ်အကုသိုလ်၊ ထိုမှ ဒါနအမှု၊ ထိုမှ ကုသိုလ်ယူရန် အသံတစ်သံ။ ထိုအသံကြောင့် ကုသိုလ်အတွက် ကြားခံပစ္စည်းသည် နွားနို့ဖြစ်သွားပုံ၊ သူက နွားနို့ လုံးဝမကြိုက်သဖြင့် တွန့်ဆုတ်နေးကွေးခြင်းမရှိ၊ နှမြောတွန့်တိုခြင်း အလျှင်းကင်းမဲ့သော ဒါနကုသိုလ် အမှုကလေးတစ်ခု ဖြစ်သွားကြောင်းကို–

"လုံးဝ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး၊ ဒါ မင်းသက်သက်မဲ့ ငါ့ကို ဆော်ကားတာပဲ၊ မင်းပြောခဲ့တာတွေက အဆက်အစပ်မရှိဘူး၊ ယုတ္တိမရှိဘူး၊ ဘယ်သူ့

ကို မေးမေးကွာ"

"ငါ စိတ်ထဲမှာ တကယ်ပဲ စိတ်ဖြစ်စဉ်က အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်သွားတာ မင်းစိုး"

"သွားစမ်းပါကွာ၊ ငါက မင်းသွားကိုက်နေတယ်ဆိုလို့ နွားနို့ကို လဲပေးတာ၊ သွားစမ်းပါ"

မင်းစိုးက မကျေမနပ်ဖြစ်နေပုံနှင့် စားပွဲဝိုင်းကို မျက်နှာလွှဲသည်။ သူပြောသည့်စကားကို မယုံ၊ သူ့စိတ်မှာ ဖြစ်ခဲ့တာကတော့ ဒီအတိုင်း အမှန်ပါပဲ။ နောင်ကို စိတ်ကူးနှင့် လက်တွေ့ကို ချက်ချင်းကြီး ပေါင်းစပ်မပစ်လိုက်ဖို့ ဘယ်နကြိမ်မှန်းမသိ ဆုံးဖြတ်ချက် ချရပြန်သည်။

သူသည် ဤသို့သော "ခင်လွန်း" ဖြစ်ပါသည်။

"ဟော့ ... ကောင်လေး ... လာစမ်း၊ ဟောဒီစားပွဲ ရှင်းမယ်"

သူ့သူငယ်ချင်းသည်လည်း ဤသို့သော "စိုးမင်း" ဖြစ်ပါသည်။

"နွားနို့ အဆင်ပြေလားအစ်ကို"

"အေး ... အဆင်မပြေဘူးကွ"

"ဟာ ... ကျွန်တော် အစ်ကိုမှာသလိုပဲ ဆားနဲ့ ခပ်စိမ့်စိမ့်လေး မှာလေး ..."

"ဘယ်လောက်ကျလဲပဲ တွက်ကွာ၊ ဟော့ကောင် ... မင်းပိုက်ဆံကို ပြန်ထည့်ထားလိုက်"

"ငါက လှူပြီးသားဖြစ်နေလို့ အဲဒါ ငါ့ ..."

"အလှူမှာ လှူတဲ့လူသာ အရေးကြီးတာ၊ ငွေစိုက်တဲ့သူ အရေး မကြီးဘူး၊ မင်းပိုက်ဆံကို ပြန်ထည့်ထားလိုက်ဆို ..."

"ရှစ်ရာ့နှစ်ဆယ်အစ်ကို၊ (၃၀) အကြွေမရှိဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သကြားလုံးယူမလား”

“စီးကရက်ထက်စာရင် သကြားလုံးက ပိုပြီး အန္တရာယ်ကင်းတာပေါ့”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကထွက်တော့ မင်းစိုးနှင့်အတူ တွဲလျှောက်နေမိသည်။ ဘယ်ကိုသွားမည်ဆိုတာ ဖွင့်မမေးကြဘဲ လျှောက်နေခြင်းဖြစ်၏။ ဒါဆိုလျှင် ဓေယျာတို့အိမ်ရှေ့ပဲ ဖြစ်ရမည်။

ဓေယျာတို့ အိမ်ရှေ့ရောက်တော့ လူတော်တော်စုံနေတာကို တွေ့ရ၏။ ထုံးစံအတိုင်း သူရက အင်္ကျီအဝတ်အစားသစ်ကြီး ဝတ်၍ထိုင်နေသည်။ သူရဝတ်ထားသော လူတစ်ယောက် မြင်းကြီးစီးပြီး ယော်ကီရိုက်နေသည့် ဒီဇိုင်းနှင့် အဝါရောင်တီရှပ်က မနက်ခင်းနေရောင်မှာ စူးရှတောက်ပလွန်းအားကြီးသည်။

ဒီကောင့်အကြောင်း မသိသေးသူဆိုလျှင် သူရကို ခဏနေလျှင် အနည်းဆုံး မန္တလေးလောက်ကို ခရီးသွားမည့်သူဟု ထင်နိုင်သည်။

ဓေယျာကတော့ မိန့်မိန့်တည်တည်ခန့်ခန့်ကြီးကို သူ့အိမ်ရှေ့က ခုံမှာထိုင်နေသည်။ မျက်နှာကို ဆရာကြီးအထာမျိုးနှင့် တမင်လုပ်ထားသော်လည်း သူ့ရုပ်က ခန္ဓာကိုယ်ဖွံ့ထွား မျက်နှာကလေးများ အစီအစဉ်တွဲသို့ ကြီးပေါ်တစ်ယောက်လို ဖြစ်နေသည်။

ဝင်းနိုင်ကိုတော့ သူ စိတ်အဝင်စားဆုံးဖြစ်၏။ ဝင်းနိုင်က သူ့ “သွား” တွေကို တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် ထိုးနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ ဝင်းနိုင်ကိုရွေးပြီး ပြုံးပြလိုက်သည်။

ဝင်းနိုင်ထံမှ ဖြူဖွေးညီညာသော သွားများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ထင်းလက်တောက်ပသည့် အပြုံးတစ်ခုကို သူ ပြန်ရလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် “မြတ်နိုး” ဆိုသည့် ကောင်မလေးတစ်ယောက် ရေခဲခြစ်စားရင်း သူတို့ထိုင်နေကျ ခုံဝိုင်းရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်သွားသည်။

“ရင်ထဲကို အေးသွားတာပဲ”

ဝင်းနိုင်က ကမန်းကတန်း လှမ်းစသည်။ ကောင်မလေးက ဂရုပင် မစိုက်။ ဝင်းနိုင်သည် ဟိန္ဒူလူမျိုးဖြစ်သဖြင့် မြန်မာမိန်းကလေးတွေကြိုက်အောင် မစတတ်ချေ။ သူဝင်စလျှင် ရှေ့မှာတည်ထားသမျှသည် အားလုံး အရည်ပျော်ကျသွားပြီး စီးချင်ရာ စီးဆင်းသွားတတ်၏။

“မင်းစိုး” က ခုံဝိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်သည်။

“ဟေ့ကောင် ... ထိုင်လေကွာ ခင်လွန်း” သူရက သူ့ကို လှမ်းပြောသည်။

“ငါ သွားနာနေတယ်ကွာ”

အမှန်ဆိုလျှင်တော့ အတော်ကြီးကို အဆက်စပ်မဲ့သော အမေးစကားနှင့် တုန့်ပြန်အဖြေ ဖြစ်သည်။

သူရက ကျေကျေနပ်နပ်ပင် ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်၏။

ဘာနှင့်ဘာကို အဆက်အစပ် ယူသွားသည်တော့မသိ။

ဟိုး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ယမင်းဖြူ လျှောက်လာနေသည်။ ယမင်း လမ်းလျှောက်ပုံက ရန်သူ့နယ်မြေထဲမှာ ကင်းထောက်ထွက်လာသော စစ်သားနှင့်တူသည်။ မျက်လုံးတွေကို လမ်းဘေးဝဲယာရှိ ဆိုက်ကားဆရာပါ မလွတ်ရအောင် ကြည့်သွား၏။ ပြီးတော့ သူ လမ်းလျှောက်နေပုံကလည်း ကော်ပတ်စစ်သားရုပ်တစ်ရုပ်နှင့် တူနေသည်။

“အားလုံးသတိ”

“ရန်သူ့အခြေအနေ သတင်းပို့၊ ဒါဝဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေမြဲ ဆက်လျှောက်၊ တန်း ... ရပ်"

အသံသေး အသံသြောင်ကွေ့ ရုံသွား၏။ ယမင်းဖြူက အားလုံးကို မျက်စောင်းတစ်ချက်တည်းနှင့် ရအောင်ထိုးသွားသည်။ ပြီးတော့ ဘာမှ မဆိုင်ဘဲ တင်ပါးပေါ်ကအင်္ကျီကို အောက်ဆွဲချသွားသေး၏။

"ခင်လွန်း မင်းဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ဟင် ..."

"ဘာဖြစ်နေတာလဲလို့ မေးနေတာ"

"သွားကိုက်နေတယ်ကွာ"

"ဆေးသောက်လိုက်ပါလား၊ ဟိုတစ်လောကလည်း ကိုက်သေးတယ်ဆို"

"အေး ... အခုပြန်ကိုက်တာ"

"အဲဒီတုန်းက ဘာနဲ့ပျောက်သွားတာလဲ"

"ဒီလိုပဲ ပျောက်သွားတာပဲ"

"ဟင် ... မင်းဟာကလည်း"

သုတစွယ်စုံနှင့် နိုင်ငံတကာရေးရာ စာစောင်မဂ္ဂဇင်းလောက် ဖတ်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ အမြဲဗဟုသုတ ပြည့်စုံသည်ဟုထင်ကာ ဆရာကြီး လုပ်တတ်သော ဇေယျာ စိတ်ညစ်သွားပုံရသည်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုခုတော့ သူပြောမှ သင့်တော်မည်ဟု စဉ်းစားပြီး နှုတ်ခမ်းများကို ဟ၍လေဟပ်ပြီး ပြောရန် အားအယူတွင် –

"ချွင် ... ချလွင် ... ချပ်ချပ်"

"ဒုံဂွမ် ... တပ် ... တပ်"

"ခွပ်ခွပ် ... ချွင်ခွမ် ... ဒန်တန်တန်"

ပုံသဏ္ဌာန် အတိအကျမရှိသော အသံမျိုးစုံသည် သူနှင့် ဇေယျာမှ လွဲ၍ အားလုံးထံမှ အလုအယက် ထွက်ပေါ်လာကြသည်။

သဲစုဆိုသော ကောင်မလေးက တစ်ကိုယ်လုံးတွင် လှုပ်လို့ရသော အရာများအားလုံးကို လှုပ်ခါရင်း သူတို့ ခုံပိုင်းရှေ့မှ ဖြတ်သွားသည်။ သဲစုသည် ပခုံးကိုလည်း ယိမ်းသည်၊ ဇက်ကိုလည်း ရမ်းသည်၊ ခါးကိုလည်း ခါသည်၊ တင်ကိုလည်း ပစ်၏၊ လက်ကိုလည်း လွှဲ၏။

နားမှနားဆွဲနှင့် လွယ်အိတ်မှ တို့လို့တွဲလောင်းတွေကိုလည်း ရအောင် လှုပ်ရမ်းသွားသေးသည်။ ခြေတစ်လှမ်းတွင် ခန္ဓာကိုယ်မှပစ္စည်းနှင့် ကြွက်သားအမျိုးအစား (၈၀) ကျော်လောက်ကို လှုပ်ခါပစ်ရမ်း ဆွဲမွှေနိုင်သော အာဂ လမ်းလျှောက်နည်းကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လေသည်။

သူနှင့် မင်းစိုးတို့ အရောက်နောက်ကျ၍လား မသိ။ သူတို့စနေကျ မြင်နေကျ ကောင်မလေးတွေ သွားနှင့်ကျပုံ ပေါ်သည်။ သူတို့အတွက် တပ်ဆုတ်အချက်ပေး နာရီကြီးတွေဖြစ်သော သာတီးအိုဗာ မမကြီးတွေ လျှောက်လာနေကြပြီ ဖြစ်၏။

မမကြီးတွေက မျက်နှာ၏ ဘယ်နေရာမှာ သူတို့အလှရှိသည်ဆိုတာကို ကောင်းကောင်းကြီးသိသည်။ ဣန္ဒြေ၏ပုဝါကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ်လည်း မဟုတ်၊ လျော့ရိလျော့ရဲဟုလည်း မဆိုသာ၊ လိုချင်သလောက်သာ သေသေသပ်သပ် ခြုံထားတတ်သည်။

အရယ်အပြုံး အမှဲ့အငိုတို့ဖြင့် ဘဝသားသေခဲ့သော နှုတ်ခမ်းလွှာတွေက လိုအပ်လျှင် ချက်ချင်း ထက်မြက်စေနိုင်ပြီး မလိုအပ်လျှင် တည်ငြိမ်အေးဆေးနေတတ်သည်။

မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ရှိသည့်အရိပ်သည် ပင်လယ်က[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင်လယ်လှိုင်းတွေကို ကြည့်တာနှင့် ချက်စွတ်တူသော အရိပ်မျိုးရှိသည်။ သူ့အတွက် ဘာမှမထူးခြား၊ ငြီးငွေ့ခြင်းလည်းမရှိ။

သူတို့ လမ်းလျှောက်သည့်ပုံက မော်အောင်ပြီးသည့် သိုင်းသမား တစ်ယောက် သိုင်းကစားသလို ကြည့်လို့လှသည်။ အလှမွေး မြင်းကြီး တစ်ကောင် အသားကျ လမ်းလျှောက်သွားသလို ကြည့်လို့လှသည်။

ထိုမကြီးများကိုတော့ သူတို့အတွက် သင်ယူရေးကျောင်းကြီးတွေလို့ သဘောထားပြီး ငြိမ်သက်စွာပင် အားပေးတတ်ကြလေ့ရှိ၏။

ဆရာတော်များ ဆွမ်းခံကြွလာပြီဆိုလျှင်တော့ သူတို့အတွက် တစ်နေ့တာ Model လမ်းလျှောက်ပွဲသည် ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်ပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ နေရာပြောင်းပြီး အမှတ်ပေးခြင်းအမှုကို ပြုကြသည်။

ဒီခုံဝိုင်းကလေးမှာထိုင်ပြီး နံနက်ခင်း၏ ကျောင်းသူကျောင်းသား၊ ရန်ထမ်းသူများကို အားပေးခြင်းအမှုကို ပြုလေ့ရှိသော်လည်း ရည်းစားဖြစ်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းတော့မရှိ။ ဇေယျာနှင့် မင်းစိုးတို့နှစ်ယောက် တစ်ခါတုန်းက ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ပြိုင်လိုက်ခဲ့ကြဘူးသည်။ သူတို့ကလည်း ဘေးမှ ဒိုင်လူကြီးသဖွယ် လိုက်လံ ကြပ်မတ်ပေးခဲ့သဖြင့် ထိုကောင်မလေးက သူ့ဏ္ဍန္တြေကို စော်ကားသည်ဟု ယူဆကာ ရပ်ကွက်ရုံးသို့ ခေါ်ယူသတိပေးခြင်း ခံရဖူးသည်။

သူရက တစ်ခါတုန်းက လွှင်လွှင်မာဆိုသည့် လမ်းသွယ် (၃) ထဲက ပြောင်းလာတာ သိပ်မကြာသေးသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို လိုက်ရန်အတွက် ပထမနေ့ Servay လေ့လာရေးလုပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ထိုကောင်မလေးက မြန်မာ့ကရာတေးအဖွဲ့ချုပ် စာတမ်းပါ တီရှပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ပြခဲ့သဖြင့် သူရမှာ သူ မရခင် လိုက်မည့်အစီအစဉ်ကို လက်လျှော့

လိုက်ရဖူးတာလောက်ပဲ ရာဇဝင်ရှိဖူးပါသည်။

ဒီနေ့တော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားပြီးကြပုံပေါ်သဖြင့် ဘယ်သူမှ မလှုပ်ကြပဲ ခုံဝိုင်းမှာပင် ဆက်ထိုင်နေကြသည်။

"လူရုပ်၊ ကျောက်ရုပ်၊ ဇာလေးဒုတ်၊ ခန္ဓာကြွေ၍ သွားမပြုတ်လို့ ငါဖတ်ဖူးတယ်ကွ၊ ငါ့သဘောနဲ့ ပြောရရင် အဲဒီဆေးနည်းကို ဖော်ပြီး သွားမှာ သိပ်ပေးလိုက်ပါလား"

မပြောလိုက်ရသည့်စကားကို အဆက်အစပ်မဲ့ ထပြောလိုက်သော ဇေယျာ့စကားကို ဘယ်သူမှ နားမလည်ကြ။ သို့သော်လည်း "ဘာပြောတာလဲကွ" ဟု ဘယ်သူမှ ဝင်မမေးကြ။ မေးလျှင်လည်း အဲဒီလူ နာပြီသာမှတ်ပေတော့။

တစ်လောကပင် "အိုလံပစ်" ဆိုသော စကား၏အဓိပ္ပာယ်ကို လျှာရှည်ပြီး သွားမေးမိသော ဝင်းနိုင် တော်တော်ခံလိုက်ရ၏။ ဇေယျာက ခုံဝိုင်းတွင် ထိုအိုလံပစ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုရှင်းရာ ထမင်းစားချိန်ထိ မပြီးသောကြောင့် ဝင်းနိုင်တို့အိမ်သို့ လိုက်၍ရှင်းသည်။ ထိုမှုနှင့်လည်း ရှင်း၍မပြီးသေးသဖြင့် ဝင်းနိုင်က ဇေယျာ့ကို ထမင်းကျွေးရသည်။ ထမင်းအတူစားကြရင်းလည်း ရှင်းသည်ဟုဆိုသည်။

ထိုအထိ မရှင်းလင်းသေးဟု ယူဆပြီး ဆက်ရှင်းရာ ညနေစာ ထမင်းစားပြီးသည့်အထိ ရှင်းခဲ့သည်တဲ့။ ဒါတောင်မှ ပြန်ခါနီးမှာ–

"ဒါတောင် ဇာတ်သိမ်းကို မရောက်သေးဘူးကွ၊ မင်း ရေ[illegible] တော့ ပေါ်ပြီမဟုတ်လား"

"အေး ... ရပါပြီကွာ၊ တော်တော် သံဘောပေါက်သွား[illegible] ဇေယျာ၊ မင်းအိမ်က စိတ်ပူနေလိမ့်မယ်"

www.burmeseclassic.com

ဖေယျာပြန်သွားတော့ ဝင်းနိုင်ကို သူ့အမေက မေးသည်။

"ဟဲ့ ... ဖေယျာပြောပြသွားတာ ဘာကားလဲ၊ ကားသစ်လား၊ မင်းသမီးက ဘယ်သူလဲ၊ ချွတ်သရီးချောင်သဒါးလား၊ ကကျိုးလား၊ အက်ရှံရာယာရိုင်းလား" ဟူသတတ်။

ထို့ကြောင့် ဖေယျာ၏ လူရုပ်၊ ကျောက်ရုပ်ကို ဘယ်သူကမှ ဝင်မမေးကြခြင်း ဖြစ်၏။ သို့သော် ဖေယျာက ကျိန်းသေမေးမှာပဲဟူသော မျက်နှာမျိုးနှင့် သူ့ကို ကြည့်နေသဖြင့် သူတော်တော် ဒုက္ခရောက်သွား၏။ ကိစ္စကလည်း သူ့ကိစ္စဖြစ်နေသဖြင့် မမေး၍မကောင်း၊ မေးပြီးလို့ ဖေယျာစကားတွေ ရှည်နေလျှင်လည်း သွားနာနေလို့ဟု အကြောင်းပြပြီး လစ်တာပေါ့ဟု ဆုံးဖြတ်၍ မမေးမနေရ မျက်နှာပေးကြီးထံသို့ မေးခွန်းတစ်ခု ပစ်ကျွေးလိုက်ရလေသည်။

"ဘာလဲကွ၊ မင်းဟာက လူရုပ်၊ ကျောက်ရုပ် ဆိုတာကြီးက"

"မင်းတို့ မသိဘူးဆိုတာ ငါသိသားပဲ၊ ဗဟုသုတဆိုတာ ရှိကောင်းတယ်ကွ၊ စာဆိုတာကလည်း ဖတ်နေရုံနဲ့တော့ မပြီးဘူးမောင်၊ ဖတ်ပြီးရင် မှတ်ဖို့ကလည်း လိုသေးတာ၊ ဒါမှ ပြန်အသုံးချလို့ရတာ၊ ကဲ ... အခု ငါပြောတဲ့ လူရုပ်၊ ကျောက်ရုပ်ဆိုတာက ..."

"မင်းသွားက နာတဲ့အဆင့်လား၊ ကိုက်နေပြီလား"

"အင်း ... မနေ့က ညနေကတည်းက နာနေတာ၊ ဒီနေ့မနက်လည်း ထပ်နာနေတယ်ဆိုတော့ နေ့လည်လောက်ဆို ကိုက်တော့မှာ ကျိန်းသေပဲ"

"ဒါဆို Alaxan သောက်လိုက်ပါလား"

"ဟော့ကောင်သူရ၊ ငါ ဒီမှာ ဆေးအညွှန်း ပေးနေတယ်ကွ၊ လူရုပ်ဆိုတာက ကန့်ပလူဥနဲ့ ငရုပ်ကောင်းကို ပြောတာကွာ၊ ကျောက်ရုပ်ဆို

တာက ကျောက်ချဉ်နဲ့ ပရုပ်ကွာ၊ ဓာလေးဒုတ်ဆိုတာက ဓာတ်ပွိုလ်သီးရယ်၊ လေးညှင်းရယ်၊ ဒုတ္တာရယ်၊ အဲဒီ ခုနစ်မျိုးကိုစုပြီး အမှုန့်လုပ်ပြီးတော့ ..."

"ဟာ ... မင်းဆေးနည်းက ပေမတင် စာမတွင် ဆေးနည်းပါကွာ၊ ဒီမှာခင်လွန်း ငါပေးတဲ့ဆေးနည်းက တို့မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် ဆေးခဲ့တဲ့ ဆေးနည်းကွ၊ သွားသန့်ရှင်းအောင် တံပူ (ဒန်ပူ) တိုက်တာရဲ့ အကျိုးငါးပါးကို ဝိနည်းပိဋကတ် စူဠပါဠိတော် ခုဒ္ဒကမှာ ခုလိုပြောထားတယ်၊ တံပူနဲ့ သွားတိုက်တာဟာ ၁။ မျက်စေ့ကြည်လင်ခြင်း၊ ၂။ ခံတွင်းသန့်ရှင်းပြီး အနံ့ကောင်းခြင်း၊ ၃။ လျှာ၊ လည်ချောင်းတို့မှာရှိတဲ့ ရသာရုံကိုဆောင်တဲ့ အကြောတွေ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ၄။ သလိပ်အညစ်အကြေး၊ အစာအညစ်အကြေးတွေ တားဆီးပိတ်ပင်မှုမရှိခြင်း၊ ၅။ စားသောက်တဲ့ အာဟာရတွေ စားလို့မြိန်ခြင်းတွေ ခံစားရတယ်တဲ့၊ ဒီတော့ ဒီနေ့ကစပြီး တမာတံပူနဲ့ သွားတိုက်ကွာ"

သူလည်း တော်တော်စိတ်ညစ်သွားသည်။

စေတနာနဲ့ ပြောကြတာကိုတော့ အသိအမှတ်ပြုပါသည်။ ဒါပေမဲ့ လိုက်လုပ်ဖို့ကျတော့ မလွယ်။ သူ ဖြစ်စေချင်တာက သူ၏ နာစပြုနေသော ခံတွင်းထဲက သွားအနာ ပျောက်သွားစေချင်သည်။ ပြီးတော့ နောက်နေ့တွေမှာ သွားမနာတော့ဘဲ ပုံမှန်ပြန်ကောင်းချင်သည်။

ဒီလိုတွေးရင်း ပါးစပ်ထဲမှာ နာနေသောသွားကို လျှာနှင့်ထိုးကလိရင်း လျှာနှင့်သွားကို ကပ်ထောက်ထားပြီး ပွတ်ခနဲ လေကိုစုပ်သည်။ အပေါက်ကို လျှာနှင့်ပိတ်ပြီး စုပ်လိုက်သောလေသည် သွားပိုးစားနေသည့် အပေါက်ထဲသို့ တိုးဝင်သွားပြီး စူးခနဲတစ်ချက် ခံစားလိုက်ရပြီး သူ့အာရုံကြောတစ်ခုလုံး ကျင်တက်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အား ..."

တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်စွာ အော်လိုက်သော သူ့အသံကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး လန့်ဖျပ်ပြီး သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။

သူ ကျင်တက်သွားသော သွားရှိသည့်ပါးကို လက်ဖဝါးဖြင့် အတင်းဖိထားရသည်။ ချွေးစေးတွေ ချက်ချင်း နဖူးပေါ် ခုန်တက်လာကြသည်။ ခုနက နာရှံနာသောသွားသည် သူ၏ သက်သာလို သက်သာငြား ထင်ရာလုပ်မှုကြောင့် ချက်ချင်း ကိုက်တက်လာသည်။

သူ့ဘဝ သူရရှိထားသော ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေအားလုံး တစ်မဟုတ်ချင်းကို ပျက်စီးသွားသည်။ သွားကိုက်ဝေဒနာအောက်မှာ အရာရာသည် ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ မရှိတော့။ ဘာတစ်ခုမှလည်း သူနှင့် မပတ်သက်တော့သလို ချက်ချင်းကြီး ဖြစ်သွားသည်။

ခံတွင်းတစ်ခုလုံး ချက်ချင်း ပူကျွမ်းလာပြီး တဒုတ်ဒုတ် မြည်သံကမှန်မှန်ကြီးကို သူ့နားထဲမှာ ကြားနေရသည်။ သူ ရပ်နေလို့မရတော့။ ဘာလုပ်ရမယ်မှန်းလည်း မသိတော့။ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း စကားပြောချင်စိတ်မရှိတော့။ သူသည် ချက်ချင်း ရရှိလိုက်သော ကြောက်စရာကောင်းသည့်ဝေဒနာကို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ကို ခံလိုက်ရသည်။

ဘယ်သူ့ကိုမှ နှုတ်မဆက်တော့ဘဲ ပါးကလေးကိုဖိပြီး သူထွက်ခဲ့သည်။ သွားကိုက်ဖူးသူဆိုလျှင် သူ့အဖြစ်ကို နားလည်လိမ့်မည်ထင်သည်။

"ဟော့ကောင် ...ဗိုလ်ရှုတို့ဆိုင်က Alaxanဝင်ဝယ်သွားပြီး သောက်လိုက်ဦး"

မင်းစိုး၏ စိုးရိမ်တကြီး လှမ်းအော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ရရက်စရာမရှိအောင် ပျက်စီးသွားပြီဖြစ်သော သူ့ရှေ့က လောက

ကြီးထဲ သူ တိုးဝင်လာခဲ့သည်။

သူငယ်ချင်းများက သူ့နောက်ကျောကို ငေးကြည့်ချင် ကြည့်နေပါလိမ့်မည်။ ကြည့်ချင်မှလည်း ကြည့်ပါလိမ့်မည်။ ကြည့်ကြည့် မကြည့်သူ့အတွက် အရေးမကြီးတာ သေချာပါသည်။

သူ သွားကကိုက်နေသော်လည်း ခြေဖျားကိုထောက်ပြီး ဖွဖွကလေးလျှောက်လာမိသည်။

ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်တိုင်း ဝေဒနာက တဆစ်ဆစ် ပိုနာလာနေသည်ဟု ခံစားရလေသည်။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂)

"ဒါဆိုရင် မင်းဆိုလိုချင်တာက မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်ကတည်းက သွားကိုက်တယ်ဆိုတဲ့ ဝေဒနာက ရှိခဲ့တယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား"

"ဒါပေါ့ကွ၊ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်မှ မဟုတ်ဘူးကွာ၊ "သွား" ဆိုတဲ့ပစ္စည်း စဖြစ်ကတည်းကိုက စဖြစ်တာလို့ ငါအဲဒီမခံတယ်"

ဇေယျာ၏ အောင်မြင်သော တင်းမာသော အသံကြောင့် သူရ နည်းနည်းစဉ်းစားသွားသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ သွားနာသက်သာနေချိန် ကလေးမှာ သွားအကြောင်းကို သူ မတွေးချင်ပါ။ ကြားလည်း မကြားချင်ပါ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရောဂါနှင့် ပတ်သက်ပြီး ငြင်းနေကြတာဖြစ်သဖြင့် ဝင်ထားလို့ မကောင်းတာနှင့် နားထောင်နေရခြင်း ဖြစ်သည်။

"ထားပါတော့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ သွားနဲ့ပတ်သက်ပြီး လေ့လာတာတို့၊ ထုတ်ပြန်ရှာတာတို့၊ ဆေးဖော်တာတို့ ဆိုတာတွေကတော့ ပေါ်တာသိပ်မကြာ

www.burmeseclassic.com

သေးဘူး၊ ငါဆိုလိုတာက အဲဒါကို ဆိုလိုတာ”

“ဟာ ... ရီးရဲမက်ဒရစ်က အိုဝင်ကို ဝယ်လိုက်ပြီတဲ့၊ ပြဿနာပဲ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာရှိတဲ့ ဘောလုံးသမားကောင်းတွေ အားလုံးကို ရီးရဲက ဝယ်တော့မှာလား”

သွားရောဂါထဲကို ဝင်းနိုင်က ဘောလုံးဝင်ကန်၏။ ဟိုဘက်ခုံက **chess!** ဆိုသော အော်သံနှင့်အတူ မြင်းတစ်ကောင် ရွှေ့တာကို မြင်ရ၏။ အုန်းတံမြက်စည်းတွေကို စုချည်ပြီး လူကြီးတစ်ယောက် ထမ်းသွားသည်။ ထမင်းချိုင့်ကိုယ်စီနှင့် ကောင်မလေးနှစ်ယောက်တည်း။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ အပြန်အလှန် စကားလုပြောသွားသည်။ အပြောနှစ်ယောက်၊ လူနှစ်ယောက် နားထောင်သူမရှိ။ သို့သော် အဆင်ပြေ၏။ Every Body talking..., No body Listening ပါတကား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သွားမကိုက်လျှင် လောကကြီးသည် အလိုလို လှပနေသည်။ ချစ်စရာကောင်းနေသည်။ လက်တွန်းလှည်းကလေးနှင့် သံတိုသံစဝယ်သည့် ကုလားကြီးကအစ ချစ်စရာကောင်းနေသည်။

“ရော်ဘင်ဟိုက ပိတ်ကစားရင် လွတ်အောင် မဖောက်တတ်ဘူး၊ ကွင်းလည်က စနိုက်ဒါကလည်း ခြေမှန်တာ မဟုတ်ဘူး၊ နစ္စတယ်ရိုင်းနဲ့ ကားစီးလက်ကလည်း တစ်ခါတစ်ခါ ဂိုးပေါက်က ပျောက်ချင်ပျောက်နေတာ”

ဝင်းနိုင်က ရီးရဲမက်ဒရစ်နှင့် ခြံစည်းရိုးချင်း ကပ်လျက်လိုလို ဘာလိုလိုနှင့် ထအော်သည်။ သူအော်နေပုံက သူ့အသံကို ရီးရဲကပဲ ကြားရတော့မလိုလို ပုံစံမျိုးနှင့်ဖြစ်သည်။

“အေး ... ရီးရဲမက်ဒရစ်က အဲဒီလူတွေကို ပွဲတိုင်း ဂိုးသွင်းရမယ်

ဆိုပြီးတော့ ဝယ်ထားတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဝေဖန်တယ် ဆိုတာကတော့ ခွင့်လွှတ်ဖို့ အခက်ဆုံးနဲ့ ပြောရတာ အလွယ်ဆုံး အလုပ်ပါကွာ”

မင်းစိုးစကားကြောင့် ဝင်းနိုင် ပိုဒေါသဖြစ်သွားသည်။ ဂူးဂူးဝါးဝါး ပိုဖြစ်လာသည်။ ဇေယျာနှင့် သူရကတော့ ကုလားလေး ဝင်းနိုင် ဒီလိုဖြစ်နေတာကို ပိုပြီးသဘောကျ ဗိုင်းဟားနေကြ၏။ သူတို့ ပထမပြောနေကြသော သွားကိစ္စကို မေ့သွားကြပြန်သည်။ သူတို့ကကျတော့ ပေါ့ Body talking, ဆရာကြီး body Luching ဖြစ်နေပြန်သည်။

ညနေပိုင်းကိုတော့ သူတို့သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး စိန်ကဖီးမှာပဲ ဆုံကြသည်။ ဇေယျာတို့အိမ်ရှေ့က ခုံဝိုင်းမှာ မစုံကြတော့။ ညနေရီ လေပြည်ထဲမှာ သနပ်ခါး ရေကျဲလေးလိမ်းရင်း VCDအခွေ ထွက်ငှားတတ်ကြသော၊ ကိုရီးယားတုတ်ထိုး ထွက်ဝိတ်တတ်ကြသော၊ စက်ဘီးအလှ စီးပြတတ်ကြသော အပျိုဖြစ်စ၊ အပျိုဖြစ်ပြီး၊ အပျိုဖြစ်လယ်၊ အပျိုဖြစ်နှောင်းကလေးများကို ကိုယ့်အကြိုက်နှင့်ကိုယ် စိတ်ထဲမှာ လိုအပ်သလို သုံးစွဲစိတ်ကူးယဉ်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

“ငါးသိုင်းများတော့ ဟင်းဟုန်ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ်၊ အကော်တွေ အကောင်းတွေ အကုန်ရှိနေတာဟာ အကုန်ရှိနေတာပဲ၊ အသင်းကောင်းတာက ကောင်းတာပဲ၊ ဘာမှမဆိုင်ဘူးဆိုတာကို ရီးရဲလ်က ဘန်ရှူးစတားသို့အောင် ပြောဖို့ကောင်းတယ်”

သူရက ခပ်တည်တည်နှင့် ဝင်ပြောပြန်သည်။

“အေးလေ၊ ဘန်ရှူးစတားလေးကို ပြောလိုက်စမ်းကွာ၊ ငါတော်တော်စိတ်ဆိုးနေတယ်လို့၊ သီတင်းကျွတ် လာကန်တော့ရင် တုတ်ကောက်သာခဲဖို့ ငါက မှာလိုက်တယ်လို့ ဟား ... ဟား ... ဟား ...”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း ... စိတ်ကျန်းမာရေးက ဆရာမတွေ လူနာကို ဂရုစိုက်မကုတာ သေချာသွားပြီ၊ မင်းရောဂါက သက်မှမသက်သာဘဲကွ"

ညနေခင်းတွေ့ဆုံမှုသည် အတိအကျ အလှပြင်ထားသော မြီးကောင်ပေါက်မလေး တစ်ယောက်လို လှပနေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် သူတို့ဝိုင်းထဲသို့ ဇေယျာ ရောက်လာသည်။ ရောက်ရောက်ချင်း ဇေယျာက သူ့အဖြစ်ကို အရင်တင်ပြသည်။

"ထွက်ခါနီးမှ ဖားသားကြီးက မြောင်းပေါက်ခိုင်းနေလို့ကွာ၊ ရေလည်ခံလိုက်ရတယ်"

"မင်းအဖိုးကြီးက လူရွေးတော်သားပဲ၊ ဒါကြောင့် ဗဟိုဝန်ထမ်းရွေးချယ်လေ့ကျင့်ရေးမှာ အရာရှိဖြစ်တာကိုး"

"လူရွေးတော်ရုံတင် ဘယ်ကမလဲ၊ ကိုယ့်သားရဲ့ အရည်အချင်းမှန်ကိုလည်း သိနေသေးတယ်"

"အချိန်ခါ ရွေးချယ်ပုံကလည်း ကွက်တိပဲ၊ လမ်းပေါ်မှာ ကောင်မလေးတွေ ဖြတ်လျှောက်တဲ့ အချိန်မျိုးကို အသေချာရွေးထားတာ"

"ဒါတင်ဘက်ကဦးမလဲ၊ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်ရဲ့ အသက်ဖြစ်တဲ့ ကြော်ငြာကိုလည်း ရအောင်လုပ်သွားသေးတယ်"

"ဟင် ... ဘယ်မှာကြော်ငြာက ပါလို့လဲ"

"ဟ ... တစ်လမ်းလုံးမှာရှိတဲ့ မိန်းကလေးတွေ၊ ရုံးပြန်ကျောင်းပြန်ချိန်ကိုမှရွေးပြီး မြောင်းပေါက်ခိုင်းတာဟာ ငါ့သားကတော့ စားဝတ်နေရေး အဆင်မပြေရင် မြောင်းပေါက်ကျွေးနိုင်တယ်ဟေ့လို့ ကြော်ငြာတာ မဟုတ်ဘူးလား"

ပျားတုပ်သလို ဝိုင်းတုပ်လိုက်ကြသော သူတို့အဖွဲ့၏ စကားလုံး

များကို ဇေယျာက မျက်နှာမပျက် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ခံယူနေသည်။ ဒီကောင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်နှင့်တွေ့ပြီး သည်းခံခြင်းတရားကို ချက်ချင်း ပေါက်မြောက် အောင်မြင်သွားတာမျိုးတော့ မဖြစ်နိုင်။

"အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေ ရန်သူနဲ့မိတ်ဆွေ ခွဲခြားတဲ့နည်းကို မင်းတို့သိလား"

ဇေယျာက ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နှင့်ပင် မေးလာသည်။ ဒီကောင့် အမူအရာနှင့် ပြောပုံဆိုပုံ ထူးခြားနေတာတော့ သေချာပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတာ အရိပ်ကလေး တစ်ရိပ်မျှ ခန့်မှန်းလို့ မရသေးသဖြင့် မည်သူကမှ စွတ်မဝင်ရဲကြ။

"အင်း ... ဆိုစမ်းပါဦး"

မင်းစိုးက မယုတ်မလွန် နည်းကိုသုံးပြီး ဝင်သည်။

"လူလည်မကျနဲ့လေကွာ၊ သိရင်သိတယ်၊ မသိရင် မသိဘူးတော့လုပ်မှပေါ့၊ မင်းပြောပုံက ဘုရားစောင်းတန်းမှာဟောတဲ့ ဗေဒင်ဆရာတွေလို ဆုတ်သာတက်သာကြီးပဲကွ"

ဇေယျာက အသံနည်းနည်းမာလာသည်။ နဂိုကတည်းကမှ ဘာဆိုတာ ခန့်မှန်းမရသည့်အထဲ ထိုကိစ္စကို ခြေရာခံလို့ရမည့် ဥပမာလေးမှာတင် ပြဿနာက တက်နေသည်။ သူ့ရက မင်းစိုးကို မျက်စေ့လှမ်းမှိတ်ပြလိုက်၏။ ဆက်ဝင်ဆိုသည့် သဘောဖြစ်သည်။

"ကဲ ... မသိဘူးကွာ မသိဘူး၊ မင်းယောက်ဖ အင်္ဂလိပ်တွေရဲ့ ရန်သူနဲ့မိတ်ဆွေ ခွဲခြားတဲ့နည်းကို မသိဘူး"

"ဒါတော့ မင်းက တမင်သက်သက် ညစ်တာပဲ၊ ပြီးတော့ [illegible] ဝဏ်မြောက်တဲ့ ပုံစံမျိုးဖြစ်နေတယ်၊ ငါလိုချင်တာက [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွား ရိုးရိုးသားသားနဲ့ သိချင်တာမျိုးကိုပဲ လိုချင်တာ"

"ကဲ — ကောင်းပါပြီ ကိုရွှေဖေယျာကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် မသိလို့ပါ ခင်ဗျ၊ ရှင်းလင်းပြောကြားပေးတော်မူပါ ခင်ဗျာ ... ပေးတော်မူပါ ခင်ဗျ"

"ဒါကျတော့လည်း ရွဲ့တဲ့ပုံ၊ လှောင်တဲ့ပုံ ပေါက်နေတယ်၊ ကဲ ... ထားပါတော့လေ၊ မင်းတို့ကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့အောင် လုပ်ဖို့က ငါ့မှာ တာဝန်မရှိပါဘူး၊ သနားလို့ ပြောပြပါ့မယ်"

အားလုံးသိချင်သည့်ကိစ္စ သူတစ်ယောက်တည်း ခံအလှည့်ကျနေသဖြင့် သူရ သိပ်တော့မကျေနပ်လှ။

"ဒီလိုကွ၊ အင်္ဂလိပ်တွေက သူတို့နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်လုပ်တဲ့သူကို ရန်သူလို့ သဘောမထားဘူးတဲ့၊ သူတို့နဲ့ အကြံတူတဲ့လူကိုပဲ ရန်သူလို့ သဘောထားတယ်တဲ့"

"ဟင် ... ကိုယ်နဲ့ အကြံတူတဲ့သူဆိုတာ မိတ်ဆွေမဟုတ်ဘူးလား"

"အင်း ... လူကမတော်၊ အတွေးအခေါ်ကမဲ့၊ စာကမဖတ်နဲ့ဆိုတော့ သနားလို့ ပြောပြခဲ့မယ်၊ သေသေချာချာမှတ်ထား၊ အကြံမတူတဲ့သူက ကိုယ့်ကို ဘာမှဒုက္ခမပေးဘူး၊ သူ့လမ်းသူသွားမှာ မဟုတ်လား၊ ကိုယ် လုပ်ချင်တာကို လိုက်လုပ်တဲ့သူကသာ ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးနိုင်တာ မဟုတ်ဘူးလား၊ ဒါလေးတောင်မှ မတွေးတတ်တာ အံ့ပါရဲ့"

ဖေယျာက စကားဆုံးတော့ ဆရာကြီးအိုက်တင်နှင့် ပြုံးသည်။ သူရကလည်း ပြုံးပါသည်။

"ဒါဆိုရင်တော့ မင်းနဲ့ငါက မိတ်ဆွေတွေပဲ ဖေယျာ၊ ငါကြိုက်နေတဲ့ ကောင်မလေးက မစန်းဝင်း မဟုတ်ဘူး၊ မင်းနဲ့ငါ အကြံမတူဘူး၊ မင်းရဲ့

ရန်သူက အေးမောင်ပဲ ဖြစ်ရမယ်"

သူရစကားဆုံးတော့ အားလုံးရယ်ကြသည်။ သူလည်း မနေနိုင်ဘဲ ဝင်ပြုံးမိသေးသည်။ သူရပြောသည့် မစန်းဝင်းဆိုသည့် ကောင်မလေးက ဖေယျာတို့လမ်းထဲက ဖြစ်သည်။ မစန်းဝင်းတို့အိမ်မှာက ရေစက်ရှိသည်၊ ရေစည်လှည်း ငှားသည်။

ထိုရေစည်လှည်းငှားခြင်းကို မစန်းဝင်းက ဦးဆောင်ပြီးလုပ်သည်။ ရေစည်လှည်းမှာ မိုးရာသီတွင် ပြဿနာသိပ်မရှိလှသော်လည်း နွေရာသီ ရောက်လျှင် ည (၁၂) နာရီလောက်အထိ ရေစည်လှည်းတွန်းသံ တဒုန်းဒုန်းကို တစ်ရပ်ကွက်လုံး ကြားနေရသည်။ မနက်ငါးနာရီလောက်ထပြီး ရေစည်လှည်း တိုကင်ကို ယူကြရသည်။ ထိုအချိန်တွင် မစန်းဝင်းသည် ဆရာမကြီးဖြစ်သည်။

မစန်းဝင်း၏ အော်သံတစ်သံမှာ ငရဲကျသံဖြစ်ပြီး မစန်းဝင်း၏ အပြုံးမှာ ရွှေပန်းကုံးဖြစ်၏။ မစန်းဝင်းနှင့် မျက်နှာကြောမတည့်သူများ မနက်စောစော ရေချိုးရဖို့မသေချာ။ မျက်နှာကြော တည့်နေသော်လည်း ပစ္စုပ္ပန်မှာ အဖားအပြု အလကား ဂရုစိုက်ခြင်းမရှိလျှင် တတိယဦးစားပေး အဆင့်လောက်သို့ ရောက်သွားတတ်သည်။

တစ်ရပ်ကွက်လုံးက ရေရရှိရေးအတွက် မစန်းဝင်းကို ဖားနေကြချိန်တွင် ဖေယျာတို့မိသားစုက အေးအေးလူလူနေနိုင်သည်။ မစန်းဝင်း၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး စနစ်အရ ဖေယျာတို့အိမ်သည် တံခါးမရှိ ဓားမရှိ ဝင်ထွက်၍ရသည်။ တစ်ခါတရံ အရေးကြီးလျှင် မစန်းဝင်းတို့အိမ်မှာ သွားချိုးလို့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဖေယျာကို မစန်းဝင်းနှင့် စခြင်း...

ဖေယျာကို ပြိုင်ဘက်ဟုစသော အေးမောင်မှာ မစန်း...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေလှည်းမောင်း အကူကောင်လေးဖြစ်၏။

ထိုအပြင် မစန်းဝင်းမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်လခန့်လောက်က အကောင်း ပကတိမှနေပြီး ရုတ်ချည်း ကောက်ခါငင်ကာဖျားပြီး လေဖြတ်၍ နှုတ်ခမ်းနှင့် မျက်လုံးများ ရွဲ့စောင်းကုန်ကြသည်။

ပထမ အခန့်မသင့်၍ဖြစ်ခြင်းဟု ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် သဘောထားခဲ့သော်လည်း ဖျားနေသည့်အဖျားက လုံးဝမကျဘဲ နှုတ်ခမ်းနှင့် မျက်လုံးများ ရွဲ့စောင်းကုန်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး ကုသော်လည်း လုံးဝပြန်ကောင်းလာခြင်း မရှိတော့ပေ။

ရေဖြင့်ရှာ၍ရသော ပိုက်ဆံမှာ လေဖြင့်ကုန်လေပြီ။

အချို့ကလည်း အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ပွဲလဲသည့်နေ့က ရေဆက်မပေးသောကြောင့်ဟု ဆိုသည်။ အချို့ကလည်း မစောမြနှင့် မစန်းဝင်းတို့ စကားများကြပြီးသည့်နောက် မစန်းဝင်းက မစောမြကို ရေမပေးသည့်အတွက် မစောမြက ပြုစားခြင်း၊ အောက်ကြေးတိုက်ခြင်းဟု ဆိုသည်။ အချို့က လူတိုင်းကို မောက်မောက်မာမာ ဆက်ဆံသော မစန်းဝင်းကို ဘုရားရိုက်တာဟု ဆိုကြသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုကြစေ မစန်းဝင်းတို့မိသားစု စီးပွားပျက်ပြီး ရေ့တွင်မှာပင် အတိဒုက္ခရောက်သွားသည်မှာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ အခုတော့ မစန်းဝင်းတို့ မိသားစုမှာ တစ်ချိန်က သူတို့တစ်မိသားစုလုံး ခိုင်းဖက်ဖြစ်ခဲ့သော အေးမောင်ကို ပြန်လည်မှီခိုနေရသည့် ဘဝဖြစ်နေသည်။

ထိုကိစ္စကို တစ်ရပ်ကွက်လုံး သိပြီးဖြစ်သောကြောင့်လည်း ဖေယျာကို နောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဖေယျာတို့အိမ်ကလည်း မစန်းဝင်းတို့အိမ်နှင့် အဝင်အထွက်ရှိနေသဖြင့် မစန်းဝင်းနှင့်နောက်လျှင် ဖေယျာ အရမ်းစိတ်

ဆိုးတတ်သည်။ အခုတော့ ဖေယျာက ခပ်ပြုံးပြုံးသာရှိသည်။

"ထားပါတော့ကွာ၊ အခု ငါတို့ မျက်စောင်းထိုးကအိမ်ကို အိမ်ရှင်တွေ ပြောင်းလာကြပြီ"

ဖေယျာ ထိုစကားလုံးများကို ရွေးချယ်သုံးစွဲပုံနှင့် ရေရွတ်ပုံက တစ်ဆိတ် ထူးခြားနေသည်။ ဖေယျာသည် အနည်းငယ် အရေးကြီးသည်ဟု ယူဆရသော စကားလုံးများကို သုံးစွဲသည့်အခါတွင် လေသံကို တမင်အနိမ့်အမြင့်လုပ်ပြီး ပြောတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖေယျာကို တစ်ခါတရံ ပဲများသည်ဟု တစ်အုပ်စုလုံးက သတ်မှတ်ထားခြင်းဖြစ်၏။

အခုလည်း "အိမ်ရှင်တွေ" ဟူသော စကားလုံးနှင့် "ပြောင်းလာကြပြီ" ဆိုသော စကားလုံးနှစ်လုံးကို အထူးပဲများ၍ ပြောသည်။

"ဒါ ဆယ်အိမ်မှူးကို အကြောင်းကြားရမယ့်ကိစ္စပဲ"

ဝင်းနိုင်၏ ဖြတ်လုံးက မပြတ်ပါ။ ဝင်းနိုင်သည် တစ်ခါတရံ ရှိုးအိနေသော၊ လူတိုင်းသိပြီးဖြစ်သော လူမရယ်တော့သည့် ဟာသများကို ပြောတတ်သည်။

ကျန်သည့်လူတွေက ဝင်းနိုင်ဟာသကိုလည်း မရယ်၊ ဖေယျာ့စကားကိုလည်း မထူးဆန်းသလို လုပ်နေကြသည်။ ဝင်းနိုင်၏ဟာသကို မရယ်ခြင်းမှာ အမှန်ဖြစ်ပြီး ဖေယျာစကားကို နားမထောင်ခြင်းကတော့ ဟန်ဆောင်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖေယျာ့လေသံအရဆိုလျှင် ပြောင်းလာသောအိမ်မှာ တစ်ခုခု ထူးခြားတာ ပါလာရမည်။ ထိုထူးခြားချက်ကလည်း ကောင်မလေးတွေပဲ ဖြစ်ရမည်။ ကောင်မလေးတွေဆိုလျှင် ညနေလောက်ကြလျှင် ဘာဘာဘယ်လိုဆိုတာ သူတို့ သိရမည်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် လူ့သဘာဝ လူ့ဆန္ဒအရ ညနေမဟုတ်ဘဲ အခုသိချင်နေသည်။ ကောင်မလေးတွေမှန်း သိရက်နှင့် ဘယ်သူ ဘယ်ပုံ ဘယ်လိုဆိုတာကို သိချင်နေသည်။ သို့သော် အုပ်စုထဲမှာ အမြဲတမ်း ဆရာကြီးလုပ်လေ့ရှိသော ဇေယျာကို အောက်ကျို့မခံချင်သဖြင့် ထိုကိစ္စကို မသိချင်ယောင် တမင်ဆောင်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒါကိုလည်း ဇေယျာက ရိပ်မိပုံပေါ်သည်။

"အေးပေါ့ကွာ၊ ဒီအိမ်ပြောင်းလာတာကို ငါတော်တော် သဘောကျပါတယ်၊ မိုးကုန်ခါနီးတုန်းက အိမ်ရှေ့ထိုင်ခုံကလေးပြင်ဖို့ ငါဦးဆောင်ပြီး ပြောတော့ ခေါင်းရှောင်နေကြတဲ့ကောင်တွေ ဒီနေ့ကစပြီး အဲဒီထိုင်ခုံမှာ ထိုင်ရင် ထိုင်ကြေးပေးရတော့မယ်"

ဒီစကားအထိလည်း ဘယ်သူမှ ဘာမှမပြောကြပါ။

"ခင်လွန်း ညနေအတွက် ဝေလင်းကို ချိန်းထားလိုက်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်၊ ဝေလင်းပြောတဲ့လူက ဘုရားလမ်းကလူတဲ့၊ ကောင်းတော့ ကောင်းတယ်တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ မင်းလက်ကို မမီဘူးလို့တော့ မြတ်ဦးက ပြောတာပဲ၊ ဘယ်လိုလဲ"

"ချိန်းလိုက်လေ၊ ကြေးကိုတော့ အရမ်းမပြောနဲ့ဦးကွ"

"OK ငါးနာရီလောက်ပေါ့ကွာ"

သူနှင့် သူရက chess ထိုးရန်ကိစ္စနှင့် ရှောင်ထွက်လိုက်ကြသည်။ မင်းစိုးက Action မင်းသား ဘရုစလီစတိုင်နှင့် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို သောက်ဖို့လုပ်နေသည်။ ဇေယျာ့စကားမှာ မိနေတာ ဝင်းနိုင်တစ်ယောက်ပဲ ရှိ၏။

"ဟိုတစ်ခါ ကောင်မလေးပါလား"

ဝင်းနိုင်က မဝံ့မရဲမေးသည်။ ဇေယျာက ပြုံး၏။ သူတို့ ရှောင်ထွက်နေကြရခြင်းမှာ ဇေယျာ၏ ထိုအပြုံးဒဏ်ကို မခံနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုအပြုံးသည် တော်တော်အထက်စီးဆန်ပြီး ငါမှငါဆိုသော အတ္တကို အထင်းသားမြင်နေရသော အပြုံးမျိုးဖြစ်သည်။

ဝင်းနိုင်မေးသော အမေးကို ဇေယျာက မဖြေပါ။

'ဟိုတစ်ခါ' ဆိုသည်မှာ သူတို့တစ်တွေ ဇေယျာတို့ အိမ်ရှေ့ရှိ ခုံဝိုင်းကလေးမှာ ထိုင်နေကြတုန်းက ဖြစ်သည်။ သူတို့ မျက်စောင်းထိုးတွင်ရှိသည့် ဆောက်ပြီးကာစ တိုက်ကလေးသို့ ကားတစ်စင်း ဆိုက်ရောက်လာသည်။ ပြီးတော့ တောက်တောက်ပပ ဝတ်စားထားသော လူလေးငါးယောက် ဆင်းလာကြ၏။

ထိုလူတွေထဲမှာ တော်တော်ချောသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပါလာသည်။ ထိုဆောက်ပြီးကာစ နှစ်ထပ်အိမ်ကလေးမှာ ယခင်က ၆၀ ၈၀ x ၁၂၀ ပတ်လည် တဲအိမ်ကလေးကို ဝယ်၍ အသစ် ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အားလုံး၏ မျက်လုံးများက ကားပေါ်မှဆင်းလာသော ထိုကောင်မလေးထံ ရောက်သွားသည်။ ထိုကောင်မလေးက ခြံထဲမှာ လျှောက်ကြည့်သည်။ နှစ်ထပ်အိမ်ကလေး ဝရန်တာမှာ ရပ်ကြည့်သည်။

ဒီကောင်မလေးသည် ဒီအိမ်မှာလာနေမယ့် လူတွေထဲမှာ ပါသလား။ ဒါမှမဟုတ် အဖော်လိုက်လာတာလားဆိုတာကို သူတို့ မကွဲပြားခဲ့။ သစ်လွင်သော အဝတ်အစားကို အချိုးကျကျ ဝတ်ထားခြင်း၊ မျက်နှာစိမ်း ပြနေခြင်းတို့ကြောင့် ဒီကောင်မလေးကို ချောသည်ဟု သူတို့အားလုံးက အသိမှတ်ပြုထားကြသည်။

www.burmeseclassic.com

"ငါ ကြားတာတော့ သူတို့က မော်လမြိုင်ကနေ ပြောင်းလာကြတာတဲ့၊ သူတို့အမေက ဘော်လီဒိုင်တဲ့"

"ဘော်လီဒိုင်၊ ဘာလဲကွ၊ ဘော်လီဘောဒိုင်လား"

ဝင်းနိုင်စကားကို ဖေယျာက တအံ့တသြမေးရင်း လက်ကို ဘော်လီဘောပုတ်သလို လုပ်ပြ၏။ ဝင်းနိုင်က ခေါင်းကိုရမ်းသည်။

"ဘော်လီပါဆိုကွာ၊ မိန်းကလေးတွေဝတ်တဲ့ ဘော်လီ"

ဝင်းနိုင်က လက်ကို လက်သီးလိုလုပ်ပြီး ဆုတ်လိုက်ဖြန့်လိုက် လုပ်ပြ၏။

"ဘော်လီ၊ ဒိုင်ဆိုတာက ဘာလဲ"

"ဟာကွာ ... အဲဒီဘော်လီတွေကို ဒိုင်ကိုင်တာနေမှာပေါ့၊ ငါလည်း ဘယ်သိမလဲကွ"

"ဟော့ကောင် ခင်လွန်း၊ ဘော်လီဒိုင်တဲ့ အဲဒါဘာလဲ၊ မင်းညီမလေး မိဇင်ကို မေးကြည့်ပေးပါလား"

"မင်းကြီးဒေါ် မေးပါလားကွ၊ မင်းဘာမင်း သွားမေးပါလား"

ဒေါသနှင့် ပြောချလိုက်ပြီးပြီးချင်း သူမှားသွားမှန်း သိလိုက်ပါသည်။

"ဟာ ... မင်းနေပါကွာ ဖေယျာ၊ ငါပဲ သွားမေးလိုက်ပါ့မယ်"

သူရက ကမန်းကတန်း ဝင်ပြောသည်။

"အံမာ ... မင်းပုံနဲ့သွားမေးရင် ပါးရိုက်ခံရမှာပေါ့၊ ဒီလိုကိစ္စမျိုးဆိုတာက ရိုးရိုးသားသား မျက်နှာပေးမျိုးနဲ့မှကောင်းမှာ၊ ငါသွားမေးမယ်၊ မိဇင်ရှင်းပြတာကိုလည်း လက်ခံနားထောင်ရဦးမှာ မဟုတ်လား"

ဝင်းနိုင်က ကော်လံထောင်ပြီး ဝင်အောင်ပွဲခံသည်။

"ဟော့ကောင်တွေ ... ဒါနောက်စရာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ မင်းတို့သွားရင်

အားလုံး မျက်နှာပျက်ကုန်လိမ့်မယ်၊ ဒီကိစ္စက ညင်ညင်သာသာ ကိုင်တွယ်မှ စာရေးပြီး ငါမေးပေးမယ်"

သူ ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ခပ်တည်တည် လုပ်နေလိုက်သည်။ ဝင်ပြောလည်း ဆယ်လို့ရမယ့် အခြေအနေမဟုတ်တော့ ခပ်တည်တည် နေလိုက်တာပဲ အကောင်းဆုံး မဟုတ်လား။

"အခုပါလာတာက ကောင်မလေးက တစ်ယောက်မဟုတ်ဘူး၊ နှစ်ယောက်တောင်ကွ နှစ်ယောက်တောင်မှ"

ဖေယျာက ပြောလက်စ စကားကိုဖြတ်ထားရင်း သူတို့ကို ခပ်ပြုံးပြုံး ကြည့်သည်။

"အိမ်ပြောင်းပစ္စည်းတွေ ကားပေါ်ကချဖို့ ကားကိုဘက်ဆုတ်တာ ကောင်းလို့ မြောင်းထဲမကျတာ၊ ငါ့အဖိုးကြီးက ဝင်အော်ပေးလို့ပေါ့၊ ဒါနဲ့ ပစ္စည်းတွေရွှေ့ရင်း ရေတွေဘာတွေ တောင်းသောက်တော့ ငါ့အဖိုးကြီးနဲ့ ခင်သွားတာ၊ ကောင်မလေးတွေ နှစ်ယောက်စလုံးက သူ့တူမတွေတဲ့၊ ကောင်မလေးတွေအဖေက သင်္ဘောသားတဲ့၊ နှစ်ယောက်စလုံးက အချော တွေချည်းပဲ၊ အကြီးမလေးက ပိုချောတယ်၊ နာမည်လေးကလည်း လှတယ် ကွ၊ သူတို့ချင်း အဖျားစွတ်ခေါ်တာ"

"ဘယ်လိုခေါ်တာလဲ"

"အပြည့်အစုံ သိရတော့မှ ငါပြောပြမယ်လေ"

ဖေယျာ့စကားကြောင့် သူတို့ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နှင့်ကိုယ် မသိချင်ယောင် ပြန်ဆောင်နေလိုက်ကြသည်။ အခု ဖေယျာ သိလာတာဘာမှ ထူးထူးခြားခြားမရှိ။ ထူးခြားချက်ရှိလည်း ဖေယျာလိုကောင်မျိုးက သူတို့ကို ပြောပြမှာမဟုတ်။ ဒီကောင်မလေးတွေ ဖေယျာတို့ အိမ်ရှေ့ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောင်းလာတာကိုက သူတို့အတွက် ဒုက္ခတစ်ခုဖြစ်၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဇေယျာ၏ ဆရာကြီးလုပ်တတ်သော မျက်နှာကြီးကိုတော့ ခံရဦးမည်။

ဇေယျာ၏စကားကို ဘယ်သူမှ လက်စသတ်မပေးဘဲ ဒီအတိုင်းထားပြီး ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် သဘောမျိုးနေလိုက်ကြသည်။ ဝင်းနိုင်က နှာခေါင်းပေါက်ထဲက အမွေးကို ဆွဲနုတ်နေသည်။ သူရက ရေနွေးကြမ်းခွက်ကို လှည့်နေသည်။ မင်းစိုးက ညနေခင်းကိုရောက်မှ သတင်းစာကို သဲကြီးမဲကြီး ဖတ်နေသည်။ သူကတော့ ရေနွေးကြမ်း မော့သောက်ရင်း လျှာပေါ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် လက်ဖက်ခြောက်ဖတ်ကို လိုက်ဝါးနေမိသည်။

သတိလက်လွတ် ဝါးနေရင်းက ရုတ်တရက် သူ့နှလုံးသားကို နာကျင်မှုက ပစ်ဆောင့်လိုက်သဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး မြောက်တက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ပါးစပ်မှလည်း အသိစိတ် ထိန်းချုပ်မှုမဲ့စွာဖြင့် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် အော်သံနက်ကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။

"အား ..."

သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး လန့်သွားကြသည်။ သူ့အတွက် ညနေရီသည် ချက်ချင်းကြီးကို အကျည်းတန်သွားလေသည်။ သူ ပါးကိုဖိလျက် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျ ငြိမ်သက်သွားရသည်။ အာခံတွင်းသည် ချက်ချင်း မီးပုံကြီးကို မျိုထားရသလို ဖြစ်သွားသည်။ နင့်သီးသော နာကျင်မှုသည် တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆွဲယူချုပ်ကိုင်သွားလေသည်။

ထိုးစောင့်ပြီးနာသည့် ဒဏ်မှနေ၍ လျော့ကျသွားသော်လည်း ပုံမှန်နာကျင်ကိုက်ခဲတော့မည့် ဝေဒနာနားမှာ ရပ်သွားသည်။ သူ သွားစတင်ကိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ပါသည်။

သူ့ဘယ်ဘက်ပါးပြင်ကို လက်အသာတင်ပြီး ခေါင်းငုံ့ငြိမ်သက်နေ

လိုက်သည်။ သူ့အသက်ရှူသံထဲမှာ သွားကိုက်ဝေဒနာ လျော့ကျသွားမည့် လက္ခဏာများ ရှိမလားဟု အသက်ရှူသံကို သတိတကြီးရှုရင်း မျှော်လင့်နေမိသည်။ ထိုသို့ မျှော်လင့်တတ်ခြင်းမှာ သွားကိုက်ဝေဒနာရှင်များတိုင်းတွင် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသည့် မျှော်လင့်ချက်သာဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဒဏ်ရာဝေဒနာကို အာရုံပြုရင်း ဝေဒနာ၏ အတိအကျ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ပို၍ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ခံရတတ်လေသည်။

"မင်းသွားက ကိုက်ပြန်ပြီလား"

ပြန်မဖြေနိုင်။ ခေါင်းသာ ယဲ့ယဲ့ညိတ်ပြရ၏။ သွားကိုက်ဝေဒနာသည် အခုမှစကိုက်တာ ဖြည်းဖြည်းပဲဆိုတာမျိုး ဘယ်တော့မှမရှိ။ သူနာရမည့် ဝေဒနာကို တန်း၍ချပေးလေ့ရှိသည်။

"မင်းဟာက ဂရုတစိုက် လုပ်ဦးလေကွာ၊ ဒီလိုခံနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာနေပြီလဲ"

"ဆေးသောက်လိုက်ပါလား၊ အရင်ဘာဆေးသောက်လဲ"

"ငါ သွားဝယ်ပေးရမလား"

"ဘာမှလဲမစားဘဲနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ကိုက်ရတာလဲ"

သူရစကားကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ တော်တော်လေးကို [illegible]ဖြစ်သွားရပြန်သည်။ ဘာမှအရသာလည်းမရှိ၊ အစိမ့်ဓာတ်လည်းမရှိသည့် လက်ဖက်ခြောက်ဖတ်ကို ကိုက်မိပြီးတော့များ သွားကိုက်ဝေဒနာကို ခံစားရတယ်လို့။

သူ ကိုက်နေသောသွားကို လျှာဖြင့် ထိုးသည်။ လက်ဖြင့် ကိုင်သည်။ ရေနွေးကို အအေးခံပြီးငုံသည်။ တောက် ... လက်ဖက်ခြောက်[illegible] ကိုက်ရင်းနဲ့များ ခံရတယ်လို့ကွာ။

မင်းစိုးက ဘာမှမပြောဘဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွက်သွားသည်။ ဒီလိုနေရာမျိုးကျရင် မင်းစိုးက သိပ်အားကိုးရသည်။ သူက ကူညီချင်ပြီဆိုရင် ဘယ်သူ့ အကူညီတောင်းတာကိုမှ မစောင့်။ သူ့သဘောနှင့်သူ ချက်ချင်း ထလုပ်တတ်သည်။

အဲဒီလို ကူညီတတ်လို့ မင်းစိုး တစ်ခါတုန်းက ဒုက္ခရောက်ဖူးသည်။

မင်းစိုးက ဟိုဘက်ရပ်ကွက်တွင်ရှိသော သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏ အိမ်ကို သွားလည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသူငယ်ချင်း၏ အိမ်မရောက်မီ လမ်းတစ်လမ်းတွင် မိန်းမခပ်ရွယ်ရွယ်တစ်ယောက်သည် သံသေတ္တာနှစ်လုံး၊ ခရီးသွားစစ်အိတ်တစ်လုံးကို မနိုင့်တစ်နိုင်ဖြင့် မနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ညာဘက်ပခုံးတွင်လည်း စလင်းဘက်(ခ)အိတ်တစ်လုံးကို လွယ်ထားပြန်သဖြင့် တော်တော့်ကို ကြည့်ရရုပ်ဆိုးပြီး ကို့ရို့ကားယားကြီး ဖြစ်နေ၏။

အမျိုးသမီးနားကို ရောက်သွားတော့ မင်းစိုးက ဘာမှမေးလည်း မမေး၊ ပြောလည်းမပြောဘဲ အိတ်တွေကိုသာ ကျုံးပြီးမသည်။ ဒီတော့ အမျိုးသမီးကလည်း ဘာမှမပြောဘဲ သူနှင့်အတူတွဲ၍ သေတ္တာတွေကို လမ်းထိပ်သို့ ရောက်အောင်မသည်။

ဒီလိုအတူတကွ မနေကြတုန်း ယောက်ျားတစ်ယောက် ဒေါနှင့်မောနှင့် ရောက်လာပြီး –

"ဩော် … နင်က လင်ငယ်ကို ကြိုခေါ်ထားပြီး တမင် ငါ့ကို ပြဿနာရှာတာပေါ့ ဟုတ်လား၊ ရန်ဖြစ်ရင် လက်ပါတတ်မှန်းသိလို့ ရန်ဖြစ်အောင်ဆွပေး၊ ငါကရိုက်တာ အကြောင်းပြပြီး လင်ငယ်နောက် လိုက်မလို့ပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား၊ ကောင်မစုတ် နင်ဘာငြင်းဦးမလဲ"

အဲဒီမှာ အမျိုးသမီးလုပ်တဲ့သူက သူဘာကို နိုင်နေတယ်ဆိုတာကို ရိပ်မိသွားတော့ ရန်ဖြစ်ရင် စကားနဲ့အနိုင်ယူရတာကို အမြဲသဘောကျတတ်

တဲ့ မိန်းမတွေရဲ့ ဝသီအတိုင်း ပြန်အော်တော့သည်။

"အေး … ဟုတ်တယ် ဟဲ့ကောင်ရဲ့၊ နင်လိုကောင် နေ့တိုင်း ရိုက်နေတာထက်စာရင် လင်ငယ်ကသတ်သတ် ငါ အဲဒီလင်ငယ်နဲ့ပဲ နေမယ်ဟဲ့၊ သိရဲ့လား"

"ဩော် … နင်ကဒီလိုလား၊ ဒါဆိုရင်လည်း ရတယ်လေ၊ ဟေ့ကောင် ခွေးမသား … မယားခိုး၊ ကဲကွာ … ကဲ … ကဲ"

ဟိုလူကဝင်ထိုးတော့ မင်းစိုးကလည်း ဘာမှရှင်းပြမနေဘဲ ပြန်ချရသည်။ တစ်ယောက်ချင်းမှာ ပြဿနာမရှိသော်လည်း သုံးယောက်တစ်ယောက်တွေ ဘာတွေဖြစ်လာတော့ မင်းစိုးမနိုင်တော့။ ထိုမိန်းမကလည်း မှန်ထုပြီး မင်းစိုးဘက်ကနေ သူ့ယောက်ျားကို ပြန်ထုပေးသည်ဟုဆိုသည်။ နောက်ဆုံးမှာ တစ်လမ်းလုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်လာပြီး မင်းစိုးသူငယ်ချင်းပါ ထွက်လာတော့မှ မင်းစိုးကို အတင်းဝင်ဆွဲပြီး ရန်ပွဲကိုရပ်ရသည်။

ရန်ပွဲပြီးလို့ ပြဿနာရှင်းကြတော့ မင်းစိုးနှင့် ထိုမိန်းမ ဘာမှမဆိုင်ဆိုတာကို တော်တော်လေး ရှင်းယူရသည်ဟု ဆိုသည်။ နောက်ဆုံး သူ့ပစ္စည်းတွေ ကူသယ်ပေးသော မိန်းမက –

"ကျွန်မနဲ့ ကျွန်မယောက်ျားက ဒီလိုပဲ ရန်ဖြစ်နေကျဟာကို ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ ဝင်ကူရတာလဲ၊ ရှင်လုပ်တာနဲ့ ဒီမှာပြဿနာတွေ ပိုတက်ကုန်ပြီ၊ ကိုမောင် အထင်လွဲတာကို ကျွန်မက ဘယ်လိုလုပ် ရှင်းရမှာလဲ၊ ရှင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ရှင်က ဝင်ပါရတာလဲ"

ထိုဒေါသဖြင့် ရန်တွေ့သံကြောင့်သာ ခံသာတော့သည်။ [illegible] ခေါင်းလည်းကွဲသေး၊ မယားခိုးမှုနဲ့ တရားလည်း အစွဲခံရသေး[illegible] မင်းစိုးက အဲဒီလိုကောင်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခုလည်း ဘာမှမပြောဘဲ ထွက်သွားပြန်သည်။

ခဏကြာတော့ မင်းစိုး စက်ဘီးကလေးနှင့်ပင် ပြန်ရောက်လာသည်။

"ဟော့ကောင် ... ခင်လွန်း၊ လာ ... စက်ဘီးပေါ်တက်"

"မင်းဒီကောင့်ကို အိမ်ပြန်ပို့ပေးမလို့လား မင်းစိုး"

"မဟုတ်ဘူး၊ ဒီကောင့်ကို ဆရာဝန်ဆီ ပို့ပေးမလို့၊ တို့ဘာသာ ရမ်းပြီး ဆေးတွေသောက်တာထက်စာရင် တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဆရာဝန်နဲ့ပြပြီး တော့ ပိုထိရောက်တာပေါ့၊ ငါလည်း သွားကိုက်ဖူးတယ်ကွ၊ ဒီကောင် ဘယ်လောက်အထိ ခံနေရတယ်ဆိုတာ ငါသဘောပေါက်တယ်၊ ဒီဝေဒနာ မျိုးက ခံစားဖူးမှ ကိုယ်ချင်းစာနိုင်တာ"

ပါးစပ်ထဲမှာ ဝေဒနာတန်းလန်းကြီးနဲ့မို့ မင်းစိုးပြောသည့် စကား တွေက ချိုမြိန်နွေးထွေးစွာ ရင်ထဲကို ထိရောက်သည်။ ဒုက္ခရောက်နေသည့် အခါတွင် မိတ်ဆွေစစ်၏ အရသာသည် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်လောက်အောင် ပင် ကြီးမားသည်။

"ငါတို့က မင်းကို ဆေးသွားဝယ်တာမှတ်လို့"

"ဆေးခန်းသွားကြည့်တာကွ၊ ဖွင့်နေပြီ၊ ငါနာမည်စာရင်းလည်း ပေးထားခဲ့ပြီ၊ ကဲ ... လာ ခင်လွန်း၊ ငါလိုက်ပို့ပေးမယ်"

ဆေးခန်းကလေးကိုရောက်တော့ ဆရာဝန်က အသက်ငယ်ငယ် ကလေးပဲ ရှိသေးသည်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး အသေးကလေးနှင့် နာနေသော သူ့သွားကို ထိုးကြည့်သည်။

"ကျွန်တော်လည်း သိပ်တော့နားမလည်ဘူးဗျာ၊ မြင်ရတာကို ပြော မယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားသွားတွေက တော်တော်ပျက်စီးနေပြီ၊ ကျွန်တော် ဒီညတစ်ည ခင်ဗျားနေလို့ရအောင် လုပ်ပေးလိုက်မယ်၊ ကျွန်တော်တို့က

pain သက်သာအောင် ယာယီပဲလုပ်လို့ရမှာ၊ ခင်ဗျား တကယ်သွားသင့် တာက သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးတက္ကသိုလ်ကိုပဲ"

"ဗျာ ... ဆေးတက္ကသိုလ်ကို၊ ကျွန်တော်က ဘာသွားလုပ်ရမှာလဲ"

"ခင်ဗျားသွားတွေကို ပြဖို့ပေါ့ဗျာ"

"ဟာ ... အဲဒီမှာက စာပဲသင်တာ မဟုတ်လား"

"ဆေးလည်းကုပေးတယ်ဗျ၊ ပစ္စည်းကိရိယာတွေက စုံလည်းစုံတယ်၊ တော်တော်လည်းကောင်းတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ သွားအခြေအနေတွေက ဆေး မြီးတိုနဲ့ မလုပ်နဲ့တော့၊ အဲဒီကို သွားကိုသွားသင့်နေပြီ၊ ဈေးလည်း တော် တော်သက်သာပါတယ်ဗျာ၊ အပြင်ဆေးခန်းတွေထက် အများကြီး သက်သာ ပါတယ်"

"သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးတက္ကသိုလ်မှာ ပြရမှာနော်"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီကနေ (၃၉) ဝါဆိုဦး ဘတ်(စ်)ကား ဂိတ်ဆုံးသာ စီးသွားဗျာ၊ အဲဒါ သွားကောလိပ်ရှေ့မှာ ရပ်တာပဲ"

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၃)

ပြင်းထန်လှသော လေအဟုန်က ပင်လယ်ပြင်၏ကျောကို အားနှင့်ဖိတွန်းပစ်လိုက်သဖြင့် ကြီးမားလှသော ရေထုရေလိပ်သည် ပင်လယ်ပြင်မှာ သူ့ကိုယ်သူ လိပ်ဝှက်ပြေးထွက်လာပြီး ကမ်းခြေစပ်တွင် နေရာယူထားသော ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်တွေကို တွေ့တော့မှ သူ ဘယ်လောက်ကြီးမားသည်ဆိုတာကို လှိုင်းခေါင်းဖြူတို့နှင့် ဒေါမာန်ထပြသည်။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ကိုင်ရိုက်ထားသလို နာကျင်နေသည်။ ငွေ့ငွေ့နုနုကလေးသာ ရှိတော့သော အသက်ရှင်သန်နေခြင်းကလေးထဲတွင် ဝေဒနာပေါင်းစုံက သူ့ထက်ငါ အလုအယက်။ အသိစိတ်၏ နာကျင်မှုအပေါ် တိုးတက်နေကြသည်။

နည်းနည်းကလေးမှ လှုပ်လို့မရ၊ နှလုံးသားတစ်ခုလုံးကို ဆီးစနှင့်ထိုးတာခံထားရသလို ပူကျွမ်းနေသည်။ မျက်ခွံနှစ်ဖက်စလုံးပေါ်မှာ ဟိမဝန္တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောင်တန်းကြီးတွေ ပိနေသလား ထင်ရ၏။ အသက်ရှင်သန်နေခြင်း မှုင်မှုင်ကလေးပေါ်မှ သူ့အားတွေ အကုန်ထည့်ညှစ်ပြီး ကျုံးထသည်။ ရေး

ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံအားထုတ်သည်။

သူသည် အကြိမ်ကြိမ် ဖမ်းဆုပ်ထားခဲ့ရသော အသက်ရှင်သန်ခြင်း မှုင်မှုင်ကလေးထဲက လွင့်ထွက်ပြုတ်ကျသွားပြန်၏။

ပြန်ပြီး အသိတရားဝင်လာတော့ သူ့ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးမှာ မီးတွေ တဝုန်းဝုန်းဖြင့် လောင်ကျွမ်းနေသည်ဟု ကြောက်လန့်တကြား သူ တွေးမိသွားသည်။ တဝုန်းဝုန်း တဒိုင်းဒိုင်းဖြင့် မီးလောင်သံတွေ ဆူညံ ပွက်ထနေ၏။ သူ အတင်းကုန်းရုန်း ထရပ်သည်။

မျက်ဝန်းတွေ ပွင့်လာတာကို သူက စိတ်ထဲမှာ မတ်တပ်ရပ်နေ သည်ဟု ထင်နေမိသည်။ ပြီးတော့ မီးလောင်နေတာလည်းမဟုတ်၊ အရိပ် မရှိသော ပင်လယ်ကမ်းစပ်ကို နေရောင်က သံတုံးကြီးတစ်တုံးလို ဖိညှစ် ချထားသည်။

သူ ရှိသမျှခွန်အားကလေးနှင့် ကမ်းခြေပေါ်ကို ဒရွတ်တွားသွားပြီး တက်လာခဲ့သည်။ သူ့ဗိုက်အောက်မှာ ခုနေသောအရာကို အတင်းဆွဲထုတ် လိုက်တော့ သူ၏ ကျည်အားကောင်းလွန်းလှသော လက်စွဲတော်ရိုင်ဖယ် ဖြစ်နေသည်။

အုန်းလက်ရိပ်ကလေးတစ်ခု အောက်ကိုရောက်ပြော့ သူ ဝမ်းပန်း တသာ ခဏနားရသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ဝေဒနာပေါင်းစုံထဲသို့ အသိစိတ် ကို ထိုးနှစ်လိုက်သောအခါ ရင်တလှပ်လှပ် တုန်ယင်ခြင်းနှင့် လည်ချောင်း တွေ ပေါက်ကွဲထွက်တော့မတတ် ရေကို မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်း ဝေဒနာ

နှစ်ခုက အဆိုးဝါးဆုံး ဖြစ်နေသည်။

သူ နှစ်ခုစလုံးကို မတောင်းဆိုပါ။ ရေဝဝသောက်ခွင့်ရလျှင် ကျေနပ် ပါပြီ။ ရေဝဝသောက်ရလျှင် ရင်ထဲမှာ တလှပ်လှပ် တုန်နေတာလည်း သက်သာသွားလိမ့်မည်ဟု သူထင်သည်။ ထို့အတွက် လုပ်စရာက အခြား နည်းလမ်းမရှိ။ သူ့ကိုယ်သူ ဆွဲမထနိုင်ဖို့ပင် ဖြစ်သည်။

ကူမယ့်သူ ဘယ်သူမှမရှိ။ သက်ရှိဟူ၍ ခုထိ ဘာမှမမြင်ရသေးသော အမည်မသိ ကျွန်းပေါ်မှာ သူတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်၏။ ငှက်တစ်အုပ် ရုတ်တရက် ထပျံသွားသည်ကို အလန့်တကြား တွေ့ရသည်။ တိမ်စတွေ ကအစ ငြိမ်သက်နေသော အပြာနုရောင် ကောင်းကင်ပေါ်တွင် အဖြူရောင် ငှက်တစ်အုပ်ကို တစ်ခဲနက် ထိုးတက်သွားတာ တွေ့လိုက်ရ၏။

ရုတ်တရက် သူ့လက်ထဲက ရိုင်ဖယ်နှင့် ငှက်အုပ်ကို ထိုးချိန်လိုက် မိသည်။ ပြီးမှ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အားအင်မဲ့နေတာကို သတိရသည်။ ပြီးတော့ သတ္တဝါရှိလျှင် ကျိန်းသေရေရှိရမည်။ ပင်လယ်ကမ်းစပ်ကြီးမှာ ရေငတ်သေရတာမျိုးကိုတော့ သူ အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။

သေနတ်ကိုထောက်ပြီး သူ အားယူရုန်းထသည်။

သို့သော် တတိယအကြိမ် သူ လဲကျသွားပြန်သည်။ မောလွန်းသဖြင့် သူ ခဏငြိမ်နေမိသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် မြေကြီးကို အားနှင့်ဖိညှစ်တွန်းတိုက် လိုက်သော တဓိဓိမြည်သံကို သူ ကြားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ နားထောင်နေစဉ်မှာပင် အသံက နင့်၍နစ်၍လာနေသည်။ သူ တစောင်းလဲကျနေသော မြေပြင်မှာ တုန်လှုပ်၍နေသည်။ ဟိုဟိုဒီဒီ သူ လျှောက်ကြည့်တော့ –

"ဟာ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ဝိညာဉ်ထဲမှာ ထိုအသံသည် ဟိုက်ဒရိုဂျင် ဗုံးတစ်လုံးလို ပေါက်ကွဲထွက်သွားသည်။

မြွေကြီး။

အနန်းခွံရောင် ကိုယ်လုံးကြီးပေါ်မှာ အနက်ရောင် ဘေးတိုက်စင်းကြီး နှစ်စင်းပါပြီး ဂုံညင်းဒိုးခန့် အကြေးခွံ ငွေရောင်ကြီးတွေ ဖုံးအုပ်ထားသော မြွေကြီးတစ်ကောင်။

ဦးခေါင်းကို မြေပြင်နှင့် တစ်သားတည်း ပြားနေအောင် ကပ်ထားပြီး အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် တွန့်လိမ်ကာ အလောတကြီး ခေါက၍ ထွက်ပြေးလာသည်။ ထိတ်လန့်မင်တက်စိတ်က အကြီးဆုံးဖြစ်သွားသဖြင့် ကြက်သေသေပြီး ငေးနေမိသည်။ မြွေကြီးသည် သူ့ကိုပင် ဂရုမပြုမိအားဘဲ အသက်လု ပြေးထွက်သွားသဖြင့် သူ့နောက်မှာ ဘာကောင်ကများ လိုက်လာပြန်သလဲ။

ဒီလိုတွေးမိတော့မှ ထိတ်လန့်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် နောက်ကို လှည့်ငေးလိုက်တော့ အံ့သြလက်စရင်သည် တုန်လှုပ်ကြောက်လန့်သွားသော ဝိညာဉ်က အတင်းထိုးဖောက် ထွက်သွားတာကို ခံလိုက်ရသည်။

လက်ထဲကရိုင်ဖယ် လွတ်ကျသွားသည်။

သူ့ပါးစပ်ကြီး ပြဲထွက်သွားသည်။

မျက်စေ့ကိုမှိတ်ပြီး မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့ ကြောက်လန့်တကြီး ဆွဲလှည့် မှောက်ချပစ်လိုက်၏။

"အား ..."

မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်ထားရင်း သူ ငုတ်တုတ်ထထိုင်မိသည်။ ချွေးစေးချွေး တစ်ကိုယ်လုံး ရွှဲနေသည်။ ခံတွင်းတစ်ခုလုံး ပူလောင်နေသည်။

အားခွန်အပြည့်ရှိသော သွားကိုက်ဝေဒနာသည် ပါးစပ်ထဲမှာ ဝုန်းဒိုင်းကျဲနေသည်။ ကုတင်နံဘေး စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော ရေပုလင်းကို အငမ်းမရ လှမ်းယူပြီး ရေအားရပါးရသောက်ပစ်လိုက်သည်။ နောက်ဆုံး ရေတစ်ငုံကိုတော့ မျိုမချတော့ဘဲ ငုံထားလိုက်သည်။

စက္ကန့်ပိုင်းကလေး သွားကိုက်သက်သာသွားသည်။ ပြီးတော့ ပူလောင်စေးပျစ်သော ရေတွေနှင့် ပါးစပ်ထဲမှာ ပေါက်ကွဲနေသော မီးတောင်ကြီးတစ်ခု။ စားပွဲပေါ်မှာ ညနေက ဆရာဝန်ကလေး ပေးထားသော ဆေးထုပ်ထဲမှာ ဆေးနှစ်ခွက်စာ ကျန်သေးသည်။ အစားမစားဘဲနဲ့ ဆေးသောက်လို့ ကောင်းပါ့မလား။

ဒါပေမဲ့ ဒီလောက်နာနေတဲ့သွားနဲ့ ငါဘာစားလို့ရဦးမှာလဲ။ စားစရာကရော ဘာများရှိလို့လဲ။ ပူတင်းပေါင်မုန့်ကလေး တစ်ခုလောက် ဝယ်ထားခဲ့မိရင် အကောင်းသားဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နောင်တရသည်။ ယုံနှင့်ထိုးသလို တဒုတ်ဒုတ်နာနေသော ဝေဒနာနှင့် ထမင်းတို့ ဘာတို့ စားလို့မရတာတော့ သေချာသည်။

နောက်ဆုံး အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်ချင်ရင်လည်းဖြစ်၊ သွားကိုက်တာ ခံရတာထက်စာရင်တော့ သက်သာသည်ဟု ယုံကြည်စွာဖြင့် ဘာအစာမှ မခံတော့ဘဲ ဆေးကို ဒီအတိုင်း ဝါးစားပစ်လိုက်၏။ သောက်လျှင် အစာအိမ်ထဲမှာ ဆေးကျေတာကို ဝေဒနာခံစားရင်း စောင့်နေရဦးမည်။ ဝါးပစ်လိုက်တော့ ပြတ်ရော။

ဆေးဗိုက်ထဲဝင်သွားတော့ ဝေဒနာခံရတာကို သတ္တိရှိလာသည်။ ကိုယ့်ကိုဒုက္ခပေးနေသော ဒီဝေဒနာ ဘယ်လိုရပ်သွားမလဲဆိုတာကို ခံ ...ည်တည်ဖြင့် စောင့်ကြည့်နေနိုင်သည်။ ဟိုတစ်ညကလို [illegible]

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

ဆိုလျှင် ဝေဒနာက နှိပ်စက်တာတစ်မျိုး၊ မိုးလင်းမှ ဆေးသောက်ရမယ်၊ အဲဒီတော့မှ ပျောက်မှာဆိုသည့် လတ်တလော မျှော်လင့်ချက်မဲ့မှုကတစ်မျိုးနှင့် ဝေဒနာက ပိုတိုးသည်။

"ကျွန်တော်တို့ကတော့ painကိုပဲ သက်သာအောင် လုပ်ပေးနိုင်မှာ"

"ခင်ဗျားသွားတွေက. တော်တော်လေးကို ပျက်စီးနေပြီ"

"ခင်ဗျား တကယ်သွားသင့်တာက သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးတက္ကသိုလ်ပဲ"

ဆရာဝန်ကလေး၏စကားကို အနားမှာပြောနေသလိုကို ကြားနေရသည်။ ဟုတ်တယ်၊ မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ အဲဒီသွားကိစ္စအတွက် အဲဒီကို သွားကိုသွားရမယ်။

□

■ ၃ က

"သွားဝေဒနာဆိုတာက ဘယ်လောက်ဆိုးသလဲဆိုရင် ပထမကမ္ဘာစစ်တုန်းက သေဒဏ်ကျထားတဲ့ နာဇီတစ်ယောက်ဟာ သေမိန့်ကျ အကျဉ်းသားရတဲ့ အခွင့်အရေးနဲ့ သူက ချောကလက် သူ့ကို မုန့်မုန့်ကျွေးဖို့ တောင်းဆိုတယ်တဲ့၊ ခွင့်ပြုတဲ့နေ့ကနေစပြီး သူက တစ်နေ့ကို ချောကလက်သုံးဘူး စားတယ်တဲ့၊ ပြီးတော့ မျက်နှာပဲ သစ်တယ်၊ သွားလုံးဝ ဘိုက်ဘူးတဲ့။ ဒီလိုနဲ့ သေဒဏ်ပေးတဲ့နေ့ကိုရောက်တော့ သူ့ကို ပစ်သတ်မယ့် သေနတ်အဖွဲ့လက်ရဲ့ ရှေ့မှာ မတုန်မလှုပ် မကြောက်မရွံ့နဲ့ရပ်ပြီး ခပ်ပြုံးပြုံးကြီး အသေခံသွားတယ်တဲ့"

ဖေယျာက စကားကိုခဏရပ်ပြီး ရေနွေးကြမ်းတို့ငုံသည်။ [illegible] ဖေယျာလုပ်နေကျ ဆရာကြီးအထာမို့ ကျွန်သည် [illegible] စိတ်ရှည် သည့်ပုံစံနှင့် စိတ်ဝင်စားနေသော စကားဝိုင်းမှ သူတို့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နတ်ပစ်လိုက်ပြီး အဝေးကိုငေးသူငေး၊ သတင်းစာဖတ်သူ ပြန်ဖတ်၊ ထူးအိမ်သင်၏ သီချင်းကို လိုက်ဆိုသူကဆို ဖြစ်သွားသည်။

သူကတော့ သူခံစားနေရတာနှင့် တိုက်ရိုက် ပတ်သက်နေသဖြင့် ဒီလိုဆရာကြီးအထာ ဝင်တာကို မသိချင်ယောင် ဆောင်နေလိုက်ရသည်။

"အဲ ... သူသေသွားတော့မှ ဖတ်ပါဆိုပြီး သရဏဂုံတင်ပေးတဲ့ ဘုန်းကြီးဆီမှ မသေခင်ကလေးတုန်းက အပ်သွားတဲ့စာကို ဖတ်ကြည့်တော့ 'ကျွန်တော့် သွားကိုက်ဝေဒနာကို သက်သာအောင် လုပ်ပေးတာ ကျေးဇူးပဲဗျာ' တဲ့၊ ကိုယ်ဆိုလိုတာကို သဘောပေါက်အောင် ပြောရရင် မောင်ရင်ခံနေရတဲ့ သွားကိုက်ဝေဒနာဟာ သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်ခံရတာထက် ဆိုးတယ်ပေါ့ကွာ"

"ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ပိုပြီးပြောတဲ့စကား မဟုတ်ဘူး၊ မှန်တယ်"

သူက ခပ်သွက်သွက် ထောက်ခံလိုက်ရသည်။

"အေး ... ဒီတော့ သဘောပေါက်အောင် ပြောရရင် မင်းသွားတက္ကသိုလ်ကို သွားကိုသွားရမယ်ဆိုတာပဲ"

"သွားမှာပေါ့ကွ၊ မင်းတို့ပြောတော့ ကိုးနာရီမှ ဖွင့်တာဆို"

"ငါစုံစမ်းတာတော့ အဲဒီအတိုင်းပဲ၊ မားသားကြီးခိုင်းထားတဲ့ ကိစ္စရှိလို့ပါကွာ၊ နို့မို့ရင် ငါလိုက်ပါတယ် ခင်လွန်းရာ"

မင်းစိုးက မကျေမနပ်နှင့်ဆိုသည်ကို ကျန်သည့်တေ၊တွေက မသိချင်ယောင် ဆောင်နေကြသည်။

"ငါက ကလေးမှမဟုတ်တာကွာ၊ တစ်ယောက်တည်းသွားလို့ ဖြစ်ပါတယ်ကွာ"

"မင်း သွားကိုက်နေရင်တော့ သွားလို့မရဘူးနော်"

"ညတုန်းကပဲ ကိုက်တာပါ၊ အခုမနက်မိုးလင်းကတည်းက ပျောက်သွားတာ၊ ခုဘယ်လိုမှ မနေတော့ဘူး"

"မင်းအကျီ ပြန်လဲဦးမှာလား"

သူရက အရေးတကြီး လှမ်းမေးသည်။

"မလဲတော့ပါဘူးကွာ၊ အိမ်က ထွက်လာကတည်းက မင်းတို့နဲ့ ထိုင်ပြီးရင် အဲဒီကို သွားမလို့ဘဲဟာ"

"မင်းဟာက မဟုတ်သေးပါဘူး ခင်လွန်းရာ၊ လူမှာအဝတ် တောင်းမှာအကွပ်တဲ့၊ မင်းအကျီကကျေလို့၊ ပြီးတော့ အပြင်ဝတ်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ပြန်လဲလိုက်ပါလား၊ အချိန်ရှိသေးတာပဲ ခင်လွန်းရာ"

"ဒီမှာသူရ ဒီကောင်သွားတာ 'သွား' ပြဖို့ကွ၊ အကျီပြဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ အဓိကနဲ့သာမည ခွဲစမ်းပါကွာ"

"ဘာပြပြကွာ၊ လူတစ်ယောက်ဟာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိဖို့တော့ လိုတယ်၊ သွားပြတယ်ဆိုတာ ဆရာဝန်က ကိုယ့်အနားမှာ ကပ်နေတာ"

"မလိုဘူးကွာ၊ အနားပဲကပ်ကပ် ဖက်ပဲထားရထားရ"

လူတော့သူတော့ထဲသွားရင် အဝတ်အစားက အရေးကြီးတယ်။ "လူမှာအဝတ် တောင်းမှာအကွပ်" သမားနဲ့ "စိတ်ဓာတ်ရိုးသားဖို့ အရေးကြီးတယ်" သမားနှစ်ယောက် ငြင်းခုန်ရင်း ကျန်ခဲ့ကြသည်။

ကားမှတ်တိုင်မှာ ဝါဆိုဦး ဘတ်(စ)ကားစောင့်ရင်း ညက ကောင်းကောင်း မအိပ်ခဲ့ရသဖြင့် ပြန်အိပ်ချင်နေသောစိတ်နှင့် [illegible] မသွားတော့ဘဲ အိမ်ပြန်အိပ်ရင် ကောင်းမလားဟု သူ [illegible]

ဒီအချိန်မှာ ဝေဒနာက သက်သာနေသဖြင့် ပြန်အိပ်ရင် ကောင်းမလားဘက်က အလေးသာနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခင်ဗျားသွားတွေက တော်တော့်ကို ပျက်စီးနေပြီ" ဆိုသော စကားကို ပြန်ကြားပြီး ကားမှတ်တိုင်ထဲ ဝင်လာသော (၃၉) ဒေဂုံကားပေါ် လှမ်းတက်လိုက်သည်။

သူတို့ လမ်းထိပ်မှတ်တိုင်မှ သွားကောလိပ်ရှိသော (၃၉) ဝါဆိုဦး ထားဂိတ်ကို မှတ်တိုင် (၉) မှတ်တိုင်သာ စီးရပါသည်။ အခုလို နံနက်ခင်း ကိုးနာရီခန့်ဆိုလျှင် ဂိတ်ဆုံးရန် ကိုးမှတ်တိုင်သာ လိုတော့သော ရန်ကုန် မြို့ထဲမှလာသော ဘတ်(စ်)ကားမှာ လူအရမ်းချောင်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ ထဲမှ သူတို့ သဃ်န်းကျွန်းသို့ လာမည့်သူမရှိသေးဘဲ သူတို့သဃ်န်းကျွန်းမှ ရန်ကုန်မြို့ထဲသို့ သွားသည့်လူများသာ များသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကားပေါ်တွင် ငသော့်၏ သူငယ်ချင်း ဒေစီ့ကို တွေ့ရ ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘယ်မှတ်တိုင်ကတည်းက စီးလာမှန်းမသိသော ဒေစီက သူ့ကို ပြုံးပြနေသည်။

ဒေစီ့လက်ထဲမှာ ရာတန်တစ်ရွက်ကိုလည်း ကိုင်လျက်တွေ့ရ၏။ သူ ချက်ချင်း ပြန်ပြုံးပြလိုက်သည်။ ကားလက်မှတ်ရောင်းက သူတို့နားသို့ ရောက်မလာသေး။ လူရှင်းနေသည့်ကားပေါ်မှာ အတက်အဆင်းက လူမြင် သူမြင် ဖြစ်နေသဖြင့် ခပ်အေးအေးပင် ရှိပုံရသည်။

"ဘယ်သွားမလို့လဲ"

ပြုံးပြပြီးပြီးချင်း သူ့နှုတ်ဆက်စကားကြောင့် ဒေစီက ပြန်ပြုံးပြ နေသော မျက်နှာကို မဲ့ရွဲ့ပစ်လိုက်၏။

"အင် ... ကိုခင်လွန်းကတော့ လုပ်ပြီ"

ရွဲ့မဲ့နေသည့် ဒေစီတုန့်ပြန်ပုံနှင့် ပြန်ပြောစကားကြောင့် တစ်ချက် တွေးမိပြီး ဒေစီ့ကို အားနာသွားသည်။ ဟုတ်သားပဲ၊ ဒေစီတို့အိမ်က စံပြ ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဈေးမှာ ရှိတာဆိုတော့ ဒေစီသည် ပြန်လာတာပဲဖြစ်ရမည်။ စံပြဈေး မှတ်တိုင်သည် ဂိတ်ဆုံးဖို့ရန် နှစ်မှတ်တိုင်သာလိုသော လူကုန်သလောက် ဆင်းလေ့ရှိသော မှတ်တိုင်ကြီးဖြစ်၏။

"အာ ... Sorry Sorry ... ကျုပ်ရှင်က ပြန်လာတာလား"

"အဲဒီလိုလုပ်ပါ၊ ဒါဆို မောင်လေးရဲ့မေးခွန်းက မှန်ပါတယ်"

ဒေစီက သူ့ဘာသာသူပြောပြီး သူ့ဘာသာသူ အားရပါးရ ရယ် နေသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဒေစီကို မှားနှုတ်ဆက်လိုက်သဖြင့် ရှိထားသော အားနာမှုကလေးပင် ပျောက်ချင်ချင် ဖြစ်သွားသည်။

ငသော်ကသာ သူ့ကို ဒေစီနှင့် ကြည်နေတယ်၊ လိုက်နေတယ် စနေတာ သူကြည့်မရဆုံးက ဒေစီဆိုတာကို ငသော် သိပုံမပေါ်။ အင်း — သိလို့ တမင်စတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်သည်။ ဒါပေမဲ့ လူမှုရေးအရ တစ်ယောက်တည်း ရယ်နေရသောဒေစီ့ကို အဖော်ရသွားအောင် သူလိုက် ရယ်ပေးလိုက်ပါသည်။

"ကိုယ့်ဆရာ ..."

ကားလက်မှတ်ရောင်းအသံကြောင့် သူ့စိတ်ဖြစ်စဉ်တစ်ခုလုံး ခဏ အလုပ်ရှုပ်သွားသည်။ ဒေစီအတွက်ပါ ကားခပေးမှ ကောင်းမည်ထင်သည်။ ဒေစီ့လက်ထဲမှာ ကားခအတွက် ပိုက်ဆံကိုင်ထားတာ တွေ့ရသည်။ သေ ချာအောင် ထပ်ကြည့်တော့ ဒေစီ့လက်ထဲမှာရော၊ ဒေစီ့ဘေးက သူငယ်ချင်း ကောင်မလေး လက်ထဲမှာရော ကားခပိုက်ဆံ ကိုင်ထားတာကို တွေ့ရသည်။ ဒေစီတစ်ယောက်တည်းကို ပေးလို့ ဘယ်ကောင်းမှာတုန်း။

"သုံးယောက်"

ဒေစီက မျက်နှာတိုရှုံ့ပြီး ပခုံးကို တွန့်ပြသည်။ [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

ချက် ညိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ပြုံးပြလိုက်၏။ ထိုအပြုံးသည် ဒေစီနှင့် အတူ နံဘေးက သူ့သူငယ်ချင်းအတွက်ပါ ပါ၏။ သို့သော် ထိုကောင်မလေးက သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

ထိုသို့ စိုက်ကြည့်ခံလိုက်ရတော့မှ အဲဒီကောင်မလေးကို သူ သတိထားမိသွားသည်။ ကောင်မလေးမျက်နှာမှာ ဘာမှလည်း လိမ်းချယ်မထား။ နှုတ်ခမ်းတွေက ပကတိနှုတ်ခမ်းအရောင် ချောမွတ်နေသော မျက်နှာကလေးပေါ်မှာ တည်ငြိမ်အေးဆေးသည့် မျက်ဝန်းနက်ကလေးကို တွေ့ရသည်။ ထိုမျက်ဝန်းနက်ကလေးနှင့် သူ အကြည့်ဆုံသွားသည်။ သူ ချက်ချင်း ခေါင်းကိုငုံ့ပြီး ဒေစီကို ကြည့်လိုက်ရသည်။ ဒေစီကပြုံးပြီး သူ့ကို ကြည့်နေ၏။

ခင်လွန်းရေ မင်းရုပ်ပျက်တာတော့ ဒေစီသိသွားပြီ။ အငမ်းလျှော့လိုက်ဦးဟ။ သူ့ကိုယ်သူ သတိပေးရင်း ဒေစီကို ပြုံးပြလိုက်သည်။ ဒေစီက သူ့ကို ပြုံးကြည့်နေဆဲ။ သူ မျက်နှာလွှဲလိုက်ရ၏။

အင်း ... ဒေစီနဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုရင်တော့ ငသော်နဲ့လည်း သိမှာပဲ။ ဒါဆိုလျှင် စုံစမ်းရန်အတွက် သိပ်မခဲယဉ်းလှ။ ငသော့်ကိုတော့ နည်းနည်းပါးပါး လက်နက်ချတန် ချရမည်။

သူ့စိတ်ထဲမှာ သိပ်ဗွဲဗွဲလန်းလန်းကြီးတော့ မဟုတ်ပါ။ ကြည့်ပျော်ရှုပျော်ရှိသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သိခွင့်ရလျှင် သိချင်သော သာမန်ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်၏ စိတ်ဝင်စားခြင်းမျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်မိအောင် အသာခိုးကြည့်တော့ အဲဒီကောင်မလေးက သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေတာ တွေ့ရပြန်သည်။ သူ တစ်ချက်ပြုံးပြလိုက်ပြီး မျက်နှာ ပြန်လွှဲလိုက်၏။ စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်နေမိသည်။

ခပ်ချောချော မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် မျက်ဝန်းချင်း ဆုံခွင့်ရသည်။ ပြီးတော့ စိုက်ကြည့်တာ ခံရပြန်၏။ ကံဇာတာ တက်လာပြီထင်သည်။ ငသော့်ထံမှ မဖြစ်မနေ စုံစမ်းဖို့ လိုအပ်လာပြီဖြစ်သည်။ သူ့အတွေးနှင့်သူ ကျေနပ်နေတုန်း သူ့ဘေးထိုင်ခုံမှ မိန်းမကြီးတစ်ယောက် ဆင်းရန်ထသည်။

ဒီနေရာလွတ်ကို သူ မထိုင်ချင်ပါ။ ထိုင်လိုက်လျှင် ဒေစီနှင့် သူ့သူငယ်ချင်းကို ကျောပေးရက် ဖြစ်သွားမည်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အနားမှာ ထိုင်ခုံဆီ လုထိုင်မည့်လူ တစ်ယောက်မှလည်း မရှိသဖြင့် မထိုင်လျှင် သူ့ငမ်းကြောထခြင်း အစီစဉ်ကို လူသိသွားဖို့ သေချာသည်။ တခြားလူကိုထားတော့ ဒေစီက ကျိန်းသေသိမှာ သေချာသည်။ နှမရှိသည့် အစ်ကိုဆိုတာ ဒါမျိုးကလေးတွေကိုတော့ ဂရုစိုက်ပေးရ၏။

ဒါနှင့် ခုံမှာ သူဝင်ထိုင်ရင်း နောက်ဆုံးတစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သော ထိုကောင်မလေးနှင့် မျက်ဝန်းချင်း ဆုံပြန်သည်။

သူ့ရင်ထဲမှာ နွေးသွားသည်။ ထူးခြားသော ရနံ့တစ်ခုလည်း ဖြတ်သန်းသွားသလို ခံစားလိုက်ရ၏။ ချက်ချင်းပင် စစချင်းမြင်သလို ထုံးစံအတိုင်း မဟုတ်တော့ဘဲ အဲဒီကောင်မလေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရင်ထဲမှာ အစ်စိုးတစ်ခု ရှိသွားသည်။

"ကိုခင်လွန်း သွားမယ်နော်"

"ဩော် ... အင်း ... OK ... OK"

ဒေစီက စပ်ဖြဲဖြဲနှင့် ကားပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။ စံပြရှေ့မှတ်တိုင်တောင်မှ ရောက်နေမှပဲ။ ကားပေါ်မှာ လူသိပ်မရှိတော့ပါ။ သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှည့်ကြည့်တော့ သူ့ကို လှမ်းမကြည့်တော့ဘဲ ရှေ့ကိုသာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ထေးနေသည့် ကောင်မလေးကို တွေ့ရတော့ ရင်ထဲမှာ တစ်ခုခု လိုသွားသည်။

ခုနက အကြည့်သုံးကြိမ် မထင်မှတ်ဘဲရခဲ့သည်။ အခု အကြည့် တစ်ကြိမ်ကျ မရတော့။ အာရုံငါးပါးသည် ကိလေသာကို ဖြစ်စေသည်ဟု မြတ်စွာဘုရားရှင်က လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ထောင်လောက်ကတည်းက ဟောခဲ့ သည်မှာ ယနေ့ထိ မှန်နေဆဲပင်ဖြစ်၏။

သူ ဒီကောင်မကလေးထံမှ လိုချင်တာတစ်ခု ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။ "ချင်" ဆိုသည်မှာ တစ်ခုတည်းမလာတတ်။ မျက်ဝန်းအကြည့်တစ်ချက် ထပ်လိုချင်သည်။ သူ့နာမည် ဘယ်သူလဲ သိချင်သည်။ သူ့မှာ ရည်းစား ရှိသလား သိချင်သည်။ သူ့ကို နောက်ထပ် ထပ်တွေ့ချင်သည်။ တွေ့လျှင် သူနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ချင်သည်။ ပြီးတော့ ဒီနေ့ကလေးကိုလည်း အမှတ်တရ ဖြစ်ချင်သည်။ သူ့အကြည့်ကလေးသုံးချက်နှင့် သူ ဒီလိုဖြစ်သွားတာကို ကောင်မလေး သိစေချင်သည်။ အဲဒီလို သိပြီးသွားလျှင် သူ ဘယ်လိုဖြစ် သွားမလဲ သိချင်သည်။

သူ 'ဖျပ်' ခနဲ သတိရလို့ ဟိုဒီကြည့်လိုက်တော့ သူ သွားတက္က သိုလ်ထဲ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

သူသည် သတိနှင့်ဦးတည်ချက် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သွားတက္ကသိုလ် ထဲကို ရောက်ခဲ့တာမဟုတ်။ သူ့ခြေထောက်နှင့် သူ့လှုပ်ရှားမှုက ရွေးချယ်မှု မှန်ကန်၍သာ တော်ရော့သည်။

သူ အလန့်တကြား လေပူမှုတ်ထုတ်ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက် ကြည့်တော့ ကောင်မလေးကို မတွေ့ရတော့။ သူကားပေါ်က ဆင်းခဲ့တာ သွားကောလိပ်ထဲကို ဝင်ခဲ့တာ၊ လမ်းလျှောက်နေခဲ့တာတွေ အားလုံးထဲ

မေ့လျော့သွားခဲ့သည်။

ကားပေါ်ကအဆင်းမှာ ဘယ်ဘက်ကို ကောင်မလေးထွက်သွားတာ လဲ ဆိုတာကို သတိမထားမိလိုက်သည့်အတွက် သူ့ကိုယ်သူ ဒေါသဖြစ်၍ မဆုံးတော့။

သူ့နံဘေးနားမှ ဂျူတီကုတ် အဖြူရောင်နှင့် ကောင်မလေးတစ် ယောက် အရေးတကြီး ဖြတ်သွားတော့မှ သူ့သွားတွေကိုပြဖို့ စရတော့မယ် ဟု သူ့ကိုယ်သူ သတိပေးလိုက်ရသည်။

ဂျူတီကုတ်နှင့် ကော်ရစ်တာမှာ ရပ်နေသော ဆရာဝန်ပေါက်စ ကလေး တစ်ယောက်ဆီမှာ သူ စုံစမ်းမှုကို စတင်လိုက်သည်။

"သွားပြချင်လို့၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်"

❐

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၄)

လူနာမှတ်တမ်းစာအုပ် လုပ်ပြီးတော့ သူ့ရှေ့မှာရှိတဲ့ လူတွေလိုပဲ ရပ်စောင့်နေရသည်။

အခန်းထဲမှာ အဖြူနှင့် အစိမ်းနုရောင် ရောထားသော ပက်လက်လှန် ခုံရှည်အသစ်တွေနှင့် ဟိုဟိုဒီဒီ လမ်းလျှောက်နေကြသော ဆရာ၊ ဆရာမများကို တွေ့ရသည်။

"ဦးခင်လွန်း … ဦးခင်လွန်းရှိလား"

ပထမ ကြောင်နေမိသည်။

သူ့နာမည်ကို သူ ဦးခင်လွန်းဟု တစ်ခါမှ မကြားခဲ့ဘူးပါ။

"ဦးခင်လွန်း မရှိဘူးလား"

"ရှိပါတယ်"

သူ့အနားမှာရပ်ပြီး အော်နေသည့် ဆရာ[illegible] သူ့ကို ခေါ်သ

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြင့် တစ်ချက်ကြည့်သည်။ ဆရာမကလေးက ပါးစပ်မှာတပ်သည့် ပိတ်ပါး ဖုံးကလေးကို မေးစေ့အောက်သို့ ချထားသည်။ ဆရာမကလေး၏ ပုံစံက ဝင်လယ်ဓားပြတစ်ယောက်နှင့် တူနေသည်။

"ဒီလောက်အော်နေတာကို ဘာကြောင့်ကြည့်နေတာလဲ၊ ဟုတ်တယ်"

"ဟို ... ကျွန်တော့်နာမည်က တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေလို့"

"ဘာ ..."

"ဟို ... ဦးခေါင်းလွန်းဆိုတော့ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်ပြီး ကြောင်နေလို့"

"မဟုတ်သေးပါဘူး၊ သွား ... သွား ... အထဲကိုသွား"

သူ့ကို ခပ်တည်တည်နှင့် ပြောက်ပြီး အထဲသို့ ဝင်ခွင့်ပေးလိုက်သဖြင့် သူ ခပ်သွက်သွက် ဝင်လာခဲ့သည်။

"ဟိုလူနာ စီးလာတဲ့ ဖိနပ်ကိုချွတ်ပါ"

လေသံတင်းတင်းနှင့် နောက်တစ်ချက် အဟောက်ခံရပြန်၏။ "Sorry" ဟု သူလှမ်းပြောရင်း သူ့ဖိနပ်ကို ငုံ့ချွတ်နေတုန်း၊ သူ့နံဘေးမှ ကျော်တက်ပြီး သူ့ရှေ့မှာဝင်ရပ်သည့် လူတစ်ယောက်က စီးလာသော ဖိနပ်ကိုချွတ်ပြီး ယိုးဒယားဖိနပ် အနီကလေးကို ကောက်စီးပြီး ခပ်သွက်သွက် အခန်းထဲဝင်သွားသည်။ ယိုးဒယားဖိနပ်ကလေးတွေ အများကြီး ရှိသည်ကို သူ့ရှေ့မှာ တွေ့နေရသည်။

သူလည်း စီးလာသည့် ဖိနပ်ကိုချွတ်ပြီး သူ့ရှေ့မှာ တွေ့နေရသည့် ယိုးဒယားဖိနပ်ကလေးတစ်ရံကို ကောက်စီးပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ အင်း ... စနစ်တကျတော့ ရှိသားပဲဟု စိတ်ထဲမှာတွေးပြီး ကျေနပ်သွားသည်။

"ဟေ့ ... ဟေ့ ... ဟိုလူနာ ဘာဖြစ်လို့ ဆရာဝန်စီးဖိနပ်ကို ကောက်စီးသွားတာလဲ၊ ဟိုလူနာ ... ဟေ့လူ"

သူ့ရှေ့မှာရှိသည့် လူတွေအားလုံးက လုပ်လက်စ အလုပ်တွေကို ရပ်ကာ သူ့ကို ဝိုင်းငေးလိုက်ကြသဖြင့် သူ ကြောင်ပြီး ရပ်လိုက်မိသည်။

"ဖိနပ်ချွတ်လိုက်လေ"

သူကြောင်ပြီး ဖိနပ်ကို ငုံ့ကြည့်နေမိသည်။

"အဲဒီဖိနပ်က ဆရာဝန်တွေစီးတာ၊ ချွတ်လိုက်နော်"

ဆရာဝန်မလေးတစ်ယောက်က အပြုံးနှင့်ဝင်ပြောတော့ သူနည်းနည်း မျက်နှာပူသွားသည်။

"ကျွန်တော်တို့လည်း စီးရတာအောက်မေ့လို့"

သူ ဖိနပ်ကို စီးလာသော အပေါက်ဝနားမှာ သွားပြန်ချွတ်ရသည်။ အခန်းထဲကို ဝင်ခွင့်မရသေးသော အပြင်မှ လူနာတွေက သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြ၏။ သူသည် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်နေသော လူတွေကို လိုက်ပြုံးပြနေမိသည်။ ပြီးတော့မှ သူ့ကို ရပ်စောင့်နေသော ဆရာဝန်မကလေးထံသို့ လျှောက်သွားရသည်။

ဆရာဝန်မကလေးက သူ့ကို ပြတင်းပေါက်နားမှ Dream bed လို လယ်သာဆိုဖာတွေပါသော ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ထိုင်ဖို့ နေရာပြပြီး ထွက်သွား၏။ ခုံပေါ်ကို တက်ထိုင်ပြီး သူလှဲနေလိုက်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကို နေသားတကျ ပြုပြင်ပြီး ခုံပေါ်မှာထိုင်ရတာ တော်တော်ကြီးကို အဆင်ပြေရှိတာကို ခံစားရ၏။

သူ့စိတ်က သွားကောလိပ်၏ Diagnosis အခန်းထဲမှာ ရောက်နေတာဟု မထင်ဘဲ ချောင်းသာကို ရောက်နေတာဟု ထင်ချင်လာသည်။ ညနေရီ နေရောင်တွေ စွန်းပေနေတဲ့ ရေစိုသဲသောင်ပြင်ပေါ်မှာ [illegible] ပြေးလွှားဆူညံနေတဲ့ ကောင်မလေးတွေကို သူက နေသား[illegible]

www.burmeseclassic.com

ရင်း ကြည့်နေမယ်။ သူ့နံဘေးမှာကလည်း ဖန်ခွက်အောက်ခြေကနေပြီး အားခွန်အပြည့်နဲ့ ရုန်းကန်တက်လာတဲ့ အမြှုပ်တွေက အချင်းချင်း တွန်းတိုက်ရင်း ကိုင်းဖန်ခွက်ကြီးရဲ့ အပေါ်ဘက်ကို တိုးဝင်နေမယ်။ ကောင်မလေးတစ်အုပ်က ရယ်ရင်းမောရင်း အပြန်အလှန် စကြနောက်ကြရင်း ဝင်လယ်ထဲကို ပြေးဆင်းသွားကြမယ်။ ညနေရီ နေရောင်ငြိနေတဲ့ သူတို့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ပင်လယ်ဆားငံရေက ပတ္တမြားရည်လို ဝင်းအိနီရဲ နီတွဲနေမယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီမြင်ကွင်းတွေကို သူက ငြီးငွေ့ပြီး စိတ်မပါ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။

ခေါင်းကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခါရမ်းရင်း နံဘေးနားက ဒေါသထွက်နေတဲ့ အမြှုပ်တွေနဲ့ ဘီယာခွက်ကို ကောက်မော့ချလိုက်တော့ ဘီယာမြှုပ်တွေက သူ့နှုတ်ခမ်းမှာ ပေကျံလို့။ အေးမြစူးရှတဲ့ သလေးစပါးရဲ့ ရနံ့မွှေးမွှေးက သူ့လည်ချောင်းထဲ ထိုးဆင်းသွားပြီး ကပ်တီးကပ်ဖဲ့လုပ်နေတဲ့ လောကခံရှုစ်ပါးကို တိုက်ချသွားလိမ့်မယ်။

ပင်လယ်အပြာရယ်၊ ညနေရီနေရောင်ရဲ့ ညိုရှည်သင့် အနီအိုရောင်ရယ်၊ ပင်လယ်ရေရဲ့ လှုပ်ရှားနေတဲ့ လှိုင်းလုံးဖြူကြီးတွေရဲ့ ထိပ်ဘက်မှာ နေရာလုနေတာကို –

“ဂလုပ် ... ဂလပ် ... ဗွပ် ... ဗွပ်”

သူ့ရင်ထဲက ငြိမ့်ညောင်းနေတဲ့ လိပ်ပြာတောင်ပံခတ်သံဟာ အလန့်တကြားနဲ့ ယိမ်းထွက်သွား၏။ သူ့ရှေ့က စင်ကလေးပေါ်ကို သတ္တုလင်ဗန်းကလေးတစ်ခု လာချတာကြောင့်။

သူ့ရှေ့မှာ ကံမွှေ စိတ်နဲ့ဖန်ဆင်းထားတဲ့ ချောင်းသာပင်လယ်ကမ်းခြေလည်းပျောက်၊ ညနေရီ နေလုံးလည်းပျောက်၊ သူလည်း Diagnosis ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အခန်းထဲကို ပြန်ရောက် ဖြစ်သွား၏။ သူမော့ကြည့်တော့ ဆရာမကလေးက ရာဘာလက်အိတ်ဖြူကို စိတ်မပါသလို သူ့လက်ချောင်းတွေမှာ စွပ်နေသည်။ ပါးစပ်ကာစွပ်ထားလို့ သူ့မျက်ဝန်းတွေကို လှမ်းကြည့်မှတော့ မျက်လုံးထဲမှာ နည်းသိမ်မွေ့တဲ့ တက်ကြွမှုကို မတွေ့ရ။ မနက်စောစောကြောင့်မို့လား၊ ညက အိပ်မက်ကောင်းကောင်း မမက်လို့လား၊ တစ်ခုခုတော့ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဆရာမလေးက လက်အိတ်ကို တော်တော် အချိန်ကြာကြာယူပြီးတော့ စွပ်သည်။ လက်အိတ်စွပ်တာ ကြာနေသည့်အတွက် ဆရာမကလေး၏ စိတ်မပါမှုက ပိုထင်ရှားလာသည်ဟု သူထင်သည်။ လက်အိတ်ကို အဲဒီလိုပုံစံမျိုးနှင့် စွပ်နေတာကို သူတစ်ခါမှ မမြင်ဘူးခဲ့တာ ကျိန်းသေသည်။

ပြီးတော့ ခုနကချလိုက်သည့် သတ္တုလင်ဗန်းကလေးထဲတွင်ရှိသော Dental instrument တွေကို ချည်ထားသည့်ကြိုးကို ဖြည်ပြန်သည်။ ဆရာမလေး၏ လက်အိတ်စွပ်ထားသော လက်ချောင်းများသည် instrument ကို မရဲတရဲ ကိုင်တွယ်သလို ဖြစ်နေ၏။

ပြီးတော့ လက်ဖျံနှင့် မီးအုပ်စောင်းကို တွန်းရင်းပင့်ရင်း သူ့မျက်နှာကို မီးချိန်သည်။ လက်ချောင်းတွေက လက်အိတ်စွပ်ထားသည့်အတွက် အသုံးချခွင့်ရဟန်မတူ။ လက်ဖျံရိုးနဲ့ ပင့်ရချရဆိုတော့ ချိန်သားမကိုက်ဖြစ်နေတုန်း နံဘေးနားကို ဝင်ရပ်တဲ့တစ်ယောက်က လက်ဖြင့် ဆွဲပြီးချိန်ပေးသည်။

“Sorry နောက်ကျသွားတယ်”

“ရပါတယ်၊ အခုမှ ပထမဦးဆုံး တစ်ယောက်ပါ”

“ဟုတ်လား၊ တော်သေးတာပေါ့၊ သစ်တောတွေ့မှာ [illegible] လို့လေ၊ နောက်ကားလာတော့လည်း ကြပ်နေတဲ့ကားပေါ် [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူတွေက ဘယ်လိုလုပ် တက်လို့ရမှာလဲ”

“အင်းပေါ့”

“အဲဒါကြောင့် နောက်ကျနေတာ”

“ရပါတယ်”

နှစ်ယောက်ဖြစ်လို့လားတော့ မသိ။ လုပ်ပုံကိုင်ပုံက တော်တော်လေး သွက်လာသည်။ ဒါနဲ့ သူရင်အစပ်က Name plate တွေကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူ့ရဲ့ပထမဦးဆုံး မဟာမိတ် ဆရာမနာမည်က ခိုင်ဝံ့ဖြိုးတဲ့။ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ ညာဘက်နားရွက်နား ရောက်နေလို့ အတင်းလှည့်ပြီး နာမည်ဖတ်လို့မရလို့ ရှိစေတော့ဟု သဘောထားလိုက်ရ၏။

“ဟ ...”

လက်ထဲက မှန်အဝိုင်းကလေးကို အပေါ်ကိုရွှေ့ပြရင်း သူ့ကို ရှေ့မှ ညိုညိုထွားထွား ဆရာဝန်မကလေးက တစ်ခွန်းတည်းသော စကားကိုဆိုသည်။ ဆရာဝန်မကလေးရဲ့ နာမည်က ဖံတွေဘာတွေ ပါတာရော ဆရာမလေးက ညိုညို၊ လက်မောင်းတွေက တုတ်တုတ်၊ ပခုံးက ကားကားဆိုတော့ မယ်တာဖံဟု စိတ်ထဲက နာမည်ပေးထားလိုက်၏။

မှန်အပြားဝိုင်းကလေးကို ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး လျှောက်မွှေတော့ လက်ကိုင်ရိုးက အေးတာရယ်၊ ဗလကောင်းကောင်းနဲ့ဖိတော့ သွားဖုံးနည်းနည်း နာတာရယ်ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပြီး တစ်မျိုးကြီး ခံစားနေရ၏။

ပြီးတော့ မှန်ဝိုင်းကို ပြောင်းပြန်လုပ်ပြီး လက်ကိုင်ရိုးနဲ့ သွားတွေကို ခေါက်လေသည်။ ပြီးတော့ “နာလား” တဲ့။

သူ့ဗလနဲ့ခေါက်မှတော့ နာတာပေါ့။

“နာလားလို့ မေးနေတယ်”

“နာတယ်”

“ဘယ်သွားက နာတာလဲ၊ နာရင်ပြော”

ပြောသာဆိုတယ်၊ သူက ဘာကိုမှ မစောင့်ဘဲ သွားတွေကို ဆက်တိုက် ခေါက်သွားခြင်းဖြစ်၏။

“အား ... နာတယ်”

“နာတယ်၊ ဘယ်ကောင်လဲ၊ ဒီကောင်လား”

“နာတယ်၊ အခေါက်ခံရတဲ့ သွားတွေအားလုံး နာတယ်ခင်ဗျ”

ဆရာမလေးက မျက်မှောင်ကိုကြုတ်ပြီး နားမလည်သလိုကြည့်၏။

“အနှောင့်ကြီးနဲ့ တအားခေါက်တော့ နာတယ်လို့ပြောတာ”

“ကျွတ် ... ပုံမှန်နာတာထက် ပိုနာသလားလို့မေးတာ”

“ဒီမှာ ဒါဆိုရင် ပုံမှန်နာတာ၊ ဒါလည်း ပုံမှန်နာတာပဲ၊ ဒါကျတော့ ...”

“အား ...”

သူ့အော်သံက တော်တော်ကျယ်သွားသည်။ နံဘေးခုံက လူတွေက လှမ်းကြည့်ကြသည်။ သူ့သွားဖုံးထဲကို ဓားဦးချွန်နှင့် စိုက်ချလိုက်သလို နာသွားသောကြောင့် အော်မိခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

“အဲ ... အဲဒီလိုနာတာကို ပြောတာ၊ အဲဒါမျိုး”

ပြင်းထန်သည့် ဝေဒနာကြောင့် ရုတ်တရက် ပြန်မပြောနိုင်။ စိတ်ထဲမှာ ဒေါသလည်း တော်တော်ဖြစ်သွား၏။ မယ်တာဖံ၏ လက်မောင်း ညိုတုတ်တုတ်ကြီးကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

ဂျူတီကုတ် ဝတ်ထားသဖြင့် ပမာဏကို အတိအ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်း ခပ်လတ်လတ် ငှက်ပျောပင် တစ်ပင်လောက်တော့ ရှိနိုင်သည်။

"ဒီလောက်နာတာပဲဗျာ၊ နာလားလို့ မေးနေစရာ မလိုပါဘူး၊ အော်သံကြားရမှာပဲဟာ"

မယ်တာဇံက မကျေမနပ်ဖြစ်နေသော သူ့မျက်ဝန်းကို ရှောင်သည်။ သူ့မှတ်ချက်ကို မကြားချင်ယောင်ပြု၏။ ပုံစံက ကျေနပ်နေသလို ထင်ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် မယ်တာဇံအနားသို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ထပ်ရောက်လာသည်။ လက်မှာ မှန်အဝိုင်းပြားကလေး တစ်ခုကို ကိုင်၍ထား၏။ မယ်တာဇံတို့နှစ်ယောက်က နောက်ရောက်လာသူကို ရိုသေသမှု အနည်းငယ်ပြုသည်။

နောက်ရောက်လာတဲ့ မိန်းကလေးက ဆရာမဖြစ်ဟန်တူသည်။ သွားကောလိပ်မှာ ကျောင်းသူနှင့်ဆရာမ သိပ်ကွာလှသည်ဟု မထင်ရ။ ကျောင်းသူတွေကပဲ အသက်ကြီးတာလား၊ ဆရာမတွေကပဲ နုပျိုတာလား၊ နှစ်ခုစလုံးပဲလားတော့ မသိ။ နောက်ရောက်လာသည့် ဆရာမဖြစ်နိုင်သူက မဲ့ပြုံးကလေးတစ်ချက်နှင့် မှန်အဝိုင်းကို ပါးစပ်ရှေ့တွင် လှုပ်ယမ်းလိုက်သည်။ သူပါးစပ်ဟပေးလိုက်တော့ မှန်အဝိုင်းပြားကလေးကို ထွန်းအိမ်ခြောဗို အိုက်တင်နှင့် သူ့ပါးစပ်ထဲ ထိုးထည့်လိုက်၏။ မယ်တာဇံတို့နှစ်ယောက်က မီးချိန်ပေးသည်။

သူ့ပါးစပ် တစ်ခုလုံးကို မှန်အဝိုင်းကလေးနှင့် နှံ့အောင်ကြည့်ရင်း ဆရာမမျက်နှာပေါ်က နှုတ်ခမ်းတွေက မဲ့မဲ့၍လာသည်။ ခေါင်းကိုလည်း ဘယ်ညာ ညာဘယ် ဘယ်ညာ ရမ်းနေ၏။ ပြီးတော့ သူ့မှန်အဝိုင်းကို ဓားအိမ်ထဲက ဓားဆွဲထုတ်သလို ပါးစပ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်သွား၏။

"သေချာလုပ် သေသေချာချာ ..."

"ဟုတ်ချယ်"

နောက်ရောက်သည့် ဆရာမက သူ့စာအုပ်ကိုဖွင့်သည်။ မယ်တာဇံက ပါးစပ်ထဲက သူ့မှန်အဝိုင်းပြားကို ထည့်ပြန်၏။ သွားဖုံးတွေကြားနှင့် အထက်အောက်ကို လျှောက်ကြည့်ပြန်သည်။ ပြီးတော့ ခပ်တိုးတိုးမေးသည်။

"ဆီးချိုရှိလား"

"ဗျာ ..."

"ဆီးချိုရှိလားလို့ မေးနေတာ"

"ဆီးချို၊ မရှိဘူးခင်ဗျ၊ ကျွန်တော်ပြနေတာက သွားနော်"

"နားလည်တယ်၊ သွားပြပေမယ့် ရောဂါရှိ မရှိ အကုန်မေးရတယ်၊ လေးဘက်နာရော"

"ဟာ ... လေးဘက်နာဆိုတာက မိန်းကလေးတွေမှာ ရှိတာမဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ"

"ဆိုင်လို့မေးတာပေါ့၊ ရှိ မရှိဘဲဖြေပါ"

"မရှိပါဘူးဗျာ၊ ကြံကြံဖန်ဖန်"

"ဆေးရုံတွေ ဘာတွေ ရောက်ဖူးလား"

"အာ ... ဆေးရုံတော့ ရောက်ဖူးတာပေါ့"

"ဒုက္ခပဲ၊ ရှင့်ကို အပျော်မေးနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆေးရုံရောက်ဖူးလားဆိုတော့ အလည်သွားတာတို့၊ အပျော်သွားတာတို့ကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ ဆေးရုံတက်ဖူးလားလို့ မေးတာ"

"ဆေးရုံလား၊ တက်ဖူးတယ်"

"ဘာရောဂါနဲ့လဲ"

"အမြဲတမ်း ရင်အရမ်းခုန်တဲ့ရောဂါနဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လိုအပ်လို့ မေးနေတာကို မနောက်ပါနဲ့"

"မနောက်ပါဘူး၊ နှလုံးရောဂါလို့ ဆရာဝန်က ပြောပါတယ်"

"ဘာစွဲစားလဲ"

"စွဲစားတာတွေကတော့ အများကြီးပဲ၊ အခုနောက်ပိုင်း အုန်းနို့ကိုတော့ သွားကြောင့် မစားတော့ဘူး၊ ဒီကောင်က အပူဆိုတော့ ..."

"ဒီမှာ ရှင်နောက်တာ များနေပြီ၊ ဆေးကိုပြောတာ၊ ဆေးကို"

မယ်တာဇံက အော်သည်။ ဒုတာဇံက ရယ်၏။ သူက ဒုတာဇံကို မဲ့ပြပြီး ခေါင်းကို ယမ်းပြလိုက်၏။ ဒုတာဇံက သဘောပေါက်သလိုမျိုး မျက်လုံးကိုပြူးပြပြီး ပခုံးကို တွန့်၍ပြသည်။

မယ်တာဇံက ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ဖွင့်ထားသော သူ့စာအုပ်ထဲမှာ စာစရေးသည်။ ဒုတာဇံကလည်း ကူညီ၏။ တစ်ခါ သွားဖြဲကြည့်လိုက်၊ သူတို့ဘာသာ အချင်းချင်း တွေ့ရှိချက်ကို ပြောပြလိုက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးတော့ စာအုပ်ထဲကို ထည့်ရေးလိုက်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြ၏။

သူတို့ချင်း စကားပြောနေကြသည့် အချိန်တွင် သူ့ပါးစပ်ကို ပြန်ပိတ်ဖို့ မခိုင်းတတ်ကြ။ ကြာတော့ သူ့ပါးစပ်ညောင်းလာသည်။ ဒီတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သနားလာသဖြင့် ကိုယ့်ဘာသာ ပိတ်ရသည်။

ဆွေးနွေးကြရင်း သူတို့ အငြင်းအခုန် တိုးတိုးဖြစ်ကြသည်။ နောက်ရောက်လာသည့် ဆရာမကလေးက မျက်လွှာကလေးချ၍ ခေါင်းကို ညင်သာစွာ ရမ်းသည်။

ပြီးတော့ သူ့ဘာသာပြုံးသည်။ ထိုဆရာမကလေး လုပ်ပြသော အမူအရာမျိုးကို သူ အရမ်းသဘောကျသည်။ "တစ်ဖက်ကမှားသည်" ဆိုတာကို ညင်သာစွာ ပြသခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအမူအရာကို မယ်တာဇံတွေ့

တော့ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွားဟန်တူသည်။ တစ်ချက်စဉ်းစားပြီး မှန်အဝိုင်းကို ကောက်ကိုင်ကာ သူ့ဘက်ကိုလာသည်။ သူ အလိုက်တသိ ပါးစပ်ကို ဟပေးလိုက်သည်။ ဘေးကဆရာမလေးက မီးကို သေသေချာချာ ချိန်ပေးနေသည်။ မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော မယ်တာဇံ၏ မျက်နှာသည် သူ့ရှေ့တွင် ပေါ်လာလိုက် ပျောက်သွားလိုက် ဖြစ်နေ၏။ သူက ငြိမ်နေရသဖြင့် သူ့ခေါင်းယမ်းရာနောက် လှျောက်မကြည့်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ပါးစပ်ထဲက မှန်အဝိုင်းကို ထုတ်ပြီးတော့ မယ်တာဇံက ခေါင်းကို ညိတ်၍ညိတ်၍ပြသည်။ ဟို ဆရာမကလေးကလည်း ခေါင်းကို သုံးလေးချက် ခပ်သွက်သွက်ညိတ်ပြီး စာအုပ်ထဲမှာ ရေးကြမှတ်ကြပြန်သည်။ ပါးစပ်ထဲက သူတို့ကြည့်သောသွားသည် အထဲမှာ ဘာဖြစ်နေသနည်း။ ထိုသွားသည် ဘယ်လောက် အရေးကြီးနေသနည်း။ အကြောင်းအရာ တစ်ခုကိုတော့ ပြောပြသင့်သည်ဟု သူထင်သည်။ အခုတော့ သူတို့ချင်းသာ အရေးကြီးနေကြသည်။ သူကတော့ ဘာတစ်ခုမှမသိရ။

ဒီလိုဆိုတော့ သူလည်း သူ့ပါးစပ်ထဲကသွားကို လက်ညှိုးထိုးထည့်ပြီး ကိုင်ကြည့်လိုက်မိသည်။

"ဟော့ ... ပါးစပ်ကို လက်နဲ့မနှိုက်ပါနဲ့"

"ဗျာ ... ဟို ... သွားကို ကိုင်ကြည့်တာပါ"

"မကိုင်ရဘူး၊ ပါးစပ်ထဲကို အခုထည့်တဲ့ပစ္စည်းတွေတောင် ပိုးသတ်ထားရတာ"

"ဆရာမကလည်း ဘယ်သူက လက်ကို ပိုးသတ်ပြီးမှ [illegible] [illegible] ဒီလိုပဲ ပါးစပ်ထဲကို လက်ထည့်ကြတာပဲဟာ"

"မလုပ်ရဘူး၊ ပါးစပ်ထဲကို အဲဒီလို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းသွားပြောမနေနဲ့၊ ရောက်ကတည်းက ရစ်နေတာ၊ ပြောနေလည်း အတူပဲ"

ဆရာမကလေးနှစ်ယောက် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားပုံရ၏။ အဲဒီလို ဆိုပြန်တော့လည်း စိတ်နည်းနည်း ကျဉ်းကြပ်သွားသည်။ သူတို့ပြောတဲ့ ပုံစံအရဆိုလျှင် ဂျိန်းစဘွန်းမင်းသားတွေရဲ့ လျှာတွေအားလုံးကို ပိုးသတ်ထားရမလိုကြီး ဖြစ်နေသည် မဟုတ်လား။ အဲဒီလိုသာ သွားပြောလိုက်လျှင်တော့ သူ့သွားတွေအားလုံး ပလာယာနှင့် အစိမ်းလိုက် နုတ်ပစ်ကြမလားမသိ ... ဟီဟိ။

အဲဒီအချိန်မှာ ခုနက ဆရာမထင်ရသော ဆရာမ ထပ်ရောက်လာပြန်၏။ အဲဒီဆရာမ မျက်နှာက ပြုံးနေသည်။ ထိုအပြုံးနှင့်ပင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး စာအုပ်ထဲမှာ ရေးထားတာတွေကို ဖတ်သည်။ ပြုံးနေသော ဆရာမမျက်နှာက စာအုပ်ကိုဖတ်ရင်း တစ်ချက်တည်၍သွားသည်။

"မှတ်ချက် ဘယ်သူရေးသလဲ"

"သမီး ချယ်"

မယ်တာဇံက ခပ်ရှိရှိဖြေသည်။

"မိန်းမ စိတ်ကဘယ်ရောက်နေလဲ"

ဆရာမ၏လက်က မြွေဟောက်တစ်ကောင်၏ လျင်မြန်မှုမျိုးနှင့် မယ်တာဇံ၏ခါးသို့ ရောက်သွားသည်။ မယ်တာဇံ၏ခါးမှာ နရသီဟပတေ့မင်း ခရမ်းသီးနှင့် အပစ်ကိုခံလိုက်ရသော အပျိုတော်ကလေး၏ ခါးလို နွဲ့ခနဲ ရမ်းထွက်သွား၏။

သူလည်း မနေနိုင်သဖြင့် ဆရာမ လက်နှင့်ထောက်ပြသော နေရာ

ကို ကြည့်လိုက်တော့ ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ပွင့်ကုန်ပြီးတော့ ဘုရားလေးဆူ၏ မေတ္တာစာတ်ကို ယုံကြည်သွားပါသည်။ မယ်တာဇံ ရေးထားသောစာမှာ အဖွင့်စာမျက်နှာ၏ chief complaint အောက်တွင်၊ အောက်ပါအတိုင်း ရေးထားပါသည်။

"Masticatory problem at upper right posterior region x 10 days."

ဟူ၍ဖြစ်ပြီး ဆရာမလက်က မြွေဟောက်ဖြစ်သွားတော့မှ right နေရာကိုဖျက်ပြီး leftကို အပေါ်က ပြင်ရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကံကြီး၍ပါတကား။ ဒီနေ့ ဘုရားရှိခိုးပြီး မေတ္တာပို့လျှင် ထိုဆရာမကို မေတ္တာပို့သည့်ထဲ ထည့်ရမည်။ ထိုဆရာမ၏ Name plate ကို ဖတ်ဖို့လုပ်တုန်း ဆရာမက ပါးစပ်ဟဆိုသဖြင့် ဟလိုက်ရ၏။ မျက်စေ့ထဲမှာ "Thant" ဆိုတာကလေးပဲ မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုဆရာမက သွားတွေကို သေသေချာချာ ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ စာအုပ်မှာ ရေးထားတာနှင့်တိုက်သည်။ ထပ်မှား တော့ဟန်မတူပါ။ ဆရာမက မှန်ကိုထုတ်ပြီး "ဆက်လုပ်၊ ဆက်လုပ်" ဟု ပြောသည်။

နာမည်ဖတ်မရတော့သဖြင့် မျက်နှာကလေးမြင်ပြီး မေတ္တာပို့ဖို့ ဆရာမကို သေသေချာချာကြည့်တော့ ဆရာမနှင့် မျက်လုံးချင်းဆုံသည်။ ဆရာမက ဘယ်လိုသဘောပေါက်သည် မသိ။ မျက်စောင်းနုနု တစ်ချက် ထိုးပြီး ဒေါသနှင့်ကြည့်သဖြင့် မျက်နှာကမန်းကတန်းလွှဲပြီး စိတ်ထဲမှာ တော်တော်ရှက်သွားသည်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဒုတိယဆရာမလေး [illegible] အောက်မေးစေ့ မေးရိုးတစ်လျှောက် လက်နှိပ်စက်ရှိ [illegible] များဖြင့် ညင်သာစွာ နှိပ်ပေးသဖြင့် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

“တယ်ဟုတ်ပါလား” ဟုလည်း တွေးမိသည်။ သူ တောင့်တောင့်ကြီး နေရတာကို သိလို့များ ...။

“မရှိဘူး”

"OK ... OK"

မယ်တာဓံက စာအုပ်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ခု ရေးသည်။ ပြီးတော့ စာအုပ်ကို သေသေချာချာ ပြန်ဖတ်သည်။ ဒါဆိုလျှင် ခုနက မေးရိုးကို နှိပ်ပေးတာသည် အညောင်းဖြေပေးတာတော့ မဟုတ်နိုင်ပါ။ တစ်ခုခုကို ရှာခြင်းပဲဖြစ်ရမည်။ ဘာကိုရှာ၍ ဘာကမရှိမှန်းလည်း မသိ။ သွားကော လိပ်က ဆရာမကလေးတွေက လူနာတွေကို ဒီလိုပဲ ဘာမှန်းမသိအောင် လုပ်နေကြ ဖြစ်ပုံရသည်။

“ရဖြီလေ ထတော့၊ ပြီးရင် OS ကို သွားရမယ်”

“အော်စီကိုလား”

“ရှင် နောက်စရာ နေရာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောပြီးပြီနော်”

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ချယ်ရယ်၊ ခင်မင်တဲ့စိတ်နဲ့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး အလုပ်ပြီးသွားပြီမို့ နောက်တာပါ”

“မလိုဘူး”

“OS ဆိုတာက”

“ဟောဒီဘက်ကနေ တည့်တည့်သွား၊ အဆုံးမှာ လူတွေစောင့်နေတာ တွေ့လိမ့်မယ်၊ အဲဒီမှာ ဒီစာအုပ်ကို ထပ်လိုက်၊ အဲဒါ ရှင့်သွားတွေကို ကုမယ့်ဌာနပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ပြီးတော့ရောချယ်”

“ဘာချယ်လဲ၊ သွား ... သွား ... မြန်မြန်သွားတော့၊ သူတို့ ဆက်လုပ်

လိမ့်မယ်”

သူ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ စိတ်ထဲမှာ စလိုက်ရလို့လည်း ကျေနပ်သွား၏။ အမှန်တော့ ဆရာမဆိုတာ လူနာတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရိုသေသင့်ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ရှယ်တူတွေမှာ သူတို့က ဆရာမ အိုက်တင် အရမ်းကြီးဖမ်းထားတော့ စချင်စိတ်က ရောက်လာတာ ဖြစ်ပုံရသည်။

“ဟေ့ ... ဟေ့ ... ဟာ ... နေဦး ... နေဦး၊ ဟိုလူ ... ဟိုလူ”

အလန့်တကြား အော်သံကြောင့် နောက်ကို လှည့်ကြည့်တော့မှ သူ့ကို လှမ်းခေါ်နေတာမှန်း သိရသည်။

“ဘာ ... ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် ဆရာမ OS ကို ...”

“ပိုက်ဆံ ... ပိုက်ဆံသွင်းရဦးမှာ မေ့သွားလို့”

“ဪ ... ပိုက်ဆံပေးရလို့လား”

“ပေးရတယ်၊ လက်အိတ်ဖိုးရယ်၊ မျက်နှာဖုံးဖိုးရယ်”

“ဟင် ... အဲဒါတွေက ဆရာမတပ်တာပဲ”

“အဲဒါ ရှင့်အတွက်တပ်တာ၊ ရှင်ပေးရတယ်”

“ဒါဆို နောက်လူနာတွေကျတော့ရော”

“အောင်မာ ... နောက်လူနာတွေကျတော့ နောက်တစ်ခု တပ်တာပေါ့၊ ရှင့်ဟာနဲ့တစ်နေ့လုံး မပြောလိုက်ချင်ဘူး”

ဟုတ်ပါတယ်။ သူပြောပုံကလည်း ဆက်မပြောတာဘဲ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ သူ တစ်ထောင်တန် တစ်ရွက် နှစ်ရွက် သုံးရွက် [illegible] နေတုန်း ဆရာမလေးက ဒေါသဖြင့် တစ်ထောင်တန်တစ်ရွက်ကို [illegible] ထွက်သွားသည်။ သူ စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြင့် ရပ်နေမိသည် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ စာအုပ်နှင့် ပိုသောပိုက်ဆံတွေကို ပြန်လာပေးသည်။

"ဆရာမရယ် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း တစ်ခါမှ မလာဘူးလို့ မေးကြည့်တာပါ၊ မသိလို့ပါ"

သူ တကယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်တာဆိုတော့ သူ့အသံက အလိုလို တာဝန်ကျေပြန်တွ၏။ ဆရာမလေးက တစ်ချက်သက်ပြင်းချသည်။ ထို သက်ပြင်းနှင့်အတူ မျက်နှာပေါ်မှာ ဒေါသက ပျောက်၍သွား၏။

"ရပါတယ်၊ ရပါတယ်၊ OS က ဒီကသွားနော် မောင်လေး"

"ဟုတ်ကဲ့ဆရာမ၊ ကျေးဇူးပါပဲ"

သူ ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ထွက်ခဲ့သည်။ ဆရာမကလေးက သူ့ထက် အသက်ငယ်မည်မှာ ကျိန်းသေဖြစ်သည်။ ဗလအားကိုးနှင့် "မောင်လေး" ဆိုသော စကားလုံးကို ရွေးချယ်လိုက်ပုံရ၏။ "မချောဘူး" ဟု ထင်ရသော ဆရာမကလေးသည် သူ့တောင်းပန်စကားကြောင့် ပြုံးလိုက်သည့်အခါ "လှသွားသည်" ဟု ထင်ပါသည်။ ထိုအထင်ကို မပျက်စေချင်သဖြင့် "မောင်လေး" ဆိုသော အခေါ်ကို သူကျေနပ်စွာ ခံယူလိုက်ပါသည်။

□

■ ၄ က

ခုံတန်းရှည်ကလေးပေါ်မှာ ထိုင်နေကြသည့် လူတွေအားလုံးရော ကော်ရစ်တာ တစ်လျှောက်လုံးမှာ ရပ်နေကြသည့် လူတွေအားလုံးရော အားလုံးသော မျက်ဝန်းများစွာတို့သည် အခန်းတစ်ခန်းရှိ တံခါးဝသို့သာ စုပြုံ၍ ငေးကြည့်နေကြသည်။ ဘာဖြစ်လို့ ငေးကြည့်နေကြမှန်းလည်း သူ မသိ။ ထိုတံခါးမှ မြင်ရသောအရာမှာ စားပွဲခုံတစ်ခုရှိပြီး ထိုစားပွဲခုံနောက်ရှိ ထိုင်ခုံတွင် ကုတ်အင်္ကျီအရှည် အဖြူရောင်ဝတ်ထားသော ဆရာတစ်ယောက် နှင့် အပြာရောင်ခြောက်ခြောက် အင်္ကျီကိုဝတ်ထားပြီး ထိုအရောင်ကိုဝင် အစကလေးနှစ်စ ထောင်နေအောင် ခေါင်းမှာပတ်ထားသော ဆရာတစ် ယောက်ထိုင်၍ စကားပြောနေရတာကိုသာ မြင်ရသည်။ အဲဒီနောက် [illegible] တော လူတွေ လှုပ်ရှားသွားလာနေတာကို ရိုးခနဲ ရိပ်ခနဲ မြင်နေရသည်။

"ဒေါ်သန်းသန်းဌေး"

အောင်မြင်ကျယ်လောင်သော အသံကြီးကြောင့် [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

ကြည့်နေကြသူတွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် လှမ်းကြည့်ကြသည်။ သူလိုလို ကိုယ်လိုလို ဖြစ်နေကြ၏။

"ဒေါ်သန်းသန်းဌေး ... ခေါ်နေတာ မကြားဘူးလား၊ ဒေါ်သန်းသန်း ဌေး"

အသက် (၅၀) ကျော်ခန့် လူကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူ့လက်မှာလည်း ဆရာဝန်တွေ ဝတ်ထားသည့် လက်အိတ်တွေ ဘာတွေ စွပ်ထားသည်။

"ဒေါ်သန်းသန်း ..."

"လာပါပြီ၊ လာပြီ လာပြီ"

"ဟာဗျာ ... ကိုယ့်နာမည်တော့ ကိုယ် သတိထားကြမှပေါ့ဗျာ၊ ဒီလောက်ခေါ်နေရတာ မဟုတ်သေးဘူး၊ ဟိုဘက်မှာ သွားရပ်ပါ၊ ဒီအပေါက်ကို မပိတ်ပါနဲ့ဆို ဒုက္ခပါပဲ၊ ဒီလောက်ပြောနေရတာ အဲ့ပေါက်နေပြီ၊ ဦးထွန်းထွန်း ... ဦးထွန်းထွန်း"

"ရှိ"

"ရှိမနေနဲ့၊ လာ လာ ဝင်၊ ဟာ ... ဖိနပ်ကိုချွတ်ခဲ့လေဗျာ၊ ဒုက္ခပဲ"

ဒီအခန်းမှာတော့ အသံအကျယ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ ထိုလူသာဖြစ်သည်။ လူတွေအားလုံးက သူ့မျက်နှာကို မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် ကြည့်နေကြသည်ကို သူက ကောင်းကောင်းသိပုံရသည်။ သူ့မှာ ကြီးလှစွာသော အခွင့်အရေးကြီး ရှိနေသလို ပုံစံမျိုးနှင့် သူ့အနားသို့ ရောက်လာသော ဆရာဝန်မကလေးများနှင့် ရယ်ရယ်မောမော စကားပြောနေသည်။

"အေးလေး"

"ဒေါ်ကြည်အေး"

"ဒေါ်ပု"

အခေါ်ခံရသူတွေ ထသွားတိုင်း ကျန်သည့်လူတွေက အားကျသလို အကြည့်မျိုးနှင့် ဝိုင်းဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ သူ့အလှည့်ရောက်လျှင် ဖိနပ်ချွတ်ဖို့နှင့် သူ့နာမည်ကို နှစ်ခါအခေါ်မခံရဖို့ကို သူ အထူးသတိထားနေလိုက်သည်။ လူတွေရှေ့မှာ အသံဝါကြီးနှင့် သူ အအော်မခံချင်ပါ။

"ဦးနီပွန်"

"မ ... မခင်လွန်း"

ဒုတိယ နာမည်ခေါ်သံကြောင့် သူကြောင်သွားပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ နာမည်ခေါ်သူကလည်း သူ့ကို လှမ်းကြည့်သည်။

"မခင်လွန်း"

သူ့နာမည်ကိုပဲ မှားခေါ်နေတာလား၊ တကယ်ပဲ မခင်လွန်းဆိုတာ ရှိတာလားဆိုတာကို သူ မကွဲမပြား ဖြစ်နေသည်။ သူ မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။

"မခင်လွန်း ... မခင်လွန်း၊ မရှိဘူးလား မခင်လွန်းဆိုတာ"

ဒီလောက် ခေါ်နေတာကိုမှ မကြားလျှင် နာမည်တူရှိတယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တော့။ သူ့နာမည်ကိုပင် မှားခေါ်နေတာ ဖြစ်ရမည်။ ထို့ကြောင့် သူ ထိုင်နေရာမှထ၍ အပေါက်ဝသို့ ရောက်သွားသည်။

"မခင်လွန်း ဟာ ... ဒီအပေါက်ဝမှာ မရပ်ပါနဲ့ဆို၊ ပြောရတာ ထေ ... ဝ့ုန်တယ်ကွာ"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်နာမည် ..."

"ဟာ ... စာအုပ်အလှည့်ရောက်ရင် ခေါ်မှာပေါ့၊ [illegible] ... ဖိတ်ချ ခင်ဗျားအလှည့်ရောက်ရင် ကျိန်းသေခေါ်မယ်၊ [illegible]"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်ပြောချင်တာ ခင်လွှန်းဆိုတာ ကျွန်တော်ပါ၊ မိန်းကလေး မဟုတ်ပါဘူး"

"ဘာ ... ဘာကိုပြောတာလဲ"

"ဦးလေးကြီးခေါ်နေတဲ့ မခင်လွှန်းဆိုတာ ကျွန်တော်ပါလို့ ပြောနေတာ"

"မခင်လွှန်းက ဘယ်မှာလဲ"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်နာမည်က ခင်လွှန်းပါ၊ ဦးလေး မှားခေါ်နေတာ"

တော်တော် စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး ရှင်းယူရသော ကိစ္စဖြစ်သည်။ လွယ်လွယ်ကလေးနှင့် နားလည်ရခက်သော ကိစ္စမျိုးထဲမှာ ထိုကိစ္စလည်း ပါသည်။ ဒီအတွက်တော့ အမေနှင့် အဖေကိုရော၊ အဖေကြီး ဖြစ်သူကိုပါ စိတ်ထဲက မကျေမနပ် ဖြစ်ရသည်။

ဦးလေးကြီးက သူခေါ်နေသော စာအုပ်ကို သေသေချာချာ ကြည့်တော့မှ မောင်/မ မပါဘဲ 'ခင်လွှန်း' ဟု ရေးထားတာကိုပဲ တွေ့ရသည်။

"ခင်လွှန်းဆိုတော့ ငါကလည်း မိန်းကလေး ထင်တာပေါ့ကွ၊ ဒီမှာ ကို/မမှ မပါတာ"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ကဲ ... ကဲ ... ဒါဆို ဝင် ... ဝင်၊ အာ ... ဟော့ကောင် ဖိနပ်ချွတ်ဦးလေကွာ၊ ဒီလောက်ပြောရတာကွာ စိတ်ညစ်ပါတယ်၊ တကယ်ပါ ... တကယ်၊ ဒေါ်လေးရှင် ... ဒေါ်လေးရှင်"

အခန်းထဲရောက်သွားတော့ ပလပ်စတစ် ခုံကလေးနှစ်ခုံအနက်က အပေါက်ဝနှင့် အနီးဆုံးခုံမှာ ထိုင်ရသည်။ သူတို့ရှေ့မှာ ခုနကထိုင်ခဲ့ရသလို

ခုံကြီးတစ်ခုံရှိပြီး ပက်လက်လှန်ထားသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဆရာမတစ်ယောက်က ဦးဆောင်ပြီး ပါးစပ်ထဲကို ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ ကြည့်နေကြသည့် ဆရာဝန်တွေမှာ အပြာရောင်ဝမ်းဆက်တွေနဲ့က တစ်ဖွဲ့၊ အဖြူရောင် လောင်းကုတ်ရှည်ကြီးတွေနဲ့က တစ်အုပ်နှစ်အုပ် ဖြစ်၏။ ကောင်မလေးတွေ တော်တော်များသည်။

"နောက်တစ်ယောက်"

ဆရာမ ခပ်သေးသေးတစ်ယောက်က ခေါ်သည်။ သူ့နံဘေးက လူကြီး ထသွားသည်။ သူက သူ့နေရာကို ထပ်ရွှေ့ရ၏။ ခဏကြာတော့ သူ့အလှည့် ရောက်လာသည်။

"ပါးစပ်ဟာ၊ မီးချိန်"

ထိုဆရာမနောက်မှာ ဝိုင်းအုံရပ်နေသည့် ဆရာဝန်လေးများက မီးကို အလုအယက် ချိန်ကြ၏။ ထိုဆရာမ ပိန်ပိန်ကလေး လက်ထဲကို သွားကြည့် မှန်အဝိုင်းကလေးက ဂျပန် ကင်ဒီဓားတစ်ချောင်းလို ရောက်လာသည်။ ဂျပန်ဓားသိုင်းကားထဲက ဂျပန်မကလေးတွေ ဓားကိုင်ကျွမ်းသလို ထိုဆရာမကလေးကလည်း မှန်ကိုင် တော်တော်လေးကို ကျွမ်းသည်။ 'လက်' ခနဲ တစ်ချက် တွေ့ရပြီးနောက် သူ့ပါးစပ်ထဲသို့ မှန်က ရောက်နှင့်နေပြီ ဖြစ်၏။

သူ့ပါးစပ်ထဲက သွားတွေကို သေသေချာချာကြည့်ပြီးတော့ ဆရာမက တော်တော် စိတ်ပျက်စရာကောင်းသည့် မြင်ကွင်းကြီးကို တွေ့လိုက်ရသလို မျက်နှာမသာမယာနှင့် ခေါင်းကိုခါသည်။

"အင်း ... ဘယ်လိုထမင်းစားနေသလဲ မသိဘူး"

ဆရာမစကားဆုံးတော့ ဝိုင်းအုံကြည့်နေသော နောက်[illegible] အ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝတ် ဆရာမတွေ ပြုံးကြသည်။ ပါးစပ်ကာတွေ စည်းထားတာ ပြုံးတာကို ဘယ်လိုလုပ် မြင်သလဲဟု မေးရန်ရှိပါသည်။ ပါးစပ်ကာကလေးများ လှုပ်သွားခြင်းနှင့် မျက်လုံးကလေးများ အရောင်တောက်သွားခြင်းဖြင့် သူတို့ပြုံးတာကို သူသိပါသည်။ ထိုပြုံးသွားသော မျက်လုံးများကို လိုက်ကြည့်နေတုန်း ကျွန်တော် ထိတ်ခနဲ လန့်သွားသည်။

မျက်လုံး ... ။

ဟုတ်သည်။ ထိုမျက်လုံးကို ကျွန်တော် မြင်ဖူးသည်။ အခုမြင်နေရသော မျက်လုံးဆိုတာ ကျိန်းသေပြောရဲသည်။ ကျွန်တော် အခုမြင်နေရသော မျက်လုံးသည် အခြားမျက်လုံးတွေလို ပြုံးမနေပါ။ သူ့ကို စူးစူးရဲရဲသာ ကြည့်နေပါသည်။ သူ ကားပေါ်မှာ အကြည့်ခံလိုက်ရသော မျက်လုံးဆိုတာ ကျိန်းသေလောင်းရဲသည်။

သူ ရင်တွေခုန်နေသည်။ သူဆိုတာ သေချာသွားပြီ။ သူက သွားကောလိပ်က ဆရာမကလေးကိုး။ ဒါဆိုရင် ဒေစီနဲ့ ဘာမှမဆိုင်တော့။ သူ ကားခပေးခဲ့တာ သွားပြီ။

"အင်း ... ဘယ်ကနေ စကိုင်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး၊ ဟ ... ဟ"

ဒီဆရာမက ခန္ဓာကိုယ်ကလည်းသေး၊ စိတ်ကလည်း ခန္ဓာကိုယ်လောက်ပဲ ရှိပုံရ၏။ ကျွန်တော် ပါးစပ်ကို ဟပေးလိုက်တော့ ငုံ့ကြည့်ကြတဲ့ အထဲမှာ သူ့ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်တော်ရှက်ပြီး ပါးစပ်ကို ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ပါးစပ်ထဲမှာ ဆရာမရဲ့ သွားကြည့်မှန်က ကျန်မနေခဲ့။ ဆရာမက အဲဒီလောက်အထိ လက်ကမြန်သည်။

"ကဲ ... ကိုယ်တော် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"ယောင်ပြီးပိတ်မိတာပါ"

"ပါးစပ်ထဲ မှန်ထည့်ကြည့်တာ ဘာမှယောင်စရာမလိုဘူး၊ ဟာ ... ဟာ ... သွားတွေကဖြင့် တစ်ချောင်းမှ ကောင်းတာမရှိဘူး၊ အင်း ... ဘာကစကိုင်ရမှန်းတောင် မသိဘူး၊ ကဲ ... ကဲ ... Final တစ်ယောက်ရှာ၊ နံပါတ်ရှစ်ကိုပဲ ELA လုပ်၊ ထတော့ ရပြီ"

ဆရာမက မှန်ကိုထုတ်ပြီး မှန်နှင့်ပင် သူ့ကို ထဖို့ သွားဖို့ ညွှန်ပြ၏။ ဆရာမ၏ Name plate ကို လှမ်းဖတ်တော့ Dr. San Thida Nyunt ဟု တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်ကတော့ ဆရာမကို "ကင်ဒီညွန့်" ဟု စိတ်ထဲက နာမည်ပေးထားလိုက်သည်။ ဆရာမမှန်က နောက်လူနာတစ်ယောက် ပါးစပ်ထဲကို ဓားတစ်ချောင်းလို ဝင်သွားပြန်သည်။

ခုံကထလာပြီး ဘယ်ကိုသွားပြီး ဘာလုပ်ရမယ်မှန်းမသိသော သူ့ကို ဆရာမကလေးတစ်ယောက်က ခေါ်သွားပြီး ရိုးရိုးကုတင်ပေါ်မှာ အိပ်ခိုင်းပြီး သွေးပေါင်ချိန်သည်။ ပြီးတော့ အဖြေကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ကြည့်၏။

"ပုံမှန်ပဲ"

"အဲဒါဆို ဘာလုပ်ရမှာလဲ ဟင်"

"သွားနုတ်မှာ"

"ပုံမှန်မဟုတ်ရင်ကောဟင်"

"နုတ်တာပါပဲ"

ကိုင်း ... ကောင်းပါတယ်လို့ပဲ ပြောရမလို ဖြစ်နေသည်။ ပရက်ရှာတိုင်းသည့် ဆရာမကလေးက ဟိုခုံကိုသွားလေဟု ဆိုသည်။ လူမရှိသည့်ခုံမှာ ဝင်လှဲရင်း ရင်နည်းနည်း ခုန်ချင်နေသည်။ ကားပေါ်ကလို ခုန်ချင်သည်။ ကားပေါ်ကသူကို တွေ့လို့မဟုတ်ပါ။ သွားနုတ်သည်ဆိုရင် ရှုံ ဆေးထိုးခံရမှာမို့လို့ ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဏကလေးကြာတော့ သူ့ရှေ့ကို သတ္တုဇုန်းကလေး လာချသည်။ မျှော်လင့်တကြီးနှင့် ကြည့်လိုက်တော့ သူမ မဟုတ်ပါ။ ရုပ်ရှင်တွေထဲကလို ဖြစ်ချင်သည့် လောကကြီးကို တော်တော်စိတ်နာသွားသည်။ နံဘေးနားက ဆရာဝန်က လက်အိတ်တွေ ဘာတွေတောင် စွပ်နေပြီ။ ဒါဆိုလျှင် ထို ဆရာဝန်နှင့် နှစ်ပါးသွားရတော့မှာ ကျိန်းသေနေပြီဖြစ်သည်။ စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် မော့ကြည့်တော့ ဆရာဝန်ကလေးက ပြုံးပြသည်။ သူကလည်း ပြန်ပြုံးပြလိုက်ရ၏။

ဆရာဝန်ကလေးပုံစံက ကိုရီးယားကားတွေထဲမှာ တွေ့ရတတ်သော မင်းသားနှင့်တူအောင် တမင်လုပ်ထားပုံရသည်။ အသားကလည်းဖြူဖြူ၊ မျက်ရစ်ကလည်းမပါ၊ မျက်ပေါက်ကလည်း ကျဉ်းကျဉ်းဆိုတော့ ဒီပုံစံမျိုး ဖြစ်နေသည် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ ဆံပင်ကို အဝါရောင်ဖျော့ဖျော့ ဆေးဆိုးထားပြီး အစကလေးတွေ မသေမသပ်ဖြစ်အောင် ညှပ်ပြီးထောင်ထားသည်။ ဆရာဝန်ကလေးက လက်အိတ်ကို ပြီးအောင်စွပ်ပြီး လက်ချောင်းတွေကို ကွေးဆန့်လှုပ်ရှားကြည့်နေရင်းက ပြုံးပြပြန်သည်။ သူ ပြန်ပြုံးပြလိုက်ရ၏။ ကိုရီးယား ဆရာဝန်ကလေးသည် ကိုရီးယားမင်းသားလေးတစ်ယောက်လိုပဲ ကြည့်လို့ကောင်းပါသည်။

"အရင်တုန်းကလေ သူ့ သွားတွေ ဘာတွေ နုတ်ဖူးလားဟင်"

မြတ်စွာဘုရား ... ဆရာဝန်ကလေးအသံကို ကြားရတော့ သူ တော်တော်လန့်သွားသည်။ ယောကျ်ားလေးအသံနှင့် မိန်းကလေးလို စကားပြောတတ်သော ဆရာဝန်ကလေးပါကလား။

"သွားနုတ်ဖူးလားလို့ဆို"

"ဪ ... အင်း ... ဟိုဟာလေ ဟိုဒင်းပေါ့၊ ဘယ်လိုခေါ်မလဲ၊ လွန်

ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လောက်တုန်းကတော့ ဟိုဟာ ဖူးပါတယ်"

"ဪ ... ကြာပြီနော်၊ သူ့ ကြောက်တတ်လားဟင်"

သူ့မျက်ဝန်း အစချီပုံကသာ ကြောက်ဖို့ကောင်းပါသည်။

"မကြောက်ပါဘူး"

"တော်သေးတယ် သိလား၊ တချို့ဆိုရင်လေ သိပ်စိတ်ညစ်တာပဲ သိလား၊ လူကို အတင်းဖက်လိုဖက်နဲ့ ..."

သူ စိတ်ကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင် လျှော့ထားလိုက်သည်။ ဆရာဝန်လေး၏ Name plateကို ဖတ်ဖို့ကြည့်တုန်း ဆရာဝန်ကလေး ပါးစပ်ကာမတပ်ခင် နောက်ဆုံး ပြုံးပြပြန်သဖြင့် ပြန်ပြုံးပြရင်း မျက်နှာလွှဲလိုက်ရ၏။

"ဟနော် ... ဟလိုက်ဦး၊ အင်း ... အင်း ... နံပါတ်ရှစ် ဪ ... ဟုတ်တာပေါ့၊ နံပါတ်ရှစ်က တော်တော်ပျက်စီးနေပြီပဲ၊ ကွဲလည်း ကွဲထွက်နေတယ်၊ ဟထား ... ဟ၊ အထဲမှာလည်း ပိုးစားနေပြီဆိုတော့ ကုလို့မရတော့ဘူး၊ နုတ်လိုက်တာပဲ ကောင်းပါတယ်နော်"

ဆရာဝန်ကလေးက ညင်ညင်သာသာ ပြောသည်။ ယုယုယယ ကိုင်တွယ်သည်။ မျက်ဝန်းထဲမှာ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်းတို့ ပြည့်လျှံလျက်ရှိ၏။ သူ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်ကလေးက ကျန်သည့်သွားတွေကိုလည်း လိုက်စစ်ကြည့်နေသည်။

"အင်း ... သူ့သွားတွေက လုပ်ရမှာတွေ အများကြီးပဲနော်၊ သူလေ အချိန်ပေးပြီး လုပ်လိုက်နော်၊ စိတ်ညစ်တာပဲ၊ လူကလေးက လှရဲ့သားနဲ့ သွားတွေက မကောင်းဘူး၊ အချိန်ယူပြီး မှန်မှန်လုပ်လိုက်နော်၊ ဟုတ်ပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ၊ အ ... အ ... ဟို ... ဆရာ"

"သူကလည်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဝန်ကလေး ရှက်သွားပုံရသည်။ ဆရာမဟု ခေါ်မိတော့မလို ဖြစ်သွားတာကို ဆရာလေး သိသွားပုံရ၏။ အစ်မလေးတစ်ယောက်လို ကြင်နာနွေးထွေးသော အသံကြောင့် သူ ကြောင်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ငါ့နှယ် ဒီလောက် ဆရာဝန်မလေးတွေ ပေါတဲ့ထဲမှာမှ ကံခေရသေးတယ်ဟု ကိုယ့်ကံကို ကိုယ် စိတ်ကူးထဲမှာ သေနတ်နဲ့ လိုက်ပစ်နေမိသည်။

"သူ ခဏလေးနော်၊ ပစ္စည်းသွားထုတ်လိုက်ဦးမယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"သူ ခုံပေါ်က ဆင်းမသွားနဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

ဆရာလေးသည် သူ့အနားမှ ညင်သာနွဲ့နှောင်းစွာပင် ထွက်ခွာသွား၏။ သူ့စိတ်ထဲမှာ အမည်ဖော်၍မရသော "တစ်မျိုးကြီး" ဆိုသည့် ခံစားမှုက ရောက်နေသည်။ စိတ်ကိုဖော့ထားပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ တွေးနေမိသည်။

ကားပေါ်မှာတွေ့တုန်းက သူမက ဒေစီနဲ့အတူ ရပ်နေတာရယ်၊ လက်ထဲမှာ ပိုက်ဆံကိုင်ထားတာရယ်ကြောင့် ဒေစီ့သူငယ်ချင်းဟုထင်ပြီး သူ ကားခပေးလိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ကို သူမက ဘယ်လိုထင်သွားမလဲ။ သူနဲ့ ဒေစီ နှုတ်ဆက်တာကို သူမကြားမှာ သေချာသည်။ ရင်းနှီးကြောင်းကလည်း သိသာပါသည်။ ဒါဆိုလျှင် ဒေစီ့သူငယ်ချင်းထင်ပြီး သူ ကားခပေးခဲ့ကြောင်းက ထင်ရှားနေသည် မဟုတ်လား။

အတွေးနဲ့ ဘေးဘီလှမ်းကြည့်တော့ သူမကို သူ့ညာဘက်ခုံမှာ သွားတွေ့ရသည်။ သီလရှင်တစ်ပါး၏ ပါးစပ်ထဲကို ကြိုးစားပမ်းစား အားတက်သရော ဘာတွေနှင့် ထိုးကော်နေသည်မသိ။ သူမ သွားဆေးကုနေပုံက ခေါက်ဆွဲငတ်နေသည့် တရုတ်တစ်ယောက် ခေါက်ဆွဲပန်းကန်ကို ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အားရပါးရ တူနှစ်ချောင်းနှင့် ငုံ့စားနေပုံနှင့်တူသည်။ သူမက သူ့ကို မမြင်ပါ။ တစ်ချက်လောက်တော့ မော့ကြည့်လိုက်စေချင်ပါသည်။ သို့သော် သူမက မှန်တစ်ချောင်း အချွန်တစ်ချောင်းဖြင့် ကြိုးစားပမ်းစား တူးဆွကော်ထုတ်နေဆဲ ...။

"သူ ကြောက်တတ်လားဟင်"

အသံသြသြကို နွဲ့ထားရသဖြင့် ဆရာလေးအသံသည် အပြားကြီးကြီး Lucky Fish တစ်ကောင် အမြီးဖျားနွဲ့ပြီး ကူးခတ်သွားတာကို မြင်ရသလို ဖြစ်နေသည်။

"ခင်ဗျာ ..."

"ကြောက်တတ်လားလို့ဆို၊ ဟိုလေ ... ထုံဆေးထိုးရမှာမို့ သိလား"

"အာ ... ရပါတယ်"

"မကြောက်နဲ့နော်၊ မနာအောင်ထိုးပေးမယ် သိရဲ့လား"

"ရပါတယ် ဆရာမ ... အဲ ... ဟိုလေ ..."

မျက်စောင်းတစ်ချက် အထိုးခံရ၏။ သို့သော် နှုတ်ခမ်းတွေက ပြုံးနေသဖြင့် တော်ပါသေးသည်။ တကယ်လို့ သူ့ကို ထုံဆေးထိုးမည့်သူ၊ သွားနုတ်မည့်သူသည် သူမသာဆိုလျှင် ... သို့သော် သူမသည် သီလရှင်လေးပါးစပ်ထဲကအရာကို ကော်လို့ထိုးလို့ ကောင်းတုန်းပင်ဖြစ်၏။

"ဟနော် ... ဟလိုက်၊ အဲ ... ဟုတ်ပြီ၊ အဲဒီအတိုင်း အဲဒီအတိုင်း ထပ်ဟလိုက်ဦး၊ ဟ ... အဲ ... ရပြီ ရပြီ၊ အဲဒီအတိုင်းလေးခဏ ဟုတ်ပြီး ထိုးမယ်နော် မနာဘူး၊ ဟုတ်ပြီ ... ဆေးရည်ထိုးပြီ မနာဘူးနော်၊ [illegible] ပြီးတော့မယ်၊ ဟုတ်ပြီ၊ အဲ ... ပြီးသွားပြီ"

နာတာကတော့ ပုရွက်ဆိတ် ကိုက်သလောက်သာ [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ဘာကြောင့်မှန်းတော့မသိ သူ အသက်ကို အောင့်ထားမိသည်။ ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိသည့် အကြောအချင်တွေကိုလည်း တောင့်ထားမိ၏။ အပ်နုတ်လိုက်တော့မှ အားလုံးကို သတိရပြီး လျှော့ချလိုက်မိသည်။ စိတ်က မကြောက်ပါဘဲ ဆေးထိုးအပ်ကြောင့် အလိုအလျောက် တုန့်ပြန်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ထင်သည်။

ဆရာဝန်လေးက သူ့ကို မကြောက်အောင် ကလေးတစ်ယောက်ကို ပြောသလို နံဘေးနားက ပြောနေတော့ ရယ်ချင်နေမိသည်။

"နောက်တစ်ချက် ညာဘက်ကို ထိုးဦးမယ်နော်၊ ခုနကလောက် မကြာဘူး၊ ခဏလေးနော်၊ မနာဘူးသိလား၊ ဘာမှမကြောက်နဲ့"

သူ ပါးစပ်ဟပေးလိုက်ပြီး ဆရာဝန်ကလေးက ဆေးထိုးဖို့ ငုံ့ခါနီးမှာ သူမက တစ်ချက်လှမ်းကြည့်တာကို မြင်လိုက်ရ၏။ သို့သော် စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ မြင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ကို ငုံ့ဆေးထိုးသော ဆရာဝန်ကလေးကိုယ်နှင့် ကွယ်၍သွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအကြိမ်ထိုးတော့ "ပြီးသွားပြီ၊ မနာဘူးနော်" ဆိုသည့် အသံကြားရတော့မှ ဆေးထိုးပြီးမှန်း သိရသည်။ သူ့စိတ်က စက္ကန့်ပိုင်းသာ မြင်ရသော သူ့မျက်ဝန်းကလေးကို နှမြောနေမိ၏။ ဘာကိုမှ မသိလိုက်။

"နှစ်မိနစ်လောက်နေရင် ထုံလာလိမ့်မယ်၊ သိလား"

ဆရာဝန်ကလေးက နာရီကိုကြည့်၍ ပြောသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ရှိသည့် အာရုံက ထုံဆေးထိုးထားသော နေရာတွင်မရှိပါ။ သီလရှင်ကလေးကို သွားကုနေသော သူမထံတွင်သာ ရှိပါသည်။ သူမက သီလရှင်လေးကို ဂွမ်းစဖြင့် အသာသုတ်ပေးနေသည်။ ဂွမ်းစမှာ သွေးတွေ ပေလျက်ရှိ၏။ ပြီးတော့ ရေငုံပြီး ထွေးခိုင်းသည်။

"သူ ထုံလာပြီလားဟင်"

သတိက ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်ရောက်လာသည်။ သူငေးနေတာကို မြင်သွားပြီဟူသော အတွေးနှင့် ရှက်ပြီး ခေါင်းကိုခါလိုက်သည်။ ဆရာဝန်လေးက နာရီကို ပြန်ကြည့်ပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်နေသည်။ ဒီတော့မှ ထုံဆေးထိုးထားသော သူ့သွားထံသို့ အာရုံကို ပို့လိုက်သည်။ အခြားနေရာတွေထက်တော့ ခပ်ထူထူ ဖြစ်လာနေ၏။

"နည်းနည်းတော့ ထူလာပြီဆရာ"

"ဟုတ်လား၊ အမလေး ... တော်ပါသေးရဲ့၊ စိတ်ကိုညစ်သွားတာပဲ သိလား၊ တစ်နေ့ကလူနာကမှ ဆိုးတာ၊ ထုံဆေးကို သုံးလုံးအွန်ရတာ သိလား၊ သိပ်ဆိုးတာပဲ၊ သူက ထုံဆေးသုံးလုံးထိုးရလို့ ဂုဏ်ယူနေသေးတယ်၊ သိပ်စိတ်ညစ်တာပဲ၊ အမလေး ... သူကလေ အရက်သမားတဲ့"

ဆရာဝန်ကလေးက မျက်လုံးကလေးထောင့်ကပ်၊ မေးကလေးရှူ့ထိုးကာ ရင်ဘတ်ကို လက်နှင့်ဖိရင်း ပြောသည်။ သူတော်တော် ကြောက်[illegible]ားတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဆရာဝန်ကလေးက နာရီကို ထပ်ကြည့်ပြန်သည်။ ပြီးတော့ ချွန်သောကိရိယာတစ်ခုကို ကောက်ယူ၍ သူ့ကို ပါးစပ်ဟာခိုင်းသည်။

"နာတယ်ဆိုရင် လက်ထောင်လိုက်နော်"

သူ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ခေါင်းကို ညိတ်ပြလိုက်၏။ ထိုစကားကို ပြောရန် ဆရာ၊ ဆရာမများက သင်ထားလျှင်တော့ မှားသည်ဟု သူကြား[illegible]ချင်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်သည် နာကျင်သောဝေဒနာကို တုန့်ပြန်သည့်[illegible]နေရာတွင် အမြန်ဆုံးဖြစ်သည်။ နာကျင်သည့်ခံစားမှုကို သ[illegible] အချိုးဆုံးစက္ကန့်ကို ဆွဲဆန့်သလို ဘယ်သူမှ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်ချင်း တုန့်ပြန်မှာပဲဖြစ်သည်။

ဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်ကတော့ အာခံတွင်းထဲကို ထိုးနေကော်နေတုန်း ဦးခေါင်းကို တအားရုန်းကန်လိုက်လျှင် မလိုအပ်သော နေရာများကို ထိခိုက်မိမှာ စိုးရိမ်သောကြောင့် ထိုသို့ သတိပေးကြဟန်တူ၏။

ကိုယ့်ဆရာတို့ပဲ စဉ်းစားကြည့်။ ဆရာဝန်က သူ့လက်နက်ကိရိယာတွေနှင့် ထိုးမည်။ ကျွန်တော်က နာသွားမည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်က လက်ညှိုးထောင်ရမည်။ ကျွန်တော့်သွားတွေကိုပဲ စိုက်ကြည့်နေသော ဆရာဝန်က ကျွန်တော့်လက်ညှိုးကို မမြင်ဘူးဆိုလျှင် ဘယ်လိုလုပ်ပြရမည်နည်း။ ထိုလက်ညှိုးကို ကွေးပြ ဆန့်ပြရမည်လား။ ဒါမှမဟုတ် နောက်လက်တစ်ဖက်နှင့် ထိုလက်ညှိုးကို ထိုးပြရမည်လား။ တော်တော်ကလေး ကျွတ်စကီးပြမည့် ကိစ္စဖြစ်သည်။

"သူ ထုံလာပြီလားဟင်"

သူ တွေးချင်ရာ တွေးနေမိသဖြင့် ဆရာဝန်ကလေးမေးမှ သတိရသည်။ သူ့ဘယ်ဘက်ပါးသည် ထူပြီး အကြီးကြီးဖြစ်နေသည်ဟုသာ စိတ်ထဲမှာ ခံစားလိုက်ရ၏။ ထို့ကြောင့် သူ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရသည်။

"ဟ ... ဟ ... နည်းနည်းကလေး ဟလိုက်ဦး၊ ဟုတ်ပြီ"

ဆရာဝန်ကလေးက ဝက်အူလှည့်လို ကိရိယာဖြင့် သူ့သွားကို ထိုးပြီးကော်သည်။

"နာလားဟင်"

သူ ခေါင်းကို ခါပြလိုက်သည်။ ဆရာဝန်ကလေးက သူ့ကိရိယာကို မမြင်ဘူးသလို သူပြန်ကြည့်ကာ ပါးစပ်ကို ပြန်ဟခိုင်းပြီး ထိုးကော်ပြန်သည်။ ကြင်နာတတ်သော၊ သနားတတ်သော၊ စိတ်ထားနူးညံ့သော

ဆရာဝန်ကလေးမှာ လက်မရဲတရဲ ဖြစ်နေကြောင်း သူသိနေသည်။ လေးငါးကြိမ် ထိုးကော်ပြီးတော့ ပြန်ထုတ်ပြီး သူ့ခေါင်းကို ယမ်းနေသည်။ သူလည်း အသက်အောင့်ထားတာကို ဖြုတ်လိုက်ရသည်။

"သူ့သွားက အောက်ဘက်က ကွဲထွက်နေတာ၊ ပွဲထွက်သွားရင် ခွဲထုတ်ရမှာ ဒုက္ခပဲ၊ သိပ်စိတ်ညစ်တာပဲ၊ ဟုတ်တယ်"

ဆရာဝန်ကလေးက ခေါင်းကိုခါရင်း ပြောသည်။ သူ့ဘယ်ဘက်အပေါ်အံသွား (သူတို့အခေါ် နံပါတ်ရှစ်)သည် ပေါက်လာကတည်းက အောက်ပွင့်ထွက်နေတာ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ "ခွဲထုတ်ပစ်ရမယ်" ဆိုသဖြင့် သူ နည်းနည်းလန့်သွား၏။

"ဟလိုက်ဦးနော်၊ ခေါင်းအပေါ်ကို နည်းနည်းလေး တိုးလိုက်နော်၊ အဲ ... ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ၊ မနာဘူးနော် သိလား၊ မကြောက်နဲ့"

ဆရာဝန်ကလေးက ကောက်ကိုင်ထားသော ပလာယာကို ပြန်ကြည့်၍ သူ့ကိုပြောခြင်း ဖြစ်သည်။ သူလည်း ဒီတစ်ခါတော့ နည်းနည်းဖြုံသွားသည်။ ဒါပေမဲ့ ကုတင်ပေါ်က ထွက်ပြေးလို့မှမရတော့ ပါးစပ်ကို ဟပေးရပြန်သည်။ ဒီတစ်ခါ အသက်အောင့်ပြီး လက်သီးကို ဆုပ်ထားမိရုံတင်မဟုတ်။ ရင်ပါ နည်းနည်း တုန်ချင်လာသည်။ ပလာယာနှင့် ဆွဲနေပုံရသည်။ ဘာဝေဒနာမှ မခံစားရသော်လည်း စိတ်ထဲက သိနေသဖြင့် မျက်စေ့ထဲ မြင်ကြည့်ရင်း ရင်တုန်နေမိသည်။

"ဒုက္ခပဲ မရဘူး၊ ပွဲထွက်သွားရင် ပြဿနာတက်မှာ"

ဆရာဝန်ကလေးမျက်နှာမှာ ချွေးနည်းနည်း စို့နေသည်။ [illegible] ကို ကိုင်ရက်ကြီးနှင့် ထွက်သွားသည်။ သူ သူ့ဘာသာ [illegible] ချောင်းလိုက်၏။ သွေးတွေ ဘာတွေတော့ မပါပါ။ သူ့သွားကို [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုင်ကြည့်ချင်လာသည်။ သို့သော် ဆရာမတာဓံ ပြောသလို သူ့လက်က ပိုးမသတ်ရသေးသဖြင့် မကိုင်တော့။

ဆရာဝန်ကလေး ပြန်ရောက်လာသည်။ သူ့ရင် အကြီးအကျယ် ခုန်သွားသည်။

ဆရာဝန်ကလေးနှင့် အတူပါလာသော ဆရာဝန်နှစ်ယောက်ထဲမှာ သူမကို တွေ့လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သူမက ပါးစပ်ကာ အစိမ်းရောင်ကလေးကို မေးအောက်သို့ ချထားသည်။ သူ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး တစ်ချက်ငေးလိုက်ပါသည်။ သူ့ကို သူမပြန်ကြည့်သော အကြည့်က လူနာကြည့် ရိုးရိုးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအကြည့်မျိုးကို ဆရာဝန်၊ ဆရာမများတွင်သာ တွေ့ရလေ့ရှိပါသည်။

"ဆွဲတော့နာလား"

"ဗျာ ..."

"ပလာယာ (Forcep) နဲ့ ဆွဲတော့ နာလားလို့ မေးတာ"

"သိတောင် မသိလိုက်ဘူး"

"အင်း ... အင်း ... ဟပါဦး"

နောက်ရောက်လာသည့် ဆရာနှစ်ယောက်အနက် ဆရာဝန်က မေးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဆရာဝန်က အပြာရောင် ဝတ်ထားခြင်းမဟုတ်။ အဖြူရောင်ကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ သူမကတော့ ပစ္စည်းတင်ခုံပေါ်မှာ တင်ထားသည့် သူ့စာအုပ်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ဖတ်နေသည်။

သူဟထားသော ပါးစပ်ထဲကို ပလာယာလိုပစ္စည်းဖြင့် ဆွဲကြပြန်သည်။ သူ့ကို ပါးစပ်ကျယ်ကျယ် ဖိုင်းဟခိုင်းကြသည်။ ပြီးတော့ လက်

လျှော့လိုက်ကြပြန်၏။ သူမက သူ့အနားကို ကပ်လာသည်။ မီးကို ပြင်ချိန်သည်။ မှန်ကို ပါးစပ်ထဲထည့်သည်။ သူ့သွားကို အသေအချာကြည့်သည်။ ပါးစပ်ကာကလေး တပ်မထားသဖြင့် သေသေချာချာ ငုံ့ကြည့်သော သူမ၏ အသက်ရှူထုတ်သည့် လေနွေးနွေးကလေးကို သူ့ပါးပြင်ပေါ်မှာ ခံစားရသည်။ သူ လောကကို မေ့သွားသည်။ စိတ်မလုံသဖြင့် မျက်စေ့ကို မှိတ်ထားလိုက်မိသည်။ ထိုစက္ကန့်များသည် သူ့အတွက်တော့ သကြားလုံးတစ်လုံး၏ အချိုဆုံးစက္ကန့်များ ဖြစ်ပါသည်။

ပါးစပ်ထဲကမှန်ကို အထုတ်ခံလိုက်ရတော့ သူ့ရင်ထဲ ဟာသွားသည်။ သူမက ဒုတိယ သူ့ကိုကြိုးစားသော ဆရာဝန်ကလေးနှင့် တစ်ချက်တိုင်ပင်သည်။ ကျွန်တော့် မူလဆရာဝန်ကလေးကတော့ ကလယ်ကလယ်ဖြစ်နေသော သူ့မျက်ဝန်းကို အစွမ်းကုန် ပြုံး၍ထားလေသည်။ ပြီးတော့ သုံးယောက် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြပြီး သူမနှင့် ဆရာဝန်သစ် ထွက်သွားကြသည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်သွားသည်။ သူမနဲ့ အဲဒီ ဆရာဝန်ကလေးနဲ့က ... ။

မဖြစ်နိုင်ဟု အတင်းတွေးလိုက်သည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ပဲ ဖြစ်ရမည်။ ဆရာဝန်ချင်းဆိုတာ ဒီလိုပဲပေါ့ဟု သူ့ကိုယ်သူ အားပေးသည်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်နဖူးကိုယ် ခုနကပလာယာနှင့် ထုပစ်လိုက်ချင်စိတ် ပေါက်သွားသည်။ သူမ၏ Name plate ကို မကြည့်လိုက်ရ။ သူမနာမည်ကို သူ မသိရသေး။ ဒီတစ်ခါလာရင်တော့ ကြည့်ဖြစ်အောင် ကြည့်ဖို့ စိတ်ထဲမှာ နေတုန်း ... ။

"ဟ ..."

သူလှည့်ကြည့်တော့ ဆရာမ ကင်ဒီညွန့်။ မှန်အဝိုင်း[illegible]

www.burmeseclassic.com

ရောက်နေပြီ။ ပါးစပ်ဟရန် အားယူရုံပဲ ရှိသေးသည်။ မှန်အဝိုင်းကလေးက ဝါးစပ်ထဲ ရောက်သွားပြီး သွားဖုံးတောက်လျှောက်မှ နံပါတ်ရှစ်သို့ ရောက်သွားသည်။

"မီးချိန်"

သူမရော သူ့ဆရာဝန်ကလေးပါ ကမန်းကတန်း မီးချိန်လိုက်ကြသည်။ သူ Name plate ကို ကြည့်ဖို့ ကြိုးစားပါသည်။ သို့သော် မျက်စေ့ပေါ် ကျနေသော မီးရောင်စူးစူးကြောင့် ဘာကိုမှမမြင်ရ။

"ခေါင်းငြိမ်ငြိမ်ထားပါ၊ Elevator က အရှည်ကြီးပါလား၊ ရှည်နေတော့ ဘယ်အားရှိမှာလဲ၊ အတိုသွားယူစမ်း မြန်မြန်"

သူ့ဆရာဝန်ကလေး သွက်သွက်နွဲ့နွဲ့ ထွက်သွား၏။ ကင်ဒိုဆရာမက သူ့သွားကို ဘယ်ပြန်ညာပြန်ကြည့်ပြီး နှာခေါင်းကို ရှုံ့နေသည်။ Name plate ကို လှမ်းကြည့်တော့ မီးအရောင်ဖြင့် Name plate ကော်သားသည် တဖျပ်ဖျပ်လက်နေသဖြင့် ဘာစာလုံးကိုမှ မမြင်ရ။ ဒါကို တွေ့သွားဟန်တူသော သူမက ဝတ်ထားသော အပြာရောင်ဝတ်စုံကို အောက်သို့ ဆွဲချလိုက်သည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် သူ့မျက်နှာကို မေးရိုးမှ မဖြုတ်၍ ဆရာမထံ ပေးထားခဲ့ပြီး ထထွက်ပြေးသွားချင်ပါသည်။ "အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး" ဟု စိတ်ကူးထဲမှာ သူ့အသံကို အကျယ်ဆုံးဖြစ်အောင် အော်ချပစ်လိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံးနှစ်လုံးကို စိတ်ကူးထဲမှာ ကြက်ကင်ကင်သလို ကင်ပစ်လိုက်သည်။

"ဟ ... မီးချိန်ပါ"

သူ မျက်လုံးကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို မမြင်ချင်တော့။ အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်က မိန်းကလေး

တစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားရင် နာမည်အရင်သိချင်တဲ့ ခပ်ဟောင်းဟောင်း လူတစ်ယောက်မို့ပါ။ ဘုရားစူးပြီး အမေရိကန်ဗီဇာ မဲနှိုက်ရင် မပေါက်ပါစေနဲ့။ ကျွန်တော့်နာမည်ကိုပဲ ဖတ်တာပါ။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ ဒီထက်ဆိုးတာကို ကျိန်ချင်သေးသည်။ သို့သော် ကျိန်လေ့ကျိန်ထက မရှိတော့ ဒီလောက်ပဲ ကျိန်နိုင်သည်။

ထိုအချိန်တွင် သူ့ပါးစပ်ထဲမှာ နင့်ခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သွား၏။

"ရပြီ ... ရပြီ"

သူ မျက်စေ့ဖွင့်တော့ ဆရာမ ကင်ဒိုညွန့်က ဝက်အူလှည့်အတိုကို ချပြီး ပလာယာလိုပစ္စည်းကို ကောက်ယူကာ "ဟ ဟ ... ပြီးပြီ" ဟု ဆို၏။ သူ ပါးစပ်ကို ဟပေးလိုက်သည်။ ပစ္စည်းထိပ်ဖျားမှာ သူ့အံသွား နံပါတ်ရှစ်က ပါလာ၏။ ပွင့်ထွက်နေသည့် တစ်ခြမ်းထဲမှာ ပိုးစားထားတာ ခဲတူးနေသည်။ ဆရာမက လင်ဗန်းထဲကို ပစ်ထည့်လိုက်တော့ သူမက ထောက်ပြီး ညှပ်နှင့်ကြည့်နေသည်။ သူရှက်ပြီး ခေါင်းကိုငုံ့လိုက်၏။ သွားကဆောက်တော်ကို အခြေအနေဆိုးနေသဖြင့် သူမကို မကြည့်စေချင်ပါ။

ဆရာမ ကင်ဒိုညွန့်က သူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး နှာခေါင်းကို ရှုံ့သည်ဟု သူထင်သည်။ ပြီးတာနှင့် ဆရာမ ကင်ဒိုညွန့်က ပြုံးသည်။ အခုနတော့ ဆရာမသည် မျက်နှာချိုပါသည်။ လူကောင်ကလေးကလည်း သေးပါသည်။ ဒါပေမဲ့ လက်ဖျံရိုးတွေကတော့ တကယ်သန်မာပြီး အားကောင်းပုံရသည်။ ပြီးတော့ –

"မင်းက ညာပြီးဆွဲနေတာကိုး၊ အတိုနဲ့ထောက်ပြီး အားနဲ့ဆွဲမှာကို ညာနေစရာရှိလို့လဲ၊ ဟုတ်ပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ချယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ ရက်စက်သော နှလုံးသားလည်း ရှိလေသည်။

"သွားကို ပြန်ယူသွားမလား"

"ဗျာ ..."

"ဒီသွားကို ပြန်ယူသွားမလားမေးတာ၊ သြော် ... အာလုပ်ကျင်းလိုက်ဦး၊ ကျင်းလိုက်ဦး"

သူ အာလုပ်ကျင်းနေတုန်း သူမက ဆက်ရှင်းပြနေသည်။

"တချို့က ကိုယ့်သွားကို ကိုယ်ပြန်ယူသွားလေ့ရှိတယ်၊ ဒီသွားက အနုတ်ခံရတဲ့သူပဲ ပိုင်တာလေ၊ ကျွန်မတို့က ပိုင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့ မေးတာပါ"

"သြော် ... ကျွန်တော် မယူပါဘူး"

ထုံဆေးက ထုံကောင်းဆဲမို့ စကားပြောရတာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေသည်။ သူမက သွားကို ဇွန်းထဲပြန်ထည့်သည်။ ဆရာဝန်ကလေးက ဂွမ်းစကို လုံးပြီး သူ့ကိုပေးသည်။

"နုတ်တဲ့နေရာမှာ ဖိပြီး နာရီဝက်လောက် ကိုက်ထားနော် သိလား။ ရေခဲကပ်တာတို့၊ ရေနွေးငုံတာတို့ မလုပ်ရဘူးနော်၊ တစ်နာရီလောက် ကိုက်ထားလို့မှ သွေးမတိတ်ရင် ဆေးရုံကို ပြန်လာရမယ် သိလား၊ လက်တွေ ဘာတွေနဲ့ မကိုင်ရဘူးနော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

ဆရာဝန်ကလေးက စကားပြောနေသဖြင့် မျက်နှာကို ဆရာဝန်ကလေးထံ ပေးထားရ၏။ စကားဆုံးသည်နှင့် စိုးရိမ်တကြီး ချက်ချင်းလှမ်းကြည့်တော့ သူမက လှည့်အထွက်မှာ Kyarဆိုတဲ့ စကားလုံးကိုသာ လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ဟုတ်ကော ဟုတ်ရဲ့လား။ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွား၏။

ဒီစကားလုံးမျိုးက တွေ့ရခဲသည်။ Kyarဆိုတော့ 'ကြာ' ပေါ့။ သူမနာမည်မှာ ကြာပန်းလို တစ်ခုခုတော့ ပါဟန်တူ၏။ ကြာဖြူ၊ ကြာသွယ် အဲ့ဒါမျိုး တစ်ခုခုဖြစ်နိုင်သည်။ 'မကြာ' ဟု စိတ်ထဲမှာ ခေါ်ကြည့်တော့ သဘောအရမ်းကျသွား၏။ ဟုတ်တယ် 'မကြာ'။

သြော် ... ပြောပြဖို့ မေ့နေသည်။

သူ့ကို သွားနုတ်ပေးသော ဆရာဝန်အစစ်ကလေး နာမည်က 'သူရရဲရင့်' ဖြစ်ပါသည်။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၅)

အပြင်ကို ထွက်လာတော့ ထုံဆေးထိုးထားသောပါးက ထူပြီး ဖောင်းကားနေသည်ဟု စိတ်ထဲမှာ ထင်နေတာကြောင့် လူတွေက သူ့ကို မြင်လျှင် ဘယ်လိုနေမလဲဟု သိချင်နေမိသည်။ လူတွေက သူ့ရှေ့မှ ပုံမှန်ဝင် ဖြတ်သန်းသွားကြ၏။ ထုံဆေးထိုးထားလျှင် ဒီလိုပဲ ခံစားရသည်ဆိုတာကို သိသည့်တိုင်အောင် လူတွေက သူဖြစ်နေတာကို လက်ခံပြီး တစ်ခုခု တုန့်ပြန်ချင်တာကို လိုချင်နေမိသည်။

နောက်ခံစားမှုတစ်ခုက ရင်ထဲမှာ ဟာနေတာပဲဖြစ်သည်။ သူ့ကို တွေ့တုန်းက ဒေစီ့သူငယ်ချင်းဟု ထင်မိသည်။ ကျောင်းရောက်တော့မှ ဆရာမကလေးမှန်း သိရ၏။ ကားပေါ်မှာ သူ့ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့် သာက ကားခပိုက်ဆံကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်းကြီး ပေးသွားသည့်အတွက် ... ရသည်။ အခု သူ့သွားကို ကူညီပြီး နုတ်ပေးခဲ့သည်။ သူ ...

ကြောင့် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့သော စာတ်လမ်းကလေးသည် မထင်မှတ်ဘဲ အရိုန်တစ်ခုအဖြစ် တစ်ခုခုကို တွန်းအားပေးရန် အဆင်သင့်ရှိနေသည် မဟုတ်လား။

ကားပေါ်မှာ သူတောင့်တခဲ့သော "ချင်" တွေသည် ပြီးဆုံးမသွားသေးဘဲ ဆက်လက် ရှင်သန်ခွင့်ရှိနေကြောင်း သူ ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။ သူမနာမည်ကို Kyar တစ်ခုပဲ သိလိုက်ရသည်။ ကြာဖြူ၊ ကြာပွင့်၊ ကြာဖွယ်၊ ကြာရိုး ဘာတစ်ခုမှ မသေချာ။ ဒါပေမယ့် ... သူ့ရင်ထဲက နာမည်လေးတစ်ခု ပေးထားခဲ့သည်။ "မကြာ" ဟု ခေါ်သည်။ သူ့အတွက်တော့ "မကြာ" သည် အဓိပ္ပာယ်အပြည့်အစုံ ရှိပါသည်။ သူမကို ကိုယ်တွေ့ခဲ့ပြီး မကြာခင်မှာပင် ပြန်တွေ့ရသည် မဟုတ်လား။ ထို့ကြောင့် သူမသည် သူ့အတွက် မကြာသောမိန်းကလေး ဖြစ်သည်။

သူ့စိတ်ထဲမှာ ခေါ်ကြည့်လိုက်သည်။ "မကြာ" "မကြာ"။

လောကသည် အားလုံး ပြီးပြည့်စုံသွား၏။

အိမ်ရောက်တော့ သွားနုတ်လာတယ်ဟု အမေ့ကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် သတင်းပေးလိုက်၏။ အမေက နည်းနည်း ထိတ်လန့်သွားပုံရသည်။

"ဟဲ့ ... နင့်သဘောနဲ့နင် လုပ်လာပြန်ပြီလား ခင်လွန်း၊ ဒုက္ခပဲ"

"အာ ... မေမေကလည်း ကျွန်တော့်သဘောနဲ့ကျွန်တော် လုပ်လို့ရမလား မေမေရ၊ သွားကောလိပ်မှာ ဆရာဝန်၊ ဆရာမတွေက အားလုံး စစ်ပြီးမှ လိုအပ်လို့ နုတ်တာပေါ့၊ အခုသွားနုတ်ထားလို့ ပြီးတော့မှ မေမေ့ကို ရှင်းပြမယ်"

ရေနေရာနည်းနည်း ရွေ့သွားသောဂွမ်းစကို ပြန်ရွှေ့ရင်း သူအခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ ထုံဆေးက တစ်စစ ပျယ်စပြုနေပြီ။ ပါးစပ်ထဲက ဂွမ်းစကို ထုတ်ပစ်ချင်နေသော်လည်း ဆရာဝန်ကလေး မှာသည့်အတိုင်း ဖိကိုက်

ထားလိုက်သည်။ သွားနုတ်လိုက်ရသည့် အဖြစ်ကို စဉ်းစားမိလိုက်တိုင်း သူ့ရင်မှာ နွေး၍နွေး၍ သွား၏။

ကောင်းစွာသော ကျေနပ်ပီတိသည်လည်း ဖြစ်ရ၏။ အိပ်ရာပေါ်တွင် မလှဲမီ ပါးစပ်ထဲကဂွမ်းကို ထုတ်ရသည်။ သွေးစများကို တွေ့ရသည်။ တံတွေးထွေးကြည့်တော့ သွေးထွက်မနေတော့တာကို တွေ့ရသည်။ ဆရာမကင်ဒီညွှန့်ကို ကျေးဇူးတင်ရပါ၏။ ဆရာကလေးပြောသလို သူ့သွားကို အမှတ်တရ ယူခဲ့ရလျှင် အကောင်းသား။ သူ့သွားတစ်ချောင်းကို နုတ်ခဲ့သော်လည်း နှလုံးသားထဲတွင် တစ်ခုပေါင်းလာသည် မဟုတ်လား။ သူ့သွားကို အမှတ်တရ ယူကိုယူလာသင့်သည်။ ဒါကို အခုမှ စဉ်းစားမိသည့်အတွက် သူ့ကိုယ်သူ "ရှဥ်ငပေါ" ဟု စိတ်ထဲက ခပ်ကျယ်ကျယ်ကလေး အော်ပေးလိုက်သည်။

ထုံဆေးကောင်းကောင်းပျယ်ပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် သွားနုတ်သည့်နေရာက နာကျင်မှုက တစ်စစ ပေါ်လွင်လာနေသည်။ ဒီတော့မှ ဆရာဝန်ကလေး ရေးပေးလိုက်သော Amoxil နှင့် Paracetemol 500 mg တစ်ပြားစီကို သောက်ပစ်လိုက်သည်။ နုတ်ထားသောသွားကြောင့် သူ့ခံတွင်းမှာ နေသားမကျဖြစ်ကာ တစ်ခုခုဟာသလိုကြီး ဖြစ်နေသည်။ သူ့နှလုံးသားထဲမှာလည်း တစ်ခုခုဟာနေသလို ခံစားနေရ၏။ မကြာအကြောင်းကို တွေးချင်နေသည်။ တွေးစရာက သိပ်မရှိသေးပါ။ သို့သော် တွေးချင်နေတာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် တွေးပြီးသားတွေကိုပဲ တစ်ခေါက်ပြန်တွေး လိုက်သည်။

ဒီတစ်ခါ မကြာအကြောင်း တွေးရ စိတ်ကူးရတာ [illegible] တွေးရ စိတ်ကူးရတာထက် ပိုပြီး အဓိပ္ပာယ်နှင့် ခံစားမှုသည် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာသည်။ မကြာဆိုသော အမည်သတ်မှတ်ချက်ကိုလည်း သူသိပြီ။ မကြာဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ် အမည်နာမရှိသော ရုပ်ကိုလည်း သူမှတ်မိနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပြန်တွေးသောအခါ မယ်တာဖံတို့၊ ဆရာဝန်ကလေးတို့၊ ဆရာမကင်ဒီညွှန့်တို့သည် ဓာတ်ရုံအဖြစ် ခဏသာပေါ်ပြီး ကွယ်ပျောက်သွားကြသည်။ မကြာ အကြောင်းကိုတော့ အသေးစိတ်နှင့် အထင်ရှားဆုံး အဓိကထားပြီး အသေးစိတ် တွေးနေမိသည်။

သို့သော် သူ့အတွေးထဲမှာ မကြာကို ရယ်နေသည့်ပုံစံ တွေး၍မရ။ ဟုတ်တာပေါ့။ သူ မကြာ ရယ်နေသည့်ပုံစံကိုမှ မတွေ့ဘူးသေးတာဘဲ။ မကြာသည် ကားပေါ်မှာတုန်းက သူ့ကို စူးစူးရဲရဲကြည့်သည်။ သွားနှတ်ခန်းထဲမှာကျတော့ ပါးစပ်ကာကြီး တပ်ထားရသည် မဟုတ်လား။ သွားနှတ်ခန်းထဲမှာ မကြာ ပါးစပ်ကို ကာဗာကာထားပုံသည် ဓားပြလေးတစ်ယောက်နှင့် တော်တော်လေး တူသည်။ မကြာသည် သူ့နှလုံးသားကို ဓားပြတိုက်သွားတာလား။ သူက ဓားပြအတိုက်ခံတာလား။ အခုတော့ မကွဲပြားသေး။

သူ မကြာအကြောင်း တွေးရတာကို ပျော်နေမိသည်။ သူသည် ဟိုကောင်မကလေးကို ချစ်ကြည့်လိုက်၊ ဒီကောင်မလေးကို ကြိုက်ကြည့်လိုက် လုပ်နေခဲ့တာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ အရွယ်ရောက်ပြီး ရည်းစားမရှိသည့် ယောက်ျားလေးတိုင်း ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသလို သူဖြစ်နေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဒီလို ချစ်ကြည့် ကြိုက်ကြည့်ခဲ့သော်လည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ အခုလောက်သာယာကျေနပ်မှုမျိုး မရခဲ့ဖူးဘူးဆိုတာ သူ ကျိန်းသေဝန်ခံနိုင်ပါသည်။ အခုတော့ ဘာမှမလုပ်ရဘဲ မကြာမျက်နှာက သူ့စိတ်ထဲမှာ ပေါ်ပေါ်လာပြီး ပေါ်လာတိုင်းလည်း သူ့စိတ်ခံစားမှုကြီး တစ်ခုလုံးကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စေ

တာ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

သူသည် မကြာကို ရိုးရိုးကလေး ချစ်မိသွားပြီဖြစ်သည်။ ဖြူစင်မြတ်နိုးစွာ တန်ဖိုးထားမိပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် သူ မကြာကို ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်စိတ်က အင်အားကြီးလွန်းနေပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် သူ့ကြိုးစားမှုတွေက ရိုးသားနိုင်ပါ့မလား။ ထို့ကြောင့် ရိုးသားသောနည်းများနှင့် မကြာကို ကြိုးစားခြင်းများအားလုံး အောင်မြင်ပါစေဟု ဆုတောင်းနေမိသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင်တော့ သူ မကြာကို ရိုးသားသော နည်းလမ်းများဖြင့်သာ ပိုင်ဆိုင်ချင်ပါသည်။ ဒါဆိုရင် သူ ဘယ်လိုကြိုးစားရမှာလဲ။ အဲဒါကို သူ မသိသေး။ မကြာကတော့ သူ့ကို မှတ်မှတ်သားသားပင် ရှိပါ့မလားမသိ။

ဒီလိုစဉ်းစားမိတော့ စိတ်ထဲဟာသွားသည်။ အားမလို အားမရဖြစ်ရသည်။ ကားခပိုက်ဆံ မှားပေးသော လူတစ်ယောက်သည် သူ့သွားနှတ်ဆောင်ထဲကို ရောက်လာသည့်ကိစ္စမှာ မကြာအတွက် ဘာမှစိတ်လှုပ်ရှားစရာ၊ အမှတ်တရဖြစ်နိုင်စရာ မရှိနိုင်။ သူ့လို စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ပီတိဖြစ်နေစရာ ကိစ္စသည်မရှိ။ မကြာက ခုလောက်ဆိုလျှင် သူ့ကို သတိပင် ရတော့မည်မဟုတ်။ မကြာက သွားလာနှတ်သည့် လူနာတွေ အများကြီးကြားထဲမှာ ဘာမှမထူးခြားသော သူ့ကို ဘာမှအထူးတလည် မှတ်မိနေစရာ မရှိပါ။

ဒီလိုတွေးမိတော့ သူ့ခံစားမှုကြီးတစ်ခုလုံး ဝမ်းနည်းခြင်းထဲကို ရောက်သွားသည်။ သူ အားငယ်သွားသည်။ ဘာကိုမှ စွဲယူဆုပ်ကိုင်စရာမရှိ၊ အသိလက်မဲ့ ဖြစ်သွားသည်။

သူသည် လှဲအိပ်နေရင်း ပိန်းရှုက်ပေါ်က နှင်းရည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှော့ကျသွားသည်။ သူသည် ဘာမှအရာမရောက်၊ ဘာမှမထူးဆန်း၊ ဘာမှ ရွှမ်းဆောင်နိုင်စွမ်းမရှိ၊ ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိကြောင်းကို သူ့ကိုယ်သူ သိသွား သည်။ မကြာကို ချစ်သည့်စိတ်က ကြီးလွန်းသဖြင့် သူ့အတ္တသည် ဘာမှ မဟုတ်သော အမှုန်စက်ကလေး ဖြစ်သွားရခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် အခုမှ ချစ်ဖူးသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

မချစ်တတ် ချစ်တတ်နှင့် ချစ်သူကို ချစ်ဖို့ကြိုးစားနေခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သူချစ်သလောက် ပြန်အချစ်မခံရမှာကို ကြောက်နေသော ကောင်လေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် သူ အေးအေးဆေးဆေး အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

သူနိုးလာတော့ ညနေခင်း ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ဆေးအရှိန်ကြောင့် ထင်သည် ခေါင်းမူးနောက်နောက် ဖြစ်နေသည်။ ပါးစပ်ထဲမှာ နာကျင်မှု သိပ်မရှိပါ။ နုတ်ထားသည့် သွားနေရာကို လျှာနှင့်ထိုးကြည့်တော့ နည်း နည်းအောင့်ပြီး မျက်ခနဲ နာသည်ကို ခံစားရသည်။ ထမင်းတော့ ဝါးနိုင် ဦးမှာမဟုတ်။ လမ်းထိပ်က ကိုဖက်တီးတို့ဆိုင်မှာ ဆန်ပြုတ်ကလေး တစ် ခွက်လောက်သောက်မှ ကောင်းမည်။ တွေးမိတော့မှ ဗိုက်က ပိုဆာလာ သည်။ ဆန်ပြုတ်ပူပူကလေးထဲကို အီကြာကွေး ထည့်သောက်ရမည်။ ပြီးတော့ ဟိုကောင်တွေနဲ့လည်း တွေ့ချင်နေသည်။

ဆန်ပြုတ်သောက်ပြီးတော့ ဒုတိယမြောက် ဆေးတစ်ခွက်ကို သောက် ချပစ်လိုက်သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကိုရောက်တော့ ထူးဆန်းစွာပင် တစ် ယောက်မှ မရှိကြ။ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးသည် တရားသူကြီးရှေ့ မှာ လက်မှတ်ထိုးထားကြသလို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ညနေ မနက် မပျက် မကွက် ထိုင်ကြသူများဖြစ်သည်။ နေမကောင်းရင်တောင်မှ လက်ဖက်ရည်

ဆိုင် ထိုင်ပြီးမှ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို အဖော်ခေါ်ပြီး ဆေးခန်းသွား တတ်တဲ့ကောင်တွေ ဒီနေ့ဘာဖြစ်လို့ မလာကြသနည်း။

"တစ်ယောက်မှကို မလာကြသေးတာအစ်ကို"

စားပွဲထိုးကလေး ကိုယ်တိုင်ကိုက တအံ့တသြ အမူအရာဖြင့် ပြော နေသည်။ ဒါဆိုရင် ဒီကောင်တွေ တစ်နေရာရာမှာ ...

သူ့အတွေးက ထိုနားမှာပင် အဖြေအစစ် ရသွားသည်။ ဟုတ်ပြီ။ ဒီကောင်တွေအားလုံး ဖေယျာ့အိမ်ရှေ့ကခုံမှာ ရှိနိုင်သည်။ အိမ်ပြောင်းလာ သည့် ကောင်မလေးကို စောင့်ကြည့်နေတာပဲ ဖြစ်ရမည်။

ထိုအတွေးကြောင့် သူ ကမန်းကတန်း ထွက်လာခဲ့သည်။ ပြောင်း လာသည့်အိမ်က ကောင်မလေးကို တွေ့ချင်လွန်း၍ မဟုတ်ပါ။ သူငယ် ချင်းတွေကို တွေ့ပြီး မကြာအကြောင်းကို ပြောချင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါ သည်။

သို့သော် သူ ကံဆိုးသွား၏။ ဖေယျာတို့လမ်းထဲကို ချိုးအဝင်မှာ ဝင် သူငယ်ချင်းလေးယောက်ကို အုပ်စုလိုက် တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူ ရပ်စောင့်နေလိုက်၏။ အဝေးကပင် တစ်အုပ်စုလုံးကို ဦးဆောင်ပြီး စကားပြောလာသော ဖေယျာ့ကို တွေ့ရသည်။ ဒီကောင်တွေ လေးယောက်စလုံး မြန်မာဗီဒီယိုကားတွေထဲကလို လေးယောက်တန်းစီပြီး လျှောက်လာကြ၏။

"အဖိုးကြီး သွားမိတ်ဆက်တုန်းက ငါလိုက်သွားဦးမလို့ဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ ပေါ်တင်ကြီး ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့၊ ပြီးတော့ ကိုယ်က ရည်ရည်မွန်မွန် မိတ် ဆက်ပြီးသွားရင် ဒီလိုထိုင်ကြည့်လို့ မကောင်းတော့ဘူးလေ၊ အဲဒါကြောင့် ထိုက်ဖြစ်တာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကောင်းပါတယ်၊ လူကြီးတွေနဲ့သိရတာ ဘယ်ကောင်းမှာလဲ၊ တစ်လမ်းထဲသားချင်းတွေပဲ၊ နောက်တော့လည်း သိသွားမှာပဲ၊ အဲဒါက ပိုလွတ်လပ်ပါတယ်"

ဧယျာ့စကားကို သူရက ထောက်ခံသည်။ ဧယျာရော သူရပါ အင်္ကျီအသစ်များကို ဝတ်ထားကြ၏။ မင်းစိုးကတော့ အရင်နေ့တွေကထက် ပင် ပိုဟောင်းသောအင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။ ပြီးတော့ သုံးလေးနေရာ လောက် ပေါက်ပြဲနေသော နီးဦးထုပ်ကိုလည်း ဆောင်းထားသေးသည်။ ဝင်းနိုင်ကတော့ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေး မရိတ်တာကလွဲလို့ ပုံမှန် အတိုင်းရှိသည်။

"ကြည့်ရတာ အဆင့်အတန်းခွဲမယ့် ပုံစံမျိုးတော့ မရှိပါဘူး၊ သူ့ မျက်နှာက ခပ်အေးအေးပဲ"

"အဆင့်အတန်းခွဲတယ်ဆိုတာ အဆင့်မရှိတဲ့သူမို့ တန်းခွဲတာပေါ့၊ ခပ်ညံ့ညံ့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ နောက်ဆုံးပေါ်ရောဂါပါ၊ သူ့ပုံက ဒါမျိုးမရှိ ဘူး၊ အေး ... သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ ငါတွေ့တာကတော့ တစ်အိမ်လုံးက ဂရု စိုက် အလိုလိုက်တာကို ခံထားရတဲ့ မျက်နှာပေးကိုပဲ"

မင်းစိုးက ခပ်ချဉ်ချဉ်ပုံစံဖြင့် ဝင်ပြောသည်။ သူငယ်ချင်းတွေက အသစ်ပြောင်းလာသည့် ကောင်မလေးအကြောင်း ပြောနေကြပုံပေါ်သည်။

"ဒါကတော့ကွာ တစ်ဦးတည်းသော သမီးဆိုတော့ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့၊ မိဘအချစ်က တစ်ယောက်တည်းမှာ ပုံထားတာ ထုံးစံပဲဟာ၊ အဲဒီအတွက် ငါတော့ ဘာမှမခံစားရဘူး"

သူရက မင်းစိုးကို လေသံပြင်းပြင်းဖြင့် တုန့်ပြန်သည်။ မင်းစိုးက မဲ့၏။

"ဒါကတော့ ကိုယ့်အယူအဆနဲ့ ကိုယ်ပေါ့ကွာ"

"ငါကတော့ ဘာမှမသိဘူးကွာ၊ ဟိုက အလုပ်ကိစ္စကျလာရင်တောင် ခပ်ခက်ခက်ဖြစ်နေပြီ၊ ငါမသွားချင်တော့ဘူးကွ"

"ဒါဆိုရင်တော့ မင်းသောက်ရူးမို့လို့ပေါ့ကွ၊ နေစမ်းပါဦး၊ မင်း ဂျပန်သွားဖို့ကိစ္စက ဒီလောက်မြန်ပြီး ဒီလောက်လွယ်လို့လား"

"မဟုတ်ဘူးလေ ဧယျာရဲ့၊ ငါကလည်း ကျလာရင် ခက်ပြီ ပြောတာပါ၊ ဘယ်လွယ်မှာလဲကွ ဟဲ ... ဟဲ ..."

ဝင်းနိုင်က သူဂျပန်ကို သွားဖို့ကိစ္စကို ထိုကောင်မလေးနှင့်အတူ တစ်ပြိုင်နက်ထဲ ကြွားသွားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ကျန်သည့်လူတွေ တော်တော် ကလေး အမြင်ကပ်သွားကြပုံရသည်။ အားလုံး စကားဆက်မပြောတော့ ဘဲ မျက်နှာတွေကို တခြားဘက်သို့ ငေးလိုက်ကြ၏။

"မင်းက ဘာဖြစ်လို့မလာတာလဲ ခင်လွန်း"

"ငါ့သွားက ..."

"သွားကိုက်ပြန်ပြီလား"

"မဟုတ်ဘူး မင်းစိုး၊ နုတ်ပစ်လိုက်တာ"

"ဪ ... ကောင်းပါတယ်ကွာ၊ အကြောဖြတ်တာတို့ ဘာတို့ မလုပ် ဘူးလား"

"ဟာ ... သွားကြီးက တော်တော်အခြေအနေဆိုးနေပြီ၊ ပိုးစားထား တာ မဲတူးနေတာပဲ"

"ဒါဆိုလည်း ပြီးရောပေါ့ကွာ"

အားလုံး စကားတိတ်သွားကြသည်။ ကျန်သည့်လူတွေ[illegible] ကိစ္စကို လုံးဝစိတ်မဝင်စားကြ။ မင်းစိုးကတောင်မှ ဝတ်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေသည်။ ဒီကောင်တွေစိတ်ထဲမှာ ခုနက ကြည့်လာသော ကောင်မလေးပဲ ရှိနေပုံရသည်။ ဒါကြောင့် သူကလည်း နောင်အေးအေးဆေးဆေးမှ ပြောမည်ဟု စိတ်ကူးထားလိုက်သည်။

ဆိုင့်ကိုရောက်တော့ လက်ဖက်ရည်မှာကြသည်။

"သွားနုတ်ထားတယ်ဆို လက်ဖက်ရည် သောက်ဦးမလို့လား"

"သောက်လို့ရပါတယ်ကွ၊ ကိုက်တဲ့သွားမှ မရှိတော့တာ၊ အရမ်းပူတာတော့ သောက်လို့မရဘူးပေါ့၊ အအေးခံပြီး သောက်ရမှာ၊ အေးလေ ငါတို့ကရော ဘယ်တုန်းက လက်ဖက်ရည်ကို ပူပူကြီး သောက်ဖူးကြလို့လဲ"

သူ့စကားကို ဘယ်သူကမှ ထောက်ခံ၊ ငြင်းဆန်၊ ကန့်ကွက်တာ မရှိ၊ စိတ်ဝင်စားသူလည်း မရှိသဖြင့် သူ ရပ်လိုက်ရသည်။ သူ့ကိုမေးသည့် မင်းစိုးကိုယ်တိုင်က လမ်းမဘက်ကို ငေးနေသည် မဟုတ်လား။

"သူ့အဖွားကြီးပုံစံကတော့ နည်းနည်းလည်းမယုံ့ပုံပဲ၊ အဖိုးကြီးကတော့ အေးပုံရတယ်၊ သူ့အဒေါ်ဆိုတာကတော့ မျက်နှာထား တော်တော်တင်းတယ်"

"တစ်အိမ်လုံးကလူတွေကို လိုက်ကြည့်နေစရာ မလိုပါဘူးကွာ၊ အရေးကြီးတာက သူ တစ်ယောက်တည်းပါ"

"ဒါပေမဲ့ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း အရေးကြီးတာပေါ့ကွ၊ ပတ်သက်နေတာပဲ၊ စိတ်သဘောထားတွေ သိထားတော့ ရှောင်လို့လွယ်တာပေါ့ မင်းစိုးရာ၊ ဖေယျာပြောတာ သိထားသင့်တဲ့ကိစ္စပါ"

သူရက စိတ်အားထက်သန်စွာ ဖေယျာ့ဘက်က ထောက်ခံသည်။

"အပြင်ထွက်တာတော့ နည်းတယ်ကွ"

"ဒါကတော့ ရောက်ကာစမို့ပါ၊ ရပ်ကွက်ထဲမှာ မိန်းကလေး သူ

ငယ်ချင်းတွေ ဘာတွေမှ မရှိသေးတာ"

သူ့ငယ်ချင်းတွေကို သူ့ကိစ္စတွေ ဒီနေ့မပြောဖို့ သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူ့ငယ်ချင်း လေးယောက်စလုံးက ဝိုင်းစိတ်ဝင်စားနေသော အိမ်သစ်က ကောင်မလေးက ဘယ်လောက်ချောနေလို့လဲဆိုတာ သူ သိချင်လာသည်။ ဘယ်လောက်ပဲချောချော ထိုကောင်မလေးသည် သူ့အတွက် မကြာလောက် မလှတော့ပါ။

"ဟာ ... ဟေ့ကောင်တွေ ... ဟေ့ကောင်တွေ ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ"

ဝင်းနိုင်၏ အလန့်တကြားအသံကြောင့် သူတို့အားလုံး ဝင်းနိုင်ပြနေသော တစ်ဖက်ကားလမ်းကို ဝိုင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

သူ့ရင်သည် အုန်းခနဲ အသိဉာဏ်ကို အားနှင့်ဝင်ဆောင့်သည်။

မကြာ ... ။

အကျႌအဝတ်အစား လဲထားသော်လည်း လုံးဝမလွဲနိုင်ပါ။ ဟိုဘက်ကားလမ်းရှိ ဗီဒီယိုဆိုင်ကို ဝင်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ မကြာနှင့်အတူ လမ်းထဲက သီတာစိုးဆိုသည့် ကောင်မဖက်တီးကလေး ပါသည်။ မကြာက ခကတ်ဒူးဖုံး ခပ်ဖားဖားကလေးကို ဝတ်ထားသည်။ မနက်ခင်းတုန်းက သူတွေ့သလို သိပ်ရင့်ကျက်သည့် ဆရာဝန်မကလေး မဟုတ်တော့။ ကလေးလေးတစ်ယောက်လို ပေါ့ပါးနေသည်။

"တောက် ... ဒီလိုထွက်မယ်မှန်းသိရင် ဆက်ထိုင်နေပါတယ်ကွာ"

ဖေယျာက မကျေမနပ်ဖြင့် ဆိုသည်။

"မင်းတို့အိမ်ရှေ့က ကောင်မလေးဆိုတာသူလား"

"အေး ... ဟုတ်တယ်"

"သူ့နာမည် မင်းတို့ သိပြီလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မသိသေးဘူးကွ၊ ပြီးတော့မှမေးကွာ ခဏနေဦး"

ဖေယျာက ကျန်သည့်ကောင်တွေလိုပဲ မကြာကို ငေးသည်။ သူတို့ မကြာ၏ ကျောကုန်းကိုသာ မြင်ရတာ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့လို မကြာနှင့် လက် တစ်ထွာစာ အကွာအဝေးလောက် နီးနီးကပ်ကပ် မမြင်ဘူးသေးပါ။ အခု တော့ သူလုံးဝ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။ မကြာသည် သွားကောလိပ် ကျောင်းသူကလေးဆိုတာကို သူ လုံးဝမပြောပြတော့ဆိုတာပဲ ဖြစ်သည်။

"တောက် ... သီတာစိုးနဲ့များ တွဲရတယ်လို့ကွာ"

သူရက မကျေမနပ် ဖြစ်နေသည်။ သီတာစိုးက သူတို့ရပ်ကွက်ထဲမှာ နှုတ်နည်းနည်းကြမ်းသည်။ နေရာတကာလည်း ပါသည်။ မိန်းမချင်း နပန်းတွေ ဘာတွေလည်း လုံးတတ်လေ့ရှိသည်။ ပေါင်းရသင်းရခက်ပြီး သူတို့အုပ်စုနှင့် မျက်နှာကြောတည့်သူမဟုတ်။ သူတို့က မကြာကို စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာကို သီတာစိုး သိသွားလျှင် သူတို့ကောင်းကြောင်းကို တစ်စက်မှမပြောဘဲ သူတို့ကို ဒုက္ခပေးဖို့က များလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူရက မကျေနပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗီဒီယိုငှားပြီး ကားလမ်းဖြတ်ကူးလာတော့ မကြာက သူတို့အုပ်စုဘက်သို့ တစ်ချက်ကြည့်သည်။ ပြီးလို့ ကျောခိုင်းသွားတော့မှ တစ်ခါ လည်ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။

ခက်တာက မကြာကြည့်သွားသော ထိုအကြည့် နှစ်ချက်စလုံးကို အားလုံးက အသီးသီး သူတို့ကို ကြည့်သွားတာဟု ထင်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"မင်းအိမ်ရှေ့က ငါတို့ကြည့်တာကို သူ သတိထားမိပုံရတယ်ကွ"

"သေချာတယ်သူရ၊ ငါ့ကို သိပ်ကြည့်ပုံမရဘူး"

"ငါစာလေးခွေသည် လှမ်းခေါ်တာကို ကျေနပ်ပုံမရဘူးကွ၊ ပြဿနာပဲ"

ဝင်းနိုင်က စိုးရိမ်တကြီး ညည်းသည်။

"သူ့အကြည့်က တော်တော်စူးတာပဲ၊ ရင်ထဲကို ရောက်အောင် ကြည့်တတ်တယ်ကွ၊ အတွေ့အကြုံ ရှိပုံရတယ်၊ တော်ရုံမိန်းကလေး ဒါမျိုး မကြည့်တတ်ဘူး"

မင်းစိုးက အလေးအနက်ပြောသည်။

ဘာမှမပြောတာ သူတစ်ယောက်ပဲရှိသည်။ မကြာက သူ့ကို ကြည့်သွားတာပဲဖြစ်သည်။ မကြာသည် သူ့ကို ဒီကောင်တွေအုပ်စုနှင့် အတူ တွေ့လိုက်ရတော့ အံ့ဩသွားပုံရသည်။ သူ့ရင်ခုန်သံသည် သွေးထဲကို ရောပြန့်ကာ ကောင်းမွန်စွာ အလုပ်လုပ်လျက်ရှိသည်။ သူနှင့် မကြာသည် တစ်ရပ်ကွက်တည်း ဖြစ်နေပြီး လမ်းနှစ်လမ်းပဲခြားသည်။ မကြာကို သူ အမြဲမြင်နေနိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။ ကံကြမ္မာသည် အံ့ဩဖို့ တော်တော်ကောင်းပါသည်။

သူ လုံးဝဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ချပစ်လိုက်သည်။ သူ ဒီနေ့ မကြာနှင့် တွေ့ခဲ့တာကို ဒီငတိလေးယောက်ကို ဘယ်တော့မှ မပြောတော့ဆိုတာပဲဖြစ်သည်။ လက်ဖက်ရည်ကို တစ်ငုံငုံလိုက်သည်။ အရင်တုန်းက ကိုက်နေသည့်သွားထဲ အချိုရည်ဝင်မှာစိုးလို့ အရမ်းသတိထားနေရသည်။

အခုတော့ ကိုက်နေသည့်သွားက မရှိတော့။ ဘာဝေဒနာမှ[illegible] မရှိတော့။ အရာရာသည် ပေါ့ပါးကာ မြင်သမျှလောကသည် လှ[illegible] ရင်ထဲမှာ ဝမ်းသာပြီး ပျော်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇေယျာက ထိုင်နေရာမှ ဗီဒီယိုဆိုင်သို့ ထထွက်သွားသည်။ သူက တော့ ဘာမှနားမလည်။ မင်းစိုးက ဝင်းနိုင်ကို လှမ်းသတိပေးသည်။

“ဟော့ကောင်ဝင်းနိုင် လိုက်သွားစမ်း၊ ဒီကောင် နာမည်သွားကြည့် တာ၊ ဒီကောင်သိလာရင် ငါတို့ကို ပြောမှာမဟုတ်ဘူး သွား ... သွား ... လိုက်သွား”

ဝင်းနိုင် မပြေးရုံတမယ် ဇေယျာ့နောက်သို့ လိုက်ထွက်သွားသည်။

“မင်းစိုးကလည်းကွာ၊ အချင်းချင်း ပြဿနာတက်မယ့်စကားတွေ မပြောပါနဲ့၊ ဇေယျာက ဒါမျိုးမလုပ်ပါဘူးကွာ”

“ဒါကတော့ ဘယ်သူပြောလို့ရမှာပဲ”

သူရက ခေါင်းကိုခါသည်။ သူကတော့ ဘာမှ မမေးမပြောဘဲ တုံဏှိဘာဝေပဲ နေလိုက်သည်။ မကြာရဲ့ နာမည်အပြည့်အစုံကို သူလည်း သိချင်နေပါသည်။

“လည်တယ်ကွာ၊ သီတာစိုးနာမည်နဲ့ပဲ ငှားသွားတာကွ၊ ငါတို့ကို တွေ့သွားလို့နဲ့တူတယ်”

“ငါကတော့ အဲဒီလိုမထင်ဘူး ဇေယျာ၊ သူတို့က လူသစ်မို့ လူခဲ သီတာစိုးနာမည်နဲ့ ငှားသွားတာဖြစ်ရမယ်၊ သိချင်လို့ စုံစမ်းရင် နှစ်ရက် ပေါ့ကွာ”

သူရက အပိုင်ပြောသည်။ ဝင်းနိုင်က ခေါင်းညိတ်သည်။

“မလိုပါဘူးကွာ၊ နာမည်ဆိုတာ ပညတ်ချက်တစ်ခုပါ၊ ဘာမှအရေး မကြီးဘူး၊ ငါ့အတွက်တော့ တကယ်ကိုမကြီးတာ၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာ သူ့ကို မြင်ကတည်းက ခံစားရတာကိုယူပြီး နာမည်တစ်ခု ပေးထားတာရှိတယ်၊ အဲဒါ ငါ့အတွက် သူ့နာမည်ပဲ၊ နာမည်အစစ်ကို သိရလည်း ငါပေးထားတဲ့

နာမည်နဲ့ပဲ သူ့ကိုဆက်ဆံမှာပဲ၊ တွေးနေမှာပဲ၊ ဘာဖြစ်လဲ”

နေရာတကာ ကန့်လန့်လုပ်တတ်သည့် မင်းစိုးကို သူတို့ ဘာမှ မပြောတော့ပါ။ အဲဒီနေ့က လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ရတာ အရင်တုန်းက လောက် ပျော်စရာမကောင်းတော့ဟု ခံစားရသည်။

အားလုံးမှာ လျှို့ဝှက်ချက်အသီးသီးက ရှိနေသည်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အရင်တုန်းကလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပျော်စရာကြီး ရှိမနေ တော့။ ထိုထဲမှာ သူလည်း ကံအားလျော်စွာ ပါနေခဲ့သည်။ သူတို့ငါးယောက် လမ်းကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲမှာ လျှောက်နေသလို ခံစားရ၏။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ပူးကပ်နေကြသည်။ သို့သော် နွေးနွေးထွေးထွေးတော့ မဟုတ်ကြ။ တွန်းတွန်းတိုက်တိုက်ဟု ခံစားရသည်။

“ဇေယျာ Chess တစ်ပွဲလောက် ထိုးမလား”

“မထိုးချင်ပါဘူး ခင်လွန်းရာ၊ ငါ စိတ်မပါဘူး”

အင်း ... ဘာဖြစ်လို့ ခံစားချက်တွေ တူနေကြတာလဲဟု သူ တွေးနေ မိလေသည်။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကပြန်တော့ မကြာတို့ အိမ်ရှေ့လမ်းဖြစ်သော အတွင်းလမ်းထဲက ပြန်ကြသည်။ အရင်တုန်းကလို ကားလမ်းမက မပြန်ကြတော့။ အားလုံးက ဘာတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ ပြန်ကြတာမို့ သူလည်း သူတို့လိုပဲ ပြန်ခဲ့သည်။ သူ့အိမ်ကတော့ အဆင်ပြေပါသည်။ ဒါပေမဲ့ မင်းစိုးနှင့် သူရအတွက်က လုံးဝအဆင်မပြေ။ သူရက စိန်ကဖီး နောက်ဖက်တည့်တည့် အစွန်ဆုံးလမ်းမှာ နေခြင်းဖြစ်ပြီး မင်းစိုးက မကြာတို့ အိမ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တွင် နေသူဖြစ်သည်။ သူ့အတွက်ကတော့ မကြာတို့ အိမ်ရှေ့ကိုဖြတ်တာ ဘာမှပြောစရာမလို။ အတွင်းလမ်းကသွားသွား အပြင်လမ်းကသွားသွား ထိုနေရာကို ဖြတ်သန်းရမည် ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဝင်းနိုင်ကလည်း သူ့လိုပင်ဖြစ်၏။ ဒါပေမဲ့ ဝင်းနိုင်အိမ်က မကြာတို့အိမ်နှင့် တစ်လမ်းသာခြားသည်။ သူက သုံးလမ်းတိတိ ခြားသည်။ အဆင်အပြေဆုံးကတော့ သူတို့ဇာတ်လိုက်ကြီး ဖေယျာပင်ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှေ့တည့်တည့်တွင် ရှိသည်မဟုတ်လား။

မကြာတို့အိမ်ရှေ့ မျက်စောင်းထိုးရှိ ဖေယျာတို့အိမ်ရှေ့ သစ်ရိပ်ခုံကို ရောက်တော့ သူရက ခပ်တည်တည်ပင် ဝင်ထိုင်သည်။

"ထိုင်ကြဦးလေကွာ၊ မင်းတို့ကလည်း"

ဖေယျာ့ပုံစံက သဘောထားကြီးသော လူကြီးလူကောင်းပုံစံ ပေါက်နေသည်။ ထိုမျက်နှာကို ဖေယျာ့ထံတွင် တွေ့ရခဲသည်။ ထို့ကြောင့်လား မသိ မင်းစိုးနှင့် ဝင်းနိုင်က ဝင်မထိုင်ကြ။ သူလည်း ဒီအတိုင်း ရပ်နေလိုက်သည်။ အိမ်ကလေးကို လှမ်းငေးတော့ ငှက်ပျောရွက်နုရောင်ဆေးကို သေသေသပ်သပ် သုတ်ထားပြီး လူအဝင်အထွက်မရှိ ပကတိ ငြိမ်သက်နေသည်။

"ဗီဒီယိုကြည့်နေတာ ထင်တယ်ကွ"

သူရက ညည်းသလိုပြောသည်။ ကျွန်တဲ့လူတွေထံမှ ဘာစကားသံမှမရ။ ဖြစ်နိုင်ချေအရှိဆုံး စကားပင်ဖြစ်သည်။

"ငါတို့ပြန်တော့မယ်၊ မနက်ကျမှ တွေ့မယ်ကွာ"

"ဟာ ... မင်းစိုးကလည်း စောပါသေးတယ်ကွ၊ ငါးနာရီတောင် မထိုးသေးဘူး"

"ကလေးတွေကို စောစောစာပြမလားလို့၊ ငါပျက်ထားတာ နှစ်ရက်ရှိတယ်ကွ၊ မင်းတို့ နေခဲ့ချင်နေခဲ့လေ"

မင်းစိုးက သူတို့အနားက ကလေးတွေကို အခမဲ့အင်္ဂလိပ်စာနှင့် သင်္ချာ ပြပေးသည်။ သူလည်း အစကတော့ Bioပြပေးပါသေးသည်။ အခု [illegible] တော့ မပြဖြစ်တော့။ သူက မင်းစိုးတို့လို အလုပ်တစ်ခုကို စိုက်လိုက် [illegible] တပ် လုပ်တတ်သူ မဟုတ်ပါ။ မင်းစိုးကတော့ ထိုနေရာတွင် သူ့ [illegible] အများကြီးသာပါသည်။ မင်းစိုး စာပြပေးသော ကလေး [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျူရှင်မတက်နိုင်သော ကလေးများသာဖြစ်သည်။ အခုတော့ သူ့နေရာမှာ ကောင်မကလေးတစ်ယောက် ဝင်ပြပေးနေသည်ဟု သိရသည်။

"ငါတို့လည်း ပြန်မယ်လေ"

ဝင်းနိုင်က သူ့ဘက်ကို လှည့်ကြည့်ရင်း ပြောသဖြင့် သူကလည်း သဘောတူကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

လမ်းရောက်တော့ သူအမေးချင်ဆုံးသော စကားကို မင်းစိုးအား မေးရသည်။

"မင်းစိုး ... ငါ မင်းတို့ကို ကြည့်ရတာ တစ်မျိုးပဲ"

"မင်းစကားကြီးက ဘယ်လိုလဲကွ"

ဝင်းနိုင်က တုံ့ပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ ခဏစဉ်းစားပြီးမှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးတာ ပိုကောင်းသည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"မင်းတို့ ပြောကြဆိုကြ ဆက်ဆံကြတာ အရင်ကနဲ့မတူဘူး၊ မတူဘူးကွာ၊ မကြာ အဲ ... ဟိုလေ မကြာသေးခင်ကမှ တစ်ခုခု ပြောင်းလဲသွားသလိုပဲ၊ အဲဒါ ဟိုကောင်မလေးနဲ့ ပတ်သက်နေလား"

သူ စကားပြောမှားသွားတာကို ချက်ချင်းပင် အသိစိတ်က ပြန်ဆည်ပေးသွားသည်။ မကြာဟု နာမည်ကို ထွက်သွားပြီးမှ သတိရခြင်းဖြစ်သည်။ ဝင်းနိုင်တို့ သတိထားမိပုံမပေါ်ပါ။

"ဒါပေါ့၊ ပတ်သက်တာပေါ့၊ ဖြစ်တာက ဒီလိုကွာ၊ ဒီကောင်မကလေးကို တွေ့တော့ အားလုံးစိတ်ဝင်စားကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ကိုယ်ထားကြတယ်ကွာ၊ အဲဒါကို ဇေယျာက ဒီကောင်မလေးကို သူလိုက်တော့မယ်လို့ တရားဝင်ဖွင့်ပြောတယ်၊ ပြီးတော့ သူက ကောင်မလေးအိမ်နဲ့ အနီးဆုံးခုံကို ပိုင်ထားတော့ စိတ်ဝင်စားတဲ့သူရှိရင်လည်း ဒီခုံမှာ လာထိုင်

နိုင်ကြောင်း သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲလို့ ပြောလာတယ်"

"သူပြောတာကောင်းသားပဲ၊ အရင်လည်း ဒီလိုပဲထိုင်ပြီး ငမ်းနေကြတာပဲ မဟုတ်လား"

"မတူဘူးကွ၊ အရင်ကောင်မလေးတွေက ဖြတ်လျှောက်သွားကြတာ၊ ငါတို့က အပျင်းပြေစကြတာ၊ ဘယ်သူကမျှ တရားဝင် ရည်းစားထားဖို့ စိတ်ကူးနဲ့ အသေအချာ လိုက်ခဲ့ဖူးလို့လဲ"

မင်းစိုးပြောသည့်စကားက မှန်ပါသည်။ သူတောင်မှ ကောင်မလေး နှစ်ယောက်လောက်ကို လိုက်ဖူးသေးသည်။ နောက်နေ ပြောင်နေကျမို့ ဟိုကလည်း အလေးအနက်မထားသလို သူ့ရင်ထဲမှာလည်း ဘာမှမရှိပါ။ ကြိုက်လို့ လိုက်ပြောတာလား၊ လိုက်နောက်တာလား ဆိုတာတောင်မှ ကွဲပြားခဲ့။

"မင်းပြောတာတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီတော့ ..."

"အမှန်ကို ပြောရရင်တော့ မခံချင်တာကွ၊ ဒီကောင်ပြောတဲ့လေနဲ့ ဆိုရင်က ဟဲဗီးဝိတ်သမားတစ်ယောက်က ဖလိုင်းဝိတ်တန်းကို စိန်ခေါ်သလို မျိုး ဖြစ်နေတယ်၊ ပြီးတော့ သူက သဘောထားကြီးကြောင်းကိုလည်း ပြချင်သေးတယ်၊ သူက အိမ်ရှေ့တင် ရှိတာလေးတစ်ခုတည်းနဲ့ ငါတို့ထက် သာတယ်၊ ဟိုက သူ့ကိုပဲ ကြိုက်မယ်လို့ အပိုင်ထင်နေတာကွ"

"ဟား ... ဒါဆိုရင်တော့ ဒီကောင်ရှုံးတာပဲ၊ မိန်းကလေးဆိုတာ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့ကလူကို ရည်းစားထားဖို့ သိပ်စဉ်းစားတာကွ၊ ထားလေ့မရှိကြဘူး ရည်းစားထားရင် အိမ်ကမသိအောင် အဝေးကလူကိုပဲ ထားကြတာ၊ ပြီးတော့ နေ့တိုင်းတွေ့နေရင် ရင်မခုန်တော့ဘူးကွ"

"ဟာ ... မင်းတွေးတာကို ကြိုက်တယ်ကွာ ခင်လွန်း၊ ငါတို့ကောင် ဒါကို မတွေးမိဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်းနိုင်က သူ့ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရင်း ဝမ်းသာအားရဆိုသည်။ မင်းစိုးကလည်း ခေါင်းကိုညိတ်သည်။

"အဲဒါနဲ့ မင်းက ငါ့လည်းလိုက်မယ် ဖြစ်သွားတာလား"

သူမေးတာက မခံချင်စိတ်နဲ့လိုက်တာ မကြာကို တကယ်မချစ်ဘူး ပေါ့ဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ပင်ဖြစ်သည်။

"အဲဒီလို တိုက်ရိုက်ကြီး မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဖေယျာက ပြောတော့ သူရက သူလိုက်မယ်လို့ ထုတ်ပြောလာရော၊ ဒီတော့ ဝင်းနိုင်ကလည်း လိုက်မယ်ဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒီတော့ ငါကလည်း ဝင်ရတော့တာပေါ့၊ သူတို့ ပြောတဲ့ပုံစံက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမပြောဘဲ နောက်မှလိုက်ရင် ယောကျ်ား မဟုတ်တဲ့ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေတာကိုး၊ ငါ့သဘောနဲ့ ငါဆိုရင်တော့ သူ့ကို ရင်ထဲကို ရောက်လာအောင် တဖြည်းဖြည်း ခံစားနေချင်သေးတာ၊ အခု တော့ ငါလည်း ကမန်းကတမ်း ထီလက်မှတ်တစ်စောင် ဝယ်လိုက်ရသလို ဖြစ်သွားတာပေါ့"

"မင်းနဲ့တွေ့တော့ ငါတို့အားလုံး ဆုံးဖြတ်ပြီး ထလာကြတာပဲ ခင်လွန်း၊ မင်းက လာမှမလာတာ"

ဝင်းနိုင် ပြောပုံအရဆိုလျှင် သူက မကြာကို လိုက်ခွင့်မရတော့ဟု ဆိုလိုချင်ပုံရသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မခံချင်စိတ်တော့ ဖြစ်သွားသည်။ ဒါပေမဲ့ သူ ဘာကိုမှ မပြောဘဲထားလိုက်သည်။ မကြာနှင့် သူ တွေ့ခဲ့သည့် ကိစ္စ တွေ အားလုံးသည် အလိုလို သော့ခတ်ပြီးသား ဖြစ်သွား၏။

"ဘာဆိုင်လို့လဲကွာ၊ ဒီကောင် လိုက်မယ်ဆိုလည်းရတာပဲ၊ ကောင်မ လေးက အပျိုပဲဟာ၊ ဘယ်သူကချစ်ချစ် ချစ်ခွင့်ရှိတာပဲ၊ တို့က သူငယ်ချင်း ဆိုတဲ့ အထာကြောင့် စည်းထားကြတဲ့သဘောပဲ"

"မင်းတို့စည်းက ဘယ်လိုတဲ့လဲ"

"ကောင်မလေးကို ယောကျ်ားပီပီသသ လိုက်နိုင်တယ်ကွာ၊ တစ် ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မကောင်းမပြောရဘူး၊ အပုတ်မချရဘူး၊ ဒါပါပဲ"

သူ အသံတိတ်ခေါင်းညိတ်ပြီး သဘောတူလိုက်သည်။ ထိုစည်းကမ်း သည် ဘာမှထူးခြားသော ကိစ္စမဟုတ်ပါ။

"မင်းကရော ဘယ်လိုလဲ ခင်လွန်း"

ဝင်းနိုင်က ပြောင်ဖွင့်မေးလာသည်။ သူ့စိတ်ထင်အရ ဒီကောင်တွေ အုပ်စုနှစ်စု ကွဲနေပြီဆိုတာ သိရသည်။ မင်းစိုးနှင့် ဝင်းနိုင်ကတစ်ဖက်၊ ဖေယျာနှင့် သူရတစ်ဖက် ဖြစ်ဖို့များသည်။ သူ ဘာပြန်ပြောရမလဲ၊ မကြာနဲ့ သိခဲ့ပြီဆိုတာကိုတော့ ဖွင့်မပြောဖို့ လုံးဝဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ ဖြစ်၏။ ဝင်းနိုင်က သူ့အဖြေကို စောင့်နေသည်။ ဝင်းနိုင်တို့အိမ်ရှေ့ကို ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ အားလုံး ရပ်လိုက်ကြသည်။

"အင်း … ငါက အခုမှ ခဏလေး တွေ့လိုက်ရတာ၊ စဉ်းစားဦးမယ် ကွာ၊ ချက်ချင်းကြီးဆိုတော့ အဓိပ္ပာယ်မရှိသလို ဖြစ်နေမှာပေါ့၊ မင်းတို့ကို ရိုတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ မင်းတို့ထဲမှာ အဲဒီတုန်းက ငါပါရင်လည်း တစ်ခါ တည်း ပြောမိမှာပဲ"

"အေးပေါ့ကွာ၊ မင်းက အခွင့်အရေးတစ်ခု ရသွားတာပေါ့ကွာ၊ [illegible] … သွားမယ်"

မင်းစိုးနှင့်သူ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပင် လမ်းလျှောက်လာခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူတူ လမ်းလျှောက်လာသည့်အတွက် မင်းစိုးသည် အိမ်နှင့်ပိုဝေး သွားပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ သတိမပေးပါ။ ဒါမျိုးက ဒီအတိုင်း[illegible] နေတာပဲ ကောင်းပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်း ဝင်းနိုင်ကို စကားအကုန်မပြောနဲ့ ခင်လွန်း"

မင်းစိုးက သူ့ကိုမကြည့်ဘဲ လေးလေးနက်နက် ပြောတာကို ကြားရတော့ သူ စိတ်နည်းနည်း ကျဉ်းကြပ်သွားသလို ခံစားရ၏။

"မထူးပါဘူးကွာ၊ မင်း ငါ့ကိုလည်း မယုံနဲ့ပေါ့ကွာ"

"ဟာ ... မင်းတို့ဟာက အဲဒီလောက်အထိ ဖြစ်နေကြပြီလား၊ မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ"

"ငါက သဘောတစ်ခုအနေနဲ့ ပြောတာပါ၊ ဒါမျိုးဆိုတာက ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ကြိတ်ကြိတ်ကြတာပဲ မဟုတ်လား"

မင်းစိုးစကားကို သူ မငြင်းနိုင်ပါ။ သူ့ဆီမှာလည်း မကြာနှင့် ပတ်သက်သော လျှို့ဝှက်ချက်က ရှိနေပြီမဟုတ်လား။ ဟယ်လင်ကြောင့် ထိုင်မြို့ကြီး ပျက်ခဲ့ရသည်။ ကလီယိုပါထရာကြောင့် ရောမပျက်ခဲ့ရသည်။ မယ်သီတာကြောင့် ဒွါဝီရိယံတွေ ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ အခု မကြာကြောင့် သူတို့သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာလည်း စိတ်ဝမ်းကွဲမှုတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီလားဟု တွေးမိသည်။ ဒီလိုဆိုတော့လည်း သူ မကြာကို မုန်းမိချင်နေမိသည်။

ဒါပေမဲ့ အခု သူတို့အပေါ် သက်ရောက်နေသော အဖြစ်အပျက်များ အားလုံးသည် မကြာနှင့် ဘာမှမဆိုင်သေး။ မကြာက သိပင်မသိသေးဘဲ သူတို့ဘာသာသူတို့ ဖန်တီးနေသော အပိုဒုက္ခတွေပါလားဟု တွေးမိပြန်တော့ စိတ်ထဲက မကြာကို အပြစ်မရှိဟု ထင်သွားသည်။

Sorry မကြာ၊ ကျွန်တော်လည်း စိတ်တွေ သိပ်လှုပ်ရှားနေတယ်ဗျာ။

"ငါ ဒီကနေပဲ လမ်းမကို ထွက်တော့မယ်ကွာ၊ ကားစီးရမှာကွ။ မနက်ဖြန်တော့ စက်ဘီးယူလာမှ ဖြစ်တော့မှာ"

"ဒါဆို OK ကွာ၊ မနက်ကြမှ တွေ့တာပေါ့"

"OK"

သူ့ကို ကျောခိုင်းထွက်သွားသော မင်းစိုးကိုကြည့်ပြီး သူ သက်ပြင်းချမိသည်။ မင်းစိုးကို သူတို့အုပ်စုထဲမှာ သူ အခင်ဆုံးဟုထင်သည်။ မင်းစိုးကို ဝတိုက်သည်ဟု အများက ပြောကြသော်လည်း ဇာစ်ချို့ကိစ္စတွေမှာ မင်းစိုးမှန်သည်ဟု သူထင်သည်။ မင်းစိုးသည် ဟန်မဆောင်တတ်ဆိုသည့် ကိစ္စကို အသေဆုပ်ကိုင်ထားသည့်အတွက်သာ တစ်ဖက်စွန်း ရောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သူထင်သည်။

သူ့သွားကိစ္စကိုတောင်မှ မင်းစိုးကို မပြောလိုက်ရ။ သူတို့လည်း မေ့သွားကြပုံရသည်။

သူ ပါးစပ်ထဲမှာ မရှိတော့သောသွားကို လျှာနှင့်ထိုးကြည့်သည်။ ထိုသွားနေရာမှာ ကွက်လပ်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

ရင်ထဲမှာ မကြာကို သတိရသည်။ ရင်တစ်ချက်လည်း ခုန်သည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာတွေမှန်းမသိ ပြည့်လျှံနေသည်။

အိမ်ကိုရောက်တော့ ရေခဲသေတ္တာထဲက ရေကို အားရပါးရ မော့သောက်ပစ်လိုက်သည်။ အရင်တုန်းကဆိုလျှင် ရေအေးအေးကို အခုလို စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် သောက်၍မရ။ အပေါက်ဖြစ်နေသော ထိုအံသွားနေရာကို လျှာဖြင့် အသာကပ်ထားပြီး ရေအေးအေးကို သတိနှင့် သောက်ရသည်။ ထိုသွားအခေါင်းပေါက်ထဲကို ရေအေးဝင်သွားလျှင် မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် ကျင်တက်သွားပြီး အခန့်မသင့်လျှင် သွားထကိုက်တတ်သည်မို့ ရေအေးအေးသောက်လျှင် သတိထားပြီး သောက်ရတာ အကျင့်ပင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အခုတော့ ထိုဝဋ်ကကျွတ်ပြီ။

"ကိုကိုတို့ ငမ်းကြောထပုံကတော့ စံပဲ"

မီးဖိုချောင်ထဲက ထွက်လာသောသော်က သူ့ကို [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုသည်။ ရေအေးအေးကို အားရပါးရ သောက်ခွင့်ရသဖြင့် ကျေနပ်သွားသော စိတ်ကလေး ပျောက်သွား၏။

"ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ ပိုးဟတ်ခတ်လိုက်ရဲ့"

"ဟာ ... ကြည့်စမ်း၊ မေမေကြားလား မေမေ့သား ခေါ်နေတာကို၊ သူ ဘူးကျတာကြီးက ပေါ်တင်မို့ သော် အရှက်ကွဲလာတဲ့ဟာကို လူကို ပိုးဟတ်ခတ်လိုက် ခေါ်ပြန်ပြီမေမေ"

"ငသော် နင်က အစ်ကိုကို ဒီလို ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ပြောရသလား၊ မေမေ ... မေမေ့သမီးပြောတာ ကြားတယ်နော်"

"မိသော်မ ဟုတ်တယ်၊ အစ်ကို့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုပြောရသလဲ၊ မေ ကြားတယ်"

"သွား ... သွား ... မေမေတို့က သူ့သားဘက်ကချည်းပဲ၊ အစ်ကိုတစ်ယောက် ရှိပါတယ်၊ အပေါင်းအသင်းတွေကြားမှာ အဟားပဲခံနေရတာကျတော့ မေတို့က မသိဘူး"

ငသော်က ခြေထောက်ကိုဆောင့်ကာ ငိုသံနှင့်ပြောသည်။ ငသော်နှင့် သူသည် ၂ နှစ်သာ ကွာသဖြင့် ဒီလိုပဲ ပြောပြောဆိုဆို နေနေကျဖြစ်သည်။ ငသော်က ကွယ်ရာကျလျှင် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို နေတတ်ပြီး ညွှန့်သည်ဆောင်သည် ရှေ့ကျလျှင်တော့ အစ်ကိုတစ်ယောက်လို နေလေ့ရှိသည်။ အသားဖြူပြီး တံတောင်ဆစ်ရိုးနှင့် လည်ပင်းရိုးတွေ ပေါ်နေသော ငသော့်ကို သူက အိမ်မြှောင်ခတ်လိုက်ဟုခေါ်လျှင် အလွန် ဒေါသထွက်တတ်သည်။

"အောင်မာ ... ငါကဘာလုပ်လို့လဲ"

"ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ မနက်တုန်းက ဒေစီ့ကိုငမ်းပြီး

ကားခပေးတာ ဒေစီ့ဖို့တင်မကဘူး၊ ဘေးနားကရပ်နေတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်အတွက်ပါ ပိုပေးသွားတယ်ဆို၊ အဲဒီကောင်မလေးက ဒေစီနဲ့ ဘာမှဆိုင်ဘူး သိလည်းမသိဘူး၊ ကိုကိုတက်တဲ့ မှတ်တိုင်ကပဲ တက်လာတာတဲ့၊ အဲဒါကို ဒေစီက ပြောပြောပြီးဟားတာ ဒီနေ့သင်တန်းမှာ အရှက်ကိုကွဲရော၊ ကဲ ... ကိုကို ဘာငြင်းမလဲ"

မကြာကိစ္စကို ဒေစီက ပြောပြီးဟားခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ ငြင်းစရာ မရှိပါ။ ပြောစရာပဲ ရှိပါသည်။ သူ မျက်နှာကို တည်လိုက်သည်။

"သြော် ... အဲဒါက ဒေစီ့သူငယ်ချင်း မဟုတ်ဘူးလား၊ ဒါ ဘာရှက်စရာရှိလဲ ငသော်ရဲ့၊ ကိုကိုက ညီမလေးသူငယ်ချင်းမို့ ဝတ္တရားရှိတဲ့အတိုင်း စေတနာနဲ့ ကားခကူပေးတာပဲ၊ နံဘေးမှာရပ်နေတဲ့ ကောင်မလေးကလည်း ဇာက်ဆံကလေး ထုတ်ကိုင်ထားတော့ ဒေစီ့သူငယ်ချင်းအောက်မေ့လို့ နှစ်ယောက်စာ ပေးလိုက်တာလေ၊ အဲဒါကို ဒေစီကသိရက်နဲ့ ဒါမျိုးပြောတယ်ဆိုရင်တော့ ကိုကို့စေတနာကို စော်ကားတာပဲ ငသော်၊ ဒီတစ်ခါ ဒေစီလာရင် ကိုကို ပြောရလိမ့်မယ်"

သူ့ တည်ငြိမ်သောစကားကြောင့် ငသော် နည်းနည်းငြိမ်သွားသည်။ မေမေလည်း နောက်ဖေးခန်းမှ ထွက်လာပြီး ပြောသည်။

"သားရှင်းပြတာ ဟုတ်သားပဲ သမီးရဲ့၊ ဒီကောင်မလေးက စေတနာကို စေနာမှန်းမသိ ဘာမှန်းမသိနဲ့၊ ခေတ်မိန်းကလေးတွေ ခက်တာပဲ"

"ဟို ... ဒေစီက အပျော်စတဲ့သဘောပါ မေမေ၊ သမီးကို ကိုကိုနဲ့ တော်သက်ရင် သူက စနေကျမို့ပါ၊ ကိုကို ပြောသလိုဆို ပြီးရောပေါ့၊ ဒေစီ သိမ နောက်နေ့ကျမှ အမြီးကဲကိုင်၊ တိုင်မှာချည်ပြီးတော့ ပြောရမယ်"

"မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိရင်ပြီးတာပဲ မိသော်၊ ပြဿနာတွေ ဆက်ပြီး ရှာမနေနဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါဆို ကိုကိုကလည်း ဒေစီလာရင် ဘာမှပြောမနေနဲ့ပေါ့ မေမေရဲ့"

"အေးပါ၊ နင် ဒေစီကို ငါ့စေတနာအမှန်ကိုတော့ ရှင်းပြလိုက်ပေါ့။ ပြဿနာက ဘယ်လိုမှန်း မသိသေးဘူး၊ အစ်ကိုကို အထင်သေးဖို့ပဲသိတာ၊ နင်လည်း သိပ်မဟုတ်သေးဘူးနော် ငသော်"

ငသော်က သူ့ကို လျှာထုတ်ပြောင်ပြပြီး ခါးကို လိမ်ကျစ်လိမ်ကျစ် လုပ်ကာ ထွက်သွား၏။ သူ ပိတ်ကန်လိုက်ပေမယ့် မထိ။

သူ့ရင်ထဲမှာ မကြာကို သတိရသွားပြန်သည်။ သူ အခန်းထဲကို ဝင်လာခဲ့သည်။ အတွေးဆိုတာက လူမသိနိုင်ပေမယ့် ဒီအလိုအတွေးမျိုးက ဆိတ်ကွယ်ရာမှာ တစ်ယောက်တည်း တွေးရတာ ပိုအရသာရှိပြီး လွတ်လပ်သည် မဟုတ်လား။

□

■ ၅ က

သူ အိပ်ရာကနိုးလာတော့ နံနက်ခင်းသည် ငြိမ်ဆိတ်ပြီး လှပနေသည်။ သွားကိုက်ဝေဒနာ ကင်းရှင်းပြီး ကောင်းမွန်စွာ အိပ်ခဲ့ရသဖြင့် အရာရာသည် လန်းဆန်း၍နေသည်။ နံနက်ခင်းသည် ရနံ့တစ်မျိုးဖြင့် မွှေးမြနေသည်ကို နားလည်တတ်လျှင် သိနိုင်သည်၊ ကြားနိုင်သည်။

သူ ညက ဘာအိပ်မက်ကို မက်သလဲဟု စဉ်းစားသည်။ သူ ဘာမှ မှတ်မမိပါ။ ဒါဆို အိပ်မက် မမက်ဘူးပေါ့။ သူ ကုတင်ပေါ်မှ ထလိုက်တော့ မကြာကို သတိရသည်။ နိုးနိုးချင်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သတိရ သာတစ်မျိုး ခံစားရသည်။ လှပသည့် မနက်ခင်းတွင် နိုးထစ သတိရသူ သည် သင့်သွေးကြောထဲတွင် ဝင်ရောက်နေသူသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူ ထင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်နှာသစ် သွားတိုက်ခြင်းအမှုတွင် အလျင်တုန်းက မျက်နှာသစ်ခြင်းသည် အကြာဆုံးဖြစ်သော်လည်း အခုတော့ သွားတိုက်ခြင်းအလုပ်သည် အကြာဆုံးဖြစ်သွားသည်။ မျက်နှာသုတ်နေတုန်း မေမေက ထမင်းကြော်ကြော်ထားတယ်ဆိုသည့် စကားကိုပင် ပြန်မဖြေတော့ဘဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ လစ်ခဲ့သည်။

ဆိုင်ရောက်တော့ နောက်အကျဆုံးလူသည် သူဖြစ်နေသည်ကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့ရသည်။ အားလုံးက သက်သက်သာသာ စကားပြောနေကြသဖြင့် သူ့ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ မကြာမျှား ဖြတ်သွားပြီလားဟူသော အတွေးကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူဝင်ထိုင်တော့ စားပွဲထိုးကလေးက "ဝမ်းတီးတိုး" ဟု လှမ်းအော်သည်။

"အရင်တုန်းကရော ထိုင်ဖူးလို့လား"

"တစ်ခါတလေတော့ ထိုင်တယ်ကွ၊ ခဏဝင်ထိုင်တာလောက်ပါ၊ ဒီလိုကြီးတော့ မထိုင်ဖူးဘူး"

"ခက်တာက မင်းထိုင်ခုံက အိမ်နဲ့ကပ်လျက် မဟုတ်တော့ ပြောဖို့က ခက်တယ်ကွ၊ လမ်းမမှာပေါက်တဲ့ သစ်ပင်အောက်မှာ ဖြစ်နေတာကိုး"

"ဒါပေမဲ့ ဒီထိုင်ခုံကို ငါတို့ အိမ်တစ်အိမ်တည်းက အကုန်အကျခံပြီး ဆောက်ထားတယ်ဆိုတာ တစ်လမ်းလုံးသိတာပဲ မင်းစိုးရာ၊ ပြီးတော့ ငါတို့အိမ်သားတွေချည်းပဲ ထိုင်နေကျပဲ"

"ဘာဖြစ်တာလဲ ဟင်"

သူ့အတွက် လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို လှမ်းဆွဲရင်း မေးရသည်။ ဇေယျာ့ပုံစံက တော်တော်မကျေမနပ် ဖြစ်နေပုံရ၏။

"ဇေယျာတို့ အိမ်ရှေ့ကခုံမှာ လမ်းထဲက သက်ဇော်တို့၊ မျိုးမြင့် ကောင်နစ်ကောင်ဖာအပ်ကိုက်

သောင်းတို့ လာထိုင်ပြီး ဂစ်တာတီးကြလို့တဲ့၊ ထုံးစံအတိုင်း သက်ဇော်က ခေါင်းဆောင်ပေါ့ကွာ"

"ဪ ..."

"ဒီကိစ္စက ငွေအကုန်အကျခံတာနဲ့ မဆိုင်ဘူးဇေယျာ၊ နေရာနဲ့ပဲဆိုင်တာ၊ မင်းခုံက စည်ပင်သာယာနယ်ထဲကို ရောက်နေတဲ့အတွက် မင်းတို့ ပြုပြင်တာ အများအတွက် ကောင်းမှုဖြစ်သွားတာပေါ့၊ မင်းတို့ခုံအပိုင်လို့ ပြောလို့မရဘူးကွ"

"ငါကတော့ ဖြောင့်ပဲ ပြောလိုက်မယ်ကွာ၊ လာထိုင်တာ မကြိုက်ဘူးလို့၊ ဘယ့်နဲ့လဲ"

မင်းစိုးက ခေါင်းကိုရမ်းနေသည်။ ဆေးပေါ့လိပ်ကို မီးညှိသည်။ မင်းစိုး ဆေးပေါ့လိပ်က တော်တော်ထိုနေပြီ။ သူတို့ပြောတဲ့ စကားတွေအရ ပြဿနာကို သူ ခြုံငုံမိသွားပြီဖြစ်၏။

"သွားတားရင်တော့ ပြဿနာတက်မှာပဲ၊ သက်ဇော်လို ငနဲမျိုးက လက်ရှောင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ တို့အားလုံးက ပြောမှဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ လက်မလျှော့တော့လည်း ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ပလေ့စေပေါ့"

"မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ရန်ဖြစ်တာကတော့ ခေတ်မမှီတော့ပါဘူးကွာ၊ မလုပ်ပါနဲ့၊ တခြားနည်း စဉ်းစားပါလား"

ဝင်းနိုင်က ခေါင်းကုတ်ပါးကုတ်ဖြင့် ဝင်ပြောသည်။ [illegible] အားက ဒီလောက်အထိ ပြန့်နှံ့တာကို သူ အံ့သြနေမိသည်။ [illegible] တာစမို့ ထူးခြားနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သူတစ်ချက်တော့ [illegible] ကိုက်ပြီး စဉ်းစားကြည့်လိုက်သည်။

"ဒီလိုလုပ်ပါလား၊ ဒီကောင်တွေ လာထိုင်တာ [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

ထိုင်နေလိုက်ပေါ့၊ မင်းအိမ်ရှေ့ကခုံဆိုတော့ မင်းနဲ့ ငါတို့ထိုင်တာ ဒီကောင်တွေ ဘာပြောလို့ရမှာလဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ ခင်လွန်းပြောတာ မှန်တယ်၊ အလိုလို ဖြေရှင်းပြီးသားလည်း ဖြစ်တယ်၊ ဒီကောင်တွေက ဘယ်အချိန် လာထိုင်တာလဲ”

“ညကိုးနာရီ”

“တိန် ...”

ကာတွန်းဇော်မောင်အရုပ်လို သူရက ခပ်ကျယ်ကျယ် အော်ပြီး ဇက်ပုဝင်သွား၏။ ဇေယျာကလွဲပြီး ကျန်တဲ့လူတွေအားလုံးလည်း စပ်ဖြဲဖြဲတွေ ဖြစ်ကုန်၏။

“ဇေယျာ မင်းဆရာဝန်တွေ ဘာတွေ ကြိုပြချင် ပြထားဦး၊ ခွီးပဲ၊ ကိုးနာရီ လာထိုင်တာများ ထိုင်ပေ့စေပေါ့ကွာ၊ ကောင်မလေးလည်း အိပ်လို့ သွားရည်တွေ ဘာတွေ ကျလောက်ရောပေါ့၊ ပြီးတော့ မင်းတို့အိမ်အတွက်လည်း သူခိုးရန်က ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်တာပေါ့၊ ကောင်းတောင်ကောင်းသေး”

ဟန်ပါပါနှင့်ပြောသော သူရစကားကြောင့် အားလုံး အသီးသီးပြုံးဖြစ်သွားကြသည်။ ဇေယျာ့ပုံစံက မကျေမနပ် ဖြစ်သွားပုံရသည်။

“ငါကတော့ ထိုင်ကို မထိုင်စေချင်တာ၊ ဒီကောင်တွေ ဘာကြောင့် လာထိုင်တယ်ဆိုတာကြီးက သိသာနေတာပဲ၊ ပြီးတော့ ဂစ်တာတွေ ဘာတွေနဲ့”

“အိပ်ရာထဲက နားထောင်ရတာပေါ့ကွာ”

သူရက ဆက်နောက်နေသည်။ ဇေယျာ့သဘောက သူ မကြာကို ဘယ်လောက်အထိ သဝန်တိုတယ်ဆိုတာကို ပြချင်တာလောက်ဆိုလျှင်တော့

ပြဿနာသိပ်မရှိ။ သူပြောသလို တကယ်ဖြစ်နေတာဆိုလျှင်တော့ **ပုံမှန်စိုးရိမ်မှု** မဟုတ်တော့။

“ထွက်မလာသေးပါလားကွ”

မင်းစိုးက နာရီကြည့်ရင်း ပြောသည်။

“မနေ့က ဒီအချိန်ပဲလာတာ”

“ခုနစ်နာရီလေးဆယ်မှာ ထွက်တာ”

ဝင်းနိုင်က ဖြတ်ပြောသဖြင့် သူ့စကားပင် မဆုံးလိုက်။ **သူ နာရီ**ကို ငုံ့ကြည့်တော့ ရှစ်နာရီထိုးဖို့ ငါးမိနစ်သာ လိုတော့သည်။ **သူတို့ထိုင်**သော စိန်ကဖီးသည် မှတ်တိုင်နှစ်ခုအကြားတွင် ရှိနေသည်။ **မကြာက**ကျောင်းကိုသွားတာဆိုတော့ ဇဝနမှတ်တိုင်က စီးဖို့များသည်။ **ငသော်က**ပြောသည့်ထဲတွင် “အဲဒီကောင်မလေးက ကိုကိုနဲ့ တစ်မှတ်တိုင်**တည်း**တက်လာတာတဲ့” ဟူသော စကားလည်းပါ၏။ သူ ထရပ်လိုက်**မိသည်။**

“ဘယ်လဲခင်လွန်း”

“အိမ်ပြန်ဦးမယ်ကွာ”

“ဟ ... မင်းဟာက လက်ဖက်ရည်တောင် တစ်ငုံမှ **မသောက်ရ**သေးဘူး”

“ဟင် ...”

မင်းစိုးစကားကြောင့် သူတစ်ချက် အငိုက်မိသွားပြီဆိုတာ **သိလိုက်ရ၏**။ သူ ချက်ချင်းပင် ထိုကိစ္စကို ဖြေရှင်းလိုက်ရသည်။

“သောက်ချင်တဲ့သူ သောက်လိုက်တော့ကွာ၊ ငါ**ရှင်းခဲ့[illegible]** **အီအီး**ဘွတ်ဘွတ် ပါချင်လို့”

“ဟ ... ဆိုင်မှာ တွိုင်းလက်ရှိတာပဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"စိတ်ကတော့ ဘာမှမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့တင်ပါးက အစွဲကြီး တယ်ကွ၊ အိမ်မှာမှ အဆင်ပြေတာ၊ လစ်ပြီကွာ"

အိမ်ရောက်တော့ ဆေးစာအုပ်ယူ၊ ပိုက်ဆံထပ်ယူပြီး ကမန်းကတမ်း ထွက်ရသည်။ သူက ဟိုဘက်မှတ်တိုင်က စီးသည်။ ဆိုင်ရှေ့ရောက်တော့ ဟိုကောင်တွေ မျှော်နေတုန်းဆိုတာ ကားပေါ်က တွေ့ရသည်။ ဇဝနမှတ်တိုင်ရောက်တော့ မကြာ တက်မလာပါ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သွား၏။ သူများ စောနေပြီလား။

ကျောင်းကိုရောက်တော့ နာမည်ခေါ် ဦးလေးကြီး အအော်မခံရအောင် နံရံကိုပါးအပ်ပြီး ခပ်ဖွဖွ ချောင်းကြည့်တော့ အပြာရောင် အင်္ကျီကလေးနှင့် မကြာကိုတွေ့ရတော့ ရင်ထဲမှာ နွေးသွား၏။ မကြာပါးစပ်ကာကလေး မတပ်ရသေးပါ။ ထို့ကြောင့် မကြာပါးပေါ်က ပါးချိုင့်ကလေးကို ပြုံးလျှင်မြင်နေရသည်။ ပါးချိုင့်ကလေး ခွက်ဝင်သွားသည့်အခါ မကြာပါးပြင်သည် ပန်းသီးကလေးလို ဖြစ်သွားသည်။

"ဒေါ်ကြည်အေး ... ဒေါ်ကြည်အေး ရှိလား"

လူခေါ်ဦးလေးကြီး အသံကြောင့် အခန်းထဲကို ချောင်းနေတာရပ်ပြီး ခပ်ဝေးဝေးမှာ မတ်တပ်သွားရပ်နေလိုက်သည်။ အခန်းထဲမှာ မကြာရှိနေရင် တော်ပြီလေ။ သူ ကျေနပ်စွာတွေးရင်း ဟိုကောင်တွေကို သနားနေမိသည်။ ဒီကောင်တွေတော့ မျှော်နေမှာပဲ။ သူ့ကိုယ်သူရော တရားမျှတရဲ့လားဆိုတာ စဉ်းစားနေမိသည်။ "အချစ်နဲ့စစ်မှာ မတရားတာမရှိ" ဆိုသောစကားကို သူ ဘယ်တုန်းကမှ မထောက်ခံပါ။ စစ်မှာလည်း တရားသောစစ်ကိုသာ သူကြိုက်သည်။ အချစ်မှာလည်း တရားသောအချစ်ကိုသာ သူကြိုက်သည်။

"ဦးခင်လွန်း ... ဦးခင်လွန်း"

"ဗျာ ..."

"အမလေး ... အရေးထဲ ထူးနေရသေးတယ်၊ ကြွဗျို့ ... ကြွ ... ကြွ"

သတိထားနေလျက်က အအော်ခံလိုက်ရသေးသည်။ အခန်းထဲဝင်ဝင်ချင်း မကြာရှိရာ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူ့ကိုကြည့်နေတာ တွေ့ရ၏။ သူ့မျက်နှာ ထူပူ၍သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းကို ငုံ့ထားလိုက်မိ၏။

"ထိုင်လေ ... ထိုင်ပါ၊ ဒီဘက်ခုံမှာ ထိုင်ပါ"

ထပ်အအော်ခံရပြန်သဖြင့် စိတ်ထဲမှာ နလံမထူချင်တော့။ ပုံမှန်စကားပြောသံကိုက အော်သံလိုဖြစ်နေသည့်အသံနှင့် အအော်ခံရတာဆိုတော့ ခံရသူမသက်သာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဦးအော်က သူ့ကို ရယ်မော၍ပြောခြင်း ဖြစ်သည့်အတွက် သူ ပိုရှက်ရပါသည်။

သူ့အလှည့်ရောက်တော့ ခုံမှာ ဝင်ပက်လက်လှန်တော့ ဆရာမကင်ဒိုညွှန့်က သူ့စာအုပ်ကို ယူကြည့်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ဝိုင်းအုံနေသောတပည့်တွေက သူ့ကို မီးချိန်ပေးကြသည်။ သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြသည့်အထဲတွင် မကြာလည်းပါသည်။ ဆရာမ ကင်ဒိုညွှန့်က တစ်ချက်မဲ့ပြီး သူ့ကင်ဒိုကို ရမ်းလိုက်သည်။

"မင်း မနေ့ကမှ နုတ်တာပဲ၊ ဘယ်သူနုတ်တာလဲ"

"ဆရာမလေ"

"မဟုတ်ဘူးလေ၊ မင်းကို နုတ်ပေးတဲ့ဆရာကို ပြောတာ"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ဆရာမပဲ လာနုတ်ပေးသွားတာ"

"ကျွတ် ... နေစမ်းပါဦး၊ ဩော် ... ရဲရင့် ... ရဲရင့် — [illegible]"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရဲရင့်က ဂျူတီပြီးသွားပြီ တီချယ်"

"ဩော် ... မင်းကို မင်းရဲ့ဆရာက သုံးရက်ပြည့်မှ လာရမယ်လို့ မမှာလိုက်ဘူးလား၊ မင်း check up က သုံးရက်နေမှပဲဟာ ထ ... ထ"

ဝိုင်းကြည့်နေသော ဆရာမကလေးတွေက သူ့ကို ပြုံးစေ့စေ့နှင့် ကြည့်ကြသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ သွားနုတ်သည့်ခုံ မဟုတ်တော့ဘဲ ခေါင်းခြတ်စက်ပဲ ဖြစ်လိုက်ချင်သည်။ မကြာကို လှမ်းကြည့်တော့ ကျန်တဲ့လူတွေလို ပြုံးမပြုံး ပါးစပ်ကာရှိနေသဖြင့် မသေချာ၊ မျက်လုံးတွေကတော့ ပြုံးနေဟန်မတူပါ။

"ရော့ ... ရှင်းပြလိုက်၊ နောက်တစ်ယောက်"

ဆရာမကင်ဒိုညွှန့်က နီးရာဆရာမလေး တစ်ယောက်ကို သူ့စာအုပ်ထိုးပေးလိုက်ပြီး နောက်တစ်ယောက်ကို ခေါ်သည်။

"ကျွန်မတို့က သွားနုတ်ပြီးရင် လူနာကို သုံးရက်ခွာပြီး ချိန်းလေ့ရှိပါတယ်၊ အဲဒီသုံးရက်မှာ နာကျင်တာမရှိတော့ဘူး၊ နုတ်ထားတဲ့အနာကျက်တယ်ဆိုမှ တစ်ပတ်ခွာချိန်းပြီး ကျန်တဲ့ကိစ္စတွေကို ဆက်လုပ်ပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော့်ကို မမှာလိုက်လို့ပါ"

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ အခု နုတ်ထားတဲ့နေရာက နာသေးလား"

"မနာဘူးခင်ဗျာ"

"အစာရော ဝါးလို့ရလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဆေးသောက်တယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ပါးစပ်ခဏဟပါလား"

ဆရာမလေးက ဓာတ်မီးနှင့်ထိုး၍ ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ ခေါင်းကို ညိတ်သည်။

"ဆားရေငုံပေးလား"

"အာ ... ဆားရေမငုံမိဘူး"

"ဒါဆို ဆားရေနွေးနွေးကလေး သတိရတိုင်း ငုံပေးနော်"

မကြာကို သတိရတိုင်း ငုံမယ်ဟု စိတ်ထဲမှာ ကတိပေးလိုက်သည်။ မကြာကိုရှာတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ဆရာဝန်ကလေး တစ်ယောက်နှင့် ရယ်ရယ်မောမော စကားပြောနေ၏။ စိတ်ထဲမှာ ထင့်ခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သွားသည်။

"ဆယ့်ခုနစ်ရက်နေ့မှ လာခဲ့နော်၊ ဒီမှာ သေသေချာချာ ရေးပေးလိုက်တယ်၊ သိလား"

ဆရာမလေးက အပြုံးနှင့်ပြောသည်။ သူ့စာအုပ်ကို ဖွင့်ဖတ်ကြည့်တော့ Healing is good, no pain, no bleeding continue medication x 2 days. T.C.A on 17.5.2007 တဲ့။ ဆရာမလေးနာမည်က မြတ်မြတ်လှိုင် ဖြစ်သည်။

"ကျေးဇူးပဲဆရာမ"

"အာ.ရပါတယ်"

မကြာကို လှမ်းကြည့်တော့ စကားပြောနေဆဲ။ သူ ဟိုလိုဒီလို ခဏလုပ်ပြီး ရပ်နေလိုက်သည်။ ဆရာဝန်၊ ဆရာမလေးတွေက ကိုယ့်အလုပ်နှင့်ကိုယ်ပဲမို့ သူ့ကို သတိမထားမိကြ။ သတိထားမိလောက်အောင်လည်း သူက မထူးခြားပါ။ မကြာက သူ့ကို ကျောပေးကာ စကားပြောရင်း တသိမ့်သိမ့် ရယ်နေသည်ဆိုတာကို ပခုံးလှုပ်တာ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ "တော်တော် ပျော်နေတယ်ပေါ့လေ"။ သူ စိတ်ကူးထဲမှာ မိန်းမကောင်းရန်တွေ့ လုပ်နေမိသည်။ မနာလိုချင်စိတ်က သူ့နှလုံးသားထဲမှာ အောက်ခနဲ ပေါက်ကွဲပြီး သွေးကြောသေးသေးကလေးတွေထဲအထိ စိမ့်ပြန့်ထွက်သွား၏။ မကြာ အဲဒီငတိနဲ့ စကားပြောနေတာကို ရပ်လိုက်ပါတော့၊ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်။ တကယ်ကို တောင်းပန်ပါတယ်။ ပြီးရင် ကိုယ့်ဘက်ကို တစ်ချက် လှည့်ကြည့်ပေးပါ။ တစ်ချက် လှည့်ကြည့်ပေးပါ။

"ကြည့်ပေးပြီးပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပေးပါ"

ဆရာမ ကင်ဒီညွှန့်က သူ့ကို မျက်မှောင်ကျုံ့၍ သေသေချာချာ ကြည့်သည်။ သူ့အမှားကို သူ မသိသေးတော့ ဆရာမကို သူက ပြုံးပြလိုက်သည်။ ဆရာမ ပိုခေါင်းရှုပ်သွားဟန်တူ၏။ ခေါင်းကိုရမ်းသည်။

"ဆေးရုံမှာလာပြီနဲ့တူတယ်၊ မင်းကို ကြည့်ပေးပြီးပြီလား မေးနေတာ"

"ဗျာ ... ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ဆရာမ"

"ဘယ်နေ့ပြန်ချိန်းလဲ"

"ဆယ် ... ဆယ့်ခွန်နှစ်ရက်နေ့"

"ဒါဆိုသွားတော့၊ အလုပ်ရှုပ်နေရတဲ့ကြားထဲ ဘယ်လိုလူတွေနဲ့ လာတွေ့နေလဲ မသိဘူး"

ဆရာမ ကင်ဒီညွှန့်က သူ့ကို ကျောခိုင်းသွားပြီး စိတ်တိုတိုနှင့် ပြောသွားသည်။ ထိုအချိန်ကလေးတွင်မှ မကြာ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ လှည့်ကြည့်သည်။ မကြာမျက်နှာကို လက်တစ်ကမ်း အကွာလောက်က မြင်လိုက်ရသည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ နွေးသွား၏။ တစ်ကိုယ်လုံး ပြန်ပျော်လာ

သည်။ မကြာကို ပြုံးပြလိုက်ပြီး လှည့်ထွက်လိုက်သည်။

သူ့ဘဝအတွက် မဟာစွန့်စားခန်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှန်းမသိ အားနာနေမိသည်။ မကြာကို အားနာတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ ပြုံးပြတာကို မြင်သွားမယ့် မကြာကို အားနာနေမိတာ ဖြစ်သည်ဟု သေသေချာချာ သိလိုက်ရတော့ သူသည် မကြာကို ရင်ထဲက အရမ်းချစ်နေမိပြီ။ ပြီးတော့ ကိုယ်နှင့်မတန်ဟုလည်း ခံစားနေမိသည်ဆိုတာကို ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ သိလိုက်ရ၏။

သူသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ကျလောက်သော ရုပ်ရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူတစ်ယောက် မဟုတ်မှန်း သူ့ကိုယ်သူ မလိမ်မညာဘဲ သိထားခဲ့ပါသည်။ အဲဒီအတွက် သူ့ကိုယ်သူ တစ်ခါမှ စိတ်မဆိုးခဲ့ဘူးပါ။

အခုတော့ သူ မကြာအတွက် သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ဆိုးသည်။ မေမေနှင့် ဖေဖေ့ကိုလည်း စိတ်ဆိုးသည်။ အရင်ရှေးဘဝ ကံဆိုတာကိုလည်း စိတ်ဆိုးသည်။

သွားကောလိပ်ထဲတွင် သွားဆရာဝန်ဖြစ်ရန် တာစူနေသော ကောင်မလှလှကလေး တစ်ယောက်သည် သာမန်ဘွဲ့ရ ရုပ်သိပ်မချောသည့် ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ကြိုက်တတ်လေ့ ရှိပါသလား။ သွားကောလိပ်က ဆရာဝန်မကလေးတစ်ယောက်က အပြင်က ကောင်လေးတစ်ယောက်နှင့် ကြိုက်ကြသည်ဆိုလျှင် အဲဒီကောင်လေးကို သူတွေ့ချင်သည်။ ဘယ်လို ကြိုက်ရသလဲဟု မေးကြည့်ချင်သည်။

"ဟော့ ... သူ ... သူ"

လက်မောင်းကို အလှုပ်ခံလိုက်ရတော့မှ သတိဝင်သည်။

"ဟင် ... ဆရာ" -

"အမလေး ... ခေါ်လိုက်ရတာနော်၊ သူဘာတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သြော် ... ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး ဆရာရယ်၊ ဟိုလေ ဆရာမတွေက ကျွန်တော့်ကို သုံးရက်ချိန်းလိုက်တယ်"

"အို ... ဟုတ်တယ်လေ၊ စာအုပ်ထဲမှာ check up လုပ်ရမယ့်နေ့ကို ရေးထားသားနဲ့၊ သူကလည်း၊ တီချယ့်ကို သွားပြရင်တော့ အဆူခံရတော့မှာပဲ"

"ပြတယ်၊ ဆရာ့ကို မဆူပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကိုပဲ ဆူတာပါ"

မျက်စောင်းအထိုး ခံလိုက်ရသဖြင့် နည်းနည်းတော့ တွန့်သွားသည်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာလေးကို သူခင်မင်ဖို့ လိုသည်ဆိုတာကို သူသဘောပေါက်သည်။ အသုံးချခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ရေငတ်သူအတွက် ရေကြည်တစ်စက် ဖြစ်ပါသည်။

"ဆရာ့ကိုတောင် ရှာသေးတယ်၊ မတွေ့တာနဲ့"

"တို့က Cons: ကို ရောက်သွားပြီလေ"

"သြော် ... ဟုတ်လား၊ ဘယ်ကွန်းလဲဟင်"

ဆရာဝန်ကလေးက နှုတ်ခမ်းကို လက်ကလေးကာ၍ ရယ်လေသည်။

"ကွန်းမဟုတ်ပါဘူး၊ cons: ပါ၊ cons: ဆိုတာ သွားရောဂါကုတဲ့ ဌာနလေ၊ Conservative dentistry လို့ ခေါ်တယ်"

"ဟင် ... မနေ့က အခန်းကရော သွားရောဂါကုတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ Deparment တွေ မတူတာလေ၊ သူ့ကို (O.S) လို့ ခေါ်တယ်"

"သြော် ... ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာအချိန်ရရင် တစ်ခုခု လိုက်သောက်ပါလား၊ ကျောင်းမှာ တန်တင်းရှိတယ် မဟုတ်လား"

ဆရာဝန်လေးက မျက်လုံးကလေး ထောင့်ကပ်၍ စဉ်းစားသည်။ နာရီကို တစ်ချက်ငုံ့ကြည့်သည်။

"သောက်တာပေါ့၊ orthodontic ကို ခဏသွားမယ်နော်"

ဆရာဝန်ကလေးနှင့် လိုက်လာခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာလည်း နည်းနည်းတော့ အားရှိသွားသည်။ ကျောင်းကြီးသည် သူနှင့် သိပ်မစိမ်းတော့သလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ဆရာလေးက အခန်းထဲဝင်သွားပြီး ခဏကြာတော့ "လာ ... လာ" ဟု ဆိုကာ သူ့လက်ကိုဆွဲပြီး ခေါ်သွားသည်။ လက်ကို တော်တော်နှင့် မလွှတ်တော့။ ကျွတ်စကီး ပြချင်နေသည်။ ဆရာဝန်ကလေး၏ ခင်မင်မှုသည် သူ့ကို ဤသို့ ရင်ခုန်နွေးထွေးစေပါသည်။

"သွားနုတ်ထားတဲ့ Pain က သုံးရက်လောက်နေမှ သက်သာတယ်လေ၊ ဆက်တိုက် သွားနုတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ခံနိုင်ရည်မရှိတဲ့အခါ လူနာကို ပိုပြီးတော့ ထိခိုက်လို့ ရက်ခြားပြီးမှ ဆက်ကုတာပါ"

"သြော် ... ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ခံနိုင်ရည် ရှိပါတယ်"

"အင်းပေါ့ ငယ်လို့လည်း ပါပါတယ်၊ ဒီမှာလုပ်တဲ့ နည်းလမ်းတွေက စနစ်တကျ လုပ်ပေးထားတာပါ၊ ခံတွင်းကို ကုရတာ၊ ရိုးရိုးများတာ နာတာကို ကုရတာနဲ့ မတူဘူးလေ၊ အချိန်ပေးပြီးတော့မှ ကုရတာ၊ သူ့သွားတွေဆိုရင် အချိန်အကြာကြီးယူပြီး ကုရမှာ"

"ဟာ ... ဟုတ်လား"

သူ တော်တော် ဝမ်းသာသွားသည်။

"စိတ်မပျက်ပါနဲ့၊ ဒီလိုပဲ ပုံမှန်ကလေး ကုသွားရင် ပြီးသွားမှာပါ"

အင်း ... တော်တော် လူအကဲခတ်ညံ့တဲ့ ဆရာဝန်လေး [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်ထဲက တွေးမိသည်။ စကားပြောကြည့်တော့ ဆရာဝန်ကလေးသည် ခင်ဖို့ကောင်းပါသည်။

"ဆရာက ဒီနေ့ဘာဖြစ်လို့ ဟိုဘက်ကို ပြောင်းသွားတာလဲ"

"တို့က ပြောင်းချင်လို့ မဟုတ်ဘူးလေ၊ သူက အလှည့်နဲ့ ဂျူတီ သဘောမျိုး တာဝန်ကျတာ"

"ဟင် ... ဒါဆိုရင် အခု ကျန်တဲ့ဆရာမတွေလည်း ဒီလိုပဲ ပြောင်းရမှာပေါ့၊ ဟုတ်လားဆရာ"

"ဟို ... တို့ကို ဆရာလို့ မခေါ်ပါနဲ့၊ တို့က ဆရာဖြစ်ဖို့ အဝေးကြီး လိုသေးတာ၊ ဆရာလို့ခေါ်တာကြီးက တော်ကြာ နှုတ်ကျိုးသွားဦးမယ်၊ လမ်းမှာတွေ့လို့ခေါ်တော့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ၊ မဟုတ်ဘူးလား"

သူမေးသော မေးခွန်းအတွက် အဖြေမရသဖြင့် စိတ်နည်းနည်း ညစ်သွားသည်။ သွားတွေကို အချိန်ယူပြီးမှ ပြုပြင်ရသလို သွားကောလိပ်က ဆရာဝန်လေးတွေနဲ့ စကားပြောရတာလည်း အချိန်ယူရလေသည်။

"ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်က ဆရာ့ကို ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ"

သူက ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာမေးတော့ ဆရာဝန်ကလေး မျက်နှာပေါ်မှာ ရှက်သွေးရောင်က ရဲသွား၏။ ဆရာဝန်ကလေးသည် မျက်လုံး၊ နှုတ်ခမ်း၊ နှာတံတွေက တကယ်မိန်းမချော ချောပါသည်။ အသားအရည်ကလည်း လှသည်။ ကိုရီးယားစတိုင် ဖမ်းထားတာလည်း ကွက်တိမိလေသည်။ အခု သူ့အမေးကြောင့် ဆရာလေး ရှက်နေပုံက ပိုခင်စရာကောင်းနေသည်။

"ဟိုလေ ..."

"ပြောပါ"

"သူငယ်ချင်းတွေကတော့ ..."

"အင်း ... ဘယ်လိုခေါ်ကြသလဲ၊ အဲဒီလိုပဲ ခေါ်ရမှာလား"

"ဟုတ်တယ်၊ သူတို့က အရဲမတဲ့"

"အင် ..."

စကားဝိုင်းသည် တိတ်သွားသည်။ သူ့လည်ချောင်းထဲမှာ ဘာမှန်းမသိ နင်သွားသဖြင့် ထို "အင်" ဆိုသော အသံကြီးက လေးလေးနက်နက် ထွက်လာခြင်းဖြစ်၏။ သူ ဆရာလေးကို "အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့" ဟူသော တောင်းပန်အကြည့်နှင့် အသနားခံကြည့်ရသည်။

"အို ... ရှုပ်ပါတယ်၊ သူကြိုက်သလိုပဲ ခေါ်တော့"

သေမိန့်မှလွတ်သူလို သူဝမ်းသာသွား၏။ အခွင့်ရေးရတုန်း အလျင်အမြန် တောင်းထားရသည်။

"ဒါဆို ကိုရဲလို့ ခေါ်မယ်လေ"

"ဟင် ... သူက အသက်ကြီးတဲ့ဟာကို"

"ကိုရဲဆိုတာ အစ်ကိုရဲလို့ခေါ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ကိုဆိုတာ ခင်မင်မှုအရ ခေါ်တာလေ"

"သူ့သဘော ... သူ့သဘော၊ သူ့ကိုလည်း ကိုခင် အဲ ... အဲဒါကြီး မကောင်းဘူးနော်၊ ဟို ... ကိုလွန်း မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူး ... အင်"

ဆရာကလေးက မျက်ဆံနက်တွေကို အပေါ်သို့ လန်ထွက်သွားအောင် စဉ်းစားရင်း လက်ညှိုးကလေးကိုလည်း ထောင်ထားသည်။

"သူ့ကို ဟုတ်ပြီ၊ လွန်းကိုလို့ ခေါ်မယ်နော်"

"အင် ..."

သူ ပါးစပ်ကြီး ပြဲသွားသည်။ "လွန်းကို" မဖြစ်[illegible]

www.burmeseclassic.com

စိတ်ထဲက ခေါ်ကြည့်တာတောင် (အဟီး) ရင်ထဲက ယားသလိုလို ရေဆာသလိုလို ဖြစ်နေ၏။

"ကြိုက်လားဟင်"

"ဟိုလေ ဒီလိုလုပ်ပါလား၊ ကျွန်တော် နာမည်နှစ်လုံးထဲမှာ ကျွန်တော် မကြိုက်ဆုံးက 'လွန်း' ဆိုတာကြီးပဲ၊ ခင်လွန်းဆိုတော့ ခင်လွန်းလို့၊ ချစ်လွန်းလို့ဆိုတဲ့ စကားတွေရှိတော့ ခင်ကို အထူးပြုတဲ့စကားမို့သာ နှစ်ခုတွဲဆို ကျေနပ်ရတာ၊ အဲဒီတော့ တစ်လုံးစီတော့ ဖြုတ်မခေါ်ပါနဲ့၊ ကိုခင်လွန်းလို့ပဲ ခေါ်ပါနော်"

"သူ ရှင်းပြတော့လည်း ဟုတ်တာပဲ၊ သူက စကားပြောကောင်းတယ်နော်၊ သူနဲ့စကားပြောရတာ ပျော်စရာကောင်းတယ်၊ သူ့ပုံစံကိုကလည်း ခင်ဖို့ကောင်းတာပါ"

"ကိုရဲကလည်း ခင်ဖို့ကောင်းပါတယ်"

သူတို့နှစ်ယောက် အပြန်အလှန် ပေါ့ပါးစွာ ရယ်ဖြစ်ကြသည်။ ချစ်ကာစ သမီးရည်းစားနှစ်ယောက် နာမည်ခေါ်ဖို့ ရွေးတာတောင် ဒီလောက်ရင်ခုန်စရာမကောင်းဟု ထင်သည်ဟု တွေးမိတော့ ပြုံးမိသွားသည်။

"သူက ဘာကိုပြုံးတာလဲ"

ဟိုက် ...သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ စိတ်ကလေးတစ်စိတ် ဖြတ်ပြေးတာတောင်မှ မလွယ်ပါလား။ သူ တစ်မဟုတ်ချင်း စဉ်းစားလိုက်သည်။ သူလိုချင်တာနှင့် ရလာသည့် အခွင့်အရေးကို ဇာတ်လမ်းကလေး တစ်ခုလုပ်လိုက်ရ၏။

"နာမည်ရွေးကြတော့ မနေ့က ဆရာမလေးရဲ့နာမည်ကို တွေးမိလို့ပါ"

"ဘယ်က ဆရာမလဲဟင်"

"ကိုရဲ ဆရာမကို သွားမခေါ်ခင် ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ သွားဝင်နုတ်ပေးတဲ့ ဆရာမလေးလေ"

သူ့စကားဆုံးတော့ ကိုရဲက မျက်မှောင်ကျုတ်ပြီး စဉ်းစားသည်။ "အဲဒီနေ့က ... အဲဒီနေ့က" ဟု ရွတ်ရင်း အတိတ်ကို Reverseပြန်သွားနေ၏။ သူနည်းနည်း ဝင်ခုပေးမှ တော်ကာကျမည်ထင်သည်။

"သူ့နာမည်မှာ ကြာပါတယ်လေ၊ အဲဒါကိုပြောတာ"

"ဩော် ... ဩော် ... ဟုတ်ပြီ၊ မကြာဟန်ကို ပြောတာလား"

"ဟုတ်တယ် ... ဟုတ်တယ်၊ မကြာဟန်ကို ပြောတာ"

သူ ခပ်တည်တည်နှင့် ရောချလိုက်ရသည်။ မကြာရဲ့နာမည်က "မကြာဟန်" ဆိုပါလား။

"မကြာဟန်က ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ကိုရဲရဲ့၊ သူ့ရည်းစားခေါ်ရင် မမေဆိုလည်း မကောင်း၊ မကြာဆိုတော့လည်း မဟုတ်၊ မဟန်ဆိုတော့လည်း မလှလို့ အဲဒါကို ပြုံးမိတာ"

"ဩော် ... ဒါများ အလကား သူများအတွက် စိတ်ညစ်ခံပြီး ဝင်တွေးပေးနေရသေးတယ်၊ သူကတော့ သူ့ကိုယ်သူ 'မေ' လို့ သုံးတယ်"

"ဟုတ်လား၊ ဘယ်ကောင်းမလဲ 'မေက' ဆိုတော့ အမေက ပြောနေသလိုကြီး၊ ကြာကလေးဆိုတော့လည်း ဟား ... ဟား ... ဟား"

ကိုရဲက လိုက်ရယ်ပါသည်။ "သပြေဦး" ကန်တင်းက လက်ဖက်ရည် ကောင်းပါသည်။ လူလည်းရှင်းသဖြင့် အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ရသည်။ မကြာကို တစ်ချက်တစ်ချက်တော့ ကန်တင်းလှလှလေး မြင်

www.burmeseclassic.com

သေးသည်။ ဒါပေမဲ့ သူဒီလောက် ကံမကောင်းတတ်ဆိုတာကို သိပါသည်။

မကြာနဲ့အတူ စကားပြောနေတဲ့ လူအကြောင်းမေးရင် ကောင်းမလား ဟု စဉ်းစားလိုက်သေးသည်။ စောပါသေးတယ်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး ကိုရဲနှင့် ခင်အောင်ပဲ ကိုရဲပြောနေတာတွေကို စိတ်ဝင်စားပေးလိုက်သည်။

ကျောင်းထဲက ပြန်ထွက်လာတော့ မကြာရဲ့ နာမည်အပြည့်အစုံကို သိခွင့်ရလာသဖြင့် အူမြူးနေမိသည်။ မကြာရဲ့နာမည်ကို သိလိုက်ရကတည်းက ထပြေးချင်နေတာ ဖြစ်သည်။ ဘာရယ်မဟုတ် ကစားစရာ ရသွားတဲ့ ကလေး အပျော်လေးနှင့် အိမ်ပြန်ပြေးသလို ပြေးချင်တာပဲ ဖြစ်သည်။ ကိုရဲကို အားနာလွန်းလို့သာ ထိုင်နေရခြင်းဖြစ်သည်။

အိမ်ရောက်တော့ ကုတင်ပေါ်မှာ အားရပါးရလှဲချပြီး မကြာရဲ့ နာမည်ကို တိုးတိုးကလေး ရွတ်နေမိသည်။ "မေကြာဟန်" တဲ့။ တွဲစပ်လေ့မရှိသော နာမည်မျိုး ဖြစ်နေသည်။ သူ့ကိုယ်သူ "မေ" လို့ ပြောသတဲ့။ သူ ခေါင်းကိုခါပြီး ငြင်းလိုက်သည်။

"မကြိုက်ဘူးကွာ၊ မကြာပဲကြိုက်တယ်" ဟု တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်သည်။ သော်မကြားအောင်လည်း ပြောရသေးသည်။ သော်က တစ်ယောက်တည်း စကားပြောလေ့ရှိသော သူ့ကို သိပ်သက်သာတာမဟုတ်။

"ဟာ ... သွားပြီ"

ဒီတစ်ခါတော့ အသံကို ထွက်သွားမိသည်။ အလန့်တကြား အော်ပြီးပြီးချင်း သူ့ကိုယ်သူ အရမ်းစိတ်ဆိုးသွားသည်။ မနက်ဖြန် သူ ကျောင်းထဲကိုလာဖို့ ကိုရဲကို မချိန်းလိုက်ရ။ သူက သွားနတ်ရက် မဟုတ်လျှင် လာခွင့်မရှိဘူး မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ကိုရဲနှင့် အတူသွားပြီး မကြာကို ကြည့်ဖို့ စိတ်ကူးထားပြီး ကိုရဲကို ချိန်းဖို့မေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိစ္စတော့မရှိ၊ ကိုရဲက သူ အခုကျနေသောအခန်းကို ပြထားပြီးသားမို့ မနက်ဖြန် အဲဒီကိုပဲ တန်းသွားဖို့ စိတ်ကူးလိုက်သည်။ အားမည့်အချိန်ကို သေချာမသိရတော့ အနည်းဆုံး စောင့်ရရုံလောက်တော့ ရှိနိုင်သည်။

မကြာနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ဒီထက်မက ကိစ္စတွေပါ သူ ခံနိုင်ရည်ရှိသည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်ထားသည် မဟုတ်လား။

❑

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်နေ့မနက်ရောက်တော့ သူ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို အရင်သွားရလျှင် ကောင်းမလား၊ မကြာဆီကိုပဲ အရင်သွားရလျှင် ကောင်းမလားဆိုတာကို အရင်စဉ်းစားရသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို သွားလျှင် မကြာ လာသည်ထားဦးတော့၊ ဆိုင်ရှေ့က ဖြတ်လျှောက်လျှင် ဟိုငတိတွေနှင့်အတူတူ မကြာကို လှမ်းငေးနေရမည်။

ဒီလိုငေးတာတောင်မှ သူတို့က တရားဝင်လိုဖြစ်နေပြီး ကိုယ်က ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လို ဖြစ်နေသေးသည်။ ပြီးတော့ ဒီငတိတွေနှင့် ချိန်းထားတာလည်း မရှိ။ နောက်ဆုံးအချက်ကတော့ မကြာရောက်လာပြီးမှ ဒီငတိတွေ သူ့အပေါ် အနေအထိုင် အေးစက်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် သူ မကြာ ကားစီးမည့်မှတ်တိုင်သို့သာ သွားရန်ဆုံးဖြတ်ပြီး သွားကို စပယ်ရှယ် တိုက်လေသည်။

အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးမှ အိပ်ရာနံဘေးက နံရံတွင် ကပ်ထားသော

မှတ်စုစာရွက်ကိုကြည့်တော့ သတိထားဖို့ အချက်သုံးချက်ကို တွေ့ရသည်။

၁။ ဦးကျော်ဆိုင်တွင် သကြားလုံး၊ ပီကေ၊ ဂျင်တန် တစ်ခုခုဝယ်ရန် (ဂျင်တန်ရလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။)

၂။ မကြာ မှတ်တိုင်သို့ စိန်ကပ်ဖီးကိုရှောင်ပြီး နောက်လမ်းမှသွားရန်။

၃။ ORAL HEALTH RECORD မမေ့ရန်။

အတွင်းလမ်းထဲက ကွေ့ပတ်လျှောက်လာရင်း ကားမှတ်တိုင်မှာ မကြာကို တွေ့လိမ့်မည်ဟုချည်း ထင်နေသည်။ မှတ်တိုင်မှာ မကြာကို တွေ့လျှင် ဘာလုပ်ရမလဲ။ ပြုံးပြပြီး နှုတ်ဆက်ပစ်လိုက်ရမလား။ ဒီလိုဆိုတော့လည်း သူ့ရင်က နွေးသွားသည်။ ကိုယ့်ဘာသာတွေးရင်း ရှက်သွားပြီး ပါးစပ်ထဲက ဂျင်တန်တွေကို ဝါးစားပစ်လိုက်မိသည်။

ဒါမှမဟုတ် ကားခပေးလိုက်သည်နှင့်ပင် မကြာသိလောက်ပြီ ထင်ပါသည်။ ဒါကရော ကောင်းပါ့မလား။ ပထမတစ်ကြိမ်တုန်းက စေတနာအများမို့ လုပ်သော ခွင့်လွှတ်စရာကလေး ပါနေသည်။ အခုဟာက ပေါ်တင်ကြီးလုပ်ရမှာ ကောင်းပါ့မလား။ ဒီလိုလုပ်လိုက်လျှင် ပထမတုန်းက ရိုးသားသော အဖြစ်ကလေးကိုပါ ထိခိုက်သွားနိုင်သည်။

နောက်ဆုံးတော့ အပင်ပေါ်မှာ အချိုးစားကျကျ အခုမှ ပွင့်ချတဲ့ ဇန်းပွင့်ကလေးကို ငေးသလိုပဲ ငေးတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဒီတော့မှ သူလုပ်တတ်တာရော လုပ်ချင်တာရော လုပ်နိုင်တာရော သုံးခုစလုံး ပြည့်စုံသွား၏။ ရင်ထဲမှာလည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် [illegible] သွားသည်။

လမ်းချိုးကလေးကို ကွေ့လိုက်တော့ မကြာ မှတ်တိုင်[illegible] သွားခနဲ ပေါ်လာသည်။ စိတ်စောလွန်းသော သူ့မြင်ကွင်း[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်မှာ ရပ်နေသည့် လူတွေအားလုံး အရှိန်နှင့် စွတ်ဝင်လာ၏။

“မကြာ”

ဟုတ်ပါသည်။ မကြာက ကားမှတ်တိုင်ကလေးမှာ ငြိမ်သက်စွာ ကားစောင့်နေပါသည်။ သူ့ရင်သည် မင်္ဂလာရှိသော ကျေနပ်ပီတိဖြင့် ပြည့်လျှံ၍သွား၏။ ထိုပီတိသည် ဝီထိ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဇောမှာ ခုန်ဝင်သွားသည်တော့မသိ။

သူ ကားလမ်းဆီ ထွက်လိုက်တော့ သူ့မြင်ကွင်းထဲက မကြာကို ကားတစ်စင်းက ဖုံးသွားသည်။

“ဟာ... ဒီကားနယ် တယ်ကြာပါလား၊ မြန်မြန်ဖယ်ပါတော့ဟ” ဟု ကားလမ်းမတစ်ဖက်မှ လာနေသောကားတွေကို သူ ရပ်စောင့်ရင်း စိတ်ထဲမှာ ပြောနေမိသည်။ သူ့ရှေ့ကားလမ်းမှာ ကားတွေက တဝိုးဝိုး ဖြစ်နေကြ၏။ ခဏကြာတော့မှ မကြာရှေ့မှာ ရပ်ထားသောကားက ထွက်သွားသည်။ မကြာမရှိတော့။ ကားမှတ်တိုင်မှာ တစ်ယောက်မှလည်း မရှိတော့။ ဒီတော့မှ အသိဝင်သည်။ မကြာကို ကွယ်ထားသောကားသည် မကြာစောင့်နေသော ကားဖြစ်သည်ဆိုတာပဲ ဖြစ်၏။ ကားက အေးအေး ဆေးဆေးပင် ထွက်သွားခဲ့ပြီ။ သူ ပြေးလိုက်သော်လည်း မမီတော့။

ဒေါသဖြစ်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒီလောက်တောင် တုံးရသလားဟု အကြိမ်တစ်သန်းလောက် အပြစ်တင်နေမိသည်။ သိသိ ချင်း ကားလမ်းကို ကူးခွင့်ရလျှင် ကျိန်းသေမိပါသည်။

အခုတော့ မကြာမျက်နှာကို တစ်ချက်သာ မြင်လိုက်ရသည်။

ဒေါသထွက်ထွက်နှင့် ပါးစပ်ထဲက ဂျင်တန်တွေကို ဝါးစားပစ်လိုက်မိပြန်သည်။ ပါးစပ်တစ်ခုလုံး ထူပူကာသွား၏။ လျှာလည်း တော်တော်

ထူနေပြီ။ မှတ်တိုင်တွင် သူ ပျော်ရွှင်မှုတစ်ခုကို လက်လွှတ်လိုက်ရသဖြင့် ပူလောင်နေသည်။ စိတ်ချမ်းမြေ့ရမည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဆုံးရှုံးသွားရသဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲနေသည်။ ကားကြီးတစ်စင်းလုံး ရပ်ရာကို မကြာရှေ့မှ ကွယ်တာပဲဟုပဲ သဘောထားမိလောက်အောင် ကြောင်အသွားသော သူ့အဖြစ်ကိုသူ ဒေါသတကြီးနှင့် မကျေမနပ် ဖြစ်နေရသည်။

ရယူချင်သူတစ်ဦး၏ ဆုံးရှုံးလိုက်ရသော ကြေကွဲမှုအားလုံးကို သူ ခံစားနေရသည်။ ထိုအဖြစ်ကို လူတွေက မသိကြ။ ညကရထားသည့် အိပ်မက်တွေကို အမေ့ခံပြီး ရယ်ရယ်မောမောပင် လမ်းလျှောက်သွားသူ သွား၊ ဘတ်(စ်)ကားစီး သွားသူကသွားနှင့် ရှိကြသည်။ ကားတစ်စင်း ထိုးရပ်သည်။ သူစီးရမည့်ကားမဟုတ်။ ကားပေါ်ကလူတွေက မှတ်တိုင်မှာ ရပ်နေသော သူ့ကို ကြည့်သွားကြသည်။ ထိုအကြည့်သည် ပုံမှန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း သူ့စိတ်ထဲကတော့ သူ့ကို လှောင်ကြည့်ကြည့်သည်ဟုပင် ထင်သည်။

ထို့ကြောင့် သူ ဘုကြည့် ပြန်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။ လူတွေက သူ့ကို နားမလည်နိုင်ဖြစ်ပြီး မောင်းနှင်သွားသောကားထဲမှာ ပါသွားကြသည်။ မှတ်တိုင်မှာ လူတစ်ယောက် အရာရာကို အနုစိတ် ပေါက်ကွဲနေသည်။

ကျောင်းကိုရောက်တော့ မကြာရှိသည့် OS ကို အရင်မသွားဘဲ ဆရာကိုရဲရှိသည့် cons: ဘက်ကို အရင်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သွား တက္ကသိုလ်၏ တိုင်လုံးကြီးတွေနားကိုရောက်တော့ ဒီကျောင်းထဲမှာ [illegible] ရှိတယ်ဆိုသည့် အသိတစ်ခုတည်းနှင့် သူ့ရင်သည် ငြိမ်း[illegible]

Diagnosis အခန်းရှေ့ရောက်တော့ မယ်တာဧကို [illegible]

ကြော[illegible]

www.burmeseclassic.com

ကြည့်မိသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ဆရာဝန်တွေ အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် သူ့ပုံမှန်လမ်းလျှောက်သည့် အရှိန်ပျက်သွားကာ ယိုင်ထွက်သွား၏။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်ခုခုနှင့် ဝင်တိုက်မိသည်။ ကော်ရစ်တာပေါ် စာအုပ်ကျသံ၊ လူတချို့ တအံ့တသြ ရေရွတ်သံ။

လွင့်ကျသွားသောစာအုပ် သုံးလေးအုပ်နှင့်အတူ ဟမ်းဖုန်းတစ်လုံးကိုပါ တွေ့ရသည်။ သူ ကမန်းကတမ်း စာအုပ်ကိုကောက်သည်။ Hand Phoneကိုတော့ တခြားလက်တစ်ဖက်က ကောက်သည်။ သူဝင်တိုက်မိတာ ကောလိပ်ဂျင်ဓာတ်ကားနှင့် မောင်မျိုးမင်း ဗီဒီယိုတွေထဲကလို မရိုးနိုင်သော ကောင်မကလေးတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။ ဆရာတစ်ယောက်ဟု ယူဆရသော သူနှင့် အသက်မတိမ်းမယိမ်း သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

"Sorry"

"Sorry"

နှုတ်မှ ပြိုင်တူထွက်မိကြသည်။ အပြန်အလှန် ပြိုင်တူပြုံးမိကြသည်။ ဒေါ်သ၊ မကျေနပ်မှု အရိပ်တစ်ခုမှမပါ။ သူ့လက်ထဲက စာအုပ်တွေကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် အငေးလွန်သွားတာနဲ့ ..."

"ဟာ ... အတူတူပါပဲ၊ ကျွန်တော်လည်း ဒီထဲမှာ ဆရာတစ်ယောက်ကို ရှာလိုက်တာ၊ Sorry ဗျာနော်"

"ဟာ ... ကျွန်တော်က တောင်းပန်ရမှာပါ၊ phone ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်"

ဆရာတစ်ယောက်ဟု သူထင်ပါသည်။ ဆရာက phone ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီးတော့မှ အားနာသွားဟန်တူသည်။

"မဖြစ်ပါဘူး၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ဒီကောင်က ဒီလိုပဲ လွှတ်ကျနေကျပါ"

ပြောစရာ စကားကုန်သွားသဖြင့် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အူကြောင်ကြောင်နှင့်ပြုံးပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိခင် ဆရာက ပါးနပ်စွာပင် သူ့ကို လက်ကမ်းပေးလိုက်သဖြင့် သူ လက်စွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ရ၏။

"ကျွန်တော် အောင်သူဟိန်းပါ၊ Department မှာ ရှိပါတယ်၊ အကူအညီလိုရင် ပြောပါ"

"ဟာ... ကျေးဇူးပဲဆရာ၊ ကျွန်တော်က ဒီမှာ သွားလာပြတာပါ၊ ကျွန်တော် ခင်လွန်းပါဆရာ"

"ဪ ... အခု ဘယ်မှာပြနေလဲ"

"အဲ ... OS မှာပါ"

သူ့အဖြေကြောင့် ဆရာက မျက်လုံးကိုပြူး၍ ပခုံးကို လှုပ်လိုက်သည်။ နည်းနည်း အံ့သြသွားပုံရ၏။

"ဟား ... တယ်ဟုတ်ပါလား၊ Department နာမည်တွေ ဘာတွေတောင် သိနေပြီဆိုတော့ ပြတာ တော်တော်ကြာပြီထင်တယ်"

"မကြာသေးဘူးဆရာ၊ တစ်ခါပဲရှိသေးတာ"

"ဪ ... လိုအပ်တဲ့ အကူအညီရှိရင် ပြောပါဗျာ"

"ဝမ်းသာပါတယ်ဆရာ၊ ဆရာ မမှတ်မိရင် ဝင်တိုက်မိတဲ့လူလို့ ပြောလိုက်မယ်နော်"

"ဟာ ... မှတ်မိပါတယ်ဗျာ၊ မှတ်မိပါတယ်"

အပြုံးနှင့် လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် တော် [illegible] နေသည်။ သွားတက္ကသိုလ်မှာ ဖြစ်နိုင်ရင် မိတ်ဆွေတွေ [illegible]

ကြော [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သန်းလောက် ရှိနေစေချင်သည်။ မကြာဆီက အဖြေရပြီးတော့မှ သူ့ဘာသာသူ့ သွားလာလုပ်ကိုင်နေကြသော ဆရာ၊ ဆရာမတွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေက "ဟေး" ဆိုပြီး တစ်ပြိုင်နက်တည်း လက်ခုပ်တီးလိုက်လျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ။

ပထမတော့ မကြာ ကြောင်နေလိမ့်မည် ထင်သည်။ ကြောင်နေသော မကြာကို တစ်ကျောင်းလုံးက Congraculation ဝိုင်းလုပ်ကြမည်။ ဒီတော့မှ မကြာ ရှက်သွားပြီး သူ့ကျောကုန်းကို တအားထုတော့ အားလုံးက ပျော်ရွှင်အားကျစွာ သူ့ကို ငေးနေကြလိမ့်မည်။ မကြာက ရှက်ရှက်နှင့် သူ့ရင်ခွင်ထဲကို ...။

သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ လျှောက်လာသော ကျောင်းသူကလေးနှစ်ယောက် မျက်စောင်းထိုးသွားတော့မှ သူကြောင်သွားပြီး စိတ်ကူးကိုကြည်နူးရင်း ပြုံးစိစိ ဖြစ်နေခြင်းကို သတိထားမိသွားသဖြင့် မျက်နှာကိုကမန်းကတမ်း ပြင်လိုက်ရသည်။ ပြုံးတယ်ဆိုတာကလည်း သူ့နေရာနှင့်သူသူ့တန်ဖိုးနှင့်သူ မဟုတ်လား။ အလကားနေရင်း ပြုံးပြုံးနေလျှင် စိတ်ကျန်းမာရေးနှင့် နီးသွားနိုင်သည်။ အခုရောက်နေတာက သွားတက္ကသိုလ်မို့ တော်သေးသည်။

ကိုရဲပြထားသည့် Cons: အခန်းကိုရောက်တော့ ဆရာဝန်တွေကိုတစ်ယောက်ချင်း ရှာရသည်။ မတွေ့။ ယူနီဖောင်းတူတွေနဲ့ဆိုတော့ ရှာရတာ ပိုခက်သည်။ ဒုတိယအကြိမ် ရှာလို့လည်းမတွေ့။ ဒါနဲ့ စာအုပ်ထပ်သည့် ခုံနောက်မှာထိုင်ပြီး ကိုရီးယားမင်းသား လီယောင်ဂျေးအကြောင်းပြောနေကြသည့် ဆရာမကလေး နှစ်ယောက်ရှေ့မှာ ရပ်သည်။ ဆရာမကလေးတစ်ယောက်က မဂိုကုလားမလေးလား မသိ။ မျက်နှာက [illegible]

ချမ်းသည်၊ အားရှိသည်။ ဆံပင်ရှည်ရှည်နှင့် ကြင်နာတတ်မည့် မျက်ဝန်းမျိုး ရှိသည်။ သို့သော်လည်း သူရပ်နေတာကို မော့မကြည့်။ လီယောင်ဂျေးအကြောင်း ပြောနေသည့် ဆရာမကလေးစကားကို ရယ်တော့မလိုနှုတ်ခမ်းကလေးက ပြုံးတော့မလို ဟကာ နားထောင်နေသည်။

သူမကိုယ်တိုင်က ဒီနှစ် မယ်စကြဝဠာ "အက်ရှ်ရှာရိုင်း" လို ချောပြီးတော့များ ဘာမဟုတ်တဲ့ 'လီယောင်ဂျေး' အကြောင်းကို နားထောင်နေရတယ်လို့ သူ စိတ်တော်တော်တိုသွားသည်။

"ဆရာမ"

သူ ဒုတိယအကြိမ် ခေါ်လိုက်သည်။ ဒီတစ်ခါမှ မော့မကြည့်ရင်'ကုလားမ' လို့ပဲ ခေါ်လိုက်တော့မယ်ဟု တွေးနေလိုက်သည်။

"စာအုပ်လား ထပ်ခဲ့"

သူ့ကို တစ်ချက်ပဲကြည့်ပြီး ဘေးက 'လီယောင်ဂျေး' ဆီ မျက်နှာပြန်ရောက်သွား၏။

"မဟုတ်ဘူးဆရာမ၊ ကျွန်တော် ဆရာတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ"

"ဆရာ ... ဘယ်ဆရာလဲ"

ဒီတစ်ခါတော့ လီယောင်ဂျေးကတော်လို ဆရာမကလေးက စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် လှမ်းမေးသည်။ စိတ်ကောင်း ခဏကလေးဝင်တုန်းထိုယ့်ကိစ္စကို စုံစမ်းရန် ကမန်းကတမ်း သူပြောလိုသည်။

"လီယောင်ဂျေး ဆရာမ"

"ဘာ ..."

"လီ ... အဲ ... ဟာ ... တီချယ်၊ ဟိုလေ ... ဟို ... မှားသွားလို့ပါ ဆရာမ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုရဲ ... ဘာကိုရဲလဲ၊ မရှိဘူး သွား"

"အာ ... မလုပ်ပါနဲ့ဆရာမ၊ ဟို ... ဆရာနာမည်က သူရရဲရင့်ပါ၊ ကိုရဲဆိုတာက နှုတ်ကျိုးနေလို့"

"ကျွတ် ... သူရလား"

ဆရာမကလေးက စိတ်တိုသလို မျက်နှာပေးနှင့် ခေါင်းကိုငဲ့ကာ တစ်ချက်ရှာသည်။ အက်ရှ်ရှာရိုင်းကတော့ ဘောလ်ပင်ကို လက်ထဲမှာ ဆော့နေသည်။

"မရှိဘူး"

"ဟာ ... မဟုတ်ဘူးဆရာမ"

"မရှိပါဘူးဆို၊ သွား ... မယုံရင် ကိုယ့်ဘာသာဝင်ရှာ၊ ဟုတ်တယ်"

သူ လီယောင်ဂျေးကို စိတ်ထဲက လျှာကိုထုတ်ပြီး "ဖလူး ... ဖလူး" လုပ်၍ ပြောင်ပြလိုက်သည်။ ဝင်ရှာခွင့်ပေးတာတော့ မဆိုးဘူးပေါ့လေ"

သူဝင်ရှာတော့ ကိုရဲကို မတွေ့ပါ။ သူ တော်တော် စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။ ဟိုဟိုဒီဒီများ သွားနေလို့လားဆိုပြီး နာရီဝက်လောက် Cons: ရှေ့မှာ ရပ်စောင့်နေသည်။ အက်ရှ်ရှာရိုင်းနဲ့ လီယောင်ဂျေးက စကားတွေပြောလိုက်၊ သူ့ကို မသင်္ကာသလို ကြည့်လိုက်နှင့်ရှိသည်။

နောက်ဆုံး လက်လျှော့ပြီး သူ ထွက်လာခဲ့သည်။

သူ မကြာ မျက်နှာကလေးကို ခဏဖြစ်ဖြစ် သိပ်တွေ့ချင်သည်။

သူ အရဲစွန့်ပြီး (OS) ဘက် ခဏ ခြေဦးတည်လိုက်သေး၏။

ဒီတစ်ခါ မကြာနှင့်မတွေ့ဘဲ ကင်ဒီုညွန့်နှင့်တွေ့လျှင် ဒုက္ခဖြစ်မည်။ မနေ့ကပင် ဟောက်လွှတ်လိုက်တာဆိုတော့ သူ့ကို မှတ်မိနေမှာ သေချာသည်။ တော်ကြာ မသင်္ကာဖြစ်သွားလျှင် တကယ်သွားရမည့်နေ့ကျတော့ မကောင်းတော့။

သူ ကျောင်းအပြင်ကို စစ်ရှုံးသွားသော ဂျပန်စစ်သားတစ်ယောက်လို ကုတ်ချောင်းချောင်း ချီတက်လာပြီး 'စံပါယ်ဦး' ဆိုသော ကျောင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင်သည်။ ဘယ်သူမှ ဘာမှ လာမမေးသဖြင့် သူကလည်း ဘာမှမမှာဘဲ ထိုင်နေလိုက်သည်။ သူ ဘာမှ သောက်ချင်စိတ်လည်း မရှိပါ။

နေ့လည် တစ်နာရီခွဲအထိ မကြာ ထွက်လာတာကို မတွေ့ရပါ။

❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၆)

"အလွမ်း" သည် စိတ်ဝိညာဉ်ကို နိုးထစေကာ တီထွင်ကြံဆမှုကို ပေးသည်ဆိုသော စကားကို သူက နိတိတစ်ခုခုထဲမှာ ထည့်လိုက်ချင်သည်။ သူ နာမည်ကြီးရန်အတွက် မဟုတ်ပါ။ အောက်တွင် အမည်မသိ နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစု ပညာရှင်ဟု ထည့်ပေးလျှင် လုံလောက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သို့မှသာ လွမ်းနေသည့်လူများသည် ပတ်ဝန်းကျင် ကဲ့ရဲ့မှုမှ ကင်းလွတ်၍ အတွေးအခေါ် ပညာရှင်များ ဖြစ်လာကြလိမ့်မည်။ ဟုတ်ပါသည်။ "လှသောအလွမ်း" သည် စိတ်ဝိညာဉ်ကို တီထွင်ကြံဆမှုဖြင့် နိုးထလာစေပါသည်။

သူ မကြာကို လွမ်းနေခဲ့သည်။

မကြာ ကျောင်းသွားတာကို ထိုင်တီလေးယောက်နှင့်အတူ [illegible] ချောင်းမြောင်း ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။ သို့သော် သူက ထိုကဲ့သို့ [illegible]

ကြောင့် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှယ်ယာခွဲပြီး ကြည့်ချင်သူ မဟုတ်ပါ။ သူနှင့်အတူ မကြာကို ကြည့်ကြသည့် လူတွေရဲ့ အကြည့်တွေကိုလည်း ခံစားကြည့်ပါဦး။

ဝင်းနိုင်ဆိုသည့်ငတိက မကြာကို တွေ့ရလျှင် လုံးဝက္ကန္ဒြေမရ၊ ခွေးအလိုက်ခံရသော ကြက်မတစ်ကောင်လို ဖြစ်နေတတ်သည်။ ဖေယျာဆိုသည့် ကောင်ကတော့ အမေအဖေက ဝယ်ကျွေးပါမည်ဟု ကတိပေးထားသည့်တိုင် စားစရာကို လိုချင်တပ်မက်စိတ်၊ စိတ်မချသော အမူအရာ၊ ပြင်းထန်သော အာသာဆန္ဒတို့ဖြင့် ကြည့်နေတတ်သည့် ကလေးနှင့်တူသည်။

သူရကတော့ သူ့အတွက်ပဲ မကြာက လမ်းလျှောက်ပေးနေသလို ဘာလိုလိုနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ခုံပေါ်ကနေ မိန့်မိန့်ကြီး ရှုစားတတ်သည်။ မျက်ဝန်းထဲတွင် ဆာလောင်တပ်မက်စိတ်များက အချင်းချင်းလောင်ကျွမ်းနေကြသည်ဟု သူထင်ပါသည်။ မင်းစိုးတစ်ယောက်ကိုတော့ သိပ်အပြစ် ပြောစရာမရှိဟု ထင်သည်။ မင်းစိုးက မကြာလာလျှင် "ဟာ" "ဟင်" ဘယ်တော့မှ အသံမထွက်တတ်။ မကြာရဲ့ အဝတ်အစား၊ ဖွံ့ထွားစည်ပင်မှု၊ ခြေသလုံးသားများနှင့် နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာအကြောင်း ဘယ်တော့မှ အရသာခံမပြောတတ်။ သူ့ပုံစံက ဒီလိုဝိုင်းကြည့်နေသော ငနဲတွေနှင့်စာလျှင် မကြာကို သိပ်မတုန်လှုပ်သော ဂရုမစိုက်သော သူ့ကို မကြာက ပို၍ စိတ်ဝင်စားလာလိမ့်မည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်နေပုံရသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းစိုးသည် မကြာကို တစ်ချက် နှစ်ချက် ခိုးကြည့်ယုံမှအပ အပြစ်ပြောစရာမရှိဟု ပြောရမလို ဖြစ်နေသည်။

သူကတော့ မကြာလာလျှင် ထိုသူငယ်ချင်းတို့၏ အမျိုးအစားမတူသော အကြည့်များကြောင့် စိတ်ကျဉ်းကြပ်နေတတ်ပြီး မျက်နှာလည်း

ပူသည်။ မကြာကိုလည်း စိတ်ထဲက အားနာနေမိသည်။ ထို့ကြောင့် အသောက်ရှူလည်းမြန်သည်။ မကြာကိုလည်း သေသေချာချာ မကြည့်လိုက်ရ ဖြစ်တတ်သည်။

အခုတော့ သူ အလွမ်း၏ တီထွင်ချက်ဖြင့် အဲဒီဝဋ်ဒုက္ခက လွတ်မြောက်တော့မည်။ သူ့အခက်အခဲကို သူ ရိုးရိုးကလေးပဲ တွေးပါသည်။ မကြာထံသို့ သူသွား၍မရခြင်းမှာ သူ့သွားကို ပြစရာအလှည့်မရောက်သေးသဖြင့် ဖြစ်သည်။ အခြားလူနာသစ် တစ်ယောက်ဆိုလျှင် သွားခွင့်ရမည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အခုရပ်ကွက်ထဲမှာ သွားကိုက်ဝေဒနာ ဖြစ်နေသည့်လူကို လိုက်ရှာရမည်။ ထိုလူ့ကိုတွေ့လျှင် စည်းရုံးပြီး သွားတက္ကသိုလ်သို့ ခေါ်သွားရမည်။ အရေးကြီးသည့်အချက်က ထိုလူသည် သွားနုတ်ရမည့် လူတော့ ဖြစ်ရမည်။

သွားနုတ်ရမည့် လူတစ်ယောက်ကို အိမ်တကာ လျှောက်ရှာနေလို့တော့ မဖြစ်ပါ။ လော်စပီကာဖြင့် အော်ရှာလို့လည်း ရမည်မဟုတ်။ အဲဒီကျတော့မှ သူ ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာ အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်၍သွားသည်။

သူ ခေါင်းကိုကုတ်သည်။ ထိုင်ရာမှထပြီး ပုဆိုးပြင်ဝတ်သည်။ ပြီးတော့ ပြန်ထိုင်သည်။ အဝေးကိုငေးသည်။ သူ့လက်တွေကို သူ ငုံ့ကြည့်သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားရင်ကောင်းမလားဟု တွေးသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ သွားနာတဲ့လူတွေ ဘာတွေများရှိမလား။ "ငပေါ" ဟု စိတ်ထဲက သူ့ကိုယ်သူ အော်ပစ်လိုက်၏။ ကုတင်ပေါ်မှာ အေးအေးဆေးဆေး စဉ်းစားမည်ဟုတွေးပြီး အခန်းထဲဝင်ခဲ့သည်။ စားပွဲခုံပေါ်က စာအုပ်တွေကို လျှောက်ကိုင်သည်။ ဖောင်တိန်ကို အဖုံးဖွင့်သည်။ ပြီးတော့ ပြန်ချသည်။ "ဓမ္မပဒ" စာအုပ်ကို ကောက်လှန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုသူသည် ဤဘဝ၌လည်း ရွှင်လန်းရ၏။ တမလွန်ဘဝ၌လည်း ရွှင်လန်းရ၏။ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်ဘဝ၌ ရွှင်လန်းရ၏"

စာအုပ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ဟုတ်သည်။ သူ အခု ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်ရန်အတွက် စဉ်းစားနေသည်။ ဘဝင်ရောက်နေသည်။ ကြံဆနေသည်။ သူ့ကောင်းမှုကုသိုလ်အတွက် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သာ လိုပါ၏။ သူ့ကောင်းမှုသည် စင်ကြယ်သလား၊ မစင်ကြယ်ဘူးလား သူ မစဉ်းစား။ "အသုံးဝင်သည့် စကားလုံးများ" ဆိုသည့် အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ကို ကောက်လှန်သည်။

Bodice – ဘော်လီအင်္ကျီ

Chemise – ရှင်မီးအင်္ကျီ

သူ စာအုပ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ဘာတွေဖြစ်နေသနည်း။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က သူဝယ်ထားသည့် Handset ထဲတွင် "Bluetooth" ဆိုသော File ပါသည်ဟု ဆိုသည်။ သွားဆိုလျှင် သူ တော်တော်များများကို စိတ်ဝင်စားပါသည်။ Bluetooth ဆိုတာ သွားပြာကို ပြောတာလား။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ထိုအတိုင်း ထွက်နေသည်။ Hand phone ထဲမှာ သွားပြာပါ၍ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။

သူ ကုတင်ပေါ်ပစ်လှဲပြီး မျက်လုံးတွေကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ မကြာ၏မျက်နှာသည် Secreen ပေါ်တွင် ပေါ်လာသလို ကြည်လင်တင့်ရှန်းစွာ ပေါ်လာနေသည်။ သူ Life Computer ထဲမှာ မကြာဆိုတာကို File တစ်ခု ဖွင့်လိုက်ပြီ။ ပြီးတော့ programing လုပ်ရမည်။

ထို programing အတွက် အခု သွားပေါက်ဟောင်းလောင်းနှင့် လူတစ်ယောက် သူ အလိုရှိနေသည်။ သူ့ Life computer ထဲတွင် မကြာကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

နှင့် ပတ်သက်သော Software ကို ကံကြမ္မာငတိက ဘယ်အထိ ရေးထားသနည်း။

သူ မကြာကို ဖွတ်ဆက်ချစ်နေတာတော့ သေချာပြီ။ သူ့မျက်စိထဲမှာ မြင်နေရသော မကြာကို စိတ်ထဲမှာ လှမ်းနမ်းပစ်လိုက်သည်။ မမိ။ မကြာက စပ်ဖြဲဖြဲနှင့် ထွက်သွား၏။ သူ အတင်းပြန်ဖမ်းသည်၊ မမိတော့။ သူ့မျက်လုံးထဲမှာ နယူးယောက်(ခ) မြို့ဘေးက မြစ်ပြင်ကျယ်ကြီးနှင့် တန်းစီနေသော တိုက်တာအဆောက်အဦတွေပုံစံ ပေါ်လာသည်။ ဘာမှမဆိုင်။ မကြာပုံကို အတင်းမြင်ကြည့်သည်၊ မရတော့။ သူ့စိတ်က ပုဂံကို သွားတုန်းက ထမင်းဆိုင်မှာ ပုန်းရည်ကြီးသုတ်တွေ နယ်စားနေသော သူ့လက်ချောင်းတွေကို ပြန်မြင်နေသည်။ ပြီးတော့ ပုဂံအသွား ကားပေါ်တုန်းက သူ့ရှေ့ဘေးဘက်ခုံမှာ အိပ်ပျော်နေသည့် မိန်းမဝတုတ်ကြီးကို ပြန်မြင်နေသည်။ မတော်မတဲ့ပါလား။ ဘယ်တုန်းကမှ မှတ်မှတ်ရရ မရှိခဲ့တာတွေပါလား။ ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ် စားချင်စိတ်က ရောက်လာပြန်သည်။ သူ သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ဆိုးသွား၏။

ခဏကြာတော့ မောမောနှင့် ထုံးစံအတိုင်း အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

ဆူဆူညံညံအသံကြောင့် နွေနေ့လည်ခင်း အိပ်မက်က နိုးလာသည်မှုဆိုလျှင် အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် နွေနေ့လည် အိပ်မိသူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း နိုးကာစမှာ အိပ်စက်ခြင်းက ခန္ဓာကိုယ်ကို သုံးပုံနှစ်ပုံ အနိုင်[illegible]သဖြင့် ထိုအိပ်စက်ခြင်းဆိုသည့် အရသာနောက်သို့ လေးဝင်စွာ [illegible] လျက် ရှိသေးသည်။

သူ့ထံသို့ ရောက်လာသော ဝူးဝူးဝါးဝါး ဆူညံ[illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း အာရုံက ရောက်သွားသည်။ တော်တော်ဒုက္ခပေးတဲ့ အသံပါတကား။

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ လူတွေအားလုံး ကျန်းမာဖို့အတွက် အစာအာဟာရကတစ်ဆင့် အားရှိတဲ့ အစားအစာတွေကို စားသုံးပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်၊ ဒီအတွက် လူတွေမှာ အရေးအကြီးဆုံး အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းဟာ ဘာလဲ၊ 'သွား' ပါခင်ဗျ၊ 'သွား' ပါ"

သူ တအံ့တသြကြီး ငုတ်တုတ်ထထိုင်သည်။

"သွားပါခင်ဗျဆိုလို့ ကျွန်တော်တို့က နှင်ထုတ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တမင် အဟုတ်တွေကိုသာ တင်ပြသွားမှာပါ၊ ကဲ ... မိဘပြည်သူများ ဆိုကြပါစို့၊ တိုက်ကြီးကားကြီးနဲ့ သားအကြီးက ဂျပန်ကနေ ငွေတွေပို့ပေးလို့ ချမ်းသာတယ်ပဲထား၊ ကိုယ်စားချင်တာတွေ ဝယ်စားနိုင်တဲ့ငွေကြေး လက်ထဲမှာရှိဦးတော့၊ အစားကောင်းကလေး စားပြီးတာနဲ့ အမလေး အသာကလေး အော်နေရရင် ဒီသွားတွေက ဒုက္ခပေးလို့ အစားကောင်း အသောက်ကောင်းကလေးမှ မစားနိုင်ရင် ဂျပန်ကိုသွားတဲ့ သားကလေး ခက်ခက်ခဲခဲနဲ့ ပို့ပေးတဲ့ပိုက်ဆံ ကိုယ်ကမစားနိုင်လို့ သားကလေး ကုသိုလ်နဲ့ ဝေးရလိမ့်မယ်"

သူ အိပ်ခန်းထဲမှ အပြင်သို့ ကမန်းကတမ်း ထွက်လာမိသည်။

"အဲဒီတော့ ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာရေးကောင်းဖို့လိုသလို သွားတွေ ကျန်းမာရေးကောင်းဖို့လည်း လိုပါတယ်၊ လူတွေက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တွေ့ရင် ဟုတ်လား၊ 'ထုံးစံအတိုင်း' 'ဟဲ့ နေကောင်းရဲ့လား' 'ဝိန်သွားတယ်' 'ဝလာတယ်' စသည်ဖြင့် နှုတ်ဆက်ကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဝါးစပ်ထဲက သွားတွေ ကျန်းမာရေး ကောင်းရဲ့လားလို့တော့တော့ ဘယ်သူမှ မမေးကြဘူး၊ နင့်ပါးစပ်ထဲကသွားတွေ ပိုးစားနေသလား၊ သွားဖုံးတွေ

ကောင်းရဲ့လား စသဖြင့်တော့ ဘယ်သူမှ မမေးကြဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ သွားတွေကို ကျွန်တော်တို့ပိုင်တဲ့ ကိုယ်အင်္ဂါပစ္စည်းတစ်ခုလို့ သတိမရကြဘူး၊ အမေ့ခံထားကြတယ်"

သူ အိမ်အပြင် ရောက်လာခဲ့သည်။ နားထဲမှာ လော်စပီကာက စိတ်အားထက်သန်စွာနှင့် ပြောနေသော စကားသံသို့သာ အာရုံကရောက်နေ၏။ ပြောနေသည့် Dialought ကလေးတွေက မဆိုးလှပဟု အောက်မေ့ရသည်။

"အဲဒီတော့ ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာဖို့အတွက် တစ်ထောင့်တစ်နေရာကနေ ဖြည့်စွမ်းပေးနေတဲ့ တန်ဖိုးလည်းရှိ အရေးလည်းကြီးတဲ့ သွားတွေကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ဂရုစိုက်ပေးဖို့ လိုပါတယ်၊ မိဘများခင်ဗျာ၊ ကြာကြာဝါးကြရမယ့် သွားတွေပါ၊ ဘာစားစား အရိုးကြည့်ရှောင်လို့ ကျွန်တော်တို့ ချစ်တဲ့ စိုင်းထီးဆိုင်ကြီးကတောင် သီချင်းဆိုထားသေးတယ်မဟုတ်လား၊ တချို့ကြတော့လည်း ငါ့သွားက သိပ်ကောင်းတာပဲဆိုပြီး ဘီလပ်ရည်အဖုံးတို့၊ အရက်ပုလင်း အဖုံးတို့ကို ကိုက်ဖွင့်တတ်ကြပါတယ်၊ အဲဒါ တစ်လွဲမှာ ဆံပင်ကောင်းသွားတာပါခင်ဗျ၊ သဘာဝတရားကြီးက ကျွန်တော်တို့ကို သွားတွေပေးထားတာ၊ ဘီလပ်ရည်အဖုံးဖွင့်ဖို့၊ အရက်ပုလင်း အဖုံးဖွင့်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် လိုအပ်နေတဲ့ အာဟာရတွေကို ဖြည့်တင်းပေးနိုင်ဖို့၊ အစာအာဟာရတွေကို ကြေညက်အောင် ဝါးစားနိုင်ဖို့ပါ၊ ကဲ ... မိဘပြည်သူများ 'သွား'ဟာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အရေးကြီး အစိတ်အပိုင်းဆိုတာ ထင်ရှားပြီဆိုရင်ဖြင့် အဲဒီ'သွား'တွေကို [illegible] တဲ့ နေရာမှာ ကူညီဖို့ ကျွန်တော့်တို့ လာခဲ့တာပါခင်ဗျားလို့ [illegible] ခဲလိုပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

သူတို့လမ်းထိပ်က အုတ်ခုံဘေးမှာ ဒတ်ဆန်းကား အဖြူကလေးတစ်စင်း ထိုးရပ်ထားပြီး ဘေးနှစ်ဖက်မှာ ပိတ်စဖြင့် ဆေးဘူးများနှင့်ဆေးနာမည်ကို ကြော်ငြာထားသည်။ ကားရှေ့ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ထားပြီး ဦးလေးကြီးတစ်ယောက် ဆေးပေါ့လိပ် သောက်နေသည်။ ဦးလေးကြီးပုံစံက ပျင်းရိပျင်းတွဲ ရှိလှ၏။

"အဲဒီတော့ သွားတွေပိုးစားပြီး ဟောင်းလောင်းပေါက်ဖြစ်နေလို့ အစာစားပြီးရင် အမလေး အဘလေးနဲ့ အော်နေရတဲ့ မိဘပြည်သူများ ... သွားဖုံးတွေယောင်၊ အပူတွေကြွပြီး ဘာကိုမှ မစားနိုင် မသောက်နိုင်နဲ့ ကော်ဖီကလေး၊ နွားနို့ကလေး သောက်တာတောင်မှ အဖေကယ်ပါ၊ အမေကယ်ပါ၊ ရည်းစားကယ်ပါနဲ့ အော်နေရတဲ့ ညီအစ်ကိုများ၊ ညီမ၊ မမများရော၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်အထက်လူကြီးတွေနဲ့ အမြဲဆက်ဆံနေတဲ့ ဒီနေ့ခေတ်ရဲ့ ညီအစ်ကို၊ ညီအစ်မများ၊ interview ဖြေတဲ့အခါ သူငယ်ချင်းချင်း စကားပြောတဲ့အခါ ကိုယ့်ပါးစပ်က ခံတွင်းနံ့နံနေရင် တစ်ဘဝလုံးစာ အောင်မြင်မှုနဲ့လည်း လွဲနိုင်တယ်၊ နှလုံးသားလေးလည်း ကွဲနိုင်တယ်၊ ဒီအတွက် မိဘများ ညီ၊ ညီမများအတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ 'အောက်ချင်းငှက်' တံဆိပ် သွားနာသွားကိုက် ပျောက်ဆေးကြီး ဟောဒီ မင်္ဂလာနေရာမှာ ရောက်ရှိလို့ လာခဲ့ပါပြီ"

သူ ကားနားသွားရပ်ပြီး ကားနောက်ဖက်ကို ချောင်းလိုက်တော့ ကောင်မကလေးတစ်ယောက် ဆေးပုလင်းတွေကြားမှာ ငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်နေသည်။ ရှေ့မှာ ခုံကလေးတစ်လုံး ချ၍ထား၏။ လော်စပီကာကနေ စကားတွေ ရွှန်းရွှန်းဝေအောင် ပြောနေသည့်လူကို ကြည့်လိုက်တော့ စွပ်ကျယ် လက်ပြတ်ကလေးနှင့် အသားကညိုညို၊ လူက ပိန်ညှောင်ညှောင်၊

နှုတ်ခမ်းမွေးက မဲမဲနက်နက် လက်တစ်ဖက်က လက်ကိုင်ပုဝါကလေးအုပ်ထားသည့် မွဲခြောက်ခြောက် မိုက်ကရိုဖုန်းကို ကိုင်ထားရင်း အိပ်ချင်မူးတူး မျက်နှာမျိုးနှင့် ခပ်မှန်မှန်ကလေး စကားပြောနေသည်။ ဆေးရောင်းသည့် ကောင်မကလေးနှင့် စကားပြောနေသည့် ထိုလူနှစ်ယောက်က အလုပ်တစ်ခုတည်းကို အတူလုပ်နေကြသော်လည်း အဆက်အစပ် မရှိသလိုမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ကောင်မလေးကလည်း ထိုင်ပြီး သူ့ဘာသာ တွေးချင်တာကို တွေးနေပြီး အော်နေသည့် ဆရာကလည်း မိုက်ကိုကိုင်ပြီး သူ့ဘာသာ အော်ချင်တာကို အော်နေသလို ဖြစ်နေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မသိသလို ဖြစ်နေသည်။ ဒါမှမဟုတ် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ရှိနေတာကို မသိကြဘဲ ဖြစ်နေသလို ထင်ရသည်။ ထိုနှစ်ခုမှ မဟုတ်လျှင်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်သည် နောက်တစ်ယောက် ရှိနေသည်ဆိုတာကို မသိကြဘဲ သူတို့တစ်ယောက်တည်းသာ ရှိသည်ဟုထင်ကာ တွေးချင်ရာကိုတွေး၊ အော်ချင်တာကို အော်နေကြသည်ဟု သူ ထင်နေမိသည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ မိဘများ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နန်းတွင်းသမားတော် ဆရာကြီး စိုးဝင်းငြိမ်းရဲ့ 'အောက်ချင်းငှက်' တံဆိပ် သွားနာသွားကိုက်၊ အနံ့ဆိုးပျောက်ဆေးကြီးဟာ ဟိုးရှေးဘုရင်တွေ လက်ထက်ကတည်းက သုံးခဲ့တဲ့ တိုင်းရင်းဆေးနည်း စံချိန်စံညွှန်းအတိုင်း စီမံဖော်စပ်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ မိဘများက ဟော့ကောင်ရာ ... တစ်နေ့တစ်နေ့ ငါတို့လမ်းထဲမှာ ဒီလို ဟိုကဆေးနည်း၊ ဒီကဆေးကောင်းနဲ့ဆိုပြီး လာလာ[illegible] နေကြတာ ကြားရဖန်များလို့ ရိုးနေပါပြီ၊ မင်းတို့ဆေးကလည်း [illegible] သားလို့မေး၊ ကျွန်တော်တို့ ရပ်မိရပ်ဖများ၊ မိဘများကို [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဘယ်ဆေးလို့ ကျွန်တော်တို့ မပြောချင်ပါဘူး၊ တစ်နပ်ဉာဏ်နဲ့ စီမံဖော်ထုတ်တဲ့ ဆေးတွေလည်း ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခု မိဘများရှေ့မှာ ရောက်နေတဲ့ 'အောက်ချင်းငှက်' နန်းတွင်းသမားတော် ဆရာကြီး စိုးဝင်းငြိမ်းရဲ့ သွားနာသွားကိုက်ပျောက်ဆေးကတော့ နန်းတွင်းဆေးစစ်စစ်ပါဆိုတာ ဟောဒီကဗျာကလေးက အာမခံပါတယ်"

ရှည်လျားလှသည့် စကားတွေကို အလောတကြီးမဟုတ်ဘဲ လေသံ အနိမ့်အမြင့်အလိုက် မမြန်မနှေး အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြောသွား၏။ ဒီကိုလာမကြည့်ဘဲ အိမ်ကသာ ထိုင်နားထောင်နေလျှင် စကားပြောသူသည် ဟန်နှင့်မာန်နှင့် အားတက်သရော ရှိနေလိမ့်မည်ဟု ထင်ချင်စရာပင် ဖြစ်သည်။

လော်စပီကာထဲက ထွက်လာသည့်အသံနှင့် ကားလေးအတွင်းက အခြေအနေမှာ တခြားစီဖြစ်နေတာကို သူ တအံ့တဩကို ငေးနေမိသည်။

"'ယမ်း၊ ဒုတ္ထာ၊ ချင်းခြောက်နှင့် ဆေးဒန်းဂျောက် ကန့်မကွာ၊ မှူးစီသာ ဘယ်မလွဲ၊ ကဲ ... ကြဇဝက်သာ၊ သွားရောဂါ သိပ်ပါတော့မနှေး၊ ဒန္တစိုအကုန်ငြိမ်း၊ သိန်းထိုက်တဲ့ဆေး' အဲဒီလို ဆိုထားတာကိုခင်ဗျ"

ထိုအလင်္ကာလေးကိုတော့ ကိုယ့်ဆရာက စာရွက်ကလေးကြည့်၍ ရွတ်သွား၏။ သူ ငေးကြည့်နေရင်း ပြုံးရသေးသည်။

"ကဲ ... မင်းရွတ်သွားတာတွေက ဘာတွေတုန်းကွာ၊ မင်းပါးစပ်ထဲ ရှိရာ ရွတ်တာ ဘာဖြစ်သလဲလို့ ဒီက မိဘကြီးများမေးပါ၊ ဒီဆေးဟာ နန်းတွင်းထဲမှာ အဲဒီဂါထာနဲ့ ရွတ်ပြပြီး ဆေးဖော်ခဲ့ကြတဲ့ ရာဇဝင်တွင်တဲ့ နည်းပါ ဆိုတာကို ရပ်မိရပ်ဖကြီးများကို ကျွန်တော်က ဟောဒီလို ရှင်းပြပါ့မယ်"

နောက်ထပ် စာရွက်တစ်ရွက်ကို ဖြန့်ရပြန်သဖြင့် စာရွက်ဖြန့်သံက မိုက်ကရိုဖုန်းထဲက ပေါ်နေသည်။ ထိုဆရာက မျက်မှန်ကလေးကို မတော စာရွက်ကလေးကို ထောင်ကာဖြင့် စာကိုဖတ်သည်။ ဘေးအပေါက်နှစ် ပေါက်ဘက်စလုံးကို ကြော်ငြာပိတ်စဖြင့် ကပ်ထားသောကြောင့် ကားထဲ မှာ အလင်းရောင်က ကောင်းစွာမရ။ ပိတ်စအလွတ်ကြားကလေးထဲက တိုးဝင်လာနေသည့် နေ့လယ်ခင်းနေရောင်မှာ စာရွက်ကို ထောင်၍ဖတ် ရသည်။ အချိန်တော်တော် ဟ၍သွား၏။

"အဟမ်း ... ဟမ်း ... ဆေးကတော့ နန်းတွင်းသုံး ဆေးအစစ်ပါ၊ ရပ်မိရပ်ဖကြီးများ ... အဟမ်း ... ပါဝင်တဲ့ ဆေးအမယ်တွေက ဟောဒီက ရပ်မိရပ်ဖကြီးများရှေ့မှာ မီးဖိုချောင်မှာ ဈေးထဲက ပရဆေးဆိုင်မှာတင်ရှိတဲ့ ပရဆေးတွေ၊ သစ်ဉသစ်ဖုတွေချည်းပါပဲ၊ ယမ်းစိမ်းနဲ့ ဒုတ္ထာ၊ ချင်းခြောက်၊ ဆေးဒန်းနဲ့ကန့် ဆေးအမယ်ငါးမျိုးက တစ်မူးစီ၊ ဇဝက်သာတစ်ကျပ်သား ကို စုပြီး ပထမအမှုန့် ပြုလုပ်ထားရပါတယ်"

ကိုယ့်ဆရာက ဖွင့်ထားသည့်စာရွက်ကို အသေအချာ ထောင်လိုက် စောင်းလိုက်နှင့် အတော်ကြိုးစားပြီး ဖတ်နေရဟန်တူသည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ခုနက ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ ဆေးမယ်ငါးမျိုးက ရတဲ့ အမှုန့်ကို လူကြီးဆိုရင်တော့ ဆေးမှုန့်အတိုင်း သိပ်ပေးလိုက်ရင် နာနေတဲ့ သွားတွေ၊ ရေစီးကမ်းပြိုလိုက်နေတဲ့ သွားဖုံးတွေပေါ်က ဝေဒနာတွေဟာ ပိန်းကြာဖက်ပေါ်တင်တဲ့ ရေအလား တစ်စုံတစ်ရာ အထိအခိုက်မရှိဘဲ ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်၊ ကလေးဆိုရင်တော့ အဲဒီဆေးမှုန့်ကို [illegible] နဲ့ရောပြီး နာတဲ့နေရာကို သိပ်ပွတ်ပေးထားလို့ ရပါတယ်ခင်ဗျ [illegible] ပြောခဲ့တဲ့ ဆေးညွှန်းအတိုင်း ပရဆိုင်မှာဝယ်ပြီး ဖော်[illegible]

www.burmeseclassic.com

မအားတဲ့၊ အချိန်လုနေရတဲ့ ရုပ်မိရုပ်ဖကြီးများ၊ ညီငယ်၊ ညီမငယ်လေးများ ရှိရင်လည်း အဲဒီသွားသိပ်ဆေးမှုန့်ကို သုံးထုပ်ကိုမှ ကျပ်ငါးရာ၊ ငါးရာကျပ်ကို ဆေးသုံးထုပ်နှုန်းနဲ့ ရောင်းချပေးနေပါတယ်"

"ကဲ ... ငါတို့ကတော့ လက်တွေ့သမားကွ၊ မောင်ရင်ဆိုရင်လည်း ဟောဒီ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကြော်ငြာဆေးရောင်းကားဆီကို ပါးဖိပြီး တအားအားနဲ့ အခု အော်နေရတဲ့လူကိုသာ ခေါ်လာခဲ့၊ ဟောဒီဆေးမှုန့် သိပ်ပြီးလို့ သုံးမိနစ်အတွင်း ပျောက်မှဝယ်မယ်ဆိုရင်လည်း ရပါတယ်"

"အခုလောလောဆယ် သွားကိုက်သွားနာ ဖြစ်နေတဲ့ ဝေဒနာရှင်များ ရှိရင်တော့ ကျွန်တော်များ ဆေးရောင်းကားဆီကိုသာ ကြွလှမ်းခဲ့ကြပါ၊ ကျွန်တော်များက လက်တွေ့ အခမဲ့ကုပေးပါ့မယ်၊ အဲဒီတော့ မပျောက်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပါ၊ ပျောက်တယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်မိတ်ဆွေတွေကို ပြောပြပေးပါ၊ နန်းတွင်းသမားတော် ဆရာကြီး ဦးစိုးဝင်းငြိမ်းရဲ့ 'အောက်ချင်းငှက်' သွားနာသွားကိုက် ပျောက်ဆေးမှုန့်ပါ၊ အခု ဝေဒနာခံစားနေရသူများ အခုသာ ကြွခဲ့ပါခင်ဗျား"

ကြော်ငြာနေသံ ရပ်သွားပြီး အသံဖရီကွမ်စီတွေ မမှန်သော ဆောင်းဘောက်ထဲမှ Hip Hopသီချင်းတစ်ပုဒ် အလန့်တကြား ခုန်ထွက်လာသည်။ သူ့ ခေါင်းထဲမှာတော့ အလင်းတန်းတစ်ခု ဖျတ်ခနဲ လင်းလက်သွား၏။

"ဟုတ်ပြီ၊ ဒီကားနားမှာ ငါရပ်စောင့်နေရင် ရုပ်ကွက်ထဲက သွားနာနေတဲ့လူကတော့ လာဝယ်မှာပဲ၊ သူ့ဆေးက ပျောက်ပျောက် မပျောက်ပျောက်၊ ဘယ်သူ သွားနာနေတယ်ဆိုတာကိုတော့ ငါသိရမှာပဲ၊ ဒါ ငါ့အတွက် တမင်သွားဝေဒနာသည် လိုက်ရှာပေးနေသလိုပဲ၊ ကံကောင်းတာပဲ၊ အဲဒီကောင်းနေတဲ့ကံကို ငါ အသုံးချတတ်ဖို့ပဲ လိုတာမဟုတ်ဘူးလား"

ဆိုသော အတွေးနှင့် ပီတိဖုံးပြီး ကားနားမှာ ရပ်စောင့်နေမိသည်။ ဆေးရောင်းသည့်လူက တကြော်ကြော် အော်ဟစ်နေသော်လည်း ဝယ်မည့်လူက ရောက်မလာ။ သွားကိုက်ပျောက် မပျောက် စမ်းမည့်သူက ရောက်မလာ။ ကားနားမှာ ဝွေလိမ့်နေသည့် ကလေးသုံးလေးယောက်နှင့် သူသာရှိ၏။ ကားထဲမှာ ထိုင်နေသည့် ကောင်မကလေးကလည်း သူ့ကို ကြည့်လုပြီ။ သူလည်း အားနာလုပါပြီ။

Hip Hopအသံက ဓားနှင့် သခော်သီးမှည့်ကို ခုတ်ချခံလိုက်ရသလို တိခနဲ တို့လို့တန်းလန်းကြီး ပြတ်ကျသွားသည်။

"သွားကိုက်ဝေဒနာဆိုတာ ဘယ်လောက်ခံရခက်တယ်၊ အကျည်းမဲ့ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခံစားဖူးတဲ့လူမှ သိပါတယ်၊ ကိုယ်စားချင်တဲ့ ခံတွင်းတွေ့မယ့် အစာ၊ အရည်၊ အဖတ်တွေကို ရှောင်ပြီးစားနေရတာကလည်း ဝေဒနာတစ်မျိုးပါပဲ၊ ဒီတော့ ကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခု လက်တွေ့ကုဖို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်များ နန်းတွင်းသမားတော် ဆရာကြီး စိုးဝင်းငြိမ်းရဲ့ 'အောက်ချင်းငှက်' ဆေးသုံးထုပ်ကို ငါးရာကျပ်နဲ့ ရောင်းချပေးနေတာပါခင်ဗျာ၊ ငါးရာကျပ်ကို သုံးထုပ်ပါ"

"ကျွန်တော့်ကို ပေးပါ"

"ဟော ... ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အစ်ကိုကြီးကတော့ နန်းတွင်းသုံး ဆေးကြီးရဲ့ စစ်မှန်မှုကို အကျအညီ ယူသွားပါပြီ၊ ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုလေး၊ ဆေးတစ်ထုပ်တည်းနဲ့ အစ်ကိုလေး သွားနာသွားကိုက် ပျောက်သွားခဲ့ရင်လည်း ကျန်တဲ့နှစ်ထုပ်ကို လွှင့်ပစ်စရာ မလိုပါဘူး၊ မနက်သွားတိုက်တဲ့အခါ တိုက်[illegible] လို့ရပါတယ် အစ်ကိုလေး၊ နဲ့နေတဲ့သွားကိုတောင် ပြန်ခိုင်[illegible]

ဆေးထုပ်လှမ်းယူနေသည့် သူ့ကို ကားထဲက ဆရာ[illegible]

www.burmeseclassic.com

နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ [illegible]တွေကို သွားထဲထည့်ဖို့ ဝယ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ သူ လာကြည့်မိတာရော၊ [illegible]ကြာကြီး အော်နေခဲ့ပြီး ဝယ်မယ့်သူ တစ်ယောက်မှ [illegible]ကားထဲက သူ့ကို လှမ်းလှမ်းကြည့်နေတဲ့ ကောင်မလေး[illegible] အားနာတာရောကြောင့် သူဝယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ [illegible]ကားထဲက အားတက်သရော လှမ်းမှာနေတဲ့ ကြော်ငြာ[illegible]နာပြီး လှမ်းမှာတာကို အပြုံးနဲ့ ခေါင်းညိတ် ပြီး လှည်[illegible]င် သိတာစိုးနှင့်အတူ သူ့ကို လှမ်းကြည့်နေသော မကြာကို လုံးဝ [illegible]ချော်လင့်မထားဘဲနှင့် တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သွေးကြောများ ရုတ်ချည်းရပ်၊ အသက်ရှုခြင်းက 'ဖလပ်' ခနဲ အလန့်တကြား ထအထွက်၊ နှလုံးခုန်သံက လွင့်ခနဲ ဟိုးအောက်ကို ထိုးကျသွားခဲ့သည်။

မကြာက သူ့ကို မှတ်မိသလို စိုက်၍ကြည့်သွားတာ သေချာသည်။ တောက် ... အားနာလို့ ဝယ်မယ်ဆိုရင်တောင်မှ နောက်ဖက်ကိုတော့ လှည့်ကြည့်ဖြစ်လိုက်ဖို့ ကောင်းသည်။ အခုတော့ သွားကောလိပ်က ကျောင်းဆရာမရဲ့ ရှေ့မှာ သွားကိုက်ပျောက်ဆေးကို အားပေးမိရက်သား ဖြစ်နေသည်။ အဲဒီဆရာမကလည်း ကိုယ်ကြိုက်နေတဲ့ ဆရာမဆိုတော့ အခြေအနေက ဆိုးဝါးပါသည်။

ဒီကိစ္စကိုတော့ မကြာကို ရှင်းပြရမည်။ ထိုအချိန်တွင် ကြော်ငြာကားက ဘီးစလိမ့်ကာ မကြာတို့ သွားသည့်ဘက်သို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းထွက်သွားလေသည်။ သူတို့လမ်းထိပ် ပြီးတော့ ဟိုဘက်လမ်းထိပ်ကို ရွှေ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ အခုထိ လူနာမရသေး။ ဒီတော့ ကြော်ငြာကားနောက်ကို ဆက်လိုက်ရဦးမည်။ ကံဖေးမလို့ သူ့အတွက် လူနာတစ်

ယောက်တော့ ရပါစေ ဆုတောင်းနေမိသည်။ ဒါမှ မနက်ဖြန် မကြာနဲ့ တွေ့ရမှာ မဟုတ်လား။

အခုတော့ ထပ်မတွေ့ချင်သေးပါ။ ဒါကြောင့် မကြာ ပြန်လာမည့် လမ်းကို ကြည့်နေရသည်။ မကြာလာလျှင် သူ့ကို တွေ့မသွားရအောင် ခဏရှောင်နေမှ ကောင်းမည်။ ထိုစဉ် ကြော်ငြာကားက သူတို့ ဟိုဘက် လမ်းထိပ်မှာ ရပ်ပြန်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ အစ်ကိုလေးတစ်ယောက်ကတော့ နန်းတွင်းသုံး ဆရာကြီး စိုးဝင်းငြိမ်းရဲ့ အောက်ချင်းငှက်တံဆိပ် သွားနာသွားကိုက်ပျောက်ဆေးကို ယုံကြည်သွားပါပြီ၊ အခု ကျွန်တော့် ဆေးကြော်ငြာကို ကြားရတဲ့ ယောဒီလမ်းက ရပ်မိရပ်ဖကြီးများ၊ ညီငယ်၊ ညီမငယ်များ၊ အစ်ကို၊ အစ်မများခင်ဗျာ ... ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ..."

ဆေးရောင်းသည့် ကောင်မလေးက သူ့ကို ကြည့်ပြန်သည်။ ဒီတစ်ခါ ကြည့်သည့် အကြည့်မှာက မျက်မှောင်ကျုတ်တာကလေးပါ ပါလာ၏။

သူက ကြော်ငြာကားနောက်ကနေ တောက်လျှောက်လိုက်ပြီး ရပ်ကွက်ထဲက သွားနာနေတဲ့လူတွေ၊ သွားကျန်းမာရေး မကောင်းတဲ့လူတွေကို သိချင်တာဆိုတော့ ကားနောက်က လိုက်တာကို ကျေနပ်ဖို့ ဆေးငါးရာ ကျိုး ဝယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

အခု ထိုဆေးဝယ်မိတာ စောသွားပြီဆိုတာ သူ နားလည်လိုက်[illegible] ဖြစ်သည်။ ဆေးဝယ်ပြီးသည်အထိ ကားနောက်က လျှောက်လိုက်[illegible] ကို ဆေးရောင်းသည့် ကောင်မလေးက သူ့ကို သင်္ကာမကင်းဖြစ်[illegible] ဝယ်ပြီးလျှင် သွားရတော့မည် မဟုတ်လား။ အခု တော[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေတာဟာ တွေးချင်သလို တွေး၍ရပါသည်။ သို့သော် ထိုအတွေးတွေထဲတွင် သူ တွေးသလို "အားနာလို့" ဆိုတာတော့ ပါမည်မထင်ပါ။ ခင်လွန်းသည် အဲဒီလို ကြောင်ဖြစ်လေသည်။

ဒီတော့ သူကားနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းကို လက်ထဲက ဆေးထုပ်ကလေးကို ငုံ့ဖတ်ရင်းနှင့် ခွာလိုက်သည်။ သိပ်အဝေးကြီးသွားလို့လည်း မရဘူး မဟုတ်လား။

ထိုအချိန်မှာပင် ကားရပ်ထားသည့် လမ်းထဲမှ ဒေါ်စောဝေ ထွက်လာ၏။ ဒေါ်စောဝေက အသက်ငါးဆယ်ကျော်လောက် ရှိပြီ။ ခန္ဓာကိုယ်က တောင့်တောင့်တင်းတင်း ကျန်းမာသည်။ လက်ထဲမှာ ဝတ်ထားသည့် လက်ကောက်တွေက လမ်းလျှောက်ရင် တချွင်ချွင် အသံမြည်နေသလားပင် ထင်ရ၏။ သူ့ကို မားဖြင့်ခုတ်ပါက ဘယ်ညာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခံလိုက်လျှင် ဓားသာကျွေးသွားမည်။ သူ့လက်နှစ်ဖက်စလုံး ဘာမှဖြစ်မည် မဟုတ်။ ကိုယ့်ပိုက်ဆံနှင့်ကိုယ် အမြင်ကပ်ခံရအောင် ရွှေဝတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ "အဲဒီလက်ကောက်တစ်ရံမှာ ကြက်အကောင်တစ်ထောင်ရဲ့ ဝိညာဉ်ပါတယ်" ဟု တီးတိုးပြောကြသည်။ သူ့သားက ဈေးထဲမှာ ကြက်သားရောင်းတာကိုး။

"ဟော့ ... မင်းတို့ဆေးက သွားနာတာတွေ ဘာတွေ ပျောက်သလား"

"ဟာ ... အဒေါ်လေး၊ အန်တီလေး နာတဲ့သွားကိုသာပြ၊ ဟောဒီမှာ ကျွန်တော်တို့ ဆေးသိပ်ပေးထားမယ်၊ သုံးမိနစ်အတွင်း ယူပစ်လိုက်သလိုကြီးကို ပျောက်သွားစေရမယ်၊ သွားကိုက်တဲ့ ဝေဒနာပျောက်တာဟာ နိဗ္ဗာန်ရတဲ့လောက်ကို အရသာရှိတယ်ဆိုတာ အပိုထူးပြီးပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခံစားဘူးမှ ယုံတာပါ"

"ရေသောက်လို့ သွားကျင်တာတွေ ဘာတွေရော ဟဲ့"

"ဒါဆိုသေချာပြီ၊ အန်တီလေးရဲ့သွားက အခေါင်းပေါက် ဖြစ်နေပြီ၊ အဲဒီ အခေါင်းပေါက်ထဲကို ဟောဒီ သွားကိုက် သွားနာပျောက်ဆေးကလေးကို ဖိသိပ်ပြီး ခဏငြိမ်ကြည့်နေလိုက်၊ ဟောဟိုမှာ အစ်ကိုလေးတစ်ယောက် တွေ့လား၊ အဲဒါ သွားကိုက်တာကို မယုံလို့ ကျွန်တော်တို့ဆေးကိုသိပ်ပြီး ကားနောက်ကနေ လိုက်လာနေတာ၊ အဲဒါ လက်တွေ့ပါပဲ၊ ကျွန်တော်များဆေးက အဲဒီလို လက်တွေ့စမ်းမလား စမ်း၊ လာ အန်တီလေး၊ ရှေ့နားကိုတိုးလိုက်"

"ဟာ ... မတိုးချင်ပါဘူး၊ သူက သူ့ဘာသာ အရှက်မရှိလို့ စမ်းနေတာ၊ တစ်ထုပ်ဘယ်လောက်လဲပဲ ပြော"

ဒေါ်စောဝေကြီး စကားကြောင့် သူတော်တော် ဒေါသဖြစ်သွားရသည်။ သူက သွားကိုက်ဝေဒနာကို စမ်းနေတာလည်းမဟုတ်။ ဟုတ်စေဦးတော့၊ အရှက်မရှိတာတို့ ဘာတို့က သူပြောစရာမှ မဟုတ်တာ၊ ပြောစရာမှ မလိုတာဟု သူထင်သည်။

ဒေါသနှင့် ဒေါ်စောဝေကြီးကို မြင်ရအောင် ကားနှင့်ကွယ်ထားရာမှ ထွက်လိုက်တော့ ကြော်ငြာကားရဲ့ ဟိုဘက်နံဘေးက ထွက်လာနေသော မကြာကို တွေ့လိုက်ရတော့ သူ တော်တော်လန့်သွားသည်။

"ကဲ ... ကျွန်တော့်အစ်ကိုလေး သွားကိုက်ဒဏ်ရာ ပျောက်သွားပြီ မဟုတ်လား၊ ယူပစ်လိုက်သလိုပဲ မဟုတ်လား၊ အစ်ကိုလေး – ပြောပါ အစ်ကိုလေး၊ ပြောပါ"

"ဗျာ ... ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူးဗျ၊ ဟိုဟာ ..."

"ပြောပါအစ်ကိုလေး ပြောပါ၊ အားနာမနေပါနဲ့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပျောက်ဘူးလို့ ရဲရဲရင့်ရင့် ပြောချလိုက်ပါ၊ ဟောဒီက ညီလေးတို့ကား ဒီရပ်ကွက်ထဲက မောင်းထွက်သွားပါ့မယ်။ အဲဒါ အာမခံပါတယ်၊ အစ်ကိုလေး ပြောပါ၊ အားမနာပါနဲ့"

မကြာက သူ့ကို လက်တစ်ကမ်းအကွာက ရပ်ပြီး ပြုံး၍ကြည့်နေသည်။

တစ်ဖက်မှာက ကိုယ့်ဆရာက မိုက်ကရိုဖုန်းကို မျက်နှာရှေ့ အတင်းတွန်းကပ်၍ ပေးနေသည်။ ဒေါ်စောဝေကြီးကလည်း သူ့အဖြေကို စောင့်နေသလိုမျိုး သူ့ကို ငေးကြည့်နေ၏။

သူ့အဖြစ်က အရှေ့မှာချောက်၊ နောက်မှာမြွေဟောက် ဖြစ်နေ၏။

သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ မကြာနဲ့ အတူပါလာသည့် သီတာစိုးက ခြေလှမ်းနှစ်လှမ်းလောက် ကျော်သွားပြီးမှ ပြန်လှည့်လာသည်။ မကြာက သူ့ကိုမြင်လို့ ခုနက ပြောတာတွေကို ကြားလိုက်ရလို့ တမင်ရပ်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သေချာနေသည်။ သူ ခေါင်းနပန်းကြီးပြီး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေမိသည်။

"ကဲ ... အစ်ကိုလေး၊ ဆေးသိပ်ပြီးတော့ အစ်ကိုလေးရဲ့ ဝေဒနာ အခြေအနေက ... ပြောပါအစ်ကိုလေး ပြောပါ၊ ညီလေးတို့ကို အားနာမနေပါနဲ့၊ ခံစားရတဲ့အတိုင်းသာ ပြောပါ"

မကြာက သူ့ကို စိုက်ကြည့်ပြီး ပြုံးနေသည်။

တစ်ဖက်မှာက လွန်ခဲ့သည့် တစ်ပတ်လောက်ကမှ အစွဲကြီးစွဲပြီး အချစ်ကြီး ချစ်ရတဲ့ချစ်သူ၊ ဒီဘက်မှာက တစ်သက်လုံး ဖျောက်လို့မရတဲ့ အားနာတတ်တဲ့ဗီဇ။ သူ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ရပ်နေသည့်ခြေကို ဟိုဒီလှုပ်လိုက်၏။ ခေါင်းကိုကုတ်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဟိုလေ ..."

"ပြောပါအစ်ကိုလေး ပြောပါ၊ ညီလေးတို့ကို အားမနာပါနဲ့။ ပြောပါ"

"ဟို ... ဟုတ်ကဲ့၊ ဟိုဟာလေ ... ပျောက်ပါ ..တယ်၊ ပျောက် ...တယ်"

"ကဲ ... အဲဒါ လက်တွေ့ပါပဲခင်ဗျ၊ နောက်ထပ် စမ်းချင်သေးရင်လည်း စမ်းကြပါ၊ ကိုယ့်လူကို ကိုယ် ပြန်ဆေးသိပ်ပေးပြီး ပျောက်တယ်လို့ ဝွင် (ခွင်)ရိုက်ပြီး ရောင်းတဲ့ဆေး မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟောဒီက အစ်ကိုလေးဟာ ဒီရပ်ကွက်ထဲကဆိုတာ တစ်ရပ်ကွက်လုံးက သိကြမှာပါ၊ အစ်ကိုလေး ... အစ်ကိုလေးရဲ့ နာမည်က ..."

မကြာက ပြုံးပြီး လှည့်ထွက်သွားသည်။ သွားပြီ။ သူ့ဘဝမှာ ရှိသမျှတွေကို မကြာယူပြီး ထွက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရ၏။ သူ ဆေးရောင်းနေသည့်လူကို အူကြောင်ကြောင်နှင့် ကြည့်မိသည်။

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဟောဒီက အစ်ကိုလေးရဲ့ နာမည်က"

"သွားပြီဗျာ ... သွားပြီ၊ သွားပြီဗျာ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ သားညီပါတဲ့ခင်ဗျာ၊ ကိုသားညီပါတဲ့"

"အေး ... ငါ့ငါးရာဖိုး ပေးစမ်းဟာ"

"ဟောဒီက ရပ်မိရပ်ဖကြီးများရဲ့ ရပ်ကွက်ထဲက ကိုသားညီတကျွန်တော်တို့ရဲ့ နန်းတွင်းသမားတော် ဆရာကြီး စိုးဝင်းငြိမ်းရဲ့ 'အောက်ချင်းငှက်' သွားဆေးကို သူ့နာနေတဲ့သွားမှာ သိပ်ထည့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ကြော်ငြာကားနောက်ကနေ တောက်လျှောက်လိုက်လာခဲ့တာ၊ သူ [illegible] ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာမပျောက်ရင် ဟဲ့ ... လူကလိမ်တွေ၊ လူ [illegible] ခင်းတို့ဆေးက မပျောက်ပါလားလို့ ကြုံးဝါးပြီး မောင်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမားရဲ့စိတ်နဲ့ ကိုသားညီ လိုက်လာခဲ့တာပါ၊ အခုတော့ ဆေးက တန်ခိုးပြလို့ ဆေဒနာပျောက်ကြောင်း ဝန်ခံပြီး သွားနာသွားကိုက် ပျောက်တုန်းလေး အိမ်ပြန်နှပ်ဖို့ ပြန်သွားပါပြီ၊ ကိုသားညီရေ ... ဒီလို လက်တွေ့စမ်းပေးတာ ညီလေးတို့က ကျေးဇူးပါပဲ၊ ဟုတ်ကဲ့၊ ရပ်မိရပ်ဖကြီးများ ... ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နန်းတွင်းသမားတော် ဆရာကြီး စိုးဝင်းငြိမ်းရဲ့ ...”

ထိုလူ့ပါးစပ်ထဲကို ရောက်သွားသော သူ့ဘဝသည် ညလိုက်ခြသေ့် အုပ်ထဲ ပက်လက်ကလေးပါသွားသည့် သမင်တစ်ကောင်လို ဖြစ်သွား၏။

မကြာ ကြားပါလိမ့်မည်။

သူ ဘာမျှကို မတတ်နိုင်တော့ပါ။

❐

အခန်း(၇)

“ဟင် ... ဒါနဲ့ နင်ပြောတော့ ပျောက်တယ်ဆို”

“ဘယ်ကပျောက်ရမှာလဲ အန်တီစောဝေရယ်၊ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ဘာသာ လမ်းထိပ်မှာ ရခိုင်မုန့်တီသောက်မလို့ ထွက်တာ၊ သူတို့ကားက ပိတ်ရပ်နေလို့ သူတို့နောက်က လျှောက်လာတာ”

“ဒါနဲ့ နင် သူတို့ဆီက ဆေးတော့ဝယ်တယ် မဟုတ်လား”

“အဲဒါက ကျွန်တော့်အတွက် ဝယ်တာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီကျောင်းက ဆရာတွေက အဲဒီလို ဆေးတွေဘာတွေ တွေ့ရင် ဝယ်လာခဲ့စမ်းပါ၊ ဘာတွေနဲ့ လုပ်သလဲဆိုတာ သူတို့ သိချင်လို့ဆိုလို့ ဝယ်တာ ဒေါ်စောဝေရဲ့”

သူ့စကားကြောင့် ဒေါ်စောဝေကြီး နည်းနည်းတွေဝေသွား[illegible] သောဝါဒတို့မည်သည် ယုံကြည်စေရန်အတွက် တစ်လုံးတစ်[illegible] ရပ်တည်၍ မရတတ်ပါ။ အုပ်စုလိုက် အဖွဲ့လိုက် သုံးစွဲရ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား။ အခု သူလည်း ညာလက်စနှင့် ဆက်၍ညာရန်သာ ရှိတော့သည် မဟုတ်လား။

“သူတို့ဆေးက အလကားပါဟာ၊ ပါးစပ်ကြီး ပူနေတာပဲရှိတယ်၊ ဘာမှလည်း မပျောက်ဘူး၊ ငါက နင်ပျောက်တယ်ဆိုလို့ ဝယ်လိုက်တာ၊ အလကားခင်လွန်း၊ ငါ့ကို ငွေငါးရာထွက်အောင် လုပ်တာ”

“ဒီဆေးက ကျွန်တော်သုံးတာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒီမှာသုံးထုပ် ဘာမှ မလုပ်ရသေးတာ မတွေ့ဘူးလား၊ ကုန်သွားတဲ့ ပိုက်ဆံအတွက်တော့ မပူပါနဲ့၊ ဆေးရုံကိုရောက်ရင် ကျွန်တော် အားလုံး တာဝန်ယူပါတယ်၊ ကျွန်တော် ခမ္ဗဒါနလို့ပဲ သဘောထားပါ”

“ဟုတ်ရဲ့လား ခင်လွန်းရယ်၊ နင့်ကိုငါ သိပ်မယုံရဲဘူး”

ဒေါ်စောဝေက ခေါင်းခါခါ လည်ခါခါဖြင့် ငြင်းသည်။ မျက်နှာကြီးကိုလည်း ရှုံ့မဲ့ထားသေး၏။ အပြင်ပန်းအနေနှင့် ကြည့်မည်ဆိုလျှင်တော့ ခင်လွန်း အော်ပရေးရှင်းက အောင်မြင်မည့်ပုံမရှိဟု ထင်ရသည်။ သို့သော် ဒေါ်စောဝေကြီး၏ မျက်လုံးကို ခင်လွန်း သိပါသည်။ မျက်လုံးတွေမှာ အရောင်လက်နေသည်။ လက်မှာ လက်ကောက်တွေကသာ တံတောင်ဆစ်နား ရောက်နေသော်လည်း ဒေါ်စောဝေ အင်မတန် ကပ်စေးနည်းသည် ဆိုတာကို တစ်ရပ်ကွက်လုံးက ပြောစမှတ်တွင်အောင် သိကြသည်။

ဒေါ်စောဝေ ဗိုက်ထဲကနာပြီး အောင့်အောင့်နေတာကို ရပ်ကွက်ထိပ်ရှိ သမားတော်ဆေးဆိုင်မှာ သွားဆေးစပ်ခိုင်းသည်။ သမားတော်က ဗိုလ်ရှုဆိုသည့်ဝတီက ဆေးတစ်ခွက်စပ်ကို တစ်ရာ့ငါးဆယ်နှင့် သုံးခွက်စပ်ပေးတာကို ဈေးများသည်ဟုဆိုကာ ဗိုလ်ရှုနှင့် ရန်ဖြစ်ပြီး ကွမ်းယာဆိုင်က မြန်မာလေဆေးတစ်ထုပ်ကို ရှစ်ဆယ်နှင့် ဝယ်သောက်လိုက်သည်။

ညကျတော့ ဘယ်လိုမှ နေလို့မရတော့ဘဲ သွေးစအနည်းငယ်အန်၍ ဆေးရုံတင်လိုက်ရသည်။ အစာအိမ် သွေးကြောပေါက်သွား၏။ ဒီလောက်ဆိုလျှင် ဒေါ်စောဝေကြီးအကြောင်းက ခန့်မှန်း၍ရပြီ။ အခုလည်း ခင်လွန်းကို မယုံဘူးဆိုတာ သွားကိုက်တာ ပျောက်မယ်ဆိုတာကို မယုံတာလား၊ ခမ္ဗဒါနဆိုတာကို မယုံတာလားဆိုတာ သိပ်မကွဲပြားလှ။

“ယုံပါအန်တီဝေရဲ့၊ အန်တီဝေ့ကို မနက်ဖြန် တစ်ရက်တည်းအထိ ခမ္ဗဒါန မဟုတ်ပါဘူး၊ အန်တီဝေ့သွား ကောင်းသွားတဲ့အထိကို တာဝန်ယူတာပါ၊ သူက သေသေချာချာလည်း စစ်တယ်၊ စနစ်တကျလည်းရှိလို့ အန်တီဝေ့ကို ကျွန်တော်က ကုစေချင်တာပါ”

“အေးလေ၊ ဒါဆိုလည်း သွားကြည့်တာပေါ့၊ မနက်ဖြန် ဘယ်အချိန်လောက် သွားကြမှာလဲ”

“ရှစ်နာရီလောက် ထွက်မယ် အန်တီ၊ ပထမဦးဆုံးနေ့ဆိုတော့ စာအုပ်တွေ ဘာတွေ ထပ်ရဦးမှာမို့လို့ပါ”

“ဟဲ့ ... ဘာစာရွက်စာတန်းတွေ လိုသေးလဲ၊ နင့်ဟာက အစိုးရဆေးရုံဆိုလို့”

“ဟာ ... ဘာမှမလိုဘူး အန်တီဝေ၊ အန်တီဝေရယ်၊ ကျန်းမာရေးမကောင်းတဲ့သွားရယ် ပါရင် တော်ပြီ”

“ဘာ ... ဘာသွား ...!”

“ဟာ ... အလကား ... အလကား ဘာမှမဟုတ်ဘူး အန်တီဝေ၊ မနက်ဖြန် ကျွန်တော် လာခေါ်မယ်နော်၊ အဆင်သင့်လုပ်ထားနော် အန်တီဝေ”

“အေး ... အေး ... ငါစောင့်နေမယ်”

သူ ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာဖြင့် အန်တီဝေဆီမှ ပြန်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲမှာလည်း တော်တော်ပျော်နေ၏။ စိတ်လက်ပေါ့ပါးနေသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက်နေသည်။ စိတ်ကကြည်နေတော့ နှုတ်ဖျားက လေတွေဘာတွေပါ ချွန်မိသွားသည်။ သူငယ်ချင်းတွေကို သတိရသွား၏။ ဒီကောင်တွေနှင့် မတွေ့တာ တစ်ပတ်လောက် ရှိသွားပြီ။ မတွေ့ခဲ့ရသည့် ရက်များအတွင်း သူငယ်ချင်းတွေကို တစ်ချက်မှ သတိမရမိ။ အခုမှ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် တွေ့ချင်လာသဖြင့် ခြေလှမ်းကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဘက်သို့ ဦးတည်လိုက်သည်။

ခြေဦးတည်ပြီးတော့မှ သူအခု မကြာနှင့် ပတ်သက်ပြီး လှုပ်ရှားနေတဲ့ အကြောင်းတွေကို ဒီကောင်တွေ သိနေမလားဟု တွေးမိသည်။ သိဖို့ကတော့ မလွယ်ပါ။ သူကရော ဒီကိစ္စတွေကို ဒီကောင်တွေကို ဖွင့်ပြောပြထားသင့်သလား။ သူလုပ်နေသည့် ကိစ္စတွေကို သူငယ်ချင်းတွေအတွက် ထိခိုက်နိုင်စရာတော့ မရှိပါ။ ဒါပေမဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကတော့ သူ့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ပြောထားသည့်အတွက် သူ့ဘက်ကလည်း ဖွင့်ပြောထားသင့်သည်ဟု ထင်သည်။

မကြာနှင့်ကိစ္စကို ဖွင့်ပြောပြလျှင် သူသိထားသည့် မကြာအကြောင်းတွေကိုပါ ဖွင့်ပြောရတော့မည်။ ဒီလိုဆိုပြန်တော့လည်း သူဖွင့်မပြောချင်တော့။ ဖွင့်ပြောလိုက်လျှင် သူ အခုလို မကြာကို ပြိုင်ဘက်ကင်းကင်း၊ အနှောင့်အယှက်ကင်းကင်း ကြိုးစား၍ရနိုင်မှာ မဟုတ်တော့။ တစ်ယောက်တစ်လှည့် သဘောမျိုးဆိုတာကြီးကိုလည်း မကြာဘက်က တွေးပြီးတော့ သူ အဖြစ်မခံနိုင်။ သူသိထားသည့် အကွက်ကလေးတွေကိုလည်း ဒီကောင်တွေအတွက် သူ ပြောမပြနိုင်ပါ။ ဒီတော့ သူငယ်ချင်း အချင်းချင်း သစ္စာမရှိတဲ့သူလို့ရော အထင်ခံနိုင်သလား။ အဲဒီလိုကြီးလည်း မဖြစ်ချင်။ ဒီတော့ ဘာလုပ်ရရင် ကောင်းမလဲ။

"ခင်လွှန်း ဆိုင်သွားမလို့လား"

ရုတ်တရက် ပခုံးအပုတ်ခံလိုက်ရသဖြင့် သူတော်တော် လန့်သွားသည်။ သူ ရုတ်တရက် လန့်သွားတာကို သတိထားမိသွားသော မင်းစိုးက အံ့ဩသလို ကြည့်ရင်းမေးသည်။

"ဟော့ကောင်ခင်လွှန်း၊ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ လန့်သွားရတာလဲ"

"အာ ... ငါ့အတွေးနဲ့ငါ ရုတ်တရက်ကြီးဆိုတော့"

"မင်းနဲ့ကွာ၊ မနက်ခင်းကြီး ကြောင်တောင်ကို လန့်ရတယ်လို့၊ မင်းဆိုင်သွားမလို့ မဟုတ်လား"

"အေး ... မင်းလည်း ဆိုင်ပဲမဟုတ်လား"

မင်းစိုးက ခေါင်းကိုညိတ်သည်။ မင်းစိုးပုံစံက ပို၍ ညှင်းသိုးသိုးနိုင်နေသည်။ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးတွေက ထင်ရာမြင်ရာ မျက်နှာပေါ်မှာ ပေါက်နေကြသည်။ အင်္ကျီကလည်း အိမ်နေရင်း အင်္ကျီတွေထဲမှာ မှပင် တော်တော်လေးကို ဟောင်းနွမ်းနေသော အင်္ကျီဖြစ်သည်။

Blood Diamond ကားထဲက လီယိုနာဒိုဒီကပ်ပရီယို၏ နှုတ်ခမ်းမွေးစစ၊ ပေစုတ်စုတ်ပုံကို သွားသတိရ၏။ မင်းစိုးသည် သပ်သပ်ရပ်ရပ်တလေးနေလျှင် လီယိုနာဒိုလောက် မချောသော်လည်း ကြည့်ကောင်းသည့်ထဲတွင်တော့ ပါပါသည်။ အခု ဒီပုံစံက ဘာကြောင့်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကိုလည်း သူသိနေပါသည်။

"မင်းစိုး မင်းပုံစံကလည်းကွာ၊ နည်းနည်းတော့ ..."

"ငါသိတယ် ခင်လွှန်း၊ တမင်တကာ လုပ်တာဆိုတာ [illegible] ခင်းသိမှာပဲ၊ မကြာဟန်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးထက် [illegible] ရှိချင်လို့ လုပ်ထားတာကွ"

www.burmeseclassic.com

"ဟင် ... ဒီကောင်တွေက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ"

"ဟိုကျတော့ မင်းတွေ့မှာပေါ့၊ မေကြာဟန်က ပညာတတ်ကွ၊ သွားကောလိပ်ကျောင်းသူတဲ့၊ အပြင်ထက် အတွင်းက ပိုတန်ဖိုးရှိတယ် ဆိုတာလောက်တော့ သိမှာပေါ့"

မင်းစိုးစကားကြောင့် သူ အလိုလို ပြုံးဖြစ်သွားသည်။

"မင်း ဘာပြုံးတာလဲ၊ ငါပြောတာကို သဘောမတူလို့လား"

"အတွေးဆိုတာတော့ ဒီလိုပေါ့ကွာ၊ Arrow style pen နဲ့ Boss ရှပ်အင်္ကျီဝတ်မှ ကောင်မလေးတွေက ကြိုက်တာမဟုတ်သလို အင်္ကျီစုတ်စုတ်နဲ့ တစ်လလောက် ရေမချိုးတာကိုလည်း ကောင်မလေးတွေက မကြိုက်တတ်ကြဘူးကွ၊ မင်းနဲ့ဗေယျာတို့က ဟိုဘက်ဒီဘက် အစွန်းရောက်လွန်းတယ်လို့ ငါတော့မြင်တာပဲ"

"မင်းပြောတာ ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်၊ ငါ့ကို မကြာက ပြန်မချစ်ရင်နေပါစေ၊ ဟိုနှစ်ကောင် ငပေါဆိုတာသိရင် တော်ပြီလို့ ငါခံစားတယ်"

"အဲဒါကိုကမှ မဟုတ်တာ၊ မင်းက သူတို့ကို ပြိုင်ရမှာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ မကြာက ချစ်လာအောင် ..."

"ဘာ ... ဘာ ... မင်းက ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တယ်"

သူ မင်းစိုး၏ အလန့်တကြားမေးသံကို ကြားတော့မှ မှားသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရ၏။ စကားပြောတယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိနေတဲ့ လူဆိုရင် မျက်စေ့ထဲမှာ မြင်ပြီးတော့ ပြောတတ်ကြတယ် မဟုတ်လား။ သူ မကြာရဲ့ပုံကို မျက်စေ့ထဲမှာ မြင်လိုက်တော့ စိတ်ထဲက အမြဲတမ်း တွေးနေသည့် နာမည်ကိုပဲ ခေါ်ဖြစ်သွားမိခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

"အို ... ဟိုလေ ... ဟိုကောင်မလေးရဲ့ နာမည်က ..."

"အေးလေ၊ မေ့ကို မင်းက ဘယ်လိုခေါ်တာ"

"ဩော် ... ဟိုလေ ... မေကြာဟန်ဆို၊ မင်းကပဲ"

"အေး ... ဟုတ်တယ်လေ၊ မေ့နာမည်အရင်းက မေကြာဟန်လေ၊ အဲဒါဘာဖြစ်လဲ"

"အေးလေ၊ အဲဒါကို ငါက မကြာလို့ ခေါ်လိုက်တာပါ"

"မကြာ ... မကြာ"

မင်းစိုးက မျက်မှောင်ကိုကျုံ့၍ နာမည်ကို ခေါ်ကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့ "မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ" ဟု မကျေနပ်သံနှင့်လည်း ပြော၏။

"သူက သူ့ကိုယ်သူ မေလို့သုံးတယ်ကွ"

စဉ်းစားရင်းပြောသည့် မင်းစိုးစကားကြောင့် သူ စကားမှားနေတာကို လမ်းလွှဲဖို့ စတင်ကြိုးစားခွင့် ရသွားသည်။ လူတွေဟာ သူတို့အစ္စထဲကို ခဏဝင်ကြည့်တာကိုတော့ သဘောကျကြတယ်ဆိုတာ သူနားလည်ပါသည်။

"တယ်ဟုတ်ပါလား၊ မင်းက သူနဲ့ စကားပြောဖူးလို့လား"

သူ့စကားဆုံးတော့ မင်းစိုးက သူ့ကို တစ်ချက်ခိုးကြည့်ပြီး ပြုံးသည်။ သေချာပြီ။ မင်းစိုးသည် သူ့ကို မကြာရဲ့ computer fileကို ဖွင့်ပြတော့မည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ငါ သူနဲ့ စကားပြောဖူးတယ်၊ ပြောဖူးဆို တော်တော်တောင်မှ ခင်နေပြီ"

"ဟင် ..."

"အေး ... အဲဒီကိစ္စကို ဟိုကောင်တွေ မသိစေနဲ့နော်၊ [illegible] လူမို့ ငါပြောပြတာ သိလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ မင်းစိုးမျက်နှာကို ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ ထိတ်လန့်သည်၊ ဝမ်းနည်းသည်၊ အားလည်းငယ်သွားသည်။ မင်းစိုးနှင့် မကြာ ရယ်ရယ်မောမော စကားပြောနေကြပုံကို စိတ်ကူးထဲမှာ မြင်မိတော့ တော်တော်လေး ခါးသီးသွား၏။ ဘယ်သူ့ကိုမှန်းလဲမသိ ဒေါသဖြစ်သွားသည်။

"ဘာလဲ၊ မင်းက ငါပြောတာကို မယုံဘူးလား"

"ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါက အံ့သြနေတာ၊ မင်းဘယ်လိုလုပ်ပြီး မကြာနဲ့ အဲ ... မကြာသေးခင်ကမှ စိတ်ဝင်စားတယ်လို့ ငါကသိရတာ၊ အဲဒါ အခု ဒီလိုတောင် ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ အံ့သြလို့ပါ"

သူ မျက်နှာပျက်သွားတာကို မင်းစိုးက မြင်သွားပုံရသဖြင့် ကမန်းကတမ်း စကားအလွဲမှာ 'မကြာ' နာမည်ကို ထပ်ခေါ်မိပြန်သဖြင့် ရတ်တရက် ထပ်လိမ်လိုက်ရပြန်သည်။ ရင်တော်တော် မောရပါလား။

"ကံကြမ္မာလို့ပဲ ငါကတော့ ယူဆတယ်ကွာ၊ ဖြစ်ပုံက ရိုးရိုးကလေး မဟုတ်သလို အဆန်းကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုကွာ"

မင်းစိုးက စကားကိုရပ်ပြီး ခဏစဉ်းစားနေသည်။ ပြီးတော့ ညင်သာစွာပြုံးပြီး သူ့ဘာသာ ကျေနပ်သဘောကျနေသည်။ သူ ငရဲကျပြီဆိုတာကို သူသိလိုက်ပြီ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဘာစကားကိုမှ သူ နားမထောင်ချင်ပါ။ ကြားလည်း မကြားချင်ပါ။

သို့သော် ငရဲဆိုတာ ကျပြီးလျှင် လွတ်လမ်းမရှိတော့ဘူး မဟုတ်လား။

"ဒီလိုကွ ခင်လွန်းရ၊ အဲဒီနေ့က ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့လည်ခင်းကြီးကွ၊ အဲဒီနေ့ကိုတော့ ငါက ပန်းရောင်နေ့လို့ နာမည်ပေးပြီး ဒိုင်ယာရီထဲမှာ မှတ်ထားတယ်၊ ငါ ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ မေတို့အိမ်ဘက်ကို လျှောက်လာ

ခဲ့တာကွ၊ မေရှိလိမ့်မယ်လို့လည်း ငါထင်မထားခဲ့တာ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အိမ်ရှေ့ကိုရောက်တော့လည်း ထုံးစံအတိုင်း ကြည့်မိတာပေါ့ကွာ၊ အဲဒီမှာ —"

မင်းစိုး အိမ်ထဲကို လှမ်းအကြည့်မှာ အိမ်ထဲက မေကြာဟန်ထွက်လာသည်။ ပြီးတော့ ခြံဝင်းတံခါးဆီသို့ လာနေတာကိုလည်း မင်းစိုးတွေ့ရ၏။ မေကြာဟန့်ရှေ့မှာ သူအနေချင်ဆုံး စိတ်ကူးထားသည့် ပုံစံအတိုင်း ဆေးပေါ့လိပ်အတိုကို ရှိုက်ဖွာလိုက်ရင်း ခေါင်းကို ငုံ့ချပစ်လိုက်သည်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထားခဲ့သော သူ့ဆံပင်အရှည်တွေကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့လည်ခင်း လေရူးက ဝင်တိုးသွားတော့ သူ ပိုသဘောကျ၍သွား၏။

ခြေလှမ်းပုံမှန်အတိုင်း မေကြာဟန်၏ရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်ခဲ့သည်။

"ဟော့ ... ဒီမှာ ... ဒီမှာ၊ ဟော့ ... အိမ်ကျော်သွားပြီဟော့"

မင်းစိုး၏ နာမည်မပါသော်လည်း ခေါ်သံက လူကိုသိသည့်အလား သူ့နောက်ကျောဘက်ကို ဆောင့်တိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွားသဖြင့် လှည့်ကြည့်တော့ လုံးဝထင်မထားပါဘဲ မေကြာဟန်က သူ့ကို ခေါ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရ၏။

"ဒီမှာ ... ဒီမှာ အိမ်ကျော်သွားတာ၊ မေက ထွက်စောင့်နေသေးတာ၊ အခုပဲ အိမ်ထဲ ခဏကလေးဝင်တာ၊ Sorry နော်၊ လာ အိမ်နောက်ဖက်ကို"

ပထမတော့ မင်းစိုး ကြောင်နေသေးသည်။ မေကြာဟန်ခေါ်ပုံက ရင်းရင်းနှီးနှီးလည်း မရှိ၊ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးလည်း မဟုတ်။ ဒါပေမဲ့ ရွှင်ရွှင်လင်းလင်းတော့ ရှိသည်။ သေချာပါသည်။ မေကြာဟန်သည် သူ့ကို လူမှားနေတာဆိုတာကို မင်းစိုး သိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ မင်းစိုး ဒါဟာ အရေးကြီး အရေးယူတာ မဟုတ်၊ အလိုက်သင့်နေတာဟု သဘောထားပြီး ခေါင်းညိတ်၍ မေကြာဟန် ခေါ်သည့်နောက်သို့ လိုက်လာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီနေရာပဲ၊ ဟောဒီနောက်က ရေမြောင်းကိုဖော်မယ်၊ ပြီးတော့ ဝါးကပ်ထည့်ပြီး တုတ်ရိုက်ထားမယ်၊ ခဏသဘောပေါ့၊ အဲဒီနေရာက ဖေဖေလာရင် အုတ်ခြစ်စည်းရိုး ခတ်မှာမို့လို့ မြောင်းဖော် တုတ်ရိုက်ပြီးရင် ဒီကမူတွေကို မြေညှိချင်တယ်၊ အုတ်ခဲကျိုးတွေ ခဲတွေ ရှင်းချင်တယ်၊ မေက အဲဒီနေရာမှာ ခြောက်ပေလောက်မြင့်တဲ့တိုင်စိုက်၊ သစ်သားတန်းတွေ ပစ်ပြီးတော့ သစ်ခွတွေစိုက်မှာ၊ အောက်မှာကလည်း တန်းရိုက်ပြီး ပန်းအိုးကလေးတွေနဲ့ စိုက်ဦးမှာ၊ သစ်ခွရုံဆိုပါတော့၊ အမိုးမပါဘူးလေ"

"စိတ်ကူးလေးက ချစ်ဖို့ကောင်းသားပဲ"

မင်းစိုးစကားကြောင့် မေကြာဟန်က ထင်မှတ်မထားသော စကားကို ကြားလိုက်ရသော မျက်လုံးကလေးမျိုးနှင့် တစ်ချက်လှမ်း၍ ကြည့်သည်ကို မင်းစိုး သဘောတော်တော်ကျသွား၏။ ဒါပေမဲ့ အရေးတယူ မထားဟန်ဖြင့် မင်းစိုးကို မေးသည်။

"အဲဒါ လုပ်ပေးနိုင်မလား"

"ဘယ်အထိလဲ"

"အပြီးထိပေါ့၊ လုပ်တတ်ရဲ့လား"

"OK လေ၊ ကိုယ်ကောင်းကောင်း လုပ်တတ်တာပေါ့"

ခုနကမျက်ဝန်းမျိုး တစ်ချက် ထပ်ရောက်လာပြန်၏။ မင်းစိုးက ခေါင်းကိုင့်ပြီး ဆေးပေါ့လိပ်အတိုကို ခဲရာခဲဆစ် မီးညှိနေလိုက်သည်။ မီးခိုးတွေကို ဖွာထုတ်ပြီး ဆံပင်ဂုတ်ဝဲကို တစ်ချက် သပ်တင်လိုက်ရင်း ထိုင်ချသည်။ ပြီးတော့ မြေကြီးကို လက်နှင့်ကောက်ကိုင်၍ ခြေမွကြည့်သည်။

"မြေက နွံ့စေးမြေပဲ၊ နေပူဒဏ်ကြောင့် ခြောက်နေတာ၊ မြေမှာ ချစိုက်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ မြေသားနည်းနည်း တင်ရလိမ့်မယ်"

"မေပြောတာက ခုနကဟာတွေ လုပ်ချင်တာပါ၊ အဲဒါပဲ လုပ်ချင်တာ ရမလား"

"အင်း ... ရပါတယ်"

"ဒါဆို အားလုံး လုပ်အားခ ဘယ်လောက်ကျမလဲ၊ ဘယ်နှစ်ရက်ကြာမလဲ"

မေကြာဟန်ကမေးတော့ မင်းစိုး ရုတ်တရက် မပြောနိုင်။ သူ ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မလုပ်ခဲ့ဘူးပါ။ မေကြာဟန်က လူမှားနေတယ်ဆိုတာကလည်း သေချာနေသည်။ မေကြာဟန်၏အနားမှာ နေ့စဉ်နေပြီး သူ စိတ်ကူးယဉ်ထားသည့် အိုက်တင်တွေနှင့် စွဲဆောင်လိုက်လျှင် မေကြာဟန် သူ့ကို တစ်စချင်း တစ်ရစ်ချင်း စိတ်ဝင်စားလာမှာ သေချာသည်ဟုလည်း သူ တွက်နေသည်။ ဒါပေမဲ့ တကယ်ချိန်းထားသည့် လူရောက်လာရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ။ အဲဒီကိစ္စကို နောက်မှ စဉ်းစားတော့မည်ဟု မင်းစိုး ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး အဆင်ပြေဖို့ကိုသာ ကြိုးစားခဲ့သည်ဟု မင်းစိုးကဆို၏။

"ဈေးက ဘယ်နှရက်နဲ့ အပြတ်ပြီးချင်တာလဲ ဆိုတဲ့အပေါ်မှာလည်း မူတည်ပါတယ်"

"မေကတော့ အမြန်ဆုံး ပြီးချင်တာပဲ"

မင်းစိုး တစ်ချက်စဉ်းစားသည်။ သူတစ်ယောက်တည်းနှင့် မရ။ လူကြမ်းခေါ်ရမည်။ ပြီးတော့ သိပ်မြန်မြန်ကြီး မပြီးစေချင်သည့် စိတ်ကလည်း ရှိနေသည်ဟု ဆိုသည်။

"အမြန်ဆုံး လေးရက်တော့ ကြာမှာပဲ၊ အဲဒီထက် မြန်ချင်ရင်တော့ အကြမ်းထည်သဘောမျိုး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်"

"ဟာ ... မေတွက်ထားတာထက် အများကြီး မြန်တာပဲ၊ မေက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ပတ်လောက် မှန်းထားတာ”

မင်းစိုး သူ့ပါးသူ ရိုက်ချင်သွား၏။ ဒီလိုကိစ္စမျိုး မေ ဘာမှမသိဆိုတာကို သူ သဘောပေါက်ထားနှင့်ဖို့ ကောင်းသည်။ သို့သော် ဒါမျိုးက နောက်မှ ဖန်တီးယူလို့ရသည် မဟုတ်လား ဆိုသည့်စိတ်နှင့် ခဏမေ့ထားလိုက်သည် ဆိုသည့်နေရာတွင် နှစ်ကြိမ်ထပ်ကြော၍ ပြောနေသေးသည်။ ပြီးတော့မှ သူ့ဇာတ်လမ်းကို ဆက်သည်။

“သစ်ခွစင်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကလေး လုပ်ပေးမယ်လေ”

“အင်း ... အဲဒါ အရေးကြီးတာပေါ့၊ ငွေကရော”

“လုပ်အားခအပြီး လေးသောင်း”

“ဘုရား ... ဘုရား ... များလှချည်လား၊ မေက ကိုယ့်မုန့်ဖိုးထဲက မေ လုပ်ရတာ၊ လျှော့ပါဦး”

မင်းစိုး တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။ အဲဒီစကားဟာ သူလိုချင်တဲ့ စကားဟု မင်းစိုးကပြောသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ အလကားတောင် လုပ်ပေးလိုက်ချင်ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ လှတယ်ဆိုတာကလေးနဲ့ အရာရာ လွယ်ကူနေတာမျိုးကို မေကြာဟန် ညည်းငွေ့လောက်အောင် ရဖူးနေပါလိမ့်မည်။ အဲဒါမျိုးကို လူတိုင်းမရနိုင်ဘူးဆိုတာကို မေကြာဟန် သိစေချင်နေသည်တဲ့။

“ဈေးကိုတော့ လျှော့မခိုင်းပါနဲ့၊ အခုလုပ်ချင်တာတွေကို မျက်စေ့ထဲမှာ မြင်ထားတာ၊ စိတ်ကူးထားတာထက် ပိုကောင်းအောင် တို့ လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်၊ တို့အလုပ်မျိုးက ပစ္စည်းကို အရင်ပြပြီး ရောင်းသလို မဟုတ်တော့ ဈေးပြောရတာခက်တယ်၊ ဒီလိုလုပ်ပါလား၊ တို့ လုပ်ပြီးသွားတော့မှ တန်တယ်ထင်သလောက် ကြည့်ပေးလေ၊ စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုလည်း ဖြစ်သွားတာပေါ့”

မင်းစိုး စကားဆုံးသည်နှင့် မေကြာဟန့်ဆီမှ မင်းစိုး အလိုချင်ဆုံးသော မျက်ဝန်းတစ်စုံကို ရလေသည်။ ထိုမျက်ဝန်းမှာ “ဒီလူဟာ တော်တော် ထူးဆန်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ” ဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်ရသော မျက်ဝန်းပင် ဖြစ်သည်။ မင်းစိုးက ထိုအကြည့်အောက်တွင် သူ တော်တော်မူးယစ်သွားသည်ဟု ဝန်ခံသည်။

“အာ ... အဲဒီလိုကြီးတော့ မကောင်းဘူးထင်တယ်၊ လုပ်ပြီးနေမှ တော်ကြာ မကျေမနပ်တွေ ဖြစ်နေရလိမ့်မယ်၊ စကားတစ်ခါတည်း ပြတ်ထားတာ ကောင်းပါတယ်”

“ကိုယ်ဆိုလိုတာက ဒီလိုပါ၊ တန်တယ်ထင်သလောက် ဆိုတာက ကိုယ်ပြောတဲ့ လေးသောင်းထက်တော့ မကျော်ဘူးပေါ့”

“ဒီလိုလုပ်ပါ၊ သုံးသောင်းခွဲနဲ့ လုပ်မလား၊ သိပ်လည်း ဆစ်တာမှ မဟုတ်ဘူးလေ”

“ဒါဆိုရင် ကိုယ်အလကားပဲ လုပ်ပေးလိုက်တော့မယ်၊ ကျေနပ်ရဲ့လား”

“အာ ... ပြဿနာပဲ၊ မေဆိုတာက ...”

“ကိုယ်နားလည်ပါတယ်၊ ကိုယ်က လိုချင်တဲ့ဈေးရရင် လုပ်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် စေတနာရရင် လုပ်တယ်၊ ကျန်တာ မလုပ်တတ်ဘူး”

မင်းစိုးစကားဆုံးတော့ မေကြာဟန်၏ မျက်နှာသည် တစ်ခါမှ မကြားဘူးသော စကားမျိုးကို ကြားလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားသည်ဟု မင်းစိုးက ပြောပြသည်။ မေကြာဟန်၏ဘဝမှာ ဒါမျိုးတစ်ခါမှ [illegible] ဒါကိုပဲ မင်းစိုးက သဘောကျနေသည်တဲ့။

“နောက်ဆုံးတော့ ငါတောင်းတဲ့ဈေးနဲ့ လုပ်ဖြစ် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလုပ်စပါဆိုလို့ ဆောကြီးရယ်၊ စံသိန်းနဲ့ ဝွမ်တီးရယ် သုံးယောက်ကို ခေါ်ပြီး လုပ်ငန်းစကြတယ်”

“မင်းကတော့ အကြံပေးပေါ့၊ စံသိန်းက နေ့တွက်နဲ့ လိုက်လုပ်လို့လား”

“ကလေးသုံးယောက်က တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားဆိုတော့ သူတို့နေ့တွက်ကိုတော့ ငါကစိုက်ရှင်းပေါ့”

“ဒီကောင်တွေ သုံးယောက်ဆိုတော့ လုပ်အားကောင်းပါတယ်”

“လေးယောက်ကွ၊ စတာနဲ့ မြောင်းထဲကို အရင်ဆင်းတာ ငါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ပြဇာတ်ထဲကလို မေက အအေးတွေ ဘာတွေ လာတိုက်တာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွာ၊ ထွက်မလာဘူးကွ”

“မဆိုးပါဘူး၊ အဲ ... ဟိုလေ ... ငါဆိုလိုတာက ...”

“ငါ သဘောပေါက်တယ်၊ အဲဒါမျိုးမှ သဘာဝကျတာကွ၊ ဒါကို ငါလက်ခံတယ်၊ အဲဒီလိုမဖြစ်မှာဘဲ ငါက စိုးရိမ်နေတာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့ဆုတောင်း မပြည့်ဘူးကွ၊ နောက်နေ့မှာပဲ ငါ့ကို လူမှားခေါ်မိတာဆိုတာ သူက သိသွားတယ်”

သူ့ရင်ထဲမှာ ဝမ်းသာသွား၏။

ဒါပေမဲ့ ဝမ်းသာစိတ်ကို ရင်ထဲမှာထိန်းရင်း အထိတ်တလန့် ပုံစံမျိုးနှင့် အသည်းတွေ ဘာတွေ တုန်သွားသလို လုပ်လိုက်ရသည်။

“ဟာ ... ဒုက္ခပဲ၊ သွားပြီပေါ့ကွာ”

“ဒီနေ့မနက်ပဲ သူ အလုပ်သမား ရှာခိုင်းတဲ့လူက အလုပ်သမား မရကြောင်း phone ဆက်တယ်တဲ့၊ သူက ပြောပြတော့ သူတို့လွှတ်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဟိုဘက်ကပြောတယ်၊ ငါ့ကိုမေးတော့ ငါက ဝန်ခံလိုက်

တယ်လေ၊ ငါကလည်း ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဒီလိုပဲလုပ်တဲ့လူပါလို့ ပြောရတာပေါ့၊ ဆောကြီးတို့ကို ကြည့်ပြီး ယုံသွားတော့ လုပ်ပါဆိုပြီး ငါ့ကို တရားဝင် ဆက်အပ်တာနဲ့ အခုလုပ်နေတာ၊ အခု သစ်ခွပန်းစင် ရိုက်နေပြီလေ၊ အဲဒါ သံလိုတာနဲ့ ထွက်ဝယ်တာ”

“တော်သေးတာပေါ့ကွာ”

“ဒီနေ့မနက်ဘဲ မေက ငါ့ကို ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဒီလိုအလုပ် လိုက်လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ထပ်သိသွားတယ်”

“ဟာ ... ဘာလဲ၊ ဆောကြီးတို့ ပြောလိုက်တာလား”

“အဲဒါကတော့ အတည်ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ ငါကစမှားတာ၊ သူ့ရှေ့မှာ ဂမုန်းသစ်ခွကို စလစ်ပါးအောကစ်(ဒ်) Slipper Orchid လို့ ပြောမိတာရယ်၊ ခရစ္စမတ် ရွက်လှပန်းကို ပွိုင်ဆက်တီးယား (poinsettia) လို့ သွားခေါ်မိတော့ မေက မသင်္ကာဖြစ်ပြီး မေးတော့တာပေါ့၊ အဲဒီတော့ ဆောကြီးက ပြောလိုက်ရရော”

မင်းစိုးစကားကို ကြားရတော့ သူဘာမှမပြောဘဲ ပြုံးနေလိုက်သည်။ ဒီလောက်တော့လည်း မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်ပါသည်။ ဒါမှမဟုတ် ညာတဲ့လူချင်း သဘောပေါက်နေသည်။ ပန်းနာမည်တွေကို တမင်ခေါ်ပြတာ ဖြစ်ရမည်။ မင်းစိုးက Botany ကို (M.A)နှင့် ကျောင်းပြီးထားသူဖြစ်၏။

“သိသွားတော့လည်း မေက ခင်ခင်မင်မင်ပါပဲ၊ သူ့ပန်းစင်အတွက် အဖော်ရတာပေါ့တဲ့၊ ပြီးတော့ မေက သူ ပန်းပွင့်တွေအပေါ်မှာ သဘောထားတဲ့အကြောင်း ငါ့ကိုပြောပြတာ တော်တော် စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်း [illegible] မေက ပန်းပွင့်တွေကို ယုယုယယ စိုက်ပြီးတော့ ခူးပြီး [illegible] မပန်ရက်ဘူးတဲ့၊ ရောင်းပစ်ရလောက်အောင်လည်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပန်းပင်ပေါ်မှာ ဒီအတိုင်းထားပြန်တော့လည်း ပန်းဖြစ်ရက်နဲ့ ဒီအတိုင်းညှိုးပြီး ကြွေသွားရတာကို အားနာနေမိပြန်ရောတဲ့၊ အဲဒါ သူ့အပင်က ပန်းပွင့်ရင် သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ဒုက္ခရောက်ရောတဲ့၊ အဲဒီစိတ်ထားကို ငါ အရမ်း သဘောကျတယ်ကွာ၊ ငါတောင် မတွေးဘူးတဲ့ အတွေးမျိုးကွ"

"မကြာ ... အဲ ... မကြာစေနဲ့လို့ မင်းကို မှာလိုက်သေးလား"

သူပြောမည့်စကားက "မကြာတော့ ဒုက္ခရောက် မရောက် မသိဘူး၊ မင်းတော့ ဒုက္ခရောက်ပြီ၊ သံဆိုင်က ဟိုးအဝေးကြီးမှာ ကျန်ခဲ့ပြီ" ဟု ပြောဖို့ဖြစ်သည်။ သို့သော် "မကြာ" ဆိုတာ အရင်ပြောမိသဖြင့် ထင်ရာ စွတ်ပြောချလိုက်ရ၏။

"ဟင့်အင်း ... မမှာပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဟင်း ... ဟင်း ... သံဆိုင်က ဟိုးမှာကျန်ရစ်ခဲ့ပြီလေ"

"သြော် ... ငါသိသားပဲ၊ မင်းကို စကားဆုံးအောင်ပြောချင်လို့ ဆက်လျှောက်လာတာ၊ ဒါပါပဲ၊ မင်းကိုငါ ပြောပြချင်တာ၊ ဟိုကောင်တွေကို လျှောက်မပြောနဲ့နော် ခင်လွန်း"

"နေဦး ... ငါ အဲဒါမေးဦးမလို့၊ မင်း မကြာ ... ဟာ ... တောက် ..."

"ဘာဖြစ်တာလဲကွ"

"ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်း မကြာမကြာ အဲဒီအိမ်ကို ဝင်ထွက်နေတာ ဖေယျာက မမြင်ဘူးလား၊ ဒီကောင်က ခုံမှာ အမြဲထိုင်နေတာပဲကွ"

"ငါက ရှောင်ရတာပေါ့၊ ဒီကောင်တွေ ခြံရှေ့ကခုံမှာရှိရင် ငါ အပြင်မထွက်ဘူး၊ ဘကြီးတို့ကိုပဲ ထွက်ဝယ်ခိုင်းတာ၊ ဒီကောင်တွေထွက်မှ ပြန်တာပေါ့၊ ရယ်စရာ ပြောရဦးမယ် သိလား၊ ဒီကောင်တွေ ခုံမှာထွက်ထိုင်တဲ့အချိန်မှာ မေက အိပ်အိပ်နေတာကွ၊ ဟား ... ဟား ... ဟား၊ သွားမယ်ကွာ ခင်လွန်း၊ နောက်မှဆုံမယ်"

မင်းစိုးက သွက်လက်ပေါ့ပါးစွာ ထွက်သွားသည်။ သူ ခြေလှမ်းနှေးပြီး ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို သွားချင်စိတ် သိပ်မရှိတော့။ စိတ်ထဲမှာ စသိကာစလောက်တုန်းကလောက် တုန်လှုပ်ခြင်းမျိုးတော့ မဖြစ်မိတော့။ မနာလိုစိတ်လည်း သိပ်မရှိတော့။ သူ တရားမျှတစွာ ယှဉ်ပြိုင်မည်ဟု စိတ်ကူးလိုက်သည်။

တစ်ခုတော့ ကောင်းပါသည်။ မနက်ဖြန် သူ့ အော်ပရေးရှင်းအတွက် အားတင်းဖို့ စိတ်ကလေးတစ်စိတ် ရသွားသည်။ မနက်ဖြန် သူ ကျောင်းသို့သွားခြင်းသည် မကြာ၏မျက်နှာကို မြင်ဖို့တစ်ခုတည်း မဟုတ်တော့ဘဲ ထို့ထက်ပိုသော ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုပါ ရှိသွားသည်။

ရင်မောတယ် မကြာရယ်။

မကြာကို ချစ်မိတာနဲ့ တစ်လောကလုံးဟာ ရန်သူဖြစ်သွားတာပဲ။

အခုချိန်ထိတော့ ကျွန်တော်ဟာ "လမင်းရဲ့အဝေးကြယ်" ကလေးပါ မကြာရယ်။

□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

■ ၇က

"ကိုကို ရှဥ့်ငပေါ၊ နှီးစက်သံက ဆူညံနေတာပဲ၊ လူကကျတော့ မနိုးဘူး၊ ထထကိုကို၊ ဘာကိစ္စရှိလို့ နှီးစက်ကို ဒီလောက်အထိ ပေးထားရတာလဲ"

ငသော့်အော်သံ၊ နှိုးစက်မြည်သံတို့ကြောင့် အိပ်ရာမှနိုးကာစ သူ့နံနက်ခင်းသည် ဂျာမန် ဗုံးကျဲလေယာဉ်များ ဗုံးကျဲတိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည့် မဟာမိတ် စစ်စခန်းတစ်ခုလို ဆူညံ၍သွားသည်။

နံနက်ခင်း ရုန့်ကလေးထဲမှာ အိပ်ရာမှနိုးကာစ ရီဝေဝေ အတွေးဖြင့် မကြာအကြောင်းကို မျက်ဝန်းတွေ ပြန်မှိတ်နပ်ရင်း စဉ်းစားဖို့ နာရီစက်လောက်စောပြီး နှိုးစက်ပေးထားမိတာ မှားသွားသည်။

"ဘာတွေများ ဒီလောက်အရေးကြီးလို့ နှိုးစက်ပေးထားရတာလဲ ကိုကိုရဲ့"

"နှင့်ကိုလာရှိနေတဲ့ ငနဲတွေကို သတ်မလို့"

"အဲဒါဆို ကျော်ဇင်ကိုကို့ကို သတ်လိုက်၊ လူကဖြင့် နှတ်ခမ်းမွှေး မပေါက်သေးတဲ့ရုပ်နဲ့ သူ့ကိုယ်သူ အိုက်တင်ခံပြီး သရုပ်ဆောင်နေသေးတယ်၊ မနေ့က ကိုကို့ကိုတင် လာမေးတာ လေးခါသိရဲ့လား၊ လေးခါရှင့်"

ငသော်က သူ့စာရေးစားပွဲခုံမှာ မတ်တပ်ရပ်ရင်း အိုက်တင်အပြည့်နှင့် စကားပြောနေချိန်မှာ သူက မရှိတော့။ အိမ်သာထဲ ရောက်နေပြီ။ သူ့နှမငသော့်မှာ ရောဂါတစ်မျိုးရှိသည်။ သူ့ဆီကို လာလည်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ကို ကြိုက်နေတယ်ထင်သော ရောဂါဖြစ်၏။ အမှန်တော့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေက တစ်ယောက်မှ မသော့်ကို မကြိုက်ကြတာ သူအသိ ဖြစ်ပါသည်။ ဘာကြောင့်လဲတော့မသိ။ တော်တော်လေးကို ကံဆိုးသော ညီမကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

"ကိုကို အဲဒါဘယ်လို လုပ်သွားတာလဲ"

ငသော်ရှက်ပြီး အိပ်ခန်းထဲက ကြုံးအော်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် သွားတိုက်ဆေးညှစ်တာ အရှိန်လွန်ပြီး အတောင့်ရှည်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။

"ငါ အိမ်သာတက်ချင်နေလို့ပေါ့ဟ"

"သော့်ကို သက်သက်လုပ်တာ မဟုတ်လား"

"မဟုတ် နောက်ပစ် ဝဆွဲ သေးသေးတင် ရေးချ မဟုတ်"

ငသော်က သူ့ကို အပြင်က ရေချိုးခန်း အိမ်သာတံခါးကို ပိတ်ထား၏။ သူ ဒီနေ့ ရန်မဖြစ်ချင်သဖြင့် တောင်းပန်ပြီး ဖွင့်ခိုင်းရသည်။ ငသော်က တော်တော်နှင့် ဖွင့်မပေး။ သူ ရေပါချိုးလိုက်သည်။

ဒီနေ့ မကြာကို ဒေါ်စောဝေ အကူအညီဖြင့် တွေ့ရမည့် မနက်ခင်းက သူ့ရက်ချိန်းဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နေ့အတွက် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကြာသည် သူ့ကို ကောင်းကောင်းမှတ်မိနေမှာ သေချာပါသည်။ ဒေါ်စောဝေ၏သွားကို မကြာ ကုပေးရလျှင် တော်တော်ကောင်းမည်။ မကြာနှင့် သွားအကြောင်း စကားလေးဘာလေး ပြောခွင့်ရမည်။ ဒါပေမဲ့ သူ ဆုမတောင်းရဲပါ။ သူက ဆုတောင်းလျှင် အမြဲတမ်း လွဲတတ်လေ့ရှိသည်။ ရေချိုးပြီးတော့ ရှစ်နာရီထိုးဖို့ ဆယ်မိနစ်တောင်မှ လိုနေသေးသဖြင့် သူ တော်တော်လေး ကျေနပ်သွားသည်။ ထမင်းကြော် ဝင်စားလျှင်တောင် မီပါသေးသည်။ ဒါပေမဲ့ ဘာတွေက ဘယ်လိုလုပ်ထားလဲမသိ၊ ဘာမှစားချင်စိတ်မရှိဘဲ ရင်ထဲမှာ အလိုလို ပြည့်နေသည်။ စိတ်သည် ခံစားချက်တစ်ခုမှာ တင်းတင်းရင်းရင်းကြီး တင်နေလေသည်။

အိမ်ရှေ့ခြံထဲရောက်တော့ စံပယ်ပန်းရုံမှာ စံပယ်ပန်းကလေးတွေ ပွင့်နေသည်။ နေရောင်ခြည်သည် ကမ္ဘာပေါ်ကို ပုံစံတစ်မျိုးဖြင့် ကျရောက်နေသည်ဟု ထင်မိသည်။ မတည်ငြိမ်သော နှလုံးသားပေါ်တွင် အရာရာသည် ပုံမှန်မဟုတ်ပါဘဲ ကြည့်လို့ကောင်းနေသည်။

ဒေါ်စောဝေ၏ အိမ်ရောက်တော့ အိပ်ရာက မထသေးဆိုသဖြင့် တော်တော် စိတ်မောသွားရသည်။ ကာယကံရှင်နှင့် ဘေးလူသည် ခံစားချက် ဒီလောက်တော့ ကွာခွင့်ရှိပါသည်ဆိုတာကို သိရက်နှင့် သူ အားမလို အားမရ ဖြစ်နေမိသည်။

"ကျွန်တော်က အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီတောင် မှတ်တာ"

"ဟဲ့ ... မနက်ခင်းကလေးပဲ အိပ်လို့ကောင်းတဲ့ဟာကို၊ ပြီးတော့ အခုမှ ရှစ်နာရီပဲ ရှိသေးတာ"

"ရှစ်နာရီဆယ့်ငါးပါ အန်တီစောရဲ့"

"ဒီအချိန် ဖွင့်ရော ဖွင့်သေးရဲ့လား ခင်လွန်းရဲ့၊ အစောကြီးဟာကို ငါ နင့်ကိုကြည့်ရတာ တစ်မျိုးပဲ"

"စစချင်း ပြမယ့်နေ့ဆိုတော့ စာအုပ်ထပ်ရမှာတို့ ဘာတို့ ရှိသေးလို့ အန်တီစောရဲ့၊ နောက်နေ့တွေဆိုရင်တော့ ပုံမှန်သွားလို့ရပါတယ်၊ ဒီနေ့ တော့ ..."

"ကဲ ... ကဲ ... ငါ မျက်နှာသစ်ပြီးရင် မုန့်ဟင်းခါးနဲ့ ထမင်းနဲ့ စားပြီးရင် ..."

"ကျောင်းရောက်မှ စာအုပ်ထပ်ထားရင်း ကော်ဖီနဲ့ ပေါင်မုန့်ပါ သောက်တော့ အန်တီစောရေ၊ သွားလုပ်မယ့်နေ့မှာ အဲဒီလို အစာတွေ စားမထားတာ အကောင်းဆုံးပဲ"

"ဟဲ့ ... ခင်လွန်းရဲ့၊ နင့်ဟာက ..."

"ကျွန်တော့် ခမ္မဒါနမှာ မနက်စာကျွေးတာလည်း ပါပါတယ် အန်တီစောရဲ့၊ ကဲ ... အိမ်သာဝင်၊ ရေချိုး၊ ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲ အချိန်ပေးမယ်၊ သွား ... သွား ... အန်တီစော"

အန်တီစော ဝင်သွားသည်။ သူ ဧည့်ခန်းထဲကခုံမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း မကြာကို စကားပြောခွင့်ရလျှင် ပြောချင်သည့် ကိစ္စတွေကို စဉ်းစားနေမိသည်။ သွားကိုက်ပျောက်ဆေးမှုန့်ကိစ္စကို ရှင်းပြချင်သည်။ ပြီးတော့ တွေ့သည့်နေ့က ကားခပေးတာကို ရှင်းပြချင်သည်။ ပြီးတော့ ဒီနေ့ ဒေါ်စောဝေကြီးနဲ့ လာတာကို မကြာ တစ်မျိုးမထင်အောင် ရှင်းပြချင်သည်။

ဒေါ်စောဝေ ကိစ္စကိုတော့ မလိုအပ်လျှင် မရှင်းဘဲ နေလိုက်ချင်သည်။ ဒီကိစ္စက "အင်" မဟုတ်လား။

အခုတစ်လော ဘာကိုစောင့်ရစောင့်ရ သူ အဆင်ပြေနေ [illegible] မကြာအကြောင်း စဉ်းစားလိုက်ရုံပဲရှိသည်။ ဟိုတစ်နေ့က မီ [illegible] တာ "မြန်လှချည်လား" ဟုပင် ထင်မိသည်။ နာရီကိုကြည့် [illegible]

ကြောင် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော် ကြာနေပြီ။ သူ့စိတ်ထဲက နာရီမှာတော့ ဆယ်နှစ်လောက် ကြာသွားသည်။ မကြာရယ်၊ သူရယ်၊ သူတို့ကလေးတွေရယ်က ကန်တော်ကြီးထဲမှာ လျှောက်လည်တဲ့ဆီတောင် ရောက်နေတာကိုး။ ဘယ်လိုပဲ မကြာနှင့် သူ့အကြောင်းကိုတွေးတွေး အလယ်လောက်ရောက်လျှင် မကြာနှင့်သူ ညားကြတာက များလေသည်။ တစ်ခါတလေလည်း ချစ်သူတွေချည်းဖြစ်နေကြ၏။

သူ စဉ်းစားနေတုန်း အိမ်ပေါ်ကို ဒေါ်စောဝေ၏သား အေးကိုတက်လာသည်။ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီနှင့်ဆိုတော့ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ထိုးထားတဲ့အရုပ်တွေက လှုပ်နေသည်။ အေးကိုက အသားဖြူသည်။ ဆံပင်ရှည်သည်။ ဗလတောင့်သည်။ သူနှင့် ကျောင်းနေဘက်ဖြစ်ပြီး ရန်ဖြစ်လို့ ကျောင်းက ခဏထုတ်ခံရတာကို ပြန်မတက်တော့။ သူ့ကို ကျောင်းထုတ်သည့် ဆရာကို ဓားဖြင့်လိုက်သဖြင့် ထိုဆရာ ကျောင်းပြောင်းပြေးရသည်။ လက်ယဉ်သည်ဟု နာမည်ကြီး၏။

ဧည့်ခန်းရှိ ဗီရိုကို သော့ဖွင့်ကာ ပိုက်ဆံထုပ်တွေကို နှိုက်ယူရင်း ဒေါ်စောဝေကို မှာစရာရှိတာ မှာနေသည်။ သူက ငယ်သူငယ်ချင်းမို့ ပြုံးပြတာကို အေးကိုက မမြင်တာလား၊ တမင်တကာလားတော့ မသိ။ သူ့ကို တုန့်ပြန်မှုမရှိ။

ဒေါ်စောဝေက ဆွဲကြိုးအသေးကို ဆွဲကြိုးအကြီးနဲ့ လဲဝတ်နေတော့ ကိုးနာရီ ထိုးတော့မည်။ အရေးထဲ ဒေါ်စောဝေ၏ ဘတ်ကြိုးကြီးက ကလစ်တပ်လို့မရ။ ကလစ်က ကြီးနေသဖြင့် အလွယ်တကူ ဟလို့မရသဖြင့် သူပါ ဝိုင်းပြီး ကလစ်ကို ဟပေးသည်ကို အေးကိုက မှုန်ကုတ်ကုတ်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။

"အမေ ဘယ်ကိုလဲ"

"ကိစ္စရှိလို့ပေါ့ဟဲ့၊ ငါ အပြန် နောက်ကျချင်ကျမယ်၊ ဈေးထဲမလာတော့ဘူး၊ ခင်ဝင်းဆီကပိုက်ဆံ နင်ပဲယူလာခဲ့တော့၊ ကြားလား"

"အင်း ... အင်း"

ဒေါ်စောဝေက သားသမီးတွေကိုတော့ နိုင်သည်။ ဒီကောင်တွေကလည်း ကြိုက်သလောက်ဆိုး၊ သူ့အမေနှင့် တွေ့ရင်တော့ အပိုးကျိုးသွားကြသူတွေချည်းပဲ ဖြစ်သည်။ အမေကို ကြောက်တာထက် ချစ်တာကပိုမည်ထင်သည်။

ကားမှတ်တိုင်မှာ ကားစောင့်ရင်း မကြာကို သတိရမိသေးသည်။ ကိုးနာရီကျော်ပြီဆိုတော့ မကြာ ကျောင်းရောက်နေတာ သေချာပြီ။ ဒါပေမဲ့ ရွှေလမ်းကြားလေးထဲက ကောင်မလေးတွေ ထွက်လာတိုင်း မကြာများလားဟု ငေးမိသေးသည်။

အချစ်သည် တစ်ခါတလေ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ သူ့ဘာသာ လျှောက်လှုပ်နေတာတွေ အများကြီးရှိသည်။

"ကျောင်းမှာ ဆရာဝန်က ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိလဲ ခင်လွန်း"

"အာ ... အများကြီးပဲ အန်တီစောရဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ ဆရာဝန်နဲ့ ကုလို့ရတာပေါ့"

"ဟာ ... မရဘူး၊ အဲဒီလို ကုလို့မရဘူး အန်တီစောရဲ့၊ အလှည့်ကျဆရာဝန်နဲ့ပဲ ကုရတာ၊ ဘယ်သူနဲ့ကျကျပါ၊ အားလုံး သဘောကောင်းပါတယ်၊ ပစ္စည်းတွေကလည်း အသစ်တွေချည်းပဲ၊ လူနာကိုလည်း အရမ်းဂရုစိုက်တာ"

ဒေါ်စောဝေက မဲ့ပြီး ဟိုဘက်လှည့်သည်။ မယုံကြည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားတက္ကသိုလ်ဆိုရင် သူက အမြဲအကောင်းပြောသောကြောင့် "ပိုလိုက်တာ" ဆိုသည့် သဘောသာဖြစ်သည်။

ကားပေါ်ရောက်တော့ သူ မကြာအကြောင်း စဉ်းစားမိသဖြင့် ကားခမပေးဖို့ မေ့သွားသည်။ ဒေါ်စောဝေက လုံးဝကားခမပေး။ သူ့ကိုသာ ညွှန်၏။

ကျောင်းထဲကို ရောက်တော့လည်း စာအုပ်ထပ်ပြီးသည်နှင့် လက်ဖက်ရည်သောက်ဖို့ကို သတိရသည်။ "သပြေဦး" ကိုရောက်တော့ ကော်ဖီနှင့် ပေါင်မုန့်ကြက်ဥကြော် နှစ်ခုကို တီးသည်။ ဒေါ်စောဝေ စားသောက်နေတုန်း သူ မကြာကို မြင်ချင်သည့်စိတ်က အရမ်းဖြစ်လာသဖြင့် မကြာတို့ရှိသည့် OS ကို ခဏသွားဖို့ထတော့ ဒေါ်စောဝေက လုံးဝခွင့်မပြု။

"ဘာမှ သွားစရာမလိုဘူး၊ နင် ငါ့ကိုထားပြီး ပြေးသွားတော့ ဘယ့်နဲ့လုပ်မလဲ၊ သိပ်သွားချင်ရင် ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်ပေါ့၊ ငါလည်း လိုက်ခဲ့မယ်"

သူ လက်လျှော့လိုက်ရသည်။ ဒေါ်စောဝေကြီး ပါနေမှတော့ ဘာအစီအစဉ် ရှိတော့မည်နည်း။ သူတို့ Diagnosis(သွားရောဂါရှာဖွေရေးဌာန) ရှေ့သို့ရောက်တော့ စာအုပ်က ကျော်နေပြီဖြစ်သည်။ တော်ပါသေး၏။ ထုံးစံအတိုင်း အဟောက်တော့ခံရ၏။

"ဘယ်ကိုလျှောက်သွားနေတာလဲ၊ စာအုပ်ထပ်ပြီးရင် နေရာမှာ နေမှပေါ့၊ အော်လိုက်ရတာ တစ်ခါတည်း ..."

ကိုယ့်ထက်ငယ်သည့် ကောင်မလေးတွေက ဟောက်တာဆိုတော့ ခံရတာ တစ်မျိုးတော့ ကသိကအောက်ဖြစ်သည်။ သူတို့ကိုယ် သူတို့ "ဆရာမ" ဆိုသည့် Styleကို အပြည့်ယူထားကြ၏။ သူ နောက်ချင်လာတာနဲ့ စပ်ဖြီးဖြီး လုပ်ရင်း –

"စောင့်ပါတယ် တီချယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက အီအီးဘွတ်ဘွတ် ဝါးချင်လို့ ဆိုတာနဲ့"

"ဘာ ..."

"အီအီးဘွတ်ဘွတ်လေ၊ မနက်ဆိုတော့ အဲဒါ ..."

ဆရာမကလေး တော်တော် ဒေါသဖြစ်သွားပုံရသည်။

သဘာဝကိစ္စဆိုတော့ စိတ်ဆိုး၍လည်းမရ၊ မေးမိတာ မှားပြီဆိုသည့် မျက်နှာပေးကို တွေ့ရ၏။ ဒေါ်စောဝေက ဘာမှန်းမသိလိုက်။ အခန်းထဲကို ငေးနေသည်။

"သွား ... သွား ... စကားမရှည်နဲ့ဝင်"

"ပြမှာက ကျွန်တော်မဟုတ်ဘူး သူ၊ လာ အန်တီစော"

"ဟား ... လူနာကိုတော့ မခေါ်ဘူး၊ ကဲ ... ကဲ ... မဆိုင်ဘူးဆိုရင် ထွက် ... ထွက်"

ဆရာမလေးက သူ့ကို မောင်းထုတ်သည်။

သူ့တုန်းကလိုပဲ ဆရာကလေးနှစ်ယောက်က ဒေါ်စောဝေကြီးကို သေသေချာချာ စစ်နေကြပါသည်။ ဒေါ်စောဝေကြီး ပါးစပ်စဖြဲတုန်း သူ ကြောတို့ OSဘက်သို့ ခဏလစ်ခဲ့သည်။ OMနဲ့ OSက သိပ်လည်းမဝေးဘူး မဟုတ်လား။ မကြာကို အရမ်းတွေ့ချင်နေသည်။ မကြာ ဒီနေ့ လာနေရောလားရဲ့လား။

OSကို ရောက်တော့ သူ အတွင်းထဲမှာ လျှောက်ရှာသည်။ တွေ့။ တံခါးနှင့် ကွယ်နေသော အတွင်းခန်းထဲမှာ ခုံတစ်ခုံ ရှိနေသော[illegible] အဲဒီခုံများ မကြာ ဆေးကုနေသလားတွေးပြီး အပေါ်ဝနားက [illegible] အပေါ်ဝတည့်တည့်က ခုံမှာထိုင်ပြီး သူ့ကိုကြည့်နေသော [illegible] ထင်မှတ်ဘဲ "ဝုန်း" ခနဲ သွားတွေ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ထိတ်လန့်သွားပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွားသည်။ မကြာကို ကြည့်သည်။ သူ လန့်သွားပုံကို မကြာက အစအဆုံး တွေ့သွားသည်။

သူ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့။ လှည့်ထွက်သွားဖို့ကိုလည်း ယောင်နေမိသည်။ သူ ရှာနေတာကို မကြာက တွေ့ပါလိမ့်မည်။ မကြာက မျက်နှာဖုံး (Mask)တပ်မထားပါ။ မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး မရှုနိုင် မကယ်နိုင် ဖြစ်နေသော သူ့ကိုကြည့်ရင်း မကြာလည်း မနေနိုင်တော့ဘဲ “ခွိး” ခနဲ တစ်ချက်ရယ်ပြီး မျက်နှာလွှဲသွားသည်။ ရှက်လိုက်တာမှ ဘာမှလုပ်လို့ မရအောင်ကို ရှက်သည်။ ဘယ်လောက်ထိ သူ ရှက်သွားသလဲဆိုတော့ နေရာက ရွေ့လို့ပင်မရ။ အကြောတွေ ဆိုင်းကုန်ပြီး မကြာကို စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြင်က တွန်းပစ်သလို တွန်းထုတ်ပြီး မနည်းထွက်ခဲ့ရသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ရှက်ရတာဆိုတော့ ပြေးစရာမြေမရှိ။ ကြောင်တောင်တောင်နှင့်။ ထိုစက္ကန့်များသည် သူ့ဘဝတွင် ဘာတွေဖြစ်ကုန်မှန်း မသိတော့လောက်အောင် မွန်ထူခဲ့ရသော စက္ကန့်များသာ ဖြစ်သည်။

မကြာကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရတော့ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားတာ အဆိုးဆုံးဖြစ်သည်။ မကြာရယ်တာလည်း သူ အဲဒီလိုဖြစ်သွားတဲ့ပုံကိုပဲ ရယ်တာဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ လူတွေကို လျှောက်ကြည့်ပြီး ရှက်နေမိသည်။ ဘာမှန်းမသိဘဲလည်း ရှက်နေသည်။ ကြောင်တောင်တောင်နှင့် ကျောင်းရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။ ပြီးတော့ တိုင်လုံးရှည်ရှည်ကြီးတွေကို ကြည့်ပြီး ရှက်နေသည်။

မကြာ တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားတာကို စိတ်ထဲက ပြန်မြင်လိုက်

တိုင်း စိတ်ထဲမှာ မျက်နှာကို ဖြတ်အရိုက်ခံလိုက်ရသလို ခံစားရ[illegible] သူ့မျက်လုံးထဲမှာ မီးဝင်းခနဲ တိုးဝင်တာ ခံလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားသည်။ မကြာ၏ ဣန္ဒြေကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ရယ်ချလိုက်သော “ခွိး” ခနဲ ရယ်သံကို ပြန်ကြားမိတော့ သူ့ရှေ့မှာ ဆယ်ဘီးတပ်ကားကြီးသာရှိလျှင် သူ့ခေါင်းကို အေးအေးဆေးဆေးပင် ထိုးထည့်ပေးလိုက်နိုင်ပါသည်။

“ဟဲ့ … ခင်လွန်း … ခင်လွန်း၊ နင်ဘယ်တွေ လျှောက်သွားနေတာလဲ၊ ငါပြီးသွားပြီ၊ ဟိုဘက်ကို သွားရမယ်တဲ့၊ နင် အလကားပဲ ခင်လွန်း၊ ငါ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ခေါ်တုန်းက ခေါ်လာပြီး နောက်ဆုံးကျတော့ ငါ့ကို ပစ်ထားတာပဲ၊ ဆရာမလေးတွေက တော်လို့ပေါ့၊ နင်က အလကားကောင်၊ ဟဲ့ … ခင်လွန်း၊ နင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

“အင် …”

“ဟောတော့ … နင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ငါ နင့်ဆီက ပိုက်ဆံမတောင်းပါဘူး၊ ငါ့ဘာသာပဲ ပေးလိုက်ပါတယ်၊ များမှမများတာ”

“ကျွန်တော် …”

“နင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ ခင်လွန်း၊ ဟင် …”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ မဖြစ်ဘူး”

သူ အသိစိတ်ကို အမြန်ပြန်စုစည်းရသည်။ ရှက်စိတ်သည် သွေးကြောများထဲအထိ ခုန်ဆင်းချသွားပြီ ဖြစ်၏။ သူ အခု OSကို ဘယ်လိုမှ [illegible]ပ်သွားလို့ မဖြစ်ပါ။

“ကဲ … ငါ ဟိုဘက်ကို သွားပြရမှာတဲ့၊ ဟယ် … နင်ပြောတဲ့အတိုင်း ဆရာဝန်ကလေးတွေက သဘောကောင်းလိုက်တာ ခင်လွန်းရယ် [illegible] ချောလည်းချောချောလေး၊ ငါ့ကိုစမ်းသပ်တဲ့ ဆရာဝန်က[illegible] တူတယ်၊ သိလား ခင်လွန်း”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ကိုယ်သူ လူတစ်ယောက်၏ အသိစိတ်ပြန်ရအောင် တော်တော်ကလေးကို ကြိုးစားနေသည်။ ဒေါ်စောဝေက OSကို သွားဖို့ပဲ ရှိတော့သည်။ သူသာ မကြာကိုကြည့်ဖို့ မသွားခဲ့ဘူးဆိုလျှင် အခြေအနေကောင်းဖြစ်သည်။

"အဲဒီ ဝင်းဦးနဲ့တူတဲ့ ဆရာဝန်ကလေးကလေ ငါ့ကို ပိုက်ဆံမပေးပါနဲ့တဲ့၊ ငါက အဟုတ်အောက်မေ့လို့၊ ပြီးတော့မှ သူက လက်ကောက်ပဲ ပေးပါတဲ့၊ ငါ့ကို စတာ စတာ"

ဝင်းဦးနဲ့တူတဲ့ ဆရာလေးတဲ့။ သူ ကိုရဲကို သတိရသည်။ ဟုတ်ပြီ၊ ကိုရဲကို သွားရှာပြီး ဒေါ်စောဝေကြီးကို ကိုရဲနှင့် ထည့်ပေးလိုက်မည်။

"လာ လာ အန်တီဝေ၊ အန်တီဝေ့ကို ကျွန်တော် အဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးမယ်"

"ဟဲ့ ... ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ၊ ငါ့ကိုမှာလိုက်တဲ့ ဆရာလေးက ဒီဘက်ကိုတဲ့"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အန်တီစောကို ကျွန်တော်နဲ့ အရမ်းရင်းနှီးတဲ့ ဆရာဝန်ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပြီး အဲဒီ ဆရာဝန်ကလေးနဲ့ အတူ ထည့်ပေးမလို့"

"ဟဲ့ ... နင်က ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အာ ... ကျွန်တော်ကမှ အထဲကို လိုက်မဝင်ရတာ၊ တော်ကြာ အန်တီစော တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေမှာစိုးလို့"

"အေး ... အေး ... အဲဒါဆို ကောင်းတာပေါ့"

ကံကြမ္မာက သူ့ဘက်မှာ မရှိပါ။

ကိုရဲကို တွေ့ရသော်လည်း ကိုရဲက မအားပါ။ လူနာကိုင်နေရ၏။ လုံးဝ ထွက်၍မရပါ။

"သူကလည်း တို့ လုံးဝထွက်လို့ မရလို့ပါ၊ အဲဒီမှာ တို့ အသိရှိတယ်၊ သဇင်ပြုံးနဲ့ ဥမ္မာပြုံးတဲ့၊ နောက်တစ်ယောက်က သက်မာစော၊ သူတို့ကို ရှာလိုက်လေ"

"အဲဒီအခန်းမှာပဲနော်၊ ဘယ်သူ ... ဘယ်သူတွေ"

"သဇင်နဲ့ ဥမ္မာကိုပဲ မှတ်ထားလိုက်၊ နောက်က 'ပြုံး' တွေချည်းပဲ၊ နောက်တစ်ယောက်က သက်မာစော"

သူ့နာမည်တွေကို ခပ်သွက်သွက် လက်ဝါးမှာ မှတ်ပစ်လိုက်သည်။ သူ့မှာ သိက္ခာဆည်စရာ ဒီတစ်ခုပဲရှိတော့သည်။ မကြာရှေ့မှာ ဒီဆရာမတွေကို လိုက်ရှာရမည်။ လိုအပ်လျှင် မကြာကို မေးတန်မေးရမည်။ ဒါမှ ခုနက ရှာတာ 'မကြာ' ကို မဟုတ်ဘဲ ဒီဆရာမတွေကို ရှာတာပါဆိုသည့် သဘောနှင့် သူ့အရှက်ကို ပြန်ဆည်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

"ကျေးဇူးပဲကိုရဲ၊ ပြီးတော့မှ အေးအေးဆေးဆေး တွေ့မယ်နော်"

"OK, See you later"

"လာ အန်တီစော"

"ဟဲ့ ... နင်က တယ်ဟုတ်ပါလား ခင်လွန်း၊ ဒီကျောင်းမှာ အသိတွေဘာတွေနဲ့ပါလား၊ ကောင်းတာပေါ့ဟယ် အသိရှိတာ၊ ဒီကျောင်းက ဆရာလေးတွေ၊ ဆရာမလေးတွေက သဘောကောင်းပါတယ်ဟဲ့၊ ငါ့ကို ဆရာဝန်လေးက သေသေချာချာ ရှင်းပြတယ်၊ ငါ့သွားနှစ်ချောင်းက ပွဲနေတယ်တဲ့။ ဖုံးစားထားတာက နှစ်ချောင်းတဲ့၊ ကျင်ပြီး နာတဲ့သွားကတော့ သွားပြီတဲ့။ သူတို့က ဘာမှလည်း ကုမပေးဘူးနော်"

အန်တီစောကို ကြည့်ရတာ တော်တော် တက်ကြွနေ[illegible] ဖော်ဖော်ရွေရွေ ဆရာနဲ့ကျခဲ့လို့ တော်သေးသည်။ သူလည်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် သိက္ခာပြန်ဆည်နိုင်တော့မှာမို့ အရင်တုန်းကလောက် ရက်ရွံ့တုန်လှုပ်တာ မရှိတော့။

"အဲဒီဌာနက အန်တီစောရဲ့ သွားတွေမှာ ဘယ်သွားက ဘာရောဂါဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ရှာပြီး ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ညွှန်ပေးတာ၊ အဲဒီဌာနက ညွှန်ပေးလိုက်တဲ့အတိုင်း ကျန်တဲ့ ဆရာဝန်တွေက လုပ်ပေးရတာ၊ အဲဒီဌာနက ဘာရောဂါကိုမှ မကုဘူး"

"ဪ ... ဒါပေမဲ့ ခုံတွေက ကောင်းတယ်နော်၊ အကုန်အသစ်တွေချည်းပဲ"

"ဂျပန်က လှူထားတာလေ"

OS ဘက်ကို ချိုးလိုက်တော့ ခုနက တွေ့ခဲ့သောခုံမှာ မကြာကို မတွေ့ရတော့။ ဘယ်ကိုရောက်သွားလဲ မသိ။ မကြာကလွဲပြီး တခြားဆရာတွေကို မေးလို့မဖြစ်။ သူ့သိက္ခာကို ပြန်ဆည်ဖို့အတွက် မကြာကိုပဲ မေးမှကိုဖြစ်မည်။

"ကဲ ... အန်တီစော၊ ခဏနေဦးနော်၊ စာအုပ်ထပ်ရဦးမယ်"

သူ အန်တီစောကို ခဏထားခဲ့ပြီး စာအုပ်ထပ်၊ အထဲကို ချောင်းကြည့်လုပ်ရသည်။ မကြာကို အထဲမှာလည်း မတွေ့ရ။ ဘယ်ကိုရောက်သွားလဲ မသိတော့။ မကြာပြန်လာမှ သူ မေးမြန်းခြင်းအမှုကို လုပ်ရတော့မည်။ ဒါမှ ခုနက ဖြစ်ရပ်သည် မကြာ ထင်ထားသလို မဟုတ်မှန်း သိသွားမည်။

သူကတော့ အဲဒီကိစ္စကို ရှင်းပြနေမှာမဟုတ်။ မကြာ အလိုလိုသိသွားနိုင်သည့် အခြေအနေကိုရရင် ပြီးပြီ။ သဇင်ပြုံးနှင့် ဥမ္မာပြုံးဆိုသောဆရာမကလေးများကိုလည်း ရှာထားရဦးမည်။ သွားတွေ့ဖို့တော့ မဟုတ်၊ တွေ့လျှင် ရှောင်နေရန်အတွက် ဖြစ်သည်။ ဆရာမတွေ အကုန်လုံးက

Name Plate တွေနှင့်ဆိုတော့ လုံးလုံးမတွေ့မှ စုံစမ်းလို့ကောင်းမည်မဟုတ်လား။ စုံစမ်းရင်းနှင့် မကြာသိအောင် တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးကြောင်းကိုလည်း ပြောရဦးမည်။

ထိုအတွေးနှင့် သူ အဝမှာ ခဏရပ်နေသော ဆရာမကလေး၏ရင်ဘတ်က နာမည်ကဒ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ "မြင့်မြင့်လှိုင်" ဆိုသောနာမည်ကို တွေ့ရ၏။ Myint မြင့်ကို တော်တော်အချိန်ယူပြီး ဖတ်လိုက်ရသည်။ ပြီးတော့ နာမည်တွေကို ပြောင်းပြန်ခေါ်တတ်သော သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို သွားသတိရသည်။

ဒီကောင်က နာမည်တွေကို အမြဲတမ်း ပြောင်းပြန်ခေါ်လေ့ရှိသည်။ ဥပမာ–မိစုဆိုရင် မုစိ၊ ဖြူဖြူခိုင်ဆိုရင် ဖြိုင်ဖြိုင်ခူ၊ သူ့ကိုကျတော့ ခွန်းလင်တဲ့။ တစ်နေ့ ဖယ်သာမြင့်ဆိုသည့် ခရစ်ယာန်မကလေးကို ပြောင်းပြန်သွားခေါ်တာ ပါးချပ်ရိုးခန်း ရောက်သွား၏။ ကထိကနာမည်က ခေါ်မိုးစိုးလိုဖြစ်သည်။ ဒါကို ဒီကောင်က အကျင့်ပါပြီး ကထိကနာမည်ကိုပါ ပြောင်းပြန် ခေါ်မိတာ ကံကောင်းလို့ ကျောင်းထုတ်မခံရတာဖြစ်ပြီး ပါးချပ်တိုထိုင်ကန်တော့လိုက်ရ၏။

ဒါကို ဒီကောင်က စိတ်နာနာနှင့် သူ့အဖေနှင့် အမေ နာမည်တွေကို ခေါ်ပြီးတော့ ကျောင်းသားတွေ ထိန်းမရတော့ဘဲ ဝိုင်းရယ်ကြသည်။ ဒီကောင် ငြီးပုံကလည်း ကြည့်ဦးလေ။

"တောက် ... ဦးသင်းဝက်နဲ့ ဒေါ်သေးသေးထွက်တို့က ငါ့ကို ဘယ်[illegible]ဓိနဲ့များ မွေးထားကြလည်း မသိပါဘူးကွာ" တဲ့။

နာမည်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် ကထိကမပြောနဲ့၊ အဖေ[illegible]တောင်မှ မချန်တဲ့ကောင်ဖြစ်သည်။ အခု ဒီအကြောင်း[illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

ကြည့်တော့ ပျော်စရာလည်းကောင်း၊ အမှတ်တရလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သူ ထိုအတွေးများနှင့် မြင့်မြင့်လိှုင်ဆိုတော့ ဆရာမကလေး ရင်ဘတ်ကို ကြည့်ပြီး ပြုံးနေမိသော သူ့ကို ဆရာမကလေးက တွေ့သွားပြီး ဒေါသနှင့်ကြည့်သည်။ အပြာရောင် ဂျူတီကုတ်ကို အနည်းငယ် လှုပ်ရှားလိုက်၏။ ဒီတော့မှ သူလည်း သတိဝင်သွားပြီး ဆရာမကလေးနှင့် မျက်ဝန်းချင်းဆုံသည်။ အင်အားကောင်းသော ဒေါသပါသည့် အကြည့်သည် သူ့မျက်နှာကို ဖြတ်အရိုက်ခံလိုက်ရသလို ခံစားရစေ၏။

သူ ချက်ချင်း မျက်နှာလွှဲပြီး ရှုးသလို ကြောင်သလို လုပ်၍ ထို အနားက ထွက်လာခဲ့ရသည်။ ဒီတော့မှ ဆရာမကလေး ထင်ချင်သလို ပိုဖြစ်သွားမလားမသိ။ သို့သော် မတတ်နိုင်တော့။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးဆိုတာက သွားရှင်းပြမှ ရဲစခန်းရောက်မည့် ကိစ္စမျိုးမဟုတ်လား။ သူ တော်တော် စိတ်ညစ်သွားသည်။ ဒီနေ့မနက် သူ့အကြည့်တွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး တော်တော် ဒုက္ခရောက်ရသည့် မနက်ဖြစ်သည်။ သူ့ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်သည့် မျက်စေ့၊ နား၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းမှုကို ဖြစ်တော့မည်။ သူ စိတ်ရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် ဒေါ်စောဝေနားသို့ သွားနေလိုက်သည်။

"ဒီမှာက နာမည်မခေါ်ဘူးလား"

ဒေါ်စောဝေပြောမှ သတိထားမိသည်။ လူနာနာမည်ကို ခေါ်သံ မကြားရသေး။ ဆရာတစ်ယောက်ယောက်ကို မေးဖို့ လှမ်းကြည့်တော့ အပေါက်ဝမှာ စောစောက ဆရာမကလေး တစ်ယောက်ကိုသာ တွေ့ရ၏။ ဒါကတော့မဖြစ်၊ ထိုအချိန်မှာပင် –

"ကိုခင်လွှန်း ... ကိုခင်လွှန်း ရှိလား"

သူ့နာမည်ကို ရုတ်တရက် ခေါ်သံကြားလိုက်ရသဖြင့် ကြောင်၍

သွားသည်။ လှမ်းကြည့်တော့ အပြာရောင်ဝတ် ဆရာမကလေးတစ်ယောက်က ခေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ စောင့်နေကြသည့် လူတွေအားလုံးက ဆရာမလေးကို ကြည့်သည်။ လူအုပ်စုထဲကို ကြည့်သည်။ ငြိမ်နေသော လူအုပ်သည် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်၍သွားသည်။

"ကိုခင်လွှန်း ... ကိုခင်လွှန်း ရှိလား"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့၊ ရှိပါတယ်"

သူ ပြန်အော်ရင်း ခေါ်နေသည့် ဆရာမထံသို့ သွားရသည်။ လူတွေက သူ့ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြ၏။ "သူက ခုနကမှ ရောက်တာမဟုတ်လား" ဆိုသည့် တီးတိုးစကားသံကိုလည်း ကြားရသည်။ တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီထင်သည်။ ဒေါ်စောဝေ စာအုပ်ထပ်တာ ဘာကြောင့် သူ့နာမည်ကို ခေါ်ရသနည်း။

"ကျွန်တော် ခင်လွှန်းပါ"

"ကိုရဲက လှမ်းဆက်တယ်၊ အန်တီတစ်ယောက် ပြမလို့ဆို"

"ဩော် ... ဟုတ်တယ် ဆရာမ၊ ဟိုမှာ ရှိပါတယ်"

"ကျွန်မက သဇင်ပြုံးပါ"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့၊ ဆရာမ"

သူယောင်ပြီး ရင်ဘတ်ကို သွားကြည့်မိသေးသည်။ အချိန်မီ ဘာရိုက်အုပ်ရ၏။ ရင်ဘတ်မှာ နာမည်ကဒ်ပြား ကပ်ရသော စနစ်ကို သူ့ရဲ့ချေချင်လှည့်၏။ ပြီးတော့ ဆရာမကလေး လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသော Hand phoneကို တွေ့တော့ ITခေတ်သည် သူ၏ လိမ်ညာဟန်ဆောင်ထားသော လုပ်ဇာတ်ကို ခွဲစုတ်ပစ်လိုက်၏။

"ခဏတော့ စောင့်ဦးနော်၊ အင်ချပ်(ချ်)တီချယ် မလာသေး[illegible] ထပ်ပြီးသွားပြီလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့၊ ထပ်ပြီးသွားပါပြီ"

ထိုအချိန်တွင် မကြာက စားပွဲခုံကလေးမှာ ပြန်ဝင်ထိုင်သည်။ ခုနက ဘယ်ကိုသွားနေလဲမသိ။ လက်မတင်ကလေးတင် သူ့ရှင်းလင်းပြခွင့်က ဆုံးရှုံးသွားသည်။ ရင်ထဲမှာ တော်တော် မချင့်မရဲဖြစ်ရ၏။ မကြာက သူ့ကိုတွေ့တော့ လှစ်ခနဲ တစ်ချက်ပြုံးပြီး မျက်နှာကို လွှဲသွားသည်။ သူ ကျဉ်စက်နှင့် အတို့ခံလိုက်ရသလို ခံစားရပြီး ဘာလုပ်ရမှန်း ထပ်မသိဖြစ်သွားရပြန်၏။

"ဒါဆိုရင် ခဏလေးစောင့်နော်၊ တီချယ်လာတာနဲ့ ခဏကြာရင် ခေါ်ပေးမယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ"

"တွေ့ပြီလားကွ"

"အေး ... တွေ့ပြီ၊ ကိုရဲက လုပ်လိုက်ရင် အသည်းအသန်ချည်းပဲ၊ ဟုတ်တယ်"

"ဒါကတော့ သူ ဂရုစိုက်ရမယ့် လူမို့နေမှာပေါ့ကွ"

နောက်ရောက်လာသည့် ဆရာမကလေးက စပ်ဖြဲဖြဲနှင့် ဝင်ပြောသည်။ သူ့မျက်လုံးက ယောင်ပြီး Name plateကို ရောက်သွားပြန်သည်။ "ဉမ္မာပြုံး" ဟု တွေ့ရ၏။ ထိုဆရာမလေးက သူ့ကို စပ်ဖြဲဖြဲနှင့် ကြည့်နေသည်။

"ဒါဆို ကျေးဇူးပဲနော် ဆရာမ"

"ရပါတယ်၊ စောင့်နေနော်"

သူ နေရာကို ပြန်လာတော့ ဒေါ်စောဝေက ဝမ်းသာအားရ မေးသည်။

"ဝင်ရတော့မှာလား"

"ဘယ်ဝင်ရဦးမှာလဲ၊ ကျွန်တော်တို့က ခုမှထပ်တာဆိုတော့ စောင့်ရဦးမှာပေါ့၊ ကင်ဒိုညွှန့်ကလည်း ရောက်မှ မရောက်သေးတာ"

"ဘာ ... ကင်ဒို၊ ဟုတ်လား"

"ဟာ ... မေ့လို့ မေ့လို့၊ အင်ချပ်(ချ်)ဆရာမကို ပြောတာ၊ ဒေါ်ဆန်းသီတာညွှန့်"

သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေကြသော လူတွေကြားအောင် သူလည်း စောင့်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အခုစောင့်နေရတာ ဘာအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကို ခပ်ကျယ်ကျယ် ပြောချလိုက်ရ၏။ မကြာကို လှမ်းကြည့်တော့ ငုံ့ပြီး စာဖတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

သူ အခွင့်အရေးလေးရတုန်း မကြာကို တစိမ့်စိမ့် ငေးရသည်။ ရင်ထဲမှာ ချစ်သည့်စိတ်သည် ဣန္ဒြေရရ အထက်တန်းကျကျကြီးကို လူးလွန့်နေသည်။ မကြာသည် သူ့ကို ဘာမှမလုပ်ဘဲနှင့်ကို ချစ်နေမိအောင် တတ်နိုင်သည်။ သူ့ကို ဒီလိုဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တာ လောကမှာ ခုချိန်ထိ မကြာတစ်ယောက်သာ ရှိဖူးသည်။

ထိုစဉ် ဂျူတီကုတ် အင်္ကျီအဖြူရောင်နှင့် လူတစ်ယောက် မကြာအနားမှာ လာရပ်ပြီး မကြာ ခေါင်းငုံ့၍ ဖတ်နေသော စာအုပ်ကို သူ့ကိုယ်နှင့်ကို ငုံ့ကိုင်းပြီးဖတ်သည်။ ထိုကျောင်းသား၏ကိုယ်သည် မကြာအပေါ်မှာ မိုး၍နေသည်။ သူ ရုတ်တရက် ဒေါသထွက်သွား၏။ ခုနက [illegible] လင်နေသော စိတ်ခံစားမှုကလေး စုတ်ပြတ်သတ်ထွက်သွား၏။ [illegible] အသားယူသည့် ယောက်ျားမဆန်သော အပြုအမူပင်ဖြစ်သည်။

မကြာက မသိဘူးလားဟု တွေးမိသည်။ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေးဖျားက မကြာ၏ ဦးခေါင်းကိုပင် ထိနေသည်။ နောက်ဘက်က ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်လုံး အုပ်မိုးထားတာကို မကြာ မသိနိုင်စရာ မရှိ။ ဒါဆိုရင် ...

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းသော အတွေးသည် သူ့ကို မွန်ထူ တစ်ဝက် သတိလစ်ထွက်သွားအောင် လုပ်ပစ်လိုက်၏။

ဒါဆိုရင် ဒီလူဟာ မကြာရဲ့ ချစ်သူများလား။

ထိုစဉ် ထိုလူက မကြာခေါင်းကို လှမ်းပုတ်ပြီး တစ်ခုခုပြောသည်။ မကြာက မော့ကြည့်ပြီး တစ်ခုခုပြောရင်း တဟားဟား ပြိုင်တူရယ်လိုက်ကြသည်။ မကြာက ထိုလူ့လက်မောင်းကို လှမ်းထုသည်။ ထိုလူက ခုံတစ်လုံး ဆွဲယူပြီးတော့ မကြာနှင့် ပူးကပ်နေအောင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ မကြာတို့ ပခုံးချင်း ထိနေကြသည်။ မကြာက ထိုလူ့နားရွက်နားကို ကပ်ပြီး လက်ဝါးကလေးအုပ်၍ စကားပြောသည်။ မကြာတစ်ကိုယ်လုံး ထိုလူ့ရင်ခွင်ထဲသို့ ရောက်လုနီးပါး ဖြစ်နေသည်။ သူ မျက်နှာကို လွှဲပစ်လိုက်သည်။ OS အခန်းရှေ့က အဆောင်ခြား ကွက်လပ်ကလေးကို ငေးနေမိသည်။ ထိုကွက်လပ်ထဲမှာ စိုက်ထားသော ရွက်လှပင်တချို့ ငြိမ်သက်စွာ သေဆုံးနေကြသည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ အင်အားကြီးမားစွာ တစ်ခုခု ဆုံးရှုံးသွားသလိုမျိုး ခံစားနေရသည်။ ဝမ်းနည်းသည်၊ ငိုချင်သည်။ အရာဝတ္ထုတွေ၊ လူတွေ အားလုံး ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ မရှိတော့သလို ခံစားနေရသည်။

မကြာက ငယ်ရွယ်သည်၊ သွေးသားသန်မာသည်၊ ချောသည်၊ ပညာတတ်သည်။ အချစ်ခံဖို့ရော ချစ်ဖို့အတွက်ပါ အဆင်သင့်ဖြစ်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ဒီလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သွားကောလိပ်မှာရှိသည့် ယောက်ျားတွေက သတိမထားမိရအောင် ဘာမို့လို့လဲ။ ဘာသားနဲ့ ထုထားကြလို့လဲ။

မကြာမှာ ချစ်သူရှိနေလိမ့်မည်ဆိုတာကို စောစောကတည်းက သူသည် တွက်ထားခဲ့ဖို့ကောင်းသည်။ ဒါဆိုရင် အခုလိုမျိုး ရင်ဘတ်ကြီးကြပ်ကာ ဆို့နင့်မနေတော့ဘူးပေါ့။

နံဘေးနားကလူတွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြပြီး လမ်းဖယ်ပေးကြသည်။ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသူတွေ ထကြသည်။ စကားပြောနေသူတွေ ရပ်ပစ်လိုက်ကြသည်။ သူ့နံဘေးမှ ကင်ဒီညွန့် ဖြတ်တက်သွား၏။ သူ့ကို မျက်မှောင်ကျုံ့၍ ကြည့်သွားသည်။ အခုနေ နားရင်းအုပ်သွားတာတောင် သူ ဘာမှဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်။

တစ်ခုတော့ ဆရာမကင်ဒီညွန့်ကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ သူ မြင်နေရသော ရင်နာစရာကောင်းသည့် မြင်ကွင်းသည် သူ့ရှေ့မှ ပျောက်၍ သွားသည်။ သို့သော် သူ့ဝိညာဉ်ထဲကတော့ ဘယ်တော့မှ ပျောက်တော့မှာ မဟုတ်တော့။

"ဒေါ်တင်သိန်း ... ဒေါ်တင်သိန်း"

စူးရှသော ခေါ်သံနက်ကြီးက လူတွေအားလုံးကို လှုပ်နှိုးလိုက်လေသည်။

သုံးလေးယောက်လောက် ခေါ်ပြီးတော့ ဆရာမလေးတစ်ယောက်က ရောက်လာပြန်သည်။

"ခဏလေး စောင့်လို့ရတယ် မဟုတ်လားဟင်"

"ဟာ ... ရပါတယ် ဆရာမ၊ ရပါတယ်၊ ဟို အရေးတကြီး ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ စောင့်လို့ရပါတယ်"

"အဲဒါဆိုရင် ကိုရဲကို လှမ်းပြောလိုက်ပါဦး ရော့---"

ဆရာမကလေးက ဘယ်တုန်းက ပါလာမှန်းမသိသော [illegible] ကလေးကို ထိုးပေးသည်။ Hand phone ကလေးက [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချစ်စရာကောင်းသည်။ သို့သော် သူ မပြောတတ်။

"ဟာ ... နေပါစေ၊ ဆရာမပဲ ပြောလိုက်ပါ၊ ရပါတယ်"

"ပြောလိုက်ပါ၊ ရော့ ... ရော့ ... ဟိုဘက်က အသံကြားချင်နေလားမှ မသိတာ၊ ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ"

သူ့လက်ထဲသို့ Phone ကို အတင်းပေးသဖြင့် ယူလိုက်ရသည်။

"Hello ... "

"ကိုခင်လွန်းလား ... ကိုရဲပါ၊ အဆင်ပြေရဲ့လား၊ သက်မာစောက ချက်ချင်းသွင်းလို့မရဘူး လုပ်နေလို့၊ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ရှိနေလား"

"မရှိဘူးကိုရဲ၊ ရတယ်၊ စာအုပ်က အခုမှစခေါ်တာ၊ ကျွန်တော်တို့ အချိန်ရပါတယ်၊ စောင့်မယ်ကိုရဲ၊ ရတယ် ကိစ္စမရှိဘူး"

"ဒါဆိုတော့သေးတာပေါ့၊ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားနဲ့နော် ကိုခင်လွန်း၊ အရမ်းအားနာတာပဲ သိလား"

"ရတယ် ကိုရဲ၊ ရတယ်"

သူ phoneပြန်ပေးလိုက်တော့ သက်မာစောဆိုသည့် ဆရာမကလေးနှင့် ခဏစကားပြောသည်။ ဆရာမကလေးက ရယ်သည်။ သူ့ကို တစ်ချက်တစ်ချက် လှမ်း၍ကြည့်သည်။ သူ့အကြောင်း ပြောနေတာတော့ ကျိန်းသေသည်။ ဘာတွေပြောနေတာလဲ ဆိုတာတော့ မကွဲပြားပါ။

"ခဏတော့ သည်းခံပေးပါနော်၊ ကိုရဲသူငယ်ချင်းဆိုတော့ ဦးစားပေး လုပ်ပေးရမှာပေါ့၊ ကိုရဲက သိပ်သဘောကောင်းတာ၊ သက်မာတို့ကို အရမ်းကူညီခဲ့တာ၊ ဘယ်မှမသွားနဲ့နော်၊ အခြေအနေကောင်းလို့ လစ်ရင် ခေါ်ပေးမယ်နော်"

ဆရာမကလေး ပြန်ထွက်သွားတော့ သူ စိတ်ခတ်ကျနေမိသည်။

ကိုရဲမှာ phoneရှိတာ၊ "ပြုံး" တွေဆီမှာ phoneရှိတာ၊ သက်မာစောမှာ phoneရှိတာ သူ မသိခဲ့ပါ။ ဒါကြောင့်မို့ သူက သူကြံချင်သလို ကြံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် လောကကြီးက ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်သော လောကကြီး မဟုတ်။ ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်တတ်သော လောကကြီး။

"ဆရာမကလေးတွေက ဘာတဲ့လဲခင်လွန်း၊ ဟင် ..."

နံဘေးက အသံကြားရတော့မှ ဒေါ်စောဝေကြီးကို သတိရသည်။ နံဘေးမှာရှိနေတာကို မြင်လည်းမမြင်၊ သတိလည်းမရခဲ့။ အခုမှ သတိရသည်။

"အခြေအနေကောင်းရင် မြန်မြန်ခေါ်ပေးမယ်တဲ့"

"အေး ... လုပ်ပါဟယ်၊ မြန်မြန်ပြီးတော့ ကောင်းတာပေါ့"

သူ ကြိုးစားပမ်းစား သွားကိုက်ပျောက်ဆေး ရောင်းသည့် ကားနောက်က လိုက်ခဲ့ရတာတွေ၊ ဒေါ်စောဝေကြီးကို စည်းရုံးလို့ရတော့ ဝမ်းသာခဲ့ရတာတွေ၊ မနက်မိုးလင်း ကျောင်းကိုရောက်ဖို့ စဉ်းစားရင်း ရင်ခုန်ခဲ့ရတာတွေ၊ ခုနက လျှောက်ရှာတာ လူမိသွားတော့ ရှက်ခဲ့ရတာတွေ၊ ကိုရဲဆီက သူငယ်ချင်းတွေရတော့ ပြန်ဖြေဖို့ စဉ်းစားခဲ့ရတာတွေ၊ နောက်ဆုံး တွေ့လိုက်ရသည့် "မြင်ကွင်း"။

မကြာဆိုသည့် တစ်ခါမှ စကားမပြောခဲ့ဘူးသော ကောင်မကလေး တစ်ယောက်မှာ ရည်းစားရှိနေတာနှင့် သူ လူမသိ သူမသိ အသည်းကွဲရတာ ဘာမှမဆိုင်ဟု သူ ထင်ချင်သည်။ သူသည် ဘာကို နှမြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ သူ့ပုံစံက ကိုယ့်ရှေ့မှာ သူများပြုတ်ကျသွားသည့် ရေခဲမုန့်ကြီးကို ကြည့်ပြီး နှမြောနေသူနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသည်ဟု ထင်သည်။

ကိုယ့်ဒုက္ခ ကိုယ်ရှာဖို့ သူ ကြိုးစားခဲ့ရတာတွေ မနည်းပါလားဟု တွေးရင်း မကြာကို မုန်းဖို့ ကြိုးစားကြည့်သည်။ မရ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒေါ်စောဝေ ... ဒေါ်စောဝေ၊ အင်း ... နာမည်ကလည်း ယောကျ်ားနာမည်ကြီး၊ ခေါ်ရတာ သက်တောင့်သက်သာ မရှိလိုက်တာ၊ ဒေါ်စောဝေ"

"လာပြီခင်ဗျ၊ လာပြီ"

"ဒေါ်စောဝေကို ခေါ်တာ၊ မိန်းမ ... မိန်းမ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ မိန်းမပါပဲ၊ မိန်းမမှ အဖွားကြီးပါ၊ ဟောဒီမှာ၊ ကဲ ... သွား ... သွား ... အန်တီစော"

သူ အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ခေါ်ပေးသောဆရာကို ခပ်တည်တည်နှင့် ပြန်ဟောက်သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ဘာကိုမှ ဂရုစိုက်ချင်စိတ် မရှိတော့။ သူ့စကားသံကြောင့် လူတွေက ပြုံးကြသည်။ ဒီတော့လည်း နာမည်ခေါ်ပေးသည့် ဦးအောင်ပီကျယ်ကြီးက စပ်ဖြီးဖြီးနှင့် သူ့ကိုရယ်ပြသည်။ ဒီလိုဆိုတော့လည်း လောကကြီးက အဆင်ပြေသွားပါကလား။ မူလစိတ်နှင့်ဆိုလျှင် သူ ဒီလိုမျိုး ဘယ်နည်းနှင့်မှ ပြန်ပြောရဲလိမ့်မည် မဟုတ်ဆိုတာ တစ်သန်းကြေး လောင်းရဲပါသည်။

ဆရာမကင်ဒီဦညွန့်က ပါးစပ်ကြည့်မှန်ကို ကင်ဒီကိုင် ကိုင်ရင်း သူ့ကို မျက်မှောင်ကျုံ့၍ ကြည့်သည်။ ဆရာမသည် သူ့ကို ကောင်းကောင်းမှတ်မိဟန်တူသည်။ ဘာမှတော့မပြော။ ကြည့်ပုံက "ဟိုတစ်နေ့ကပဲ ဟောက်လွှတ်လိုက်တယ်၊ ဒီနေ့ ဘာလာရှုပ်ပြန်ပြီလဲ" ဆိုသည့် စကားလုံးတွေကို ကိုယ်စားပြုနေသလို ထင်ရ၏။

သူ အန်တီစော ဘာတွေဆက်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ဆက်မကြည့်တော့ပါ။ အန်တီစော အလှည့်တွင် ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသော ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေထဲမှာ မကြာပါပြီး မကြာ နံဘေးကပ်ရပ်တွင် ပခုံးချင်းထိလျက်၊ ရင်ဘတ်ခြင်းထပ်လျက် ဟိုင်ရဲသား၊ ကြိုပြာသား၊ အရှူးမသား၊ ပိုလီယို၊ လေငန်းဆွဲ၊ ကာလသားကြောင် ကြောင်နေသည့် ငနဲက ရှိနေ

သည် မဟုတ်လား။

သူ OS ခန်းရှေ့က ကွက်လပ်ထဲမှာ ညှိုးခြောက်သေဆုံးနေသော ပန်းပင်များကို ငေးနေခဲ့သည်။ တော်တော်ကြာသွား၍လို့ လှမ်းကြည့်တော့ အန်တီစောကို ကြည့်နေကြတုန်းပင် ရှိသေးသည်။ ဆရာမကင်ဒီဦညွန့်၏ မျက်နှာက လေးလေးနက်နက် ဖြစ်နေသည်။ မျက်မှောင်ကျုံ့ထားပုံက တစ်စုံတစ်ခုကို အလေးအနက် စဉ်းစားပြီး စိတ်မကျေမနပ် ဖြစ်နေပုံပေါ်သည်။ ဆရာမက ပါးစပ်ကြည့်မှန်ကို ဒေါ်စောဝေ ပါးစပ်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။ မကြာက သူ့ရှေ့က ဟိုင်နဲ့သား ပခုံးကို ကိုင်ထားပြီး အားယူ၍ ဒေါ်စောဝေကို လှကြည့်နေသည်။

သူ မျက်နှာလွှဲလိုက်သည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဒီနေ့အထိ ဘဝဖြစ်တည်မှုသည် လိပ်တစ်ကောင် ပက်လက်အလှန်ခံလိုက်ရသလို ဖြစ်နေသည်။

"ဒီမှာ ... ဒီမှာ"

လှည့်ကြည့်တော့ သဇင်ပြုံးဆိုသည့် ဆရာမကလေးက သူ့ကို ပြုံးပြသည်။

"ရှင် အထဲဝင်ပြီး လူနာအနားမှာ နေပေးချင်လား"

"ဟာ ... ရပါတယ်၊ ကိစ္စမရှိဘူး၊ ရတယ် ... ရတယ်"

"လာပါ၊ လာ လာ ရတယ်၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

ဆရာမကလေးက အထူးအခွင့်အရေးတစ်ခုလို အတင်းခေါ်[illegible] အဖြင့် သူ အားနာပြီး လိုက်ဝင်သွားသည်။ ဒေါ်စောဝေက [illegible] ချိန်ပြီးတော့ ခုံပေါ်ကို တက်ထိုင်သည်။ သက်မာစောက မီးချိန်[illegible] ဥမ္မာပြုံးက လည်ပင်း ပုဝါစည်းပေးသည်။ သဇင်ပြုံးက [illegible] သူထင်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဒေါ်စောဝေဆီသို့ [illegible] ဗန်းနှင့်ယူပြီး ရောက်လာသူက "မကြာ" ဖြစ်နေသည်[illegible]

www.burmeseclassic.com

လောက်အောင် တွေ့လိုက်ရ၏။

"ခုနက ရုပ်ရေးမရမသား" ကတော့ ဘယ်ကိုရောက်သွားသည် မသိ။ သူနည်းနည်းပျော်သွားပြီး များများ ရင်တွေခုန်လာသည်။ အခုမှ ဒေါ်ရှစာဝေကို ဘာတွေလုပ်မှာလဲဆိုတာကို စိတ်တော်တော် ဝင်စားသွားလေသည်။

မကြာက ရာဘာလက်အိတ်ကို သေသေချာချာ စွပ်သည်။ ခုနက မကြာကို မမြင်ရတာ လက်သွားဆေးလို့ပဲ ဖြစ်ရမည်။ ပါးစပ်ကာ တပ်ထားတော့ မကြာရဲ့ပုံစံက ပြောင်းသွားသည်။ မကြာစိတ်ထဲမှာ ဘာရှိသည်ဆိုတာကို ကြည့်စရာ မျက်ဝန်းကလေးတွေပဲ ရှိတော့သည်။ သူကတော့ ကျေနပ်ပါသည်။ လူတစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်က ကြည့်တာလည်း မျက်ဝန်းကိုပဲ ကြည့်တာမဟုတ်လား။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တွေ့တယ်ဆိုတာလည်း မျက်ဝန်းချင်း ဆုံတာကိုပဲ ပြောတာမဟုတ်လား။

ဥမ္မာပြုံးက မီးကိုချိန်လိုက်သည်။ မကြာက နံဘေးလင်ဗန်းထဲက သူ့ကိရိယာတွေကို ရွေးနေသည်။ ပြီးတော့ အန်တီစောကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လေသည်။ အန်တီစောမျက်နှာက ဖီးရွက်လောက်သာ ရှိတော့၏။

"ငါ့ ... ငါ့ကို ဘာလုပ်ကြမှာလဲဟင်"

"အန်တီ့သွားတွေကို ကြည့်မလို့ပါအန်တီ၊ သူတို့က အန်တီ့သွားတွေကို သမီးက ဘယ်လိုလုပ်တယ်ဆိုတာကို ကြည့်ချင်လို့ပါ၊ အန်တီ့ကို ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊ သမီးကို ကူပေးတာပါ အန်တီရဲ့"

မကြာ၏အသံက ချိုသာသည်။ မျက်ဝန်းတွေကတော့ ရယ်ချင်နေပုံရ၏။ ပါးစပ်ကာလေးနောက်က နှုတ်ခမ်းတွေကတော့ ပြုံးနေလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ ဒေါ်စောဝေက သူ့အနားမှာ ဆရာမတွေ ဝိုင်းနေသဖြင့် အနည်းငယ် ထိတ်လန့်၍ မေးပုံရသည်။

"ပါးစပ်ကလေး ဟပေးနော်အန်တီ၊ သမီး ခဏကြည့်မလို့ပါ"

မကြာအသံက တမင်ပြောရသည် ဖြစ်စေဦးတော့၊ စေတနာသံပါသည်ဟု ထင်ရသည်။ မည်သည့်ဆရာဝန်မဆို ဒီလိုအသံမျိုး ပိုင်ဆိုင်ထားဖို့ လိုလိမ့်မည်ဟု သူ ဆားကတွေးရင်း မကြာကို ဘာမှမဟုတ်ဘဲ ချီးကျူးနေမိသည်။

မကြာက အတွင်းသွားတွေကို အသေအချာကြည့်သည်။

"တီချယ်က နံပါတ်ရှစ်လို့ ပြောတယ်၊ ကိုယ်ကတော့ ခုနစ်ကို ကိုင်လိုက်ချင်တာ"

"အာ ... တီချယ့်ကို ပြန်ပြဦးနော်၊ တီချယ့် position က ရှစ်မို့လား"

"အမလေး ... မပြရဲပါဘူး၊ ပြီးတော့မှ တီချယ့်မေးရမယ်၊ အန်တီ ဟထားနော်၊ ဟ ဟ ဟုတ်ပြီ၊ ထွေးပါအန်တီ"

သက်မာစောက ရေခွက်ကို ယူပေးသည်။ ဒေါ်စောဝေက ငုံ့ပြီး ထွေးသည်။ နောက်တစ်ခါ မကြာက ဒေါ်စောဝေ၏ သွားကြားမှ အစာများကို ကော်ထုတ်ပေးပြန်သည်။ ပြီးတော့ ဂွမ်းစကလေးနှင့် ဒေါ်စောဝေ၏ သွားတွေကို သေသေချာချာ သုတ်ပေးသည်။ ပြီးတော့ ပါးနှင့် သွားဖုံးတွေကြားမှာ ဂွမ်းစကလေးတွေ လုံးပြီးထည့်သည်။

"ရတယ်၊ ကိုယ်လုပ်ထားလိုက်မယ်၊ မင်းသွားထုတ်ချည်"

မကြာထွက်သွားတော့ သစ္စင်ပြုံးက ဆက်လုပ်ပေးနေသည်။

"ကိုရဲနဲ့ခင်တာ ကြာပြီလား"

"အင်း ... သိပ်တော့ မကြာသေးပါဘူး၊ သူက ကျွန်တော့်သွားအသွားရဲ့ Firstmaker လေ"

သူ့စကားဆုံးတော့ သက်မာပြုံးက ပြုံးရာမှ အ

www.burmeseclassic.com

ပြီး ရယ်လေသည်။ သူ နည်းနည်း အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်၍သွား၏။ သူ့စကားထဲမှာတော့ အမှားမပါနိုင်ဟု သူထင်သည်။

"သူ့လူကို လုပ်မပေးမှာစိုးလို့ ဖြစ်နေတာ၊ သက်မာဆီ တစ်ခါ ဆက်တယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်မဆီဆက်တယ်၊ ကိုရဲက သိပ်စိတ်ပူတတ်တာ၊ အဲဒါ ဒီကကိစ္စကို စိတ်ချလို့၊ ကိုယ်လုပ်နေရတဲ့ လူနာကိုသာ ဂရုစိုက်လို့ ပြောလိုက်ရတယ်၊ အားနာနေတာ ... အားနာနေတာ"

"အေးဗျာ၊ ကျွန်တော်ကလည်း သူ အလုပ်ရှုပ်နေတာကို သွား အကူအညီ တောင်းမိတာကိုး"

"အင်း ... ဒါကြောင့်မို့လို့ မေကတောင်မှ ပြောသေးတယ်၊ သိလား"

မေကဆိုသဖြင့် သူ ရင်ထိတ်ခနဲ ခုန်သွားသည်။ မကြာ သူ့ကို ဘာပြောသနည်း။ သဇင်ပြုံးက သက်မာစောကိုကြည့်ရင်း ပြောခြင်းဖြစ်၏။ သက်မာစောကလည်း မေးကလေးထိုးပေးရင်း နားထောင်နေသည်။ သို့သော် သဇင်ပြုံးက ဆက်မပြောပါ။ မကြာ ရောက်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဆန့်တငင်ဖြစ်သွား၏။

မကြာက ဆေးထိုးအပ်ကို ထုတ်၍ ထုံဆေးကို စုပ်ယူသည်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ပြဿနာကစသည်။

ဒေါ်စောဝေက မကြာလက်ထဲက ဆေးထိုးအပ်ကိုကြည့်ပြီး တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်စွာနှင့် မေးသည်။

"ဒါ ... ဒါက ဘာလုပ်မှာလဲဟင်"

"မနာဘူးအန်တီရဲ့ နော်၊ သမီးက အန်တီ့ကို လုံးဝမနာအောင် ထိုးပေးမယ် ဟုတ်ပြီလား၊ တစ်ချက်တည်း ပုရွက်ဆိတ်ကိုက်သလောက်ပဲ၊ ဟုတ်ပြီလားနော်"

"ဟာ ... မထိုးဘူး ... မထိုးဘူး၊ အဲဒါကြီးကို ငါအထိုးမခံနိုင်ဘူး"

"အန်တီကလည်း မနာပါဘူး၊ မေက ထုံဆေးထိုး သိပ်တော်တာ၊ အန်တီ သိလိုက်မှာတောင် မဟုတ်ဘူး"

"အမလေး ... အဲဒီလောက် ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး၊ တို့အန်တီက သိပြီးသား၊ အသာကလေး ပါးစပ်ဟပြီး အန်တီ မျက်လုံးကလေးသာ မှိတ်ထားလိုက်၊ ဆေးထိုးမှန်းတောင် သိလိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပါးစပ်ဟထားနော် အန်တီ"

"ဟာ ... မထိုးဘူး ... မထိုးဘူး၊ ပါးစပ်ထဲကို အပ်ကြီးနဲ့ထိုးတာ မနာဘဲနေပါ့မလား၊ ငါ မထိုးဘူးနော် မထိုးချင်ဘူး၊ ငါ့ကို နင်တို့ ချုပ်ဖို့ လူတွေဒီလောက် ခေါ်ထားတာ မဟုတ်လား၊ မထိုးဘူး၊ ငါဘာသွားမှ မနုတ်တော့ဘူး၊ ငါ့ရှေ့ကဖယ်"

ဒေါ်စောဝေ၏ စကားလုံးတွေက ကြမ်းလာသည်။ လေသံက မာလာသည်။ မာန်တင်းလိုက်သည့် အမူအယာက မျက်လုံးမှာရော၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာပါ သိသိသာသာ ဖြစ်နေသည်။ မကြာ ဆေးထိုးအပ်ကို ကိုင်ရင်း အခက်တွေ့နေသည်။

"အန်တီစော ဒီလိုမလုပ်နဲ့လေ၊ ထုံဆေးလေး ထိုးလိုက်တော့မှ အန်တီစောရဲ့ သွားကိုနုတ်တော့ မနာမှာပေါ့၊ အန်တီစောက ကလေးလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ ခဏပဲဟာ၊ ပါးစပ်ကလေးဟာပေး"

"ဒီမှာခင်လွှန်း၊ မင်း ငါ့ကို အပိုတွေ ပြောမနေပါနဲ့၊ မင်း ငါ့ကို ခေါ်လာတုန်းက ဘယ်လိုပြောပြီး ခေါ်လာတာလဲ၊ ဘာမှမဖြစ်စေရပါဘူးဆို၊ အခု ငါ့ကို အပ်ကြီးနဲ့ ပါးစပ်ထဲ ဆေးထိုး ... ဆေးထိုးတော့မယ် ခင်လွှန်းရဲ့၊ မသာကောင်ရဲ့၊ အယုတ်တမာကောင်ရဲ့၊ အီးဟီးဟီးဟီး ... မထိုးကြပါနဲ့၊ မထိုးကြပါနဲ့တော့၊ ကြောက်လွန်းလို့ပါ၊ ဟောဒီမှာ ပါးစပ်ထဲကို အပ်ကြီးနဲ့ ထိုးကြတော့မလို့တဲ့တော့ အီးဟီးဟီးဟီး ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်သနှင့် မာန်နှင့် ပြောရင်း ကြောက်စိတ်က အားကြီးလွန်းသည့်အခါ ဒေါ်စောဝေသည် မာန်ကျပြီး ကလေးတစ်ယောက်လို အော်၍ငိုတော့သည်။ သွားကုခန်း တစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်သွားပြီး ဆရာမ စန်းသီတာညွန့် ချက်ချင်း ရောက်လာသည်။ သူတို့လည်း ဆရာမကို အားကိုးတကြီးနှင့် ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဆရာမက ဝါရင့်နေပြီဆိုတော့ ဒီလိုလူနာမျိုးကို ကိုင်တွယ်နေကျ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အတွေ့အကြုံ ရင့်နေလိမ့်မည်။ ဆရာမ ဘယ်လိုလုပ်သွားမလဲ။

"မနာပါဘူး အန်တီရယ်၊ သမီးက မနာအောင် ထိုးပေးမှာပါ၊ သွားနုတ်ရင် မနာအောင်လေ အန်တီရဲ့"

"အဟီး ... ဟင်း ... ဟင်း ဘာထူးလဲအေ့၊ သွားနုတ်ရင် မနာအောင် အခု အနာခံရတာ၊ ဟိုမှာအနာမခံရအောင် ဒီမှာအနာခံရတာ ဘာထူးလို့လဲ၊ အီးဟီးဟီး ..."

အင်း ... သူပြောတော့လည်း ဟုတ်မလိုလို ဖြစ်နေသည်။

"မဟုတ်ဘူးလေအန်တီရဲ့၊ သွားနုတ်တာက အရမ်းနာတာအန်တီရဲ့၊ ဒါကမနာဘူး ခဏလေးရယ်"

"မနာဘဲနေမလားအေ့၊ ညည်းဟာက ပါးစပ်ကို အပ်ကြီးနဲ့ ထိုးမယ့်ဟာကို၊ မထိုးလို့ အီးဟီးဟီး ... အဟင့် ... မရဘူးလား၊ အီးဟီးဟီး"

"ခဏလေးအန်တီရဲ့၊ ထိုးမှရမှာပေါ့၊ ပါးစပ်ဟလိုက်နော်၊ ခဏလေးပဲထိုးမှာ"

ဒေါ်စောဝေက မကြာပြောတော့မှ နှုတ်ခမ်းတွေကို ပိုပြီး တင်းတင်းစေ့ထားလိုက်သည်။ လက်ဖြင့်လည်း ပါးစပ်ကို ပိတ်ထား၏။

"မဟာဘူး၊ အီးဟီးဟီး ... ထိုးမှရမယ်ဆိုရင် ဖင်ကိုပဲထိုးပေါ့၊ ဆရာဝန်ဆိုတာ ဖင်ကိုပဲ ဆေးထိုးတာ ... အီးဟီးဟီးဟီး ... ဘဲ"

ဒေါ်စောဝေ စကားကြောင့် တိတ်ဆိတ်ပြီး စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေကြသူတွေထံမှ ရယ်သံတွေ ထွက်လာကြ၏။ ဒေါ်စောဝေက ထဘီကိုပါ အသာလျှောပေးနေသဖြင့် တော်တော်များများက ပိုဖီးရယ်ကြသည်။

"အန်တီကလည်း သွားကိုနုတ်မှာ၊ သွားနားကိုထိုးမှ ရမှာပေါ့၊ ပါးစပ်ဟလိုက်နော် အန်တီ"

ဒေါ်စောဝေက စကားမပြောတော့ဘဲ ခေါင်းကို ရမ်း၍ရမ်း၍သာနေသည်။ ပြီးတော့ ထိုင်ခုံမှ ထတော့မည့်ပုံစံမျိုး ဟန်ပြင်လာသည့်အတွက် သဇင်ပြုးတို့ အုပ်စုအနားသို့ တိုးလာကြသည်။ သူလည်း ဘာလုပ်ရမယ်မှန်း မသိတော့။

ထိုစဉ်မှာပင် စူးရှတင်းမာသော အသံတစ်သံ ထွက်လာ၏။

"ဟိုလူနာ ခုံပေါ်မှာ ငြိမ်ငြိမ်နေပါဆို၊ ဘာဖြစ်လို့ ထမလို့ လုပ်နေတာလဲ၊ စကားအပိုတွေ မပြောချင်ဘူးနော်၊ ပြဿနာမတက်ချင်ဘူး"

ဒေါ်စောဝေ ကြောင်သွားပုံရ၏။ အအော်ခံရသော ခုံပေါ်မှ လူနာကလည်း ကြောင်တောင်တောင်နှင့် ဆရာမကို ကြည့်သည်။ ဆရာမ ဒေါ်စန်းသီတာညွန့်သည် လူကသာ သေးသည်၊ အသံက တော်တော်လေး တင်းမာစူးရှ၏။ အားလုံးက တိတ်ပြီး ဆရာမကို ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ မကြာတို့ပင် ဆရာမကို ကြောင်ပြီး ဝိုင်းငေးနေကြ၏။

"ပေး ..."

ဆရာမက မကြာလက်ထဲက ဆေးထိုးအပ်ကို လှမ်းပြီး "ဆတ်" ခနဲ ယူသည်။ မကြာလည်း ကြောင်သွား၏။

"ဟ ..."

ဒေါ်စောဝေ ဘာပြောရမှန်းမသိဘဲ ပါးစပ်ဟပေးလိုက်[illegible]

"မိးချိန်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မကြာက ကမန်းကတန်း မီးချိန်ပေးလိုက်သည်။ ဆရာမသည် ကျွမ်းကျင်စွာဖြင့် ဆေးထိုးပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည်။ နောက်ထပ် ဆေး ထပ်စုပ်ပြီး ညာဘက်ကနေ ထိုးပြန်သည်။ ပြီးတော့ မကြာလက်ထဲကို ဆေးထိုးအပ် ပြန်ထည့်လိုက်၏။

"ကဲ ... ဘာကြာလို့လဲ၊ နာလည်းနာတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ မကြာဟန် ဆက်လုပ်"

ဆရာမက "လုစ်" ခနဲ ထွက်သွားသည်။ သူတို့အားလုံး တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်ကုန်ကြလေသည်။

"အန်တီက ဆရာမနဲ့ကျတော့ လိမ္မာသားပဲ"

ဒေါ်စောဝေ ဘာမှပြန်မပြော။ မျက်လုံးကြီးသာ ပြူးနေ၏။ သူ လည်း အခုမှ အလုံးကြီး ကျသွားသည်။

"တော်ပါသေးရဲ့နော်"

"ဟုတ်တယ်၊ မေလည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတာ ... ဟီဟိ၊ သူ့ကိုသာ အားပေးနေရတာ၊ မေလည်း ကိုယ့်ကို ဆေးထိုးမယ်ဆိုရင် အခုထိ ကြောက်တုန်းပဲ"

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ဆရာဝန်ဖြစ်တာနဲ့ ဆေးထိုးခံရမှာ ကြောက်တာနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ"

"အင်း ... နော် ... အန်တီ ခဏနေရင် ထုံလာလိမ့်မယ်၊ ထုံလာရင် သမီးကိုပြောနော်၊ ဘာမှကြောက်စရာလိုဘူး၊ ဒါပဲ ပြီးပြီ"

"အင်းလေ ... အန်တီစောက ကျွန်တော့် စိတ်ကိုညစ်သွားတာပဲ၊ ဆရာမကိုလည်း အားနာစရာကောင်းလိုက်တာ"

သူနှင့် မကြာ ရုတ်တရက် စကားအပြန်အလှန် ပြောဖြစ်သွားသည်။ မကြာသည် သူ ထင်ထားတာလောက် မာနမကြီးဆိုတာ သိရတော့ သူ

တော်တော် ပျော်သွားသည်။ ခုနက စိတ်ညစ်နေတာ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ နည်းနည်းတော့ လျော့သွား၏။ မကြာကို တစ်ချက်ခိုးအငေးမှာ မကြာက သူ့ဘက်သို့ လှည့်တာနှင့် ကြုံသွား၏။

"တစ်ခါမှ မနေတ်ဖူးဘူးထင်တယ်၊ ဟုတ်လား"

မကြာက သူ့ကိုမေးသည်။ ဝမ်းသာလုံးဆို့ပြီး ရုတ်တရက် ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်။ ခေါင်းကို အရင်ညိတ်ပြရ၏။ ပြီးတော့ ကမန်းကတမ်း ပြောရ၏။

"ဟုတ်တယ် မကြာ၊ အရင်တုန်းက မနေတ်ဖူးဘူး၊ သူ့ကို တော်တော် ညာပြီးတော့ ခေါ်လာရတာ ခုနက ပြောတာတွေကို မကြာ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ နော်"

"ရှင် ..."

"မကြာကို ပြောတာတွေကို စိတ်ထဲမထားပါနဲ့လို့"

"အဲဒါကိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်မကို ဘယ်လိုခေါ်တယ်"

ဟာ ...

သွားပြီ။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်ပြီး ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။ ဘာမှလည်း ပြောလို့မရတော့ဆိုတာ နားလည်လိုက်သည်။ ဒေါ်စောဝေ ကိစ္စကြောင့် မကြာနာမည်ကို သတိထားဖို့ လုံးဝမေ့သွားခဲ့သည်။ အခု တော့ ...

"ကျွန်တော် ဟို ... ဟိုလေ မကြာကို အဲဒါ နာမည်စသိတော့ မကြာ လို့ ..."

"ဪ ... မေ့နာမည်ကို မကြာလို့ ခေါ်နေကျလား"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်က ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဆရာမ ယူနေပြီ၊ ထူပြီ ဆရာမ"

"ဪ ... ဟုတ်ပြီ၊ သဇင်ရေ မီးချိန်ပေးပါဦး"

မကြာက မျက်နှာဖုံး ပြန်တပ်၍ ဒေါ်စောဝေ သွားဘက်ကို လှည့်သွားသည်။ မကြာက ဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုသဘောထားမှာလဲ မေးလာရင် ဖြေဖို့က တော်တော်ခက်သည်။

အခုလောလောဆယ်တော့ မကြာနှင့် ဆရာမနှစ်ယောက် အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

"သက်မာ ရပြီ ရပြီ၊ Forcep ဖောကပ်(ပ်) ပေး"

မကြာက လက်ထဲရောက်လာသော ပလာယာလိုပစ္စည်းနှင့် တစ်ချက်ဆွဲမလိုက်သည်။ ဒေါ်စောဝေ ပါးစပ်ထဲက ပြန်ထုတ်လိုက်တော့ ပလာယာထိပ်မှာ သွေးစက်နှင့် သွားတစ်ချောင်း။

"မနာဘူးမဟုတ်လား အန်တီ၊ ဟောဒီမှာ အန်တီ့ကို ဒုက္ခပေးနေတဲ့သွား"

ဒေါ်စောဝေက မကြာ မြှောက်ပြသော သွားကိုကြည့်ပြီး ပျော့ကျသွားသည်။

"ဟာ ... အန်တီစော ... အန်တီစော ... အန်တီ၊ မကြာ လုပ်ပါဦး"

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... လုပ်ပါဦး၊ လူနာလန့်သွားတာလား"

"ယပ်ခပ် ... ယပ်ခပ်စမ်း၊ အန်တီ ... အန်တီ"

သွားနုတ်ဆောင် တစ်ခုလုံး ဆူညံ၍ ပြာယာခပ်သွားလေသည်။

အခန်း(၈)

"အကြောင်းမကြားလို့ လုံးဝမဖြစ်ဘူး၊ အခုကိစ္စက ရှင်နဲ့မှ မဆိုင်တာ၊ ပတ်သက်ခြင်း ပတ်သက်ရင် မေတို့နဲ့ပဲ ပတ်သက်မှာ၊ ပြီးတော့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စကလည်း ရှင်းလို့ရတဲ့ကိစ္စပါ၊ အကြောင်းမကြားရင်သာ မေတို့မှာ ပြဿနာရှိတာ"

"ဟုတ်ပါတယ် ကိုခင်လွန်း၊ ဒါက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စည်းကမ်းနဲ့ ပတ်သက်နေလို့ပါ၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး၊ ကိုခင်လွန်းက အကြောင်းကြားဖို့ကို ဘာဖြစ်လို့ စိုးရိမ်ရတာလဲ"

သူ မကြာကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဝင်ပြောသော ကိုရဲကိုပင် မကြည့်မိ။ မကြာက ဘာမှမပြောဘဲ ရှက်သွားသလို ခေါင်းကို တစ်ချက်ငုံ့၍သွား၏။ ပြီးတော့ ခေါင်းကို ရမ်းလေသည်။ ကိုရဲက သူ့ကိုကြည့်၍ နှုတ်ခမ်းကို စူလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ဒေါ်စောဝေအိမ်ကို သွားအကြောင်းမကြားရဲတာကတော့ ရှင်းပါသည်။ ဒေါ်စောဝေကို သူ စည်းရုံးပြီး ခေါ်လာခဲ့တာကို မကြာတို့ရှေ့မှာ မသိစေချင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ပြီးတော့ ဒေါ်စောဝေ၏သား အေးကိုက သူ့အမေ ဒီလိုဖြစ်တာကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကျေနပ်မှာမဟုတ်။

အေးကိုနှင့် သူက တစ်ကျောင်းတည်းနေ သူငယ်ချင်းဆိုပေမယ့် အေးကိုသည် သူတို့က ဆယ်တန်း အောင်သွားကြသည့်အတွက် ထိုစဉ်ကတည်းက ကျေနပ်ပုံမရ။ တစ်ရပ်ကွက်သားချင်း ဆိုသော်လည်း မေးထူးခေါ်ပြောပင် မရှိခဲ့။ အေးကို ကျောင်းအထုတ်ခံရသည့်နှစ်မှာ ဆယ်တန်းအောင်သွားသည့် သူတို့ကို ရန်သူလို သဘောထားခဲ့သည်။ အခု သူ့အမေကိစ္စသာ သိသွားလျှင် ...

ဒါပေမဲ့ အေးကိုက သူ့ကို ရန်ငြိုးထားပြီး ဓားနဲ့ထိုးမှာထက် သူ မကြာကို တွေ့ချင်လို့ ဒေါ်စောဝေကို အတင်းစည်းရုံးပြီး ကျောင်းကိုခေါ်လာသည့်ကိစ္စကို မကြာတို့ သိသွားမှာကို စိုးရိမ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

"ကျွန်တော် စိုးရိမ်တာကို ထားလိုက်ပါတော့၊ အန်တီစော ကောင်းလာရင် ခေါ်ထုတ်သွားတာက အားလုံးအတွက် ပြဿနာပိုကောင်းတာ်ပေါ့၊ မကြာမှာလည်း အပြစ်မှမရှိဘဲ၊ ဒါ စေတနာအများပဲဟာ"

"မရဘူး ကိုခင်လွန်းရဲ့၊ ခက်တာပဲ၊ ဆေးရုံမှာ Record ဝင်သွားပြီဆိုတော့ သူ့အိမ်ကို အကြောင်းကြားမှကို ဖြစ်မှာ"

သူ လေသံမှန်မှန်နှင့် ဝင်ပြောသော သဇင်ပြုံးကို အားနာနေမိသည်။ ထိုအချိန်တွင် မကြာက သူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး –

"မေနဲ့ ရှင်နဲ့ စကားခဏလောက် ပြောရအောင်၊ ဟုတ်ပြီလား"

သူ တော်တော်လေး အံ့သြသွားသည်။ လုံးဝထင်မထားသော ဆုလာဘ်တစ်ခုကို ရရှိလိုက်ရသလို ရင်ထဲမှာ ပျော်ရွှင်သွား၏။ သူ့ကို မကြာက စကားပြောချင်တယ်ဟူသော အကြောင်းအရာဟာ ရင်ထဲမှာ ပီတိလွှမ်းကာ ကျန်ခဲ့၏။ ဘာအကြောင်း ပြောမယ်ဆိုတာကို လုံးဝသတိမရတော့။

"ဟုတ်ကဲ့ မကြာ"

သဇင်ပြုံးတို့၊ သက်မာစောတို့က အသံတိတ် သဘောတူကြောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။ ကိုရဲက နှုတ်ခမ်းကိုစူကာ တစ်ဖက်သို့ လှည့်နေသည်။ မကြာက အခန်းအပြင်သို့ အရင်ထွက်သွားသည်။

သူ ကော်ရစ်တာကို ရောက်သွားတော့ မကြာက သူ့ကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ သူ ရင်တွေ ခုန်နေသည်။ မကြာရှေ့မှာ မတ်တပ်ရပ်ရတာ ဂျပန်တွေရဲ့ စက်သေနတ်ရှေ့မှာ မတ်တပ်ရပ်ရသော မဟာမိတ်တပ်သား တစ်ယောက်လို ဖြစ်နေသည်။

"ရှင်ဘာဖြစ်လို့ အန်တီစောရဲ့အိမ်ကို အကြောင်းမကြားချင်တာလဲ ဆိုတာကို မေသဘောပေါက်ပါတယ်၊ ရှင်အကြောင်းကြားကြား မကြားကြား ဆရာတွေကတော့ မေ့ကို case ဖွင့်မှာပဲ၊ ဒါကလည်း Oral Record နဲ့ ရှင်းလို့ရပါတယ်၊ အကြောင်းမကြားလို့သာ မရတာပါ၊ မေ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ရှင် သွားအကြောင်းကြားလိုက်နော်၊ ဟုတ်ပြီလား၊ မေ အားလုံးကို တာဝန်ယူပါတယ်"

မကြာက သူ့ကိုကြည့်လိုက်၊ မျက်လွှာချလိုက်၊ မော့ကြည့်[illegible] မျက်လွှာချလိုက်နှင့် ပြော၍သွားသည်။ သူသည် ရင်တစ်ခုလုံး[illegible] ထားရသဖြင့် မောပြီး မျောလွင့်နေသည်။ ဝိညာဉ်က [illegible]

ကြော[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောက်လန့်တကြား ရှန်းထွက်သွားနေသဖြင့် ချက်ချင်း ပြန်စကားမပြောနိုင်။

"မကြာက ခေါ်ဆိုရင် ခေါ်ပေးပါ့မယ်၊ ကျွန်တော် တစ်ခုကြိုပြီး တောင်းပန်ထားချင်တာက အန်တီစောရဲ့သားတွေက ဒေါသနည်းနည်းကြီးတယ်၊ သူတို့အမေကိုလည်း အရမ်းချစ်တာ၊ ရောက်လာလို့ စကားပြောတာ ရင့်သီးရင် မကြာ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါနဲ့၊ အဲဒါ မကြာကို ကျွန်တော် ကြိုတင်ပြီးတော့ ..."

"အို ... ရတယ်၊ မေ နားလည်ပါတယ်"

"ဒါဆို ကျွန်တော် သွားခေါ်လိုက်မယ်နော် မကြာ"

အန်တီစောအိမ်က ရောက်လာတော့ အားလုံး ပျာပျာသလဲ စိုးရိမ်စိတ် များနေကြသည်က များလေသည်။ မကြာကိုရောသူ့ကိုပါ ပြဿနာရှာဖို့တို့၊ ပြောတာဆိုတာတို့ သိပ်မရှိလှပါ။ အေးကို တစ်ယောက်သာ သူ့ကို မကျေနပ်သလို ကြည့်ရင်း တစ်ချက်ပြောသည်။

"အမေက ဒီရှူးသလိုလို ကြောင်သလိုလိုကောင် ခေါ်တာကို အကောင်းအောက်မေ့နေတာကိုး၊ ဒီကောင်က ဘာအသုံးကျလို့လဲ၊ ငကြောင်ပဲဟာ"

"အန်တီက ကိုခင်လွန်း ခေါ်လာလို့ ဒီကိုရောက်လာတာဆိုရင် ကံကောင်းတာပေါ့၊ အန်တီစောရဲ့ ခံတွင်းက တော်တော်အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ ကီစ္စတွေ ဖြစ်နေတာ၊ အခုကို ခံတွင်းထဲမှာ အမြစ်ပုတ်နေတဲ့ သွားနှစ်ချောင်း ရှိနေသေးတယ်၊ ပြီးတော့ ဆရာမတွေက အန်တီစောရဲ့ ခံတွင်းထဲက သွားဖုံးမာပြီး ထိရင်မနာတော့တာကို သိပ်မကျေနပ်ကြဘူး၊ သေသေချာချာ စစ်ရဦးမယ်၊ အန်တီစော အခုရောက်လာတာတောင် နည်းနည်း

နောက်ကျနေပြီ၊ ဒီထက်နောက်ကျရင် မလွယ်တော့ဘူး၊ ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့"

မကြာထံမှ မမျှော်လင့်သော စကားကြောင့် သူ တော်တော် အံ့သြသွားသည်။ သူ့ရဲ့ ကောင်းမှုတစ်ခုဟု တွေးမိပြီး ရင်ထဲမှာ ကြည်နူးရသေးသည်။ မကြာကို တွေ့ချင်လို့ ဒေါ်စောဝေကြီးကို အသုံးချမိတာ မေ့သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

မကြာစကားကြောင့် အေးကို ဘာမှပြန်မပြောရဲတော့။ အေးကိုတို့က မကြာအတွက် အန်တီစောကို သူ အသုံးချခဲ့ကြသည် ဆိုတာကို ရိပ်မိကြပုံမပေါ်ပါ။ မကြာကိုလည်း "ဆရာဝန်" ဆိုသည့် အသိကြောင့် အပြစ်မပြောရဲကြပါ။ အားလုံး အဆင်ပြေသွားကြ၏။

"အေးကို မင်းတိတ်စမ်း၊ ဟိုကောင်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ ငါ့ဇာတသာ ဆေးထိုးအပ်ကို လန့်ပြီးဖြစ်တာ၊ ဆရာမနဲ့လည်း ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ ခင်လွန်းက ငါ့ကို ဂရုတစိုက် ပို့ပေးတာ၊ နင်က ငါ ဘာသောက်ဂရုစိုက်လို့လဲ၊ နင့် မယားနား ကြက်သတ်နေရရင် ပြီးတာပဲ မဟုတ်လား၊ မပြောလိုက်ချင်ဘူး"

ဒေါ်စောဝေအသံကြောင့် အေးကို ကုတ်သွား၏။

"အန်တီစောကလည်း ဘာမှမဟုတ်တဲ့ဟာကို၊ အေးကိုက ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းပါ၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

"အေး ... အေး ... သာဓုပါတော် သာဓုပါ၊ ဆရာမလေး အန်တီ ပြန်လို့ရပြီ မဟုတ်လား၊ ကောင်းသွားပါပြီ"

"အခုတော့ ပြန်လို့မရသေးဘူး အန်တီ၊ ဆရာဝန်ကြီး ပြင်နေ Round လှည့်ရင် ပြန်ဖို့ သမီးပြောပေးပါ့မယ်၊ ခုတော့ နားနေလိုက်ပါ အန်တီ နော်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဗိုက်ဆာလို့ သမီးရဲ့"

"ဟာ … အန်တီကလည်း ကျွန်တော် ဝယ်ပေးမှာပေါ့၊ အန်တီက ဘာစားချင်တာလဲ"

"ထမင်းပဲ ငါကစားချင်တာဟဲ့၊ စားလို့ရလားဟင် ဆရာမလေး"

"အာ … ထမင်းကတော့ စားလို့မရသေးဘူး အန်တီ၊ သွားနုတ်ထားတဲ့ဒဏ်ကြောင့် ဆန်ပြုတ်တို့၊ စွတ်ပြုတ်တို့ပဲ အအေးခံပြီးတော့ သောက်လို့ရမှာ"

"အို … ဆန်ပြုတ်တော့ မသောက်ချင်ပါဘူး၊ လူမမာစော် နံလွန်းလို့"

"အန်တီကလည်း … ကြေးအိုးသောက်မလား အန်တီ၊ ရေစက်မှတ်တိုင်နားမှာ ရွှေယုန်လေး ကြေးအိုးရှိတယ်၊ နာမည်ကြီးပဲ၊ ကျွန်တော် သွားဝယ်ပေးမယ်လေ"

"ဟယ် … ကြေးအိုးဆို ကောင်းတာပေါ့၊ ခုတောင် သောက်ချင်လာပြီ၊ တည့်ရဲ့လားဟင် ဆရာမလေး"

"တည့်တယ်၊ အအေးတော့ ခံသောက်ရမယ်နော် အန်တီ"

"OK … OK"

အန်တီစော၏ ဝမ်းသာအားရစကားကြောင့် မကြာနှင့်သူ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ကြည့်၍ အသံထွက်အောင်ပင် ရယ်လိုက်ကြမိသည်။

"မကြာရော ဘာစားမလဲဟင်"

မကြာ တစ်ချက်တွေသွားသည်။ သူမေးလိုက်သော စကားသံထဲမှာ ကြင်နာသံ အပြည့်ပါနေသည်ဆိုတာကို မကြာ ကြားပါလိမ့်မည်။ နားနဲ့တော့မဟုတ်။ နှလုံးသားနှင့် ကြားပါလိမ့်မည်။

"အင်း … မေလည်း အိမ်ပြန်မှာမဟုတ်တော့ တစ်ခုခုစားမှ၊ ကြေးအိုးဆီချက်ပဲ စားမယ်လေ"

"ဘာသားနဲ့လဲ မကြာ"

"ရတယ်၊ ဘာနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရှင်ရော မစားဘူးလား"

"အင်း … စားရတော့မှာပေါ့"

မကြာက ယုန်ရုပ် ပိုက်ဆံအိတ်သေးသေးလေးကို ဖွင့်သည်။

"ဟာ … မကြာ မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော် ဝယ်ခဲ့ပါ့မယ်၊ မလုပ်ပါနဲ့ မကြာရဲ့"

"မေတို့က လူနာဆီက မစားရဘူးရှင့်"

မကြာက စိတ်ဆိုးသလိုလေသံကို အပြုံးနှင့်ပြောခြင်း ဖြစ်သည်။

မကြာ၏ အမူအရာကိုကြည့်ရင်း သူ့စိတ်ထဲမှာ ပီတိဖြစ်ရသည်။ သူနှင့် မကြာသည် အချိန်ခဏလေးအတွင်းမှာပင် အံ့သြဖို့ကောင်းလောက်အောင်ကို ရင်းနှီးသွားကြသည်။ ဒီလိုရင်းနှီးမှုမျိုးကို သာမန်အခွင့်အရေးနှင့် တည်ဆောက်ယူမည်ဆိုလျှင် အနည်းဆုံး အချိန်တစ်နှစ်လောက်တော့ အသုံးချရလိမ့်မည် ထင်သည်။ အခုတော့ မကြာနှင့် သူသည် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ခံစားချက်တူ ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည့်အတွက် ဒီလောက်မြန်မြန် နားလည်မှုရသွားခြင်း ဖြစ်ရမည်။ ဒီလိုတွေးမိတော့ ပါးစပ်ထဲကို ဆေးထိုးခံရမှာ ကြောက်တတ်သော ဒေါ်စောဝေကြီးကို ဖက်နမ်းပစ်ချင်စိတ်တောင် ပေါက်သွား၏။

သူ သွားကောလိပ်အပေါ်ထပ် လူနာဆောင်ပေါ်က ဆင်းလာစဉ် အောက်မှာစောင့်နေသော အေးကိုကို တွေ့ရ၏။

"ဟော့ကောင်ခင်လွှန်း၊ ပိုက်ဆံဘယ်လောက်လိုလဲ၊ ရော့ — ယူထား လိုက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ ... သူငယ်ချင်း ရပါတယ်၊ ဒီမှာက ပိုက်ဆံမကုန်ပါဘူး၊ ပေးမှ မပေးရတာ၊ ပြီးတော့ ညနေဆင်းရမှာပဲ"

"ပိုက်ဆံတော့ လိုတာပေါ့ကွ၊ အခုပဲ အမေက ကြေးအိုးနေပြီ၊ မင်း ဘာအလုပ်မှ မရှိရင်တော့ အမေ့ကို စောင့်ပေးစမ်းကွာ၊ ငါက ငါ့ကြက်နဲ့ငါ အားတာမဟုတ်ဘူး၊ ရော့ ... ပိုက်ဆံ"

တော်ရုံအခြေအနေမှာ ဆိုရင်တော့ ကျိန်းသေရန်ဖြစ်ရမည့် စကား အသုံးအနှုန်းဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ ခုချိန်မှာတော့ သူ့မှာ သည်းခံအားကောင်း နေပါသည်။ ပြီးတော့ အေးကိုက ဒီလိုပဲ စကားပြောမတတ်တာ သူ သိပြီး သားမို့ ဘာမှစိတ်ဆိုးမနေတော့။

"ရပါတယ်၊ ငါဝယ်ကျွေးပါ့မယ်၊ ငါက အန်တီကို ဇီဝိတဒါနလို့ ပြောထားပြီးသားကွ"

"ဟို ဆရာမကရော"

"အာ ... မလိုပါဘူးကွ၊ ငါပဲကျွေးမှာပေါ့၊ ဆေးဖိုးတွေ ဘာတွေလည်း မလိုဘူးကွာ၊ အားလုံးအဆင်ပြေတယ်၊ ပြီးတော့ ငါညနေအထိ စောင့်ပေး မယ်ကွ၊ စိတ်ချ ဟုတ်ပြီလား"

"ပြီးရောကွာ၊ ငါက ဒါကို ကျောင်းပဲထင်တာကွ၊ ဆေးရုံတွေ ဘာတွေရှိတာ မသိဘူး"

"မေးရိုးခွဲတာတို့၊ မေးရိုးကျိုးတာတို့ အဲဒါတွေရှိတယ်ကွ၊ ခံတွင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါတွေပေါ့ကွာ"

အေးကိုက သူ့ကို အထင်ကြီးသွားသလို တစ်ချက်ကြည့်သည်။ သူလည်း သိပ်သိတာမဟုတ်။ ဒေါ်စောဝေ သတိရအောင်စောင့်ရင်း သဇင် ပြီးက ပြောပြထားသဖြင့် သိတာကို ခပ်တည်တည်နှင့် ဖြီးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ဒီထက်တော့ သူလည်း ဘာမှပိုသိတာ မဟုတ်ပါ။

"ဒါဆို ငါသွားမယ်ကွာ၊ အမေ့ကို ဂရုစိုက်ပေးကွာ၊ ငါ မင်းကို ပြောမိတာ Sorry ပဲ"

"ရပါတယ် သူငယ်ချင်းရာ၊ မင်း အမေချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ပြောမိတာ ပဲဟာ"

သူက ကမ်းပေးသော အေးကိုလက်ကို ဖျစ်ညှစ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

အေးကို ထွက်သွားတော့ သူပီတိဖြင့် စဉ်းစားနေမိသည်။ သူသည် "ကုသိုလ်လည်းရ နှာဘူးကျ" ဖြစ်နေပြီလားဆိုတာကို ဖြစ်လေသည်။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆေးရုံမှာ ကြေးအိုးသောက်ရသည့်အချိန်တွေကတော့ သူ့ဘဝ၏ သကြားလုံးတစ်လုံး၏ အချိုဆုံးစက္ကန့်များပင် ဖြစ်လေသည်။

ဘာကြောင့်မှန်းတော့မသိ၊ မကြာနှင့်သူ မျက်ဝန်းချင်းဆုံတာနှင့် ရယ်ရယ်နေဖြစ်ကြသည်။ အဲဒီရယ်သံတွေက တစ်စုံတစ်ရာသော အဓိပ္ပာယ်ကို ပုံစံပြောင်းပြီး ပျံသန်းထွက်သွားကြတဲ့ လိပ်ပြာကလေးတွေလို ဖြစ်နေသည်။ သူနှင့် မကြာသည် စကားပြောရင်း ပြောလို့မရသော စကားတွေကို ရရနေကြသည်ဟု သူထင်သည်။

"မေက တိုင်းရင်းဆေးကိုတော့ အထင်သေးတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ဆေးလုပ်တဲ့လူတွေကို မယုံကြည်ရဲတာပါ၊ တကယ်လည်း နားလည်ပြီး စေတနာလည်းရှိတဲ့ တိုင်းရင်းဆေးတွေလည်း ရှိတာပဲ၊ ဒါကြောင့် နိုင်ငံတော်က တိုင်းရင်းဆေးသိပ္ပံ လုပ်ပေးတာ အရမ်းကျေးဇူးတင်တာပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဆေးလောကမှာ ထင်မထားတာတွေလည်း ရှိတယ်နော် မကြာ၊ မျက်စေ့ထဲကို ငရုပ်သီး ဝင်သွားတာတို့၊ ဆပ်ပြာဝင်တာတို့ကို ခြေမရေလောင်းရင် ပျောက်တာ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ဟင် ... ဟုတ်လား"

"တကယ်ပေါ့ မကြာရဲ့၊ မယုံရင်မှတ်ထားပြီး မကြာ ကြုံရင်လုပ်ကြည့်ပါလား၊ ညာဘက်မျက်စေ့ထဲကိုဝင်ရင် ဆန့်ကျင်ဘက် ဘယ်ဘက်ခြေမကို ရေလောင်းရတာ၊ ချက်ချင်းကိုပျောက်တာ မကြာရဲ့"

"ဟုတ်လား"

မကြာ အံ့သြနေပုံကလေးက ချစ်ဖို့ အရမ်းကောင်းပါသည်။

နှာသီးဖျားကလေးကို ဆွဲလိမ်ချင်စိတ် ပေါက်လာ၏။ စိတ်ကို တော်တော် ချုပ်တည်းထားလိုက်ရပါသည်။

ဒေါ်စောဝေကြီးကတော့ နှလုံးငြိမ်ဆေးအရှိန်နှင့် ပြန်အိပ်သွားပြီဖြစ်သည်။ မကြာနှင့်သူ စကားပြတ်သွားပြီး ငေးချင်ရာငေးပြီး တွေးချင်ရာ တွေးနေမိသည်။ သူ မကြာ လက်ကောက်ဝတ်ကလေးမှာ တပ်ထားသည့် နာရီသေးသေးကလေးထဲက စက္ကန့်တံ ပြေးနေတာကို အထိတ်တလန့် ငေးနေမိသည်။ နေရောင်ဖျော့ကျကျ လာနေတာကို ကြောက်လန့်တကြား မြင်နေရသည်။ တိတ်ဆိတ် တိတ်ဆိတ်၍ လာနေသော သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးတက္ကသိုလ်ကြီး၏ အော်ဟစ်သံကို စူးစူးဝါးဝါး ကြားနေရသည်။

ကော်ရစ်တာကနေ အောက်ဘက်ကို ငုံ့ပြီးငေးနေသော မကြာကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော စိတ်ကလေးနှင့် ငေးနေမိသည်။ ငေးရင်း ငေးရင်းက ရင်ထဲမှာရှိသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာက မြင့်မြင့်တက်လာပြီး နောက်ဆုံးမှာ မကြာကို မထိရက် မကိုင်ရက်အောင် ဖြစ်သွားသည်။ ပြီးတော့ မကြာနှင့် သူသည် လုံးလုံးမတန်ဟု ထင်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ရင်ထဲက ချစ်ခြင်းသည် သူ့စကားကို နားမထောင်တော့။ သူ့ဘက်က မဟုတ်တော့။ မကြာဘက်ကို ရောက်သွားသည်။ ပြီးတော့ သူ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာက သူ့ကိုသစ္စာဖောက်ပြီး မကြာကို ပြန်မချစ်ဖို့ တိုက်တွန်းနေသည်။

သူသည် ချက်ချင်းကို အပြစ်အနာအဆာ မကင်းသော မကြာနှင့် မတန်သော လူတစ်ယောက် ဖြစ်၍သွား၏။ နောက်ဆုံး သူသည် သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ပြီးတော့ မုန်းလာနေသည်။

အဲဒီလောက်အထိ ချစ်ရပါသည် "မကြာ"။

ရုတ်တရက် မကြာက ငိုနေရာမှ ဖျတ်ခနဲမော့သည်။

ငိုပြီး အဝေးလွင့်အတွေးနှင့် စိုက်ငေးနေသော သူ့မျက်ဝန်းများနှင့် အကြိုးအကျယ် အသံထွက်သွားအောင် ဆုံမိကြလေသည်။

ထိုအသံသည် ဘော့(စ်)ဆောရိုက်တံတစ်ခုလို သူ့နှလုံးသားကို အားနှင့် ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ရင်သည် လွင့်ခနဲ မြောက်တက်သွားလေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း မွန်ထူထွက်သွား၏။

ကော်ရစ်တာလက်တန်းကို ယောင်ပြီး ဆုပ်ကိုင်ထားမိသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး မျက်ဝန်းတွေကို မခွာမိကြ။

"မေ မနက်က ထီပေါက်လို့ဆို"

အသံလာရာဆီသို့ မွန်ထူတစ်ဝက် သတိတစ်ချက်နှင့် လှမ်းကြည့်ရသည်။

သူ သိသည်။ သို့သော် အသိဉာဏ်ထဲကို ဘာတစ်ခုမှမဝင်။ အဲဒီအချိန်မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသော ရင်ခုန်သံမှလွဲ၍ သူ့ဝိညာဉ်ထဲကို ဘာတစ်ခုမှ ဝင်မလာနိုင်ပါ။

"ဩော် ... ကိုအောင်"

"အာ ... ကျွန်တော်က ဘယ်သူများလဲလို့၊ ခင်ဗျားကိုး၊ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိရဲ့လား"

ကြည်လင်သန့်ရှင်းပြီး နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသော မျက်နှာနှင့် အေးဆေးတည်ငြိမ်သော အသံကို သူ သေသေချာချာ ကြားဖူးပါသည်။ ရုတ်တရက် အလုပ်မလုပ်တော့သော အသိဉာဏ်ကို အတင်းနှိုးရ၏။ လိုအပ်သည့်အချိန်အထိ သူ အဖြေပြန်မပေးနိုင်သေး။ သူ သိသည်ဆိုတာကို သိသည်။ ဘာကိုသိတာလဲဆိုတာကို မသိသေး။

"ကိုအောင် တို့က သိပြီးသားလား"

"ဟုတ်တယ် ... ဒါပေမယ့် သူကိုယ့်ကို မမှတ်မိဘူးထင်တယ်"

ထိုလူက သူ့ကို ပြုံးကြည့်သည်။ ထိုအပြုံးကို သူ သေသေချာချာ မြင်ဖူးသည်။ သို့သော် မကြာနှင့်သိသော လူတစ်ယောက်ကို သူဘယ်တုန်းကမှ မသိခဲ့ဖူးပါ။ မရင်းနှီးခဲ့ဖူးပါ။ သို့သော် ထိုအပြုံးကို သူသိနေသည်။ သူတစ်ခုခုပြန်ဖြေဖို့ ကောင်းပြီ။ ထိုအချိန်မှာပင် ထိုလူ့လက်ထဲက **Hand Phone** ကို သွားမြင်သည်။

"ဟာ ... ဟုတ်ပြီ သိပြီ၊ ကော်ရစ်တာ ... ဆရာ"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ခင်ဗျား ပြန်သတိရသွားပြီကိုး၊ ဘယ်လာတာလဲဗျ"

"ဟို ... အဒေါ်လေ မေ့သွားလို့၊ အဲဒါ ..."

"ဩော် ... မေပေါက်တဲ့ထီက ခင်ဗျားရဲ့ထီကိုး"

"ကိုအောင်တို့က သိပြီးသားကိုး၊ ကော်ရစ်တာဆရာဆိုတာ ဘာလဲဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အာ ... အဲဒါတော့ သူ့ကိုသာ မေးကြည့်တော့"

"ကိုအောင်တို့၊ ကော်ရစ်တာမှာ ဘာတွေရှုပ်ထားပြန်ပြီလဲ"

"ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူးမေရဲ့၊ မယုံရင် မေးကြည့်ပါဦး"

"အင်းလေ၊ ဆရာချောချောကလေး ဆိုတော့လည်း"

"ဟာ ... မေကလည်း မဟုတ်တာကို၊ ဟော့လူ ... ရှင်းပြလိုက်ပါဦးဗျ"

အသွားအပြန် စကားလုံးများ၏ အဓိပ္ပာယ်၊ ထိုစကားလုံးများကို ပြောသောအသံ၊ ကြည့်သောမျက်ဝန်း၊ မကြည့်သောမျက်ဝန်း၊ မဲ့သောအမဲ့၊ ပြုံးသောအပြုံး ထိတ်လန့်သောအသံ၊ အကြည့်၊ စိုးရိမ်သော စကားလုံးများ။

တစ်ခုစီ တစ်ခုစီသည် သူ့ရှေ့တွင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကလေး ဖြစ်သွားကြသည်။ စိတ်ပျက်၊ အားငယ်၊ စိုးရိမ်စိတ်နှင့် သူ့အသိဉာဏ်တွေ အားလုံး ညစ်ညူးသွားကြသည်။ သွားနှုတ်ဆောင်တုန်းက "ဣန္ဒြေမရတေ" ကို တစ်ခါပြန် သတိရပြန်သည်။

"မကြာ" ဟာ ဒီလိုရှုပ်တတ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်လား။

ထိုစိတ်နှင့်သူ မကြာကို ကြည့်လိုက်တော့ မကြာသည် သူ ခုနက မြင်သော မကြာမဟုတ်တော့ဘဲ တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ ဒါမှမဟုတ် သူ မမြင်ဘူးသော မကြာအသစ်တစ်ယောက် ဖြစ်သွားသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မပျော်တော့ပါ။

"ကိုယ့်ဆရာ ပြောလိုက်ဦးလေဗျာ"

"ဩော် ... ကော်ရစ်တာမှာ ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာ ဝင်တိုက်မိတာပါ၊ အဲဒီတုန်းက သိကြတာ"

"ကဲ ..."

"ဩော် ... မသိပါဘူး၊ ကော်ရစ်တာဆရာဆိုတော့ ကော်ရစ်တာတွေမှာ နာမည်ကြီးတဲ့ဆရာ အောက်မေ့လို့ပါ"

"မကြာ" က သူ့ဘက်ကိုလှည့်ပြီး မျက်စေ့တစ်ဖက် မှိတ်ပြသည်။ ဘာသဘောလဲ သူ မသိပါ။ သူ စိတ်ရှုပ်ပြီး အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ ဒေါ်စောဝေကြီးက အိပ်ပျော်နေတုန်း။ အိပ်ပျော်နေတာဆိုတော့ လောကကြီးမှာ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မသိတော့ဘူးပေါ့နော်။

ကော်ရစ်တာက စကားသံမသဲမကွဲနှင့် ရယ်သံတွေကို ကြားရသည်။

ခင်လွန်းရေ၊ မင်းဟာ မင်းအိပ်မက်တွေထဲကလို အင်မတန် အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ ကျောက်တောင်ထွတ်ကြီးပေါ်မှာ တွယ်ကပ်ထားနေရပြီ။ လောကကြီးထဲက ဘယ်အဖြစ်အပျက်ကလေးကပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကို အချိန်မရွေး တွန်းချလို့ရနေပြီ။

စကားတစ်ခွန်း၊ အပြုံးတစ်ချက်၊ ရယ်သံတစ်စ။

ဘာကပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကို အနိုင်ရနေပြီ။

မင်း သတိသာထားတော့ ခင်လွန်းရေ။

❐

နီကိုရဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၅၀၁၀၇၇၀၇၀၈

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၅၀၁၃၆၂၁၀၀၈

ထုတ်ဝေသူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ

ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

ထုတ်ဝေခြင်း
ပထမအကြိမ် ၂၀၀၉ခုနှစ်
အုပ်ရေ ၁၀၀၀၊တန်ဖိုး ၁၀၀ကျပ်

နှလုံးသားနှင့်သွားသည်/နီကိုရဲ။–ရန်ကုန်၊၈၉၅.၈၃
ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ ၊ ၂၀၀၉။
၂၅၅စာ ၊ ၅" x ၇" စင်တီ။(၁)နှလုံးသားနှင့်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com